GRAWATICA HEBREA

TEÓRICO - PRÁCTICA

CON UN BREVE APENDICE

DE

ARAMEO BÍBLICO

POR LOS PRESBÍTEROS

Dr. D. BLAS GOÑI,

PROFESOR DEL SEMINARIO DE PAMPLONA

Dr. D. JUAN LABAYEN,

CANÓNIGO LECTORAL DE LA SANTA IGLESIA CATEDRAL DE ORENSE

Primera edición: 5.000 ejemplares.

BIDLINICCE COMUNICANIA SANTO ANTONIO DO LIMAS

GRAMATICA BEBREA

TEÓRICO-PRÁCTICA

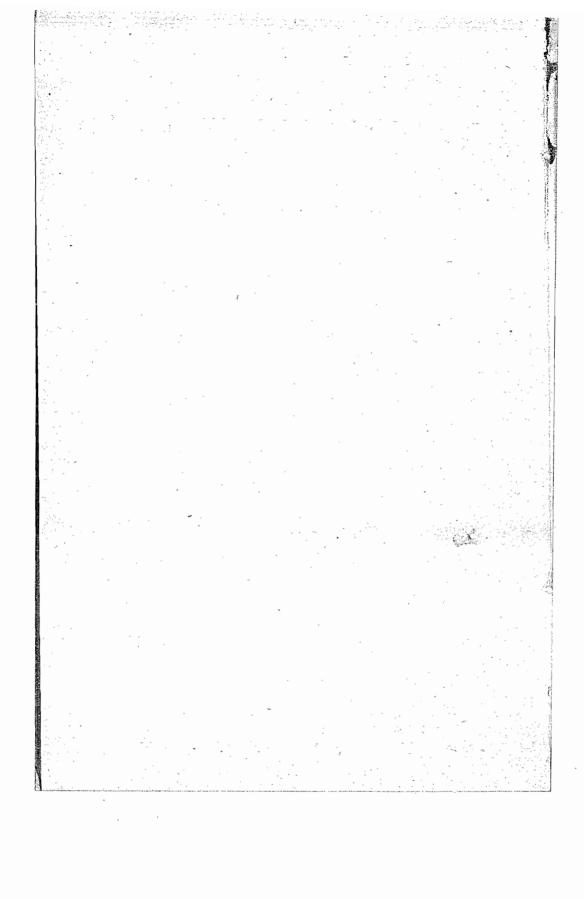
CON UN BREVE APÉNDICE

DE ARAMEO BÍBLICO

Dr. D. Blas Goñi, profesor del Seminario de Barplona Barplona Bartiguo alumno del Instituto Bíblico de Roma y Licenciado en S. Escritura por la Comisión Bí-

Primera edición (5.000 ejemplares)

PAMPLONA.
Imprenta de la «Acción Social», José Alonso, 2, (planta baja)

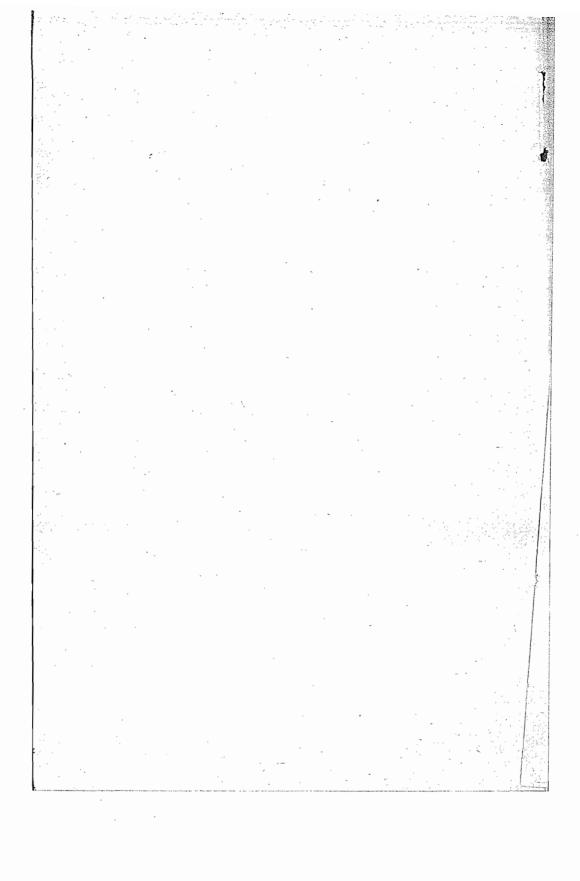

Dedicatoria

Al excelentísimo e ilustrísimo señor doctor don Fray José López de Mendoza, Obispo de Pamplona. En testimonio de filial amor.

Los AA.

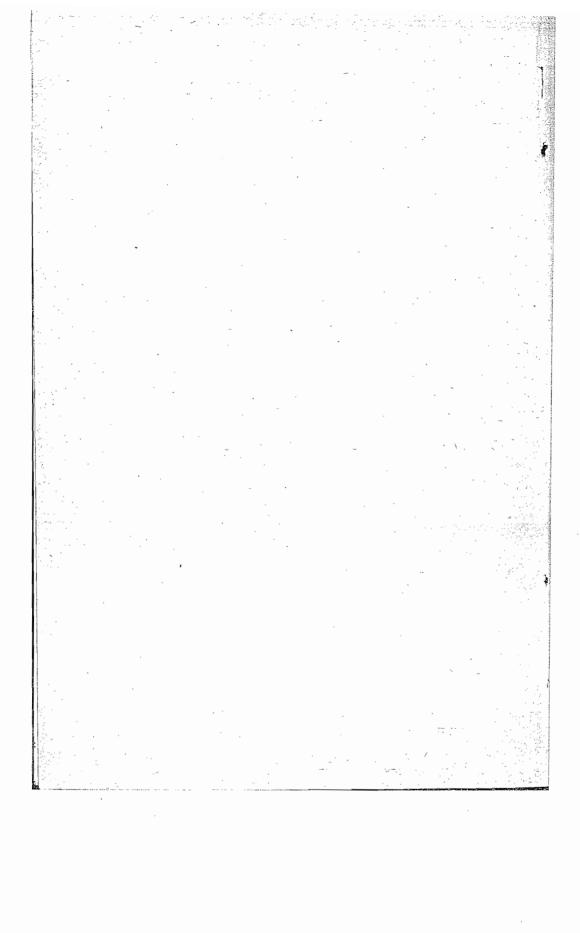

NIHIL OBSTAT
P. LADISLAUS DE YABAR,
o. f. m. cap.

IMPRIMATUR

† FR. JOSEPHUS,
EPISCOPUS PAMPILONENSIS

DR. EMMANUEL LIMÓN, CANONICUS SECRETARIUS

Gramática Hebrea

INTRODUCCIÓN

IMPORTANCIA DEL ESTUDIO DEL HEBREO EN LOS SEMINARIOS.—LAS LENGUAS SEMITAS.
—LA LENGUA HEBREA.—SU EVOLUCIÓN.—
HISTORIA DE LAS GRAMÁTICAS HEBREAS.—
MÉTODO Y PLAN DE LA PRESENTE.

Antes de entrar en la exposición detallada de las reglas gramaticales del hebreo, bueno será hacer algunas breves y sencillas reflexiones sobre la importancia de su estudio en los Seminarios, la clasificación y caracteres comunes de las lenguas semitas, la naturaleza de la lengua hebrea y evolución que ha sufrido a través de los siglos, la historia de las gramáticas hebreas, y el método y plan de la presente.

- 1. La importancia del estudio del hebreo en los Seminarios se echa de ver, omitiendo otras razones, en lo siguiente:—a) Los libros del Antiguo Testamento, excepto los deutero canónicos (Tobías, Judit, Sabiduría, Eclesiástico, Baruc, la carta de Jeremías y 1.º y 2.º de los Macabeos) se conservan en hebreo, menos algunas partes que se escribieron en arameo, como más tarde se dirá. Por donde más de una vez es necesario consultar el texto hebreo, para averiguar el verdadero sentido de dichos libros.
 - b) Por otra parte el Racionalismo bíblico, para quitar

todo carácter divino a los libros sagrados y reducirlos a la categoría de los demás libros antiguos, en los que es cosa frecuente hallar errores científicos e históricos mezclados con mitos y leyendas, acude de continuo al estudio del texto original. ¿Cómo podrá el exégeta católico responder a sus aparatosos argumentos, si no se coloca en el mismo plano, y analiza concienzudamente el significado etimológico y usual de las palabras, y de las frases originales, y las multiples variantes de los diversos códices?

- c) De aquí que la Comisión bíblica de Roma, fundada por el inmortal Pontífice Pío X para promover los estudios escriturísticos entre los católicos, y oponer un dique-potente al torrente devastador de las ideas racionalistas, exige para obtener grados académicos en Sagrada Escritura, conocer a fondo, además de otras lenguas, la lengua hebrea. Y por mandato de los Sumos Pontífices ocupa el hebreo un puesto entre las múltiples y variadas asignaturas que integran el Plan de estudios de todos los Seminarios del orbe católico.
- d) Y chabíamos de olvidar los españoles, que en siglos pasados se cultivaron en nuestra patria con inusitado ardor los estudios hebráicos, brillando entre otros muchos Antonio de Nebrija, y Fr. Luis de León?

Y eno sería de desear, que aquella madre fecunda de insignes Teólogos, que en siglos pasados luchó con valor contra el Protestantismo, pudiese ser hoy también el martillo del Racionalismo bíblico y del Modernismo teológico? Mas para esto, fuerza es dedicarse de lleno a los estudios bíblicos, y lo primero que se requiere para tales estudios, a menos de ser mero repetidor de ideas ajenas, es profundizar en el texto mismo de la Biblia con la antorcha luminosa del estudio del hebreo.

2. Las lenguas semitas—entre las que se cuenta el hebreo—se clasifican según aparecen en el siguiente cuadro sinóptico:

el asirio ORIENTALES el babilonio el siriaco el talmúdico oriental el mandio Norte. . . el arameo el judáico occidental OCCIDENTALES el galileo el palmireno el nabateo el cananeo el hebreo Centro. . el fenicio el etíope el árabe antiguo vulgar el árabe moderño de Marruecos de Malta

Las formas que adoptó la escritura semita son

la antigua hebrea, conservada por los samaritanos antigua la del Norte media la fenicia púnica antigua la aramea la hebrea cuadrada media (de la Biblia) moderna la palmirena la nabatea (la arábiga la del Sur la etiópica

Todas estas lenguas tienen las siguientes *propiedades comunes:*—a) la escritura, y por lo tanto también la lectura, se hace de derecha a izquierda; por donde la página que en nuestros libros es la última, suele ser la primera en los compuestos en dichas lenguas;—b) antiguamente carecía dicha escritura de signos para las vocales;—c) casi todas las raíces son triliterales;—d) con frecuencia desaparecen algunas consonantes, y las vocales experimentan diversos cambios;—e) no existe la declinación propiamente dicha, y los géneros son dos;—f) la idea de posesión personal se indica mediante sufijos;—g) en las formas verbales no se conocen los tiempos propiamente tales;—h) no abundan los nombres y verbos compuestos;—l) finalmente, la construcción de la frase es siempre sencilla, sin que admita períodos extensos o complicados.

semita del grupo occidental. Fué hablada, en un principio, por los primeros pobladores del país comprendido entre las costas del Mediterráneo y el desierto de la Arabia. Más tarde, cuando los cananeos conquistaron este territorio, se conservó en todo su esplendor, y fué hablada también por los conquistadores. Finalmente, Abraham y toda su descendencia, al ocupar esta región, inmortalizaron dicha lengua, haciéndola suya.

En la Sagrada Escritura se la conoce como lengua cananea חפם (Is. 19, 18) y también como judía יוכות (2 Reg. 18, 26 y 28; Is. 36, 11 y 13; Neh. 15, 24); sólamente el autor de la versión del Eclesiástico la llama en su prólogo ἐβραϊστί.

El pueblo elegido por Dios Ileva el nombre de hebreo, bien por descender de אָבֶי (Gen. 10, 24), bien por proceder del otro lado de Eufrates o del Jordán (אָבֶי traducido por los setenta δ περάτης, el otro lado). Se le daba esta denominación principalmente en sus relaciones internacionales, y por ella se le distinguía de los demás pueblos.

Desde el siglo III a. de J. C., el arameo vino a ocupar el

lugar del hebreo, que pasó a la categoria de lengua muerta. Esta decadencia comenzó a causa de las relaciones del pue blo judio con Babilonia, se aumentó durante su cautividad en ella, y llegó a ser completa con la dominación persa.

4. La evolución de la lengua hebrea, tal como aparece en los Libros sagrados, es la siguiente:—a) terminado el período de su primera formación, se presenta en completo desarrollo. Así consta por sus arcaísmos, la filología comparada y el florecimiento de los cananeos. Además la evolución a que está sometida toda lengua, y de la que sin duda no se vió libre la hebrea, confirma esto mismo. Por otra parte basta hojear los documentos de Tell-el-Amarna, cuyas glosas a todas luces muestran cierta diferencia entre el hebreo de los libros más antiguos y el de nuestros Libros.

Los modernos racionalistas distinguen ordinariamente dos períodos en la evolución del hebreo; uno anterior a la cautividad de Babilonia, otro posterior a ella. Sobre esta base fundan muchos de ellos su teoría y opinión acerca del tiempo en que fueron escritos los Libros sagrados.

- b) No negamos que el hebreo sufriera en su última época la influencia del arameo; pero afirmamos que no fué tal esa influencia que se pueda determinar en todos los casos, dónde existe un aramaismo y dónde no.
- c) Admitimos la influencia de los libros más antiguos en toda la literatura hebrea, como en la de los demás países; así como juzgamos que no pocas veces formas verbales modernas se han introducido en libros de origen más antiguo. Esta es una ley primordial en los estudios filológicos. De aquí que los libros más recientes de la Biblia tengan cierto sabor de antigüedad, y los primitivos ofrezcan algunas formas modernas.
- d) Confesamos, finalmente, que teniendo en cuenta los documentos moabitas (la inscripción de Mesa) y fenicios, resulta que tiene más fundamento filológico la doctrina católica acerca del tiempo en que se escribieron los Libros santos, que los sueños fantásticos de nuestros racionalistas. (Cfr. Kau-

len-Hoberg. Einleitung in die heilige Schrift des Alten und Neuen Testamentes. ⁵ I, 78-82).

5. Historia de las gramáticas hebreas. La primera gramática hebrea publicó en árabe en el siglo X R. Saadja en su comentario al libro de Isaías; le siguieron más tarde R. Jehuda Chajjug y R. Jona.

Abraham ben Ezra (1167) y R. David Kimjí (1255) escribieron sus gramáticas en hebreo.

Desde el sigio XII comenzaron los teólogos católicos a dedicarse con más empeño que antes al estudio del hebreo, y como los Pontífices del siglo XIII hiciesen obligatorio en las Universidades dicho estudio a una con el arameo y el árabe, hubo muchos entre los cristianos doctísimos en la lengua hebrea. Entre estos sobresalió Juan Reuchlin.

Con los nuevos descubrimientos de la Filología comparada, se perfeccionó muchísimo en el siglo XVIII el estudio del hebreo, comparándolo con otras lenguas semitas, especialmente con el árabe; en esta obra trabajó muchísimo la escuela holandesa.

Por fin, en el siglo XIX y en nuestros días han aparecido, muchísimas y muy buenas gramáticas hebreas; así como también diccionarios, entre los que se cuentan como más importantes los publicados por Gesenio, y Leopold.

6. El método y plan de la presente gramática no es otro, como dice su título, que el teórico-práctico, que con tan excelentes resultados y con tan buena acogida por parte de los señores Profesores de los Seminarios y Colegios de Religiosos de España, América-Latina y Filipinas se ha adoptado para el estudio del Latín y del Griego 1. Convencidos por experiencia propia y agena de que dicho método puede contribuír muchísimo a facilitar y hacer más agradable el estudio del hebreo, nos ha parecido conveniente acceder a

¹ Véanse la *Gramática Latina teórico-práctica* y la *Gramática Griega teórico-práctica* escritas por el Dr. Goñi (en colaboración, en cuanto a la Latina, con el Lic. Sr. Echeverría).

las peticiones que varios amigos, dedicados en distintas diócesis a la enseñanza de dicha lengua, nos han hecho para que compusiéramos una gramática teórico-práctica.

En cuanto a la teoría, hemos procurado recoger en nuestra obra, y exponer con brevedad y claridad, todo cuanto de bueno contienen las gramáticas españolas y extranjeras que están de texto en los Centros docentes. Comenzando por la Morfología, en la que se explican todos los elementos que entran a formar la palabra hebrea, y los cambios fonéticos a que están sometidos, estudiamos en la Analogía las distintas partes de la oración y sus accidentes gramaticales, y resumimos en la Sintaxis las principales reglas que se observan más comunmente en la frase hebrea; terminando con un breve pero completo estudio de la Métrica hebrea o forma poética de los Salmos.

Mas como en los Libros sagrados del Antiguo Testamento hay algunas partes escritas en arameo,—a saber: Esdras (IV, 8; VI, 18; VII, 12-26), Daniel (II, 4; VII, 28), Jeremías (X, 11) y Génesis (XXXI, 47, dos palabras)—nos ha parecido muy oportuno añadir una pequeña gramática del Arameo bíblico.

En cuanto a los ejercicios prácticos que acompañan a todas y cada una de las lecciones, hemos procurado que estuviesen totalmente adaptados a la teoría que en dichas lecciones se estudia, para que mejor se entienda ésta y más profundamente se grabe; los hemos sacado todos ellos de la S. Escritura, cuyos lugares citamos para que el alumno pueda servirse en parte de la Vulgata, al traducirlos, y observar la diferencia que tal vez existe entre el texto hebreo y la versión latina; y hemos cuidado que, dentro de las repeticiones convenientes siempre en esta clase de ejercicios, haya no solo progresiva graduación, sino también abundosa variedad. No hemos puesto, sin embargo, ejercicios de traducción inversa, del castellano al hebreo, ya por no hacer demasiado voluminoso el libro, ya porque conceptuamos de mayor provecho ejercitar a los alumnos sobre las frases mismas hebreas que han traducido, haciendo con ellas el profesor diversas combinaciones.

Completan nuestra gramática la *Crestomatía*, que ha venido a resultar una verdadera «Teología del A. T.», por comprender sus principales pasajes dogmáticos; la *Guía de la conversación hebrea*, entretegida toda ella de frases netamente bíblicas; y el *Vocabulario Hebreo-Español* de todas las palabras empleadas en los Ejercicios y en la Crestomatía.

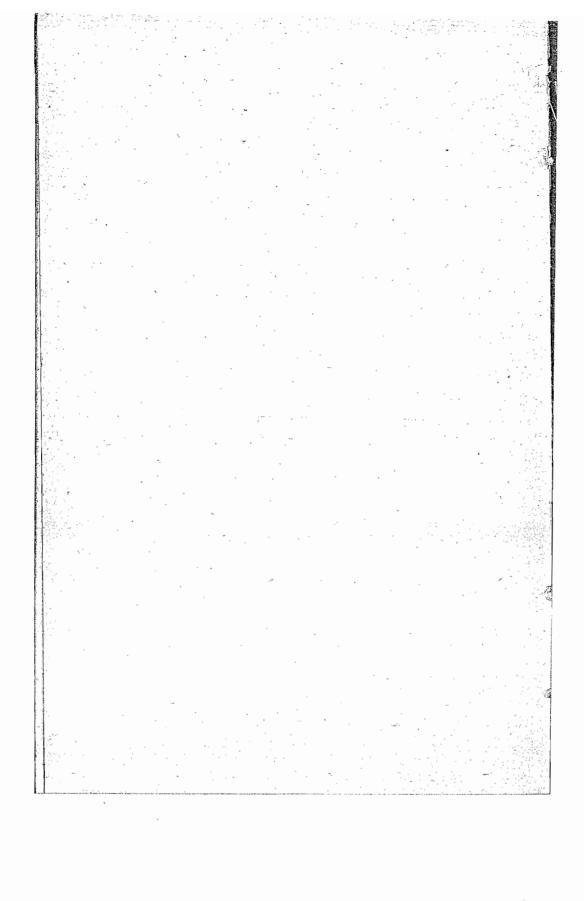
Nuestro mayor deseo hubiera sido dar al público una gramática, que aventajase en perfección a todas las demás. Para tan ardua empresa no tenemos fuerzas suficientes. Mucho pueden ayudarnos con sus advertencias, cuantos se dedican a la enseñanza de la veneranda lengua de Moisés y los Profetas.

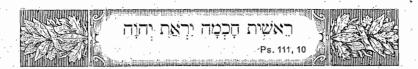
Pamplona, Domingo de Ramos-Abril, 13-1919.

Los AA.

PRIMERA PARTE

PRIMERA PARTE

MORFOLOGÍA

Lección I

Alefato hebreo.—Valor fonético y numérico de las letras.—
Propiedades de algunas consonantes.—Su clasificación.—
La numeración por medio de letras.

1. *El alefato hebreo* consta de *veintidos* letras. La escritura y lectura se hacen de derecha a izquierda.

			VALOR				
Figura	Nomb	re	Fon	Num.			
8	Halef	אַכןק	(Buey)	h (muda)	1		
בב	Bet	בנת	(Casa)	v b	2.		
	Guimel '	וֹנְנֵל	(Camello)	g gh (suave	3		
	Dalet	בַּלֶּת	(Puerta)	d dh	4		
. 17 17	He	117	(Rendija)	hj.	5		
en ja	Wau	اُل	(Clavo)	¥	6		
	Zayin	101	(Arma)	Z	7.		
ii i	Jet	ווית	(Seto)	j	8		
\(\(\)	Tet	ZJo CZ	(Recodo?)	t ·	9 .		
	Yod .	200	(Mano)	У : .	10		
	Kaf .		(Palma)	c k	20		
5	Lamed	לָמִד	(Aguijón)	1 -	30		
	Mena	מַיִּם	(Agua)	m ·	40		
				*			

				VALOR				
Figura	Nomb	re .	Fon	ético	Num.º			
ן נ	Nun	בון	(Pez)	\mathbf{n}	50			
D	Samek	طِدا:	(Sostén?)	s .	60			
ÿ	Hayin	ציון	(Ojo)	h (aspirada)	70			
ף פ פ	Pe	G%	(Boca)	f p	. 80 .			
y	Tsade	مجًا آراد	(Anzuelo?)	ts	90			
7	Qof .	קוף	(Cuello?)	q k	100			
Name of Street	Resch	زرري	(Cabeza)	r	200			
w .	Sin	ישון	(Diente)	S	300			
. <i>v</i>	Schin	وتتأوا	»	sch	300 ·			
ព្រ	Tau	لترا	(Señal)	t th	400			

2. Propiedades de algunas consonantes:—a) la בּיִּרָחָ, אָ אָשְׁבְּחָבְּאָ (hahaltem) se llaman dilatables; porque a veces aparecen ensanchadas, para llenar la línea con palabras enteras, no permitiendo la escritura hebrea que al final de la línea haya palabras divididas por el guión;—b) la בּיִרָּחָ, אָ אָ אַ בְּיִרְחָבְּאָרָ (begadkefat) pierden la aspiración: v. g.: בְּיִרְחָבְּאָרָ (pataj) abrió: בְּיִרְהָּחָבְּיִּ (miftaj) abertura:—c) la יְי, אָ בִּירְרָחָבְּיִרְ (camnafets) se dicen finales, por presentar esa forma al final de palabra.

N. B. 1.º Fíjese la atención en la diferencia que existe entre אָט אָ דָ דָ זָנ ע ב ; נע ע ה ; הע ה ; הע ה ; הע ה ; הע ג הי גי ע ג

2.º La He H, final de palabra, con el punto mappiq en el medio equivale a nuestra jota: v. g.: [1] (yaj) Dios.

3. Las consonantes se clasifican según los órganos que intervienen en su pronunciación, en

Guturales	K, 7, 7, y (7)	Paladiales	1, 1, 2, 7
Dentales	7,10,1,17 (5)	Labiales	ם, מ, ו, ב
Sibilantes	1. 0. 4. 22		

4. En la numeración por medio de letras;—a) se escribe primero la letra que indica unidades del orden superior, y a continuación la que expresa las del orden inferior: v. g.: 45=コロ: 328=コロ・カ) Los números desde 500 hasta 900 se obtienen, añadiendo a la n las letras que designan centenas; v, g.: 700=カー・C) Los millares se forman colocando dos puntos sobre la letra correspondiente: v. g.: 2.000=コ・

N. B. 15 se escribe איה =9+6, y no יה, por empezar con estas letras el nombre sagrado de Yahve(1).

E | ERCICIO 1.º (DE LECTURA)

1.° אדני: אל: אַלהים: יהוח: עליון: שדי: 2.° אדם: חוה: קין: הבל: שת: אנוש: 3.° אברהם: שרי: ישמעאל: יצחק: עשו: יעקב: 4.° – נה: שם: חם: יפת: 5.° – יוסף: בנימין: משה: יהושע: שמואל: שאל: דור: שלמה: 6.° – ישעיהו: ירמיה: יהוקאל: דנאל.

Lección II

Las vocales.—Escritura completa e incompleta.—El Kametsjatuf.—Las semivocales.—Empleo de las mismas.

1. Las vocales.—Antignamente la lengua hebrea no conocía los signos de las vocales. Más tarde las consonantes χ , η , hacían las veces de las vocales largas, siendo llamadas por esta razón madres de la lección (matres lectionis): equivalían el χ en medio de palabra a la \hat{a} , el η al final de palabra a las vocales \hat{a} , \hat{e} , \hat{o} : el η a los sonidos de \hat{o} , \hat{u} ; y el η a los de \hat{t} , \hat{e} . A los masoretas se debe la vocalización actual.

¹ Opinamos con la mayor parte de los filólogos modernos que así debe pronunciarse el nombre revelado por Dios a Moisés (Ex. 6, 5), los judíos por una torcida interpretación (Lev. 24, 16) ponían general mente a esta palabra las vocales de אַדְקָּי, y cuando se encontraba acompañada de este nombre, las de אַלְהָרֶה

Los signos de las vocales se colocan *debajo* de las consonantes, menos el *jolem* que se escribe sobre la letra a que afecta.

Figura	Nom	Sonido	
	Kamets.	בולנו.	ă, ă.
<u> </u>	Pataj.		ă.
<u> </u>	Tsere.	تر م	ê, (ĕ).
:	Segol.	קנל	ĕ.
· · 0 ħ ·	Jirek.	الماراتات	$\hat{\imath}$, $\bar{\imath}$.
<u> </u>	Jolem.	5511	ô, ō.
· O Å	Kamets-jatuf.	בולין דמוף	ŏ.
٦	Surek.	שותק	$ar{u}$.
- ;	Quibbuts.	ذار الماري	й, (и)

2. La escritura se dice completa (scriptio plena), cuando en la formación de las vocales \hat{e} , \hat{i} , \hat{u} entran el wau y el yod: e incompleta (scriptio defectiva), cuando se omiten dichas consonantes.

Debiera emplearse la escritura completa, cuando dichas vocales son largas por naturaleza; y la incompleta en los demás casos: pero no siempre se observa esta regla.

Suele suprimirse la consonante, a) cuando se trata de dos sílabas consecutivas, que llevan la misma vocal: v. g.: מַנְיבוּ (nºbihim) profetas, en lugar de מַנְיבוּ ; b) cuando antecede la misma consonante: v. g.: מַנְיבוּ (goyyim) gentes, en vez de מַנְיבוּ (goyyim) gentes, en vez de מַנְיבוּ

- N. B. Los libros antiguos presentan la escritura *incompleta*; en cambio, los de época más reciente emplean la *completa*.
- 3. El kamets-jatuf—=ŏ se halla siempre en sílaba cerrada, o que termina en consonante, no acentuada: v. g.: 「「うう」 (jokmah) ciencia: つうり (jonneni) compadécete de mí: ロラダーラ (kol-hadam) todos los hombres. Se encuentra en sí-

laba abierta, cuando le sigue otro kamets-jatuf, o el jatef-kamets: v. g.: בְּעָלֵהְ (pohºlo) trabajo de él: בְּעָלָהְ (poholka) tu (masc.) trabajo.

- N.B. 1.º El punto diacrítico que acompaña a la letra ພ, sirve de vocal *jolem* para la letra precedente y para sí misma, cuando carecen de moción: v. g.: ງພູກ (moscheh) *Moisés*: ພູນ (soneh) *enemigo*.
- 2.º El wau del jolem puede a veces tener valor de consonante: v. g.: לוֹה (loveh) prestamista: אַן (havon) iniquidad.
- 4. Las semivocales se colocan también debajo de las consonantes; y las vocales representadas por ellas se pronuncian ligerísimamente.

Figura	Nom	Sonido	
	Jatef-pataj.	המל פתה	ă
·	» segol.	« סְנַל	ĕ
T:	» kamets.	» چا ن را	ŏ

- 5. Empleo de las mismas: a)—Con las consonantes no guturales (lecc. I, 5) se emplean solamente el jatef-pataj, y el jatef-kamets.
- b)—El jatef-pataj se usa α) con las consonantes reduplicadas, a fin de que aparezca el sonido de la vocal que se perdió: v. g.: אַבְּלֵי (schibbaley) ramas de: β) con las sibilantes que se encuentran al principio de palabra, y están precedidas de la conjunción copulativa : v. g.: אַניען (uschamah) y rumor: γ) con algunas otras consonantes después de la vocal breve ፣: v. g.: יאָנוֹן (yitsajak) reira.
- c)—El jatef-kamets aparece pocas veces con las guturales. Se emplea con las demás consonantes, α) cuando sustituye a la vocal primitiva \bar{o} : v. g.: ເປັນ (kodkodo) la coronilla de su cabeza: β) cuando le precede la vocal \bar{u} : v. g.: ເປັນຊາ (utsohoki) γ mi grito: γ) cuando se halla bajo la influencia de alguna gutural: v. g.: ເປັນຊາ (schimohah) rumor.

Acerca del empleo de las semivocales con las *guturales* véase la lección VI, 6, d.

EJERCICIO 2.6 (DE LECTURA)

ים אַרנָי: אֵל: אָלדים: שַׁדֵּי: 2.° אָרָם: חַנְּח: לַנְוּן: הָבֶּל: שֵׁת: אָנש: 5.° נַח: שֵׁם: חָם: יָבָּת: 4.° שָׁב: אַם: בַּן: בַּת: אָח: מַשֶּׁח: 5.° שָׁב: אַם: בַּן: בַּת: אָח: אַחוֹת.

Lección III

Scheva. - Sus clases. - Daguesch. - Su diversidad y omisión.

- 1. *El scheva* es un signo que se pone debajo de las consonantes: puede ser *simple*, *compuesto* ¹ y *medio*.
- 2. Sus clases.—El scheva simple (בְּי) es movil, cuando sustituye a una vocal primitiva: v. g.: דְּבֶר (debarim) de (dabar) palabras: es quiescente, cuando indica ausencia de vocal: en este caso es mero signo ortográfico: v. g.: (yiktol) el matará.

El scheva movil—a) da comienzo a nueva sílaba: v. g.: קְּמֵלְהּ (katelah) ella mató: b) no hace perder a los begadkefat que siguen, su pronunciación aspirada: v. g.: מַלְּהֵל (maljey) reyes de: c) tenía antiguamente sonido de vocal: v. g.: צמוואל Σαμουηλ, Samuel: d) en este sonido influía la vocal siguiente: v. g.: מוֹם Sodoma.

El scheva quiescente—a) da fin a la sílaba: v. g.: יִּרְטֵלֵּי b) hace perder a los b gadk fat que siguen, su pronunciación aspirada: v. g.: מְשִׁישׁ (mischpat) juicio: c) carecía de sonido: v. g.: מוֹנִישׁישׁ Tarsis.

El scheva simple es *movil:* 1.º cuando se encuentra al principio de una palabra: v. g.: אָנָהָ (tsedakah) justicia: o

¹ El scheva compuesto es lo mismo que las semivocales (lecc. II, 4).

debajo de una consonante reduplicada: v. g.: קמלה (kittelu) ellos asesinaron: 2.º cuando los begadkefat que siguen, no pierden la aspiración: v. g.: בולבי

El scheva simple es *quiescente:* cuando se halla al final de una sílaba: v. g.: יקמל, o cuando le sigue inmediatamente el scheva movil: v. gr.: יקמלן (yikt'lu) *matarán ellos*.

- N. B. 1.º El scheva medio se llama así, por participar de las propiedades de los otros dos schevas: a) da fin a la sílaba, como el quiescente: y b) no hace perder la aspiración a los $b^e gadk^e fat$, como el movil: v. g.: דְּרַבְּן (dorban) aguijón.
- 2.º El scheva que afecta a la última letra de una palabra, es siempre quiescente: v. g.: אַב (hatt: tử (fem.). Cuando las dos últimas letras llevan scheva, ambos son quiescentes: v. g.: אַבְשַלָּה (katalt) mataste (fem.).
- 3. El daguesch ซากุ () es un signo que se coloca en medio de las consonantes; puede ser lene y fuerte.

El daguesch *lene* es propio de las consonantes *bºgadkºfat*. Se emplea *a)* cuando estas letras vienen después de un scheva quiescente: v. g.: Daguesche: b) cuando se hallan al principio de una palabra, separada por cierta pausa de la que le precede: v. g.: (Yºhovah pakad) *Yahve visitó*.

El daguesch fuerte indica la reduplicación de la consonante a que afecta: v. g.: p. Puede ser necesario y eufónico.

- N. B. 1.º El daguesch necesario se emplea a) en ciertas formas verbales: (An. lecc. XV): b) cuando existe la asimilación de dos consonantes: v. g.: מַשְּׁיֵט (mischscham) de מַשְּׁי y מְּיַ de allí: e) cuando sirve para conservar vocal breve en una sílaba, que de otra manera sería abierta (lecc. VII, 3.): v. g.: מַבְּיִלְּיִם (gemal-lim) camellos.
- 2.º El daguesch cufónico es a) conjuntivo; y se llama α) dajik cuando se coloca en la primera consonante de una palabra monosilábica, precediéndole otro vocablo que termina en בּחָים, y recayendo el acento en esta misma sílaba precedida del scheva movil o compuesto: v. g.: בּאָרְשׁ בְּלְּחְהַה־וֹאָר (Gen. 2, 25) porque de varón ha sido tomada ésta: β) hater merajik בּרְרָיִם cuando se encuentra en el

mismo caso anterior, pero no llevando la palabra precedente el acento en la última sílaba: v. g.: שֲׁבִירְ שֶׁבֶּי (Ps. 68, 19) llevaste tú (mas.) cautiva a la cautivida d.

b) dirimente; y se halla generalmente en las consonantes que llevan scheva medio: v. g.: ענבר (hinbey) las uvas de.

c) afectuoso; y se usa en la pausa con el acento atnaj o el siluq: v.g.: בֵּין בְבֵוּן (ki ramu) pues están elevadas (las estrellas).

EJERCICIO 5.º

māŘ.	Quiso.	בָּסִיל	Necio, impío.
אָול	Necio.	לא	No.
JIN.	Oído.	יֵב יַב	Corazón.
אָרשָׁ	Hombre.	<u>לק</u> ח	Consejo.
בַּחר	Eligió.	ट्राक्ष	No hizo caso.
בּינְה	Prudencia.	מוּקַר	Instrucción.
בָ <u>ק</u> שׁ	Buscó.	מָנְמָה	Consejo.
ַב <u>ע</u> ת	Ciencia.	נָבון	Inteligente.
ולא	Y no.	מַצְה	Consejo.
מַכָּם	Sabio.	בַע פַבע	Rechazó.
ַםְכִּמְה	Ciencia.	קנה	Poseyó.
קבר	Deseó.	קָרָא	Llamó.
מוב י	Bueno.	רַע	Malo.
7777	Dios.	ישמע	Oyó.
ָרָ <u>ת</u> ַרָ	Aumentó.	עוֹבְלָה	Corrección.

בור הַבְּמָה: אָזוֹן חָכָם בָּכִשׁ בִּינָה. בְּלֵה הָעַמָּה: אָזוֹן חָכָם בָּכִשׁ בִּינָה. בְּלָה הָעַמָּה: אָזוֹן חָכָם בָּכִשׁ בִּינָה. בְּלָה הָעָל לֹא אָכָה עִצְּה: בְּלֵה הָעָבּה אָזְשׁ בִע לִא בָּחַר בְּזְמָה: בְּלֵה הָבְּה אִישׁ בור בְּבוּוֹן לֹא טָאַן עַצְּה: בְּבוּוֹן לֹא טָאַן עַצְּה: בְּבוּוֹן לֹא טָאַן עַצְּה: בְּבוּוֹן לֹא שָׁבֵע כָּוֹם לֹא פָּרֵע מוּםר: בְּבוּוֹן לֹא טָאַן עֵצְה: בְּבוּוֹן לֹא שָׁבֵע לֶּכְח: בְּבוּוֹן לֹא שָׁבֵע לֵּקְה: בְּבוּוֹן לִא שָׁבֵע לֶּכְח: בְּבוּוֹן לֹא שָׁבֵע לֶּבְח: בְּבוּוֹן לִא שָׁבֵע לֶּכְח: בְּבוּוֹן לִא שָׁבֵע לֶּבוּה: בְּבוּוֹן יָםַף חָבְּבָּה הִיבָּה בִּבוּוֹן לִא שָׁבֵע בָּבוּוֹן יָבַף חָבְּבוּה הַבְּבוּוֹן בִּבוּן לִא שָׁבֵע בָּבוּוֹן יָבַף חָבְבָּה בִּבוּוֹן יִבַּף חִבְּבוּה: בְּבוּוֹן יָבַף חָבְבְּה הַבְּבוּה בְּבוּוֹן יִבַּף חִבְּבוּה הַבְּבוּה: בְּבוּוֹן יָבַף חָבְבָּה בִּבוּוֹן יִבַּף חִבְּבוּה בְּבוּוֹן יִבָּף חִבּבוּה בְּבוּוֹן יִבָּף חִבְּבוּה בְּבוּוֹן יִבָּף חִבְּבוּה בְּבוּוֹן יִבָּף חִבְּבוּה בְּבוּוֹן יִבָּף חִבְּבוּה הַבְּבוּה בְּבוּת בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בִּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בְּבוּה בִּבוּה בִּבוּה בִּבוּת בְּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בִּבוּת בְּבוּה בִּבוּה בִּבוּת בְּבוּה בִּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בִּבוּה בִּבוּה בִּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בִּבוּת בְּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בִּבוּה בְּבוּה בִּבּוּת בְּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בּבוּה בּבוּה בִּבּוּה בִּבוּה בִּבּוּה בָּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בִּבּוּה בִּבּוּה בִּבוּה בְּבוּה בָּבוּה בָּבוּה בִּבוּה בִּבּוּי בּבּוּוּי בִּבּוּה בִּבּוּה בָּבוּה בִּבּוּה בִּבּוּי בּבּוּים בּבּוּים בּוּבוּוּי בּבּוּוּי בּבּוּוּים בּיבוּב בּוּבוּב בּוּבוּוּ בּוּבוּים בּיבוּים בּוּים בּבּוּים בּוּבוּים בּוּבוּוּ בּבּוּי בּבּוּים בּוּבוּים בּיבוּים בּוּבוּים בּוּבוּים בּוּבוּבוּוּים בּבּוּים בּוּים בּ

Lección IV

Acentos.—Acentos distintivos.—Acentos copulativos.—El Meteg.—Sus clases.—El Maqqaf.—El Queri y el Ketib.

1. Los acentos indican en la lengua hebrea, además del tono, la relación que guardan en la oración unas palabras con otras. Según designen la separación o la unión de las palabras, se clasifican en distintivos y copulativos.

2. Acentos distintivos:

Figura	Nomb	Valor aproxdo.	
<u> </u>	Silluq	מלָק	(.)
Δ	Hatnaj	קַלנַכּע	(:)
(poético)	Hole woyored	מלָרו וְיונבר	(:)
(pospositivo)	Segolta	פולפא	(;)
• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	Zaquef-katon	וְקַר קמון	(;)
E	Zaquef-gadol	أذاله إزارة	. (,) (;)

Figura	N	Tombre '	Valor aproxdo.
	Tifjah	٧ٺڬڽ	(,) (;)
<u> </u>	Rebiah	רבוצ	(,)
—(posp.)	Zarkah	ر المرابع الم	(,)
(posp.)	Paschtah	Shah	(,)
(prepositivo)	Telischah	Meri	(,)

- N. B. 1.º Las palabras hebreas llevan el tono en la sílaba última o penúltima: cuando son tónicas en la última sílaba, se llaman milrah= אַבְילֵב: v. g.: בְּילֵב mató él: y milhel בָּילֵב, cuando lo son en la penúltima: v. g.: בְּילֵב rev.
- $2.^{\circ}$ Algunos acentos se colocan siempre en la última sílaba, y se denominan *pospositivos*: otros, por el contrario, se ponen en la primera y se llaman *prepositivos*.
- 5.º Sólamente el libro de Job, los Salmos y Proverbios emplean el acento *hole-wepored*, que ocupa el lugar de *hatnaj* para la división del versículo.
- 4.º En este trabajo omitimos la mayor parte de los acentos por dificultades de imprenta.

3. Acentos copulativos:

Figura	Nombre		
<u></u>	Munaj	מונה	
	Mahpak	בוופן:	
	Merjah	وجويت شياءي	
,	Dargah	MATT	
	Hazlah	60000	

- N. B. Gesenio-Kautzsch en su libro *Hebraische Grammatiche*²⁸ 15, h-i hace relación de 13 acentos distintivos y 9 copulativos.
 - 4. El meteg المنابع (م) puede ser leve o grave. El meteg leve—a) es ordinario, cuando designa el acento

N. B. Dos palabras unidas por el maqqaf (núm.º 5) de las cuales la primera termina en sílaba abierta no acentuada, y la segunda comienza con sílaba privada de todo acento, admiten el meteg en la última sílaba de la primera palabra: v. g.: מַנֵּיִבְּיִשְׁרֵ hijos de Israel.

El meteg leve—b) es necesario, y se emplea α) con las vocales largas seguidas de scheva movil y acento: v. g.: אָנְיִים (son cualquiera vocal delante de scheva compuesto: v. g.: אַנְיִים (tsohakim) los que claman: γ) con vocal larga en sílaba cerrada: v. g.: באָנִים (battim) casas: δ) con el tsere del nasog hajor: (lecc. VIII, δ).

El meteg grave se usa 1.º con el pataj o segol del artículo, cuando no le sigue reduplicación: (lecc. VI, 6, a. An. I, 2): v. g.: קבובולו (hamesilah) el camino fortificado: הבובולו (hamesilah) los montes: 2.º con el pataj del interrogativo delan te de halef (An. lecc. XXIV) v. g.: האבובולות (hahlelek) acaso iré.

- 5. El maqqaf אָרָ (־) es un signo que sirve para unir dos o más palabras, que forman una sola para la acentuación: v. g.: בליאָרָם. Algunas partículas aparecen casi siempre acompañadas de este signo: v. g.: אָרָם de, desde; אָרָם que no.
- 6. El queri y el ketib eran empleados por los masoretas, cuando encontraban en el texto alguna palabra que, a su juicio, no era la original; no atreviendose a corregirla por respeto al texto, ponían en el margen las verdaderas letras de la palabra primitiva.

El vocablo del margen era el que debía leerse (queri), y el del texto el que estaba escrito (ketib): a éste le ponían las voçales propias de la palabra del margen. Los masoretas in-

dicaban esta corrección mediante un circulillo ° o punto ': v. g.: en el libro de Jeremías 42, 6 se lee en el texto אַבוּן, y la nota marginal tiene אַבוּן כּרִי

la nota marginal tiene אנרונן קרי. A veces parecía que sobraba o faltaba algo en el texto, y los masoretas procuraban suplir semejantes deficiencias con sus notas marginales.

Cuando alguna de esas palabras defectuosas se repetía muchas veces, los masoretas omitían la nota marginal, y puntuaban el vocablo del texto con las vocales propias de la palabra que debía leerse (queri perpetuo): v. g.: און en el libro de Génesis en lugar de און.

EJERCICIO 4.º.

ゴネ	Padre	. قر	Porque
מֶּלָם	Hombre	. ਸ ੜ੍ਹੜ੍ਹ	Plata
אווכ	El que ama	>	(prefijo) Para
žķ.	Entonces	לִבּיצוּ	Por lo que
□%	Madre	בָאוֹר	Luz
ಚ್ಛರ್ಧ	Palabra	פמפנים	Tesoros
אַלהִים	Dios	מַחִשְׁבוֹת	Pensamientos
אַרָהוֹת	Senderos	: : כִּוּין	De
אָכין	Tierra	چې چې	Encontró
قتلا	Despreció	्रंब्र्य 	Inclinó
ظ(.	Hijo	נ <u>ע</u> ם	Alegre
נונה	Camino .	ַ עָפַשָׁ	Alma
בַרש	Buscó	ָב <u>ָצ</u> ל	Libertó
רַשַּוֹ	Engordó	<u>עני</u> ם	Ojos
veg	Ocultó	גוּגָט	Hueso, cuerpo
ממר	Limpio	. צְּדָּיקִים	Jastos
וֹלִאַת	Temor	קשב	Prestó .
i,kil	Justo	בחוק	Lejos
ياتارة	Abundo	עַשְׁיַ	Malo
Ë	(prefijo) Como	עמַח	Alegró
:			

שַׁכַן	Habitó	תבונה	Prudencia
שלום	Paz	תועבה	Abominación
שֵׁכוּוּעַ	Rumor, fama	מַמִים	Perfecto
ָשְׁמַר יִי שָׁמַר	Guardó	กรุฮกิ	Oración

לַנְּטֵבְלֵב אַנִּב לָּכָּהְ הִּמֹר נִּפִּוּנִּט מֹאָצִימִוּכ.

-0.0 - מְאוּר הֹּנִּם הַמִּטִב לְּבָּהְ הִמֹנִם מִבְּאָר מִוֹבָּט בַּאַרְבּוֹנִם מַאַבּטּ.

אַמְבֹר לַּמִם: 8.0 - בֹּלּוֹט וְטִנִּט מִנְשׁע בַּאַרְנִס בּיּטְ בַּמַוֹלֵם הְּמִטְר.

אָמָבר לְּמִלְּט בְּיִּט בְּעָר הַּמְרָם הְּמִטְר אָרנִט פּיּט - פּוֹ טִבְּם הְּמַט בֹּעָר וּמִטְר אָרנִט פּיּיטְ בַּעַלְּע וְשִׁבְּע הַמְיִלְים הְּמָע בְּעַר וּמְטְרִם בְּעָב מִוֹבְּלָּע וְטִבְּע וְשָׁמַר אָרנִע וְשָׁמַר בְּעָר וְשְׁנִע מִּלְּב בְּע וְשִׁבְּע וְשִׁלְּע וְשִׁנְע וְשִׁנְע וְשִׁנְיע בְּעִב בְּעִים מִבְּע וְשִׁבְּע וִיִּעְ וְשִׁנְע וְשִׁבְּע וּיִבְּע וְשִׁבְּע וּשְׁבְּע וּעִינְם מִּבְּע וּשְׁב אוֹוֹן לְטִבְכָּעְּע וְבְּעָה בְּכִּע וְשְׁב אוֹוֹן לְטִבְכָּעוֹ וְנְמִים בְּבְּע וְיִבְּע וְשִׁב אִיוֹן לְטִבְּכִּעוֹ וְּנְמִים בְּבָּע וְשִב בְּעַב אוֹוֹן לְטִבְכָּעוֹ וְיִבְּעוֹ בְּבְּע וְיִבְיִים בְּבְּע וְּחְנִים בְּבְּע וּיִבְיִים בְּבְּע וּיִבְּע וְיִבְּע וְּבְּבְיִים וְּבְּבְּע וְיִבְיִים בְּבְּע וְיִבְיִים בְּבְּע וְיִבְיִים בְּבְּע וְיִבְּיִים בְּבְּע וְיִבְייִם בְּבְּע וְבִּיבְים בְּבְּע וְּבְּבְע וְיִבְּיִם בְּבְּע וְבְּבְיבְּים בְּבְּע וְיִבְּיבְ בְּבְּע וְבְּבְּע וְבְּבְּבְּע וְּבְבְּיִם בְּבְּבְּע וְבְּבְיבְּים בְּבְּבְּע וְבְּבְּבְּיִם וְּבְּבְּבְּע וְבְּבְּבְּע וְבְבְּבְּיִם בְּבְּבְּע וְבְּבְּבְּע וְבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיבְּיִים בְּבְּבְּע וְבְּבְּיִים בְּבְּבְּע וְבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּישׁ שְׁבְּבְיבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיבּים וּבְּבְּיבְּים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבִּישׁיבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִיבְיוּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים

Lección V

Raíz.—Prefijos.—Sufijos.—Preformativas.—Aformativas.— Modelo del perfecto de los verbos en la forma "qal,..

1. La raíz en las palabras hebreas consta generalmente de tres consonantes; y expresa el sentido fundamental de la palabra.

Esta raíz puede recibir adiciones, las cuales unidas al nombre sustantivo, se llaman *prefijos y sufijos; y* juntándose con el verbo, se denominan *preformativas y aformativas*, según que se coloquen antes o después de la raíz.

2. Los prefijos se clasifican en integrantes y accidentales. Los integrantes entran en la formación de las palabras,

como elemento esencial; esto ocurre frecuentemente con las letras אַ אַ אָן; rara vez con אַ, אָ, י אַ עַ (An. lecc. VI, 7): v. g.: מַנְּעָלָּלְּיִר comida: אַלָנְעָר discípulo: אַבּעָלְ mentiroso, etc.

5. Los sufijos pueden ser de pronombre, de plural e integrantes. Los sufijos de pronombre se unen al nombre, e indican posesión: (An. lecc. VIII): se agregan al verbo, y denotan el término directo de la acción significada por el verbo, cuando aquel es un pronombre personal (An. lecc. XVI): también pueden juntarse con los adverbios y preposiciones (An. leccs. XXIII, 3; XXIV, 1).

Los sufijos del *plural* son distintos para los diversos géneros (An. leccs. III, 4; IV, 2):

Para el masculino			Para el femenino			no	
Estado ab- soluto	Constructo	Dual			Estado ab- soluto	Constructo	Dual
	ħ				200	77	
تان ترزوت	والزلاد				מלכות	מינכות	
reves	reyes de	pies			reinas	reinas de	labios

Los sufijos *integrantes* son a) la terminación femenina : v. g.: יוֹבְרָר reina: (An. lecc. III, 4, b): b) las terminaciones ן, ז, קין, קין etc.: v. g.: יוֹבְרָר ofrenda: יוֹבְרָר hebreo:

שׁבו	Habitó	1	תִבוּנְה	Prudencia
שׁלוֹם	Paz		הועבה	Abominación
שֵׁכוּוּעַ	Rumor, fama		הַנִּים	Perfecto
 שַׁמַר	Guardó		הִפָּלָה	Oración.

Lección V

Raiz.—Prefijos.—Sufijos.—Preformativas.—Aformativas.— Modelo del perfecto de los verbos en la forma "qal".

1. La raíz en las palabras hebreas consta generalmente de *tres* consonantes; y expresa el sentido fundamental de la palabra.

Esta raíz puede recibir adiciones, las cuales unidas al nombre sustantivo, se llaman *prefijos* y *sufijos*; y juntándose con el verbo, se denominan *preformativas* y *aformativas*, según que se coloquen antes o después de la raíz.

2. Los prefijos se clasifican en integrantes y accidentales. Los integrantes entran en la formación de las palabras,

como elemento esencial; esto ocurre frecuentemente con las letras אַ אַ הָ; rara vez con אַ, הְ, י אַ שֵׁ (An. lecc. VI, 7): v. g.: מוֹנֵל comida: אַכוֹנ mentiroso, etc.

3. Los sufijos pueden ser de pronombre, de plural e integrantes. Los sufijos de pronombre se unen al nombre, e indican posesión: (An. lecc. VIII): se agregan al verbo, y denotan el término directo de la acción significada por el verbo, cuando aquel es un pronombre personal (An. lecc. XVI): también pueden juntarse con los adverbios y preposiciones (An. leccs. XXIII, 3; XXIV, 1).

Los sufijos del *plural* son distintos para los diversos géneros (An. leccs. III, 4; IV, 2):

Estado ab- soluto	Constructo	Dual
<u> </u>	— ř	
المَارِّ الْمَارِ	מלכי	
reyes	reyes de	pies

Para el femenino					
Estado ab- soluto	Constructo	Dual			
ال ال	أولي				
מְלְבוֹת	מלכות	אָפְתֵים			
reinas	reinas de	labios			

Los sufijos *integrantes* son a) la terminación femenina : v. g.: 기가 reina: (An. lecc. III, 4, b): b) las terminación nes ; , , 기가 , 기 etc.: v. g.: 기가 ofrenda: 기가 hebreo:

מלכות principio: מלכות reino: (An. lecc. VI, 2.3): c) la terminación paragógica ביות יי. v. g.: הובתה hacia el desierto: (An. lecc. IV, 3).

- 4. Algunas preformativas son propias de las formas verbales: v. g.: The de nifhal; The de hifhil y hofhal; The de hitpahel, y to de los participios: (An. lecc. XV). Otras sirven para la formación de las diversas personas (An. lecc. XII, 7).
- 5. Las aformativas tienen por objeto distinguir las diversas personas en los verbos (An. lecc. XII, 7).
- 6. *Perfecto* en la forma *qal*. Para facilitar la versión de los temas propuestos, y dar una idea anticipada del verbo hebreo, ponemos a continuación el *modelo* del *perfecto* en la forma *qal*.

N. B. Tengan presente nuestros jóvenes estudiantes, a fin de que el manejo del diccionario no les haga desesperar desde el principio, que en ciertos verbos desaparece alguna de sus radicales, bien por asimilación, como acontece con el j y , cuando pertenecen a la primera radical, y también, cuando la tercera radical es repetida; bien por cambio del j de la segunda radical en j, y del j de la tercera en la misma consonante j.

EJERCICIO 5.º

γ⊆۲	Pereció	أَخَرَا	Constituyó
אור	Luz	לָצֵע יֹ	Díscolo
ֿאָכַל	Comió	מַצִּדִּיק	El que justifica
אָרֶדְּ	Largura	מרפא	Salud
÷ =	(prefijo) En	מַרשִיַע	El que hace malo
בנר	Pérfido	מַתוּק	Suave
רַעַרַ	Se volvió necio	בְּחַל	Heredó
ּנְעֲרָה	Corrección	בָקִי	Inocente
רַבש	Miel	נֵר	Luz
ד <u>ע</u> ד	Se apagó	ער .	Testimonio
בּטָם	Violencia	עשֶּׁר .	Riqueza
טָסִיד	Piadoso	י פָּה	Boca
נָמִים	Días	. אַבֿר	Fruto
לַסַד	Fundó	- ਸ਼ਾਬ	Panal
וָפִירָת	Charlatán	בְּוֹלוֹוֹ	Maldición
נְרַשׁ	Poseyó	שונא	Enemigo
בַּבוּד	Gloria	שָׁמַיִם	Cielo
בֿנַב	Mentira	שֶׁקָר שֶׁ	Mentiroso

Lección VI

Propiedades eufónicas de las consonantes: Asimilación.--Quiescencia.--Reduplicación.--Cambio.-- Metátesis.-- Supresión. --- Propiedades de las guturales.

- 2. La quiescencia se verifica, cuando las consonantes א, א y י pierden el valor de tales, por carecer de puntuación, y encontrarse precedidas de una vocal homogénea: v. g.: אַרָּאָבָ encontraste tú (mas.): אַרָּאָב será bueno él.
- 5. La reduplicación hace que se considere doble, para todos los efectos, la consonante que lleva daguesch fuerte:
 v. g.: בחבו escribieron mucho.
- 4. El cambio se hace de una consonante en otra de sonido parecido: v.g.: צ en בו סן; אֶלַם בּעָלַם se alegró: אַ en בו se fatigó: בו en בו se fatigó: בו en בו cerró: בו en בו escapó: בו en בי פרש ברש ברש פרם ש o שי ברש ברש ברש ברש פרש שונה.
- 5. La metátesis es la trasposición de la ה, cuando le siguen las sibilantes: v. g.: הָמְשֵׁכֵּוּר por הַמְשֵׁכֵּוּר se guardó.
- 6. La supresión de alguna consonante se observa especialmente con ב ל , א, א, א, א, א. Puede tener lugar a) al principio de palabra (aféresis): v. g.: אַבְּרְבָּוֹן por אַבְּרְבָּוֹן por בְּרָבָּוֹן para el rey: c) al final (apócope): v. g.: אָבָוֹן por בְּרָבָּוֹן יִי vió.
- 7. Las guturales a) no admiten daguesch fuerte. La reduplicación puede perseverar virtualmente, en cuanto no se alarga la vocal precedente: esto sucede ordinariamente con el , y muchas veces con el , pero con el , y y desaparece totalmente por lo común: en el primer caso, el pataj de la

silaba precedente se cambia a veces en segol: v. g.: אַן פוּן el mes: מְּחָהוֹ la fiesta: en el segundo, la vocal precedente se alarga: v. g.: מוֹלָי el hombre: מוֹלָי el pueblo:

- b) prefieren el sonido a, casi siempre delante de sí, y muchas veces también después de sí: v. g.: מָנֵה sacrificio: מָנֵה rumor: מָנֵה obra. Exceptúanse: מֶנֶה verba: מֶנֶה escorpión: מֶנֶה tabernáculo: מָנָה pan: מֵנה misericordia:
- c) toman siempre en lugar del scheva movil el compuesto o semivocal: v. g.: אָרָה miseria: מַרְה sacrificaron. El scheva quiescente suele conservarse por lo general: v. g.: שְׁלַהוֹה enviaste (mas.):
- d) exigen el uso de determinadas semivocales. Al principio de palabra α) אין ענור של llevan jatef-pataj: v. g.: אין מאס asno: β) א, si le sigue inmediatamente el acento, prefiere el jatef-segol: v. g.: אַכּלּיר: de lo contrario, toma el jatef-pataj: v. g.: אַכּלּיר: de lo contrario, toma el jatef-pataj: v. g.: אַכּלּיר: a vosotros: γ) toman el jatef-kamets, cuando sustituye a la vocal primitiva \check{o} , \check{u} : v. g.: אוֹני nave. En medio de palabra α) piden el jatef-pataj después de una vocal larga: v. g.: אוֹני j) después de una vocal breve, exigen el scheva compuesto correspondiente a dicha vocal: v. g.: עכון j) estuvo en $pi\acute{e}$
- N. B. 1.º Cuando la gutural se encuentra en fin de palabra precedida de una vocal larga distinta de \hat{a} , toma delante de sí una \check{a} , que se llama pataj-furtivo: v. g.: pap espíritu, viento.
- 2.º א no admite reduplicación: v. g.: בָּרֵבְ bendijo él: y lleva delante de sí el sonido de a: v. g.: אָרַיַ por יְנִים v volvió él.

EJERCICIO 6.º

لأذئي	Nave	ne.	Sacrificio
אוצרות	Tesoros	וַתַּב	Oro
בֿמֿט	Confió .	10	Gracia
בַּמַּח	Tranquilidad	חיים	Vida
, ţÇr	Hombre	בַרָּב	Mar
חוא	Él	ַ נַעַל	Fué útil

		•	
לַבַמ	Se deslizó	עֶלֶה עַלֶּה	Hoja
ځ	. Para mí	עלפָה	Virgen
לָקַח	· Tomó · ·	עַנָּרָה	Modestia
בָּינֶת	Muerte	עקב	Premio
מִחָמָּה	Ruina	709	Temor
י. כְּועוֹז	Refugio	פַעַל	Obró
כִיצִוֹת	Mandatos	פַבת י	Fructificó
ದಿಹೆದ	Juicio .	צור	Roca
נִבִחַר	Preferible	י אָרָקָה	Justicia
נְּחָשׁ יַ	Serpiente	בָב	Mucho
לְפַל	Cayó	שְׁפֶּה	Labio
נֶשֶּׁר	Aguila	שאַנו	Tranquilo
עָנֶל	Iniquidad	שַׁב	Nombre
<u>ע</u> ל	Sobre	מם "	Perfecto
		1	

(Pr. 10, 2) : גַּלָל מְלֶלְה מּלְלְה מִלְּלְה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מְנָלְה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מְנָלְה מִנְּלָה מִנְּלָה מְנָלְה מְנָלְה מִנְּלָה מִנְּלָה מְנָלְה מִנְּלָה מְנָלְה מִנְּלְה מִנְּלָה מְנָלְה מִנְּלָה מָנְים בְּנָלְה מְנָלְה מִנְּלָה מָנִים בְּנָלְה מִנְּלָה מִנְיִם מִּעְשָׁר הוּא יִפְּל (נְפָל) וְבָּעָלָה צְּיִנְה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלָה מִנְּלִה מִנְּלָה מִנְּלְה מִבְּלָה מִנְּלְה מִבְּלָה מִבְּלִה מִבְּלָּה מִינִים מִנְּמָב מִנְיִים מִינִים מִנְיִים מִינְים מִנְּילְים מִינְים מִנְיִים מִינְיִים מִינְים מִּנְיִים מִינְיִים מִינְים מִינְּיִים מִינְיִים מִּעְּיִים וּנְבְּיִים מִינְיִים מִינְיִים מִּעְּיִים מִנְיִים מִּעְּיִים מִנְּעָּים מִנְּעָּה מִּעְּיִים מִּעְּיִים מִינְיִים מִינְים מִּנְיִים מִּעְּיִים מִינְיִים מִיּעְיִים מִינְיִים מִינְיִים מִּיְנִים מִּנְיִים מִינְיִים מִיְּים מִנְיִים מִּעְיִים מִינְיִים מִינְיִים מִינְים מְנְנְיִים מִינְים מִינְיִים מִינְים מִנְיִים מִינְים מִינְים מִּיְנְים מִינְים מִינְים מִּיְנִים מִּיְנְים מִינְים מִּיְנְים מִינְים מִּיְנְים מִינְים מִּינְים מִּיְיוּים מִינְים מִּים מִּים בְּילִים מִיים מִּים מִינְיוּים מִינְים מִּיְּיוּים מִּיְיוּים מִינְיוּים מִּיְיוּים מִּיְיוּים מִּיְיוּים מִינְיוּים מִּבְּיל מִילְיוּים מִּיְיוּיְיוּים מִּיּים מִינְיוּים מִּיּים מִּיּים מִינְיוּים מְיוּים מְיוּים מְּיוּים מְיּים מִּיּים מִינְיוּים מִינְיוּים מְיוּים מְי

Lección VII

Clasificación de las vocales.—División de las sílabas.—Su vocalización.

- 1. Las vocales hebreas se clasifican en largas y breves: (lecc. II, 1). Las largas pueden serlo por su origen, o por su posición.
 - a) Vocales largas por su origen:

b) Vocales largas por su posición:

 $\check{a}=\check{a}$ o \check{e} v. g. מַלְּדְ de מַלְּדְ rey $\check{\iota}=\check{e}$ v. g. מַלְּדְ $\mathring{a}=\check{o}$ v. g. מַבְּר $\mathring{a}=\check{o}$ v. g. מָבָּר $\mathring{a}=\check{o}$ mandato

c) Cambio entre vocales breves:

 \ddot{a} en \ddot{e} v. g. אָקִין por אַקִין sus hermanos (de ellos) \ddot{a} » \ddot{t} v. g. יִקְטֵל \ddot{c} matará él \ddot{t} » \ddot{e} v. g. קלקן \ddot{c} mi porción \ddot{u} » \ddot{o} v. g. קלך \ddot{c} todo

- d) Son vocales invariables— α) las que son largas por su origen: v. g.: β invariables— β) las largas por compensación: v. g.: β invariable invariab
- 2. Las sílabas hebreas se dividen en abiertas, cerradas y agudas.

Son abierlas, si terminan en vocal; cerradas, si acaban en consonante, y agudas, cuando sigue consonante reduplicada: v. g.: מַלֵּלְת mataste (mas.); בְּ es sílaba abierta; בּ בּ cerrada; אוֹן, אוֹן es sílaba aguda.

- La vocal propia de la silaba abierta es siempre una vocal larga: v. g.: מְמֵלֶה mató ella.
- N. B. Las excepciones de esta regla se explican porque—1.º algunas sílabas son aparentemente abiertas, como sucede—a) con los nombres segolados: v. g.: אָבֶילָבי (el nun lleva daguesch oculto)—e) con las guturales que admiten reduplicación virtual: v. g.: אָבֶילָבי (ollevan scheva compuesto: v. g.: אָבֶילָבי (ב.º, otras sílabas llevan vocal breve en lugar de scheva móvil, lo cual se verifica, cuando los prefijos ב, ל, ב א א se juntan a una palabra, que comienza con scheva móvil o compuesto: v. g.: אָבֶילָבי (al fruto.

Anotamos como una anomalía el modo de unirse al nombre la terminación paragógica de lugar הַבָּרָה: v. g.: מָּרָבַּרָה.

- 4. La vocal propia de la silaba cerrada no acentuada, es siempre una vocal breve, que al final de palabra puede ser unicamente \check{a} , \check{e} , \check{o} . Los masoretas señalan con el meteg las excepciones: v. g.: me puso.
- 5. La vocal propia de la sílaba cerrada acentuada, puede ser una vocal larga o breve. Si es breve, será ă o č. Si es larga, en la sílaba final puede ser cualquiera, y en las demás sílabas sólamente ă, č, ō. Esta regla deja de observarse en los siguientes casos:—a) con las partículas [], []y, []y, [-b) con la terminación del dual [] —;—c) con los nombres segolados de segunda radical yod: v. g.: []] casa.
- N. B. Claro está que no nos hemos própuesto establecer leyes tan fijas, que excluyan toda excepción; la práctica enseñará las que haya en cada caso.

EJERCICIO 7.º

Destrucción אָל A, para אָברון Necedad אָברון Fidelidad

7 <u>8</u>	Nariz, ira, también	מַעַמ	Poco
אַף כִּי	También	מָרָבְּוּה	Engaño
אַרַח	Camino.	נגָר	Delante
אָשָה	Mujer	נוֶם	Anillo
בוור	Cerdo, puerco	ָּנָקָל נָקָל	Fácil
חָרֵש	Meditó, pensó	קָרָה	Privada
מַעַם.	Inteligencia	עָרוּם	Prudente
רָצַץ	Aconsejó	עָשָה	Hizo
יָפָה	Hermosa	רַצון	Gusto, voluntad
כָּסָה	Ocultó, cubrió	שִׁמְחָה	Alegría
לבות	Corazones	שאל	Muerte, orco
לְשוּון	Lengua	<u>ה</u> ַתְּבֶּלוּת	Consejos
מָאַם	Despreció		

Pr. 12,) :מְּחְשָׁבוֹת רְשָׁעִים מִשְׁפָּט תַּחְשָׁבְּוֹת רְשָׁעִים מִרְכָּחָה נְפָּח וְסָרַת מְעַם: (1.9 Pr.)
Pr.) -2.° (5 (5 -2.0 בּחִרְטָּה בְּעָרוֹם עִּרוֹם עִּרוֹם שִּׁבְּחָה: (12,20 בּסִרְטָּה בְּעָרוֹם שִּׁבְּחַרְטָּאָר וְעָשָׁה אֲמוּנָה רְצוֹנְוֹ: (12,20 -4.º (Pr. 12, 22))
אַּבְּרְחוֹנְיִ: (Pr. 12, 25) -5.º (Pr. 12, 25) בְּאַרַה חֲיִיֶם וְדָּיָרָ לֹא טוֹב אָלְרְים רְצוֹנְן: (Pr. 15, 7) בּאַרַה בְּשָׁרִים רְצוֹנְן: (Pr. 15, 15, 11) בּיִלְּהָה בַּעַר בְּשִׁרִּים בְּעָרְרְ לְשׁוֹן עַבְּר וְשָׁעִים בְּמְעָטַ: (Pr. 15, 32) -9.º (Pr. 15, 32)
בְּאַרְר לְשׁוֹן בַּרְיִלְּבְרוֹן נִבְּר וְשָׁעִים בְּמְעָטַ: (Pr. 15, 32) בְּאַרְר לְשׁוֹן בַּרְאַנְיִר לִשְׁעַים בִּמְעָטַ: (Pr. 15, 32)

Lección VIII

Cambio de vocales en las sílabas —El tono. —El "nasog-hajor,... —Cambios de vocales debidos al tono.

- 1. El cambio de vocales en las sílabas comprende cuatro casos:-a) el scheva movil se convierte en vocal:-b) la vocal breve se alarga:-c) la larga se abrevia:-d) la vocal es sustituída por el scheva movil.
- a) El scheva movil se convierte en la vocal jirek, cuando le sigue inmediatamente otro scheva movil: v. g.: לְבֶּרָל, y si el scheva que le sigue, es el compuesto, se cambia en la vocal breve correspondiente a dicho scheva compuesto: v. g.: מְבֶּרֶל para comer.
- N. B. El sheva quiescente se muda a veces en vocal, cuando afecta a una gutural, que va seguida de un scheva movil: v. g.: יַעְבֵּדְרָ. Igualmente, cuando una palabra, por no terminar con dos consonantes sin vocal, toma en la penúltima una vocal auxiliar: v. g.: יַעְלֵּדְרָּן enviaste (fem.).
- b) La vocal breve se alarga α) cuando una sílaba cerrada pasa a ser abierta: v. g.: קמָל de קמָל le mató: β) cuando la consonante siguiente no admite reduplicación: v. g.: ס ברוך por bendijo él: γ) cuando sigue alguna de las consonantes quiescentes κ, ן, ν. v. g.: מְנֵיאֵ encontró él: δ) en la pausa. (lecc. IX, 2, b).
- c) La vocal larga se abrevia, cuando la sílaba tónica deja de serlo: v. g.: קוֹשׁ de serlo: wi santidad.
- d) La vocal es sustituída por el scheva movil, cuando por las modificaciones de la palabra, se adelanta el tono. En los verbos desaparece generalmente la vocal de la sílaba pretónica, menos con los aformativos בְּבֶּרֶים. על פָּרָבֶּי v. g.: בְּבֶּרֶים. En los nombres se suprime las más de las veces la vocal de la primera sílaba: v. g.: בְּבֶרִים de בְּבָרִים; menos cuando la vocal de la segunda radical sea auxiliar, o la palabra pierda totalmente el tono: v. g.: בְּרֵרֶים de בַּרֶרֶים fe בְּרֵרֶים de בַּרְרָים fe בְּרֵרֶים de בַּרְרָרָים fe בְּרֵרֶים fe palabras de ellos.

- 2. *El tono suele encontrarse* en las palabras hebreas solamente en una de las dos últimas sílabas.
- a) La penúltima sílaba cerrada no puede ser tónica, a no ser que la última sea abierta: v. g.: מַלְּמָּד.
- b) La última sílaba cerrada llevará el tono, a no ser que la penúltima sea abierta: v. g.: מַלֵּכֵוּ
- c) Se adelanta el tono α) con la adición de sufijos: v. g.: בְּרֵרִים: β) con el wau conversivo en los imperfectos: v. g.: מָּלֵהַלֹּהְ (An. lecc. XIII, 4).
- d) Se retrasa el tono α) con el wau conversivo en los imperfectos: v. g.: β de β γ vino: (An. lecc. XIII, 3): β) por razón de eufonía, cuando se trata de evitar que haya dos acentos consecutivos en dos palabras seguidas; este es e caso del nasog-hajor.
- 3. El nasog-hajor בול אַהוֹל tiene lugar a) cuando la penúltima sílaba de la primera palabra es abierta: v. g.: האבל לַהָּם: b) cuando la última sílaba de esa misma palabra es abierta, o en caso de ser cerrada, lleva vocal larga por posición: v. g.: לוכה לוכה llamó noche.

Muchas veces no tiene lugar el *nasog-hajor*, aunque se den las condiciones apuntadas.

- N. B. Cuando la última sílaba cerrada de la primera palabra lleva lsere, esta vocal se cambia en segol por efecto del nasog-hajor; o, en caso de conservarse, la sílaba toma meteg: v. g.: אַרְב בַּעַר amigo de la ciencia: מַעָּה בֹּיִל el que hiere el pié.
- 4. El tono origina algunos cambios de vocales en las sílabas cerradas: v. g.: ĭ en ĕ, קַמֵלְהָ, de הַקְמֵילָהַ: ŏ en ŭ, הַקְמֵילָהַ de הַקְמֵילָהַ: ŏ en ŭ, הַמְבִינְה de הַקְמֵילָה a permanece en los verbos, pero se alarga en los nombres, cuando se halla en la última sílaba: v. g.: בְּמַלְהַ, הְמֵלָה, הָמֵלְה, בְמַלְה, cuando carecen de artículo.

EJERCICIO 8.º

			4
25.	No	נָקָל	Despreciable
	Cuán	ָעַטֶּרֶת	Corona
בור ז	Nación, gente	עַנִי	Miserable
רַשָּׁן.	Grasa	ע <u>ק</u> ש	Perverso
הַלֵּל	Alabó	קרש	Santo
חַפַאת	Pecado	בֿם	Eleva
•	Manteca	רַנְנָה	Júbilo
•	Miseria	ָבְעָּה.	Alimento
יום	Día	שָׂבַע	Sació
כֵל ־	Todo	<u>מאַנ</u> ָת	Deseo
פמו	Como	הִהלֵּה	Principio קָּמָּיך Perpetuo
: לאם	Pueblo	תַקנָת	Esperanza.
י משתח	Convite		.*
		1	

(Pr. 9, 10) בּהַלֶּת הָרָאַת יְהוֶתְ וְדֵעַת קְרְשִׁים בִּינְה: (Pr. 11, 20) -2.°

Pr.): הְחַלֵּת יְהוֹה עִקְשִׁי לֵבְ וּרְצוֹנוֹ הְּמִימִי בְּרָבְ: (Pr. 11, 20) -3.°

Pr.): בְּקְשׁר צִּקְים אַּרְים אַרְים רְשְׁעִם רְשְׁרָם אָבְּרִים חְמָם: (11, 23 -3.°) -4.° (11, 23 -4.°) -5.° (Pr. 13, 2) -5.° (Pr. 13, 2) -6.° (Pr. 13, 2) אַנְלֶת: (Pr. 14, 24) בְּקָשׁר בְּיִלְים עְשַׁרְם (עשֵׁר) אִנְלֶת: בְּסִילִים חַמָּאָת: בְּקֹשׁר בְּיִבוֹי עַנִי רָעִים וְמַשְׁרָב מִשְׁתָּח חָמָאִת: (Pr. 14, 24) -6.° (Pr. 14, 34) -9.° (Pr. 15, 15) -9.° (Pr. 15, 15) -6.° (Pr. 15, 15) (Pr. 15, 15, 14) -10.° (Pr. 15, 14) (Pr. 15, 14)

Lección IX

- La pausa.—Cambios de vocales motivados por ella.—Otros cambios de vocales.—Modelo del imperfecto de los verbos en la forma "qal_n.
- 1. La pausa se verifica siempre con los acentos silluq y hatnaj; muchas veces con el zaquef katon. En los libros de Job, los Salmos y Proverbios el hatnaj no admite pausa; su lugar ocupa el holeh weyored.
- 2. Los cambios que por influencia de la pausa experimentan las vocales, son los siguientes:—a) ĕ en ă: v. g.: חַבָּר en עָרָם וְעָרָ בַּנְרָ יִעָּרְ ten vez de עָרָם וְעָרָ fuerza: ĕ en ă: v. g.: עָרָם וְעָרָם וְעָרָ en vez de עָרָם וְעָרָם וּעָרָם וּעִבּים וּעִבּים וּעִיבּים וּעָרָם וּעָרָם וּעָרָם וּעָרָם וּעָרָם וּעִרְים וּעִיבּים וּעִי
- b) La vocal breve de la sílaba acentuada se alarga en la pausa: v. g.: בְּמֵל en בְּמֵל: ă seguida de reduplicación puede retenerse por su sonido claro: v. g.: בְּמָל envejecí.
- c) En la pausa reaparece la vocal de la sílaba final de una palabra, que antes desapareció: v. g.: קמלה en pausa
- d) En los nombres monosílabos de la tercera radical pasa esto mismo: v. g.: קרו en pausa קרו fruto.
- N. B. También se explican por la pausa α) el cambio del acento en algunas partículas: v. g.: אָבָיִ aliora: יָם אָבֶי γο: β) que el wau conversivo no pueda influír en la forma del verbo (Ån. lecc. XIII, 4): γ) que el vod primitivo de los verbos de tercera radical ה se conserve algunas veces: v. g.: אָבָהָע vinieron: δ) que el sufijo ה (An. lecc. VIII, 1) y los verbos בּיַבָּה fue y יְיִה vivió (An. lecc. XXI, 6) toman segol.
- 3. Otros cambios de vocales se observan también por diversas razones: a) pataj o kamels en segol α) delante de הָ, הָ con reduplicación virtual: v. g.: אָלָה de פוּנוֹס de ellos: β) delante de הָ, טָ, no acentuados: v. g.: בְּיִבְּהְ por בַּיְבְרָים los montes: γ) en los nombres segolados: v. g.: בְּיִבְּיִם de בֹּיִבְּים.

- b) Pataj en jirek, en sílaba cerrada: v. g.: מַרָּים de מַרָּים de מַרָּים medidas; y jirek en segol: v. g.: עוֹרִי por אַוֹרִי mi ayuda.
- c) El scheva compuesto del interrogativo en pataj delante de las guturales, que no llevan kamets: v. g.: בְּמֵלֵה gacaso iré?; y en segol, cuando la gutural toma kamets: v. g.: מְמֵרָה ¿acaso fué ella?; (An. lecc. XXIV, 1).
- d) \hat{o} en \hat{u} , cuando pierde el acento: v. g.: בְּנוֹם de מָנוֹם mi refugio.
- N. B. Los hebreos evitaban que hubiera vocales idénticas en dos sílabas consecutivas: v. g.: אָל ע לו de לולא si no.
 - 4. Modelo del imperfecto de los verbos en la forma qa'.

4. IVIOde	elo del imperfecti	o de los verdos	en la forma qa^{r} .
1	3 m	יקטל י	mata r á él
	3 f	חקמל ח	matará ella
SINGULAR.	2 m	חקמל ת	matarás (m)
	2 f	הַלְטְלִי ת	matarás (f)
	1 ç	אָקְמל א	mataré (c)
1	3 m. j	וַקְמָלוּ י	matarán ellos
	3 f. נְה	הקטלנה ת	matarán ellas
PLURAL.	2 m. 1	הקמלו ת	<i>mataréis</i> (m)
	2 f. آيا	תִּקְּטִלְנָה ת	mataréis (f)
	1 c	נקמל נ	mataremos(c)
	EJERC	ICIO 9.º	:
אַהַר	Después	מֹבִמֶּח	Esperanza
لتزر	Por mí	מַחסֶה	Refugio
בָנוֹב	Robado	מום	Aguas
וֹלָיוֹן .	Fué	בְּלֵאּ	Llenó
ĹźĎ	Cascajo	מָלַרְּ	Reinó
הַקּק	Gobernó	מֶלֶד	Rey
ייון	Vino	מְפַדְּ	Mezcló

Fué dulce Fué suave

Comió

Pan

ڠڟۮ	Oculto, clandestino	ן קרבָה	Próxima
עו	Fuerza	רוְנִים	Príncipes
מָרֶב	Dulce	אַעַן	Se apoyó
ĮĐÅ	Ocultó .	ישְׁתָּה יי	Bebió

יותנה מְבְטַח־עָז וּלְבָנִיו (בֵּן) יְתָּנָה מַהָמָה הָבְּינָהוּ הַבְּל־לִבֶּבָן (בֵב) וְאָל־בִינְהְדְּ (בִּינָה) אַל־תִּשְׁעַן:

2.°(Pr. 3, 5)

2.°(Pr. 3, 19)

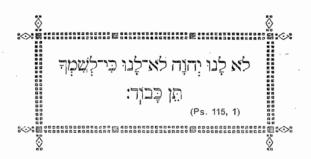
4.°(Pr. 3, 19)

6.°(Pr. 9, 5)

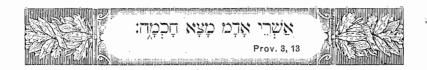
6.°(Pr. 9, 5)

6.°(Pr. 9, 17)

בּיִים נְּנִוּבִים יִמְלָּבִי וְשָׁתוּ (שְׁתָה) בְּיֵין מָקְבְּיִם יְרְשׁׁר בְּלָהְים וְלָחָה בְּלְבִים יִנְלְבִי וְלָחָה בְּלָבְיִם יִנְלָבִי וְלָבָיִם יִבְּרַבְּה יִבְּלָבוּ וְלָבְיִם יִבְּלָבוּ וְלָבְיִם יִבְּלָבוּ וְלָבְיִם יִבְּלָבוּ וְלָבְיִם יִבְּלָבוּ וְלָבְיִם יִבְּלְבוּ וְלָבְּיִם יִבְּלְבוּ וְלָבְיִם יִבְּלְבִּים יִבְּלָבוּ וִלְּבְּבִים יִבְּלָבוּ וִבְּיִבְּים יִבְּלָבוּ וְלָבְּיִם וְנְבְּבְּרוֹ (בֵּן) יְהָנֶה מַהְבָּח יִבְּלְבוּ וִבְּיִבְּח יִשְׁכָּוּ וִבְּיִבְים יִשְּׁמָח וְנֵר וְשְׁעִים יִדְעָךְ כִּוּבְים יִבְּלְבוּ וִבְּיִים יִבְּלְבוּ וְבִּים יִבְּרְבִּח יִבְּבְּר וְבִּים יִבְּבְּרִבְּים יִבְּרְבְּבִּח יִבְּרְבְּח יִבְּרְבִּח יִבְּרְבְּח יִבְּר יִבְּר יִבְּעִר וְבְּבְּיוֹ וְבָּוֹיִם יִבְּרְבְּח יִבְּרְבְּח יִבְּרְבִּח יִבְּבְר וְנְבִין וְבְּבְיוֹ וְבְּבְנִיוֹ (בֵּן) יְהְנָה בְּבְבִים וּבְּבְבִיוֹ וְבָּן וְבְּבְבִיוֹ (בֵּן) יְהְנָה מִבְּבִים וּבְּבְבִיוֹ (בֵּן) יְהְנָה בַּבְבִּיוֹ וְבָּבְיוֹ וְבְּבִין וְבְּבִּיוֹ וְבְּבְּיוֹ וְבָּבְיוֹ וְבְּבְבִיוֹ וְבָּבְיוֹ וְבְּבִּיוֹ וְבִּיְבְיִם וְשְׁבָּבְיוֹ וְבָּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְּרִיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְּיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְּיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּיִיבְם וֹיִים וְבְּבְבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּיִים וְבְּבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹים וְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹם וְבְּבְיוֹם וְבְּבְיוֹבְיוֹ בְּבְיוֹים וְבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְבְּבִיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְבְּבְיוֹם בְּבְּבְבְים

SEGUNDA PARTE

SEGUNDA PARTE

ANALOGÍA

DEL ARTÍCULO

Lección I

El artículo.—Omisión del daguesch.—La vocal del artículo delante de las guturales.

- 1. El artículo hebreo es ה con reduplicación en la consonante siguiente: v. g.: בּוֹלֵים el rey.
- 2. Se omite el daguesch, cuando siguen al artículo las consonantes יָל יִי lleva daguesch solamente, cuando vienen detrás ה, יָל יִי בּיִ cuando le siguen ה, יָּל יִי, no formando sílaba aguda, ni llevando vocal breve: v. g.: הַּרְהַרְּבָּוֹ el judío: פון בּרוּבְּהַרְ el tumulto: הַבְּעַרָה el tumulto: הַבְּעַרָה el que va.
- b) Si se trata de las guturales \sqcap , \sqcap y y, conviene distinguir varios casos:
 - α) la gutural no lleva kamets, ni jatef-kamets;
 - β) la vocal de la gutural es kamets;
 - γ) la puntuación de la gutural es jatef-kamets.

El el caso (a) און y און admiten la reduplicación virtual, y el artículo conserva el pataj: y pierde la reduplicación, y prefiere kamets: v. g.: און el éste: בענן la fuerza: בענן el ojo.

En el caso (β) delante de [7], toma el artículo segol: delan-

te de יָ y יְ con acento, lleva *kamets*, y sin acento, *segol:* v. g.: הָּהְרִים *el sabio:* הְהָרִים los montes.

En el caso (ץ), הָ exige עָ אָק pide הָ: v. g.: הַהְרָשִׁים los meses.

N.B. 1.º En algunos nombres el artículo modifica la vocal de la primera sílaba: יָּ מָבֶּי la tierra: הָבָּר el monte: הָעָם la fiesta: הָעָם el pueblo: הַבָּר el toro: מָבָר el arca.

2.º Los prefijos ב, ב, y ל unidos a una palabra con artículo, toman el pataj, suprimiéndose el ה: v. g.: לְעָם en el cielo: לָעָם para el pueblo.

EJERCICIO 1.º

كاذشك	Langosta	מֶנְפּ	De
אָרָז אָרָז	Cedro	נֶכְה	Hirió
אַשֶּׁר	Que, cual	נָפַלָּאוֹת	Maravillas
בוא	Entró	ڋۿؙٙۼ ڹ	Elevó
בֿרוּב	Bendito	נָתַּוּ	Dió
גב <u>ע</u> ה	Valle	סֶפַר	Contó
720	Anduvo	עֲ⊏	Nube
תַר	Monte	ער	Hasta
הַסִיל	Langosta	עולֶם	Eterno
ָם קציר	Yerba	עוָר	Ayuda
יבול	Alimento	עַלִּיוֹת	Habitaciones
יִגְיַע	Sustento	עץ	Arbol
יוטָם יוטָם	De día	ŞQFI	Germinó
ָנ <u>ר</u> ה	Luna	ַבְּרָה בָּרָה	Construyó
כון	Estableció	רוַה	Viento
چڕ٦	Ala	רַכוּב	Carroza
<u>ל</u> ילָה	Noche	שַׁב	El que pone
מַאַיִן מַאַיִן	De donde	שֶׁבְשׁ	So1
בְּשָׁר	Lluvia	กาชาก	Abismos
בועל	Sobre	: פנין	Sierpe

רוון אָת־יִרוֹנָה שְׁמֵי הַשְּׁמֵים וְשְׁמֵים וְשְׁמֵים וְשְׁמֵים הַשְּׁמִים וְשְׁמֵים וְשְׁמֵים וְשְׁמֵים וְשְׁמֵים וְשָׁמִים וְשָׁמִים וְמָלֵּה וְמָלֵה וְמָשְׁר מִוֹלָה וְתָּלוֹת מִוֹ הַלְּלוֹ אָת־יִרוֹנָה מִוֹ הְאָבֶיוֹ וְכַל־וּאָרָזוֹם וְבָלּוֹת מַשְׁרִין מָשְׁר הַמָּבְיּחָם וְבָּלְי הָשְׁמִים וְבָלּוֹתְיוֹ בּלְּאָרָוֹם וְשָׁבְּיוֹם וְעָבוֹ וְעָרְבָּוֹלְם וְאָבֵיוֹ וְבָּלְוֹתְיוֹ בְּלֹי הָשָׁמִים וְבָּלְיוֹתְיוֹ וְבוֹא אִנְיִרְים וְבָּלְי הְעָרִבְּוֹם וְבְּלְיוֹת וְבוֹא עִוֹרְבָוֹם וְבָּלְיוֹתְיוֹ וְבוֹא וְבִיוֹם וְבָּלְיוֹתְיוֹ בְּלֹי הָעָשְׁא (נְשָׁא) צִינִי אָל־ הֲהָרָים מִאֵיוֹ יְבוּא עָּלְּבְּוֹם וְבָּלִיתְוֹיִיוֹ בּוֹא עִיבִי אָל־ הְבָּלְהְעוֹים וְבִּלְיוֹתְיוֹ בּוֹא עִיבִי אָלֹך הָחְבִּלְים בְּבְּלִים מְאַוֹרְנָהוֹ בְּבְלִיהְעָמִים נְפָלְאוֹתְיוֹ בּוֹע בְּלִים וְנְבוֹלְם וְינִיעָם לְאָבִילוֹ בְּנִבְיוֹם בְּבְלּהְתְּיוֹל וְבוּלְם וִינִיעָם לְאֵבְרָבְהוֹ בְּנִבְים בְּבוֹלְם וִינִיעָם לְאַלֵּילוֹ וְבוֹלְם וְנְבוֹלְם לְּבוֹלְם וִינִיעָם לְאֵבְּרָבְהוֹ בּוֹבְילוֹ וְבוֹלְם וְנִיעִם לְאֲבִילוֹ וְבוֹלְם וְינִיעָם לְאֲבִּילוֹם וְבָּלְים וּבְיּוֹם בְּבוֹלְם וִינִיעָם לְאֵבְּרָבְהוֹ בּוּלְם וְינִיעָם לְאֵבְירָבוּ בְּבוֹלְם וְינִיעָם לְאָבִילוֹם וְבוּלְם וֹבוּלְם וְינִיעָם לְאַבְּיִם בְּבוֹלְם וְינִיעָם לְאַבְּיִבוֹים וְבַּלְים בּיוֹים בּוֹבוֹים בְּבוֹים בְּבוֹלְם וְינִיעָם לְאָבְיִם בְּבוֹלְם וְינִיעְם לְאַבְיּבוֹים בְּבוּבוֹים בְּבוּלְים וּבְים בּיבוּלְם וְינִיעְםם לְאַבְּים בּיוֹבוֹים וְבְּבוֹים בְּבוּים בְּבוּלְים וּבְים בְּבוּבוֹים בְּבוּבְים בְּבוּלְם וְבוּבוּים בְּבוּים בְּבוּלְים בּיוֹם בְּבוּבוֹם בְּבוּבְים בְּיבוֹים בְּבוּלְים בְּים בְּבוּבוּים בְּבוּבוֹים בְּבוּלְם בְּיוֹם בְּבוֹים בְּבוּבְים בְּבוּבוֹם בְּבוֹים בּיוֹם בּבוּבוֹם בְּבוֹים בּיבְים בְּבְּבוֹים בְּבוֹים בּיוֹם בּבוּבוּים בּיוֹים בְּבוֹים בּיוֹים

DEL PRONOMBRE

Lección II

Pronombre personal, demonstrativo, relativo, interrogativo e indefinido.

- 1. *El pronombre personal* suele emplearse de dos maneras:
 - a) separado:

		SING	ULAR					PL	URAL			
	Yo c.	Tú mas.	Tú fem.	El	Ella	Nose	tros c.	Vosotros	Vosotras	Ellos	Ellas	
	אָנכִי	ಸ್ಥ	ŭŖ	רוא	لأريخ	וי	<u>אַל</u> ויָונ	ದರ್ಭ	lΰŖ		הַגָּה	
P	. אַנׁכִּר	ĎŖ	स्थाः			P. 7	אַנְחָנ		ÜE	הָּם"	17	
	<u>אַ</u> נִי	P. אַנְאָ	P. ŋʁ̞				בַּׁדְנוּ		يجتثرك	הַמְּח		
P	אַני .	P. אַסָּא				P.	בָּוְתנוּ	(אַנו)	ušüR			

b) como sufijo. Unido al verbo indica ordinariamente su objeto o término directo: con el nombre expresa posesión; y con las partículas designa diversas relaciones. (Morf. lección V, 3).

2. El pronombre demonstrativo:

SINGULAR PLURAL PLURAL אָלָה פֿאַני. אָלָה פֿאַני.

Cuando el pronombre demonstrativo se pospone al nombre, lleva artículo: v. g.: מיש פונה este hombre.

Formas más raras son: הַלַּוֹן, הַלָּוֹן, הַלָּוֹן, הַלָּוֹן, הַלָּוֹן.

3. El pronombre relativo קשׁבּישׁ=que, cual, quien, permanece invariable en todos los géneros y números.

El relativo se encuentra unido a una palabra en la forma de • ײַ: v. g.: מָבֶּעֵי que mató.

4. El pronombre interrogativo es קנוי aquién? para las personas: קין aqué? para las cosas.

El pronombre interrogativo de cosa presenta también las formas siguientes: מָה פָּוֹה con daguesch en la primera letra de la palabra siguiente: v. g.: בְּוֹה בְּעִיה caué vió? בְּוֹה בְּעִיה caué hizo? בְּוֹה בְּעִיה caué vió? בְּוֹה בְּעִיה caué hizo? בְּוֹה בְּעִיה caué para tí?

- 5. El pronombre indefinido es ביו =cualquiera que; ביות cualquiera cosa que. Se emplean en sentido indefinido איש cada uno: אָרָם, אָרָם, אָרָם, מוֹנָם alguno: בָּבּע alguno: בָּבּע alguno: בַּבּע מוֹנְבָּע
- N.B. 1.º El uno, el otro se indican por בַּעָהוּ ס אֲהָיהוּ ע אָישָׁ para el masculino: רְעוֹהָהּ ע אָשֶׁה para el femenino.
- 2.º El pronombre *reflexivo* se expresa con la palabra אָנֶבֶשׁ y el sufijo correspondiente, cuando se refiere a las personas; y con עָנֶבֶשׁ, cuando se trata de cosas.

EJERCICIO 2.º

			_
אַריר	Admirable	כְּכָּה	Así
ЫĶ	Si, ¿acaso?	מֵאֵת	De
אַשְׁרֵי	Feliz	בְּלֵל	Dijo .
์ 12	En él	וָבמ <u>י</u>	Consideró
בוש	Se avergonzó	נָמַע	Plantó
בַרַּך	Bendijo.	עֶבֶּד	Siervo
נבורת	Grandezas	צבאות	Ejércitos
גיל	Se alegró	קום	Levantó
רַוּה	Dios	ַקלל	Maldijo
י <u>ֿג</u> ּיָר	Formó	חָהַלָּה	Alabanza

DEL NOMBRE SUSTANTIVO

Lección III

Nombre sustantivo.—Género.—Número.—Formación del singular, del plural y del dual.

1. El nombre sustantivo hebreo por razón de su origen puede ser primitivo: v. g.: אָב; אַב; y derivado. Los nombres derivados en su mayor parte son verbales: v. g.: בורום alto: מורום altura de רום elevar: algunos pocos son nominales: v. g.: עובולות: de בורולות: ugar de los pies.

El nombre sustantivo hebreo por razón de su *forma* se clasifica en *simple* y *aumentado* (lecc. V, 1).

2. Dos géneros solamente existen en la lengua hebrea, correspondientes a los dos sexos de los seres animados, el masculino y el femenino. Los nombres neutros de nuestras lenguas son generalmente femeninos; rara vez masculinos.

Tienen género femenino—a) los nombres de región y ciudades: v. g.: אַבּר Idumea: אַב Tiro:—b) los que indican espacio ilimitado: v. g.: אַבְּר tierra:—c) los que denotan seres de la naturaleza: v. g.: אַבְּי sol: אַבְּי fuego:—d) los de instrumentos, utensilios, miembros del cuerpo, etc.: v. g.: בּבְּי cama: בּבְּי mano:—e) los nombres abstractos: v. g.: בּבְּי venganza: colectivos: v. g.: בְּבְּי comitiva: honoríficos: v. g.: בְּבְּי וֹחְ בִּבְּי בְּבְּי וֹחְ בִּבְּי בִּבְּי וֹחְ בִּבְּי בִּי וֹחְ בַּבְּי בִּי וֹחִ וֹחִ בּבִּי בִּי וֹחִ וֹחִ בּבִּי בִּי וֹחִ בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִי בּבִּי בּבִּי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִּי בּבִּי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּביי בּבּי בּביי בּבִי בּבִי בּבִי בּבִי בּביי בּבי בּביי בּביי

- 3. El número puede ser singular, plural y dual.
- 4. *El singular* de los nombres *masculinos* no presenta una forma determinada.

El singular de los nombres femeninos termina en \$\tau=\tau\$; esta terminación procede de la forma primitiva \$\tau=\tau\$, que todavía se conserva en el estado constructo, y delante de los sufijos: v. g.: \$\tau=\tau\$ de \$\tau=\tau\$ animal.

- 2.º La terminación *no* siempre corresponde al género del nombre; y no escasean ejemplos de nombres femeninos, que carecen de su terminación propia: v. g.: DN madre.
- 5. El plural de los nombres masculinos hace en מבים: v. g.: יבים de מָלֶבִים. Los que en el singular acaban en ד, toman en el plural solamente ב, rara vez בי יבי v. g.: עבְרִים o עבְרִים de עבְרִים o עבְרִים o עבְרִים esta terminación en el plural: v. g.: חוֹה de הוֹה videntes.

El plural de los *femeninos* termina en רו (ה): v. g.: חול de החלה cánticos. Los que finalizan en el singular en יות ; יות היות hacen el plural en היין, היות יות יות יות פוצריות של egipcias.

- N.B. 1.º Algunos nombres masculinos terminan en el plural en רְי -: v. g.: יְבָי días: י -: v. g.: אָבָי príncipes: בּי -: v. g.: יַבְי príncipes: בּי -: v. g.: בְּיִבְּי escaleras; etc.
- 2.º Existen algunos nombres que admiten en el plural doble terminación: v. g.: אַב nube: plur. אַבוֹרָם o דְּלִרִם generación: plur. דְּלִרִם o הַנִּיהִים lanza: plur. הַנִּיהִים הַנִּיהִים.
- 3.º Se dan nombres masculinos que en el plural toman la terminación femenina: v. g.: אַבוֹת plur. אַב y viceversa, nombres femeninos que presentan terminación masculina: v. g.: דְּמָים trigo: plur. דְמָים.
- 4.º Algunos nombres se emplean únicamente en el singular: v. g.: מַחָרָם hombre: v otros en el plural: v. g.: hombres.
- 5.º Los adjetivos y participios toman la terminación correspondiente a su género: עוֹבוֹת buenos: שוֹבוֹת buenas.
- 6. El dual indica duplicidad de objetos, y especialmente los que por naturaleza o arte son dobles. Para los dos géneros existe la terminación =: rara vez, ;; =, ; =: v. g.: []; de] las manos.

EJERCICIO 3.º

		0.0.0.	
ÜŻ	Iniquidad	מושָב	Asiento
ZIT	Hermano	בוְעַשֵּה	Obra
815	Ciervo	בָא	Ruego
בֿבוּן	Escudriñó	נָ⊆ַע	Divulgó
בֿון	Entre	ֶם _{ָלַ} ע	Roca
נָבהַ	Alto	עָמַר	Permaneció
ַנְנֵיר בְּנִיר	Retribuyó	. עַנָּה	Respondió
ĎŽ	Sangre	18,Z	Rebaño
ַבָּנָרוּ הַנָּרוּ	Meditó	רֶגֶל י	Pié ·
בוֹלַנוּ	Ellas (son)	<u>רָק</u> ד	Saltó
رآلہ	Mano	שָׁנֵא	Odió
רָעֵל	Ciervo	שָׁבַע	Siete
רַשַב	Se sentó -	שַׁלַח	Envió
כּלָיות	Riñones	שָׁפַּר	Derramó
לְפָנִים	Antes	שָׁפָן	Zorra
מָדָן	Juicio, disputa	שש	Seis
בָּוּהַר	Se apresuró		, · <u>·</u>

Lección IV

Estados del nombre hebreo.—Formación del estado constructo.
—Casos.

- 1. Los estados del nombre hebreo son dos: el absoluto y el constructo. El estado absoluto indica solamente la idea expresada por el nombre; pero el constructo entraña además el concepto de régimen. Un nombre en estado constructo rige al nombre que le sigue, en el sentido de nuestro genitivo: v. g.: אַרִין בְּנַעֵּן la tierra de Kanaan. En esta lección trataremos únicamente del estado constructo.
- La lengua hebrea no conoce casos propiamente tales. Los gramáticos descubren en algunas terminaciones vestigios de tres casos antiguos.

La terminación הַיִּלְ, llamada local puede designar: α) la dirección a un lugar: v. g.: אַבְיָן hacia casa: β) el lugar donde se encuentra alguien, o se verifica una acción: v. g.: אַבְיָן de año en año

EJERCICIO 4.º

בַּיִת.	Casa	בַּבַתָּ	Destruyó
בְּלַע	Daño	מֶּחָבֶּר	Entraña
נְבוּר	Valiente -	בְּלֵא	Lleno.
רָבֶר	Palabra	כֹּילָאכָה	Negocio
ווָת	Olivo	קֶּקֶּדְ	Mezcla
וַבֶּר	Recuerdo	נעורים	Juventud
חָבֵּר	Fermentado	ַ פָּנֶה	Rostro
טָכֶר	Voluntad, piedad	רַעַנָן	Verde
הץ	Saeta	שֵׁוִעָה	Clamor
<u>וָרַ</u> ר	Bajó	ת <u>ְע</u> פָּה	Tesoro
כום	Cáliz	חובה	Ley
Ęį	Así		

(Pr. 12, 20) : מְרְמָה בְּלֶב־הּרְשֵׁי רֶע וּלְיְצָצֵי שָׁלוֹם שִּׁמְחָהְ: (Ps. 34, 16) (Ps. 34, 16) (Ps. 34, 16) (Ps. 54, 16) (Ps. 54, 17) (Ps. 54, 17) (Ps. 54, 17) (Ps. 52, 6) (Ps. 52, 10) (Ps. 52, 10) (Ps. 52, 10) (Ps. 6.° (Ps. 52, 10) (Ps. 75, 9) (Ps. 75, 9) (Ps. 75, 9) (Ps. 75, 9) (Ps. 95, 4) (Ps. 95, 4) (Ps. 95, 4) (Ps. 107, 23) (Ps. 107, 23) (Ps. 127, 4) (Ps. 127, 4)

Lección V

Formas del nombre hebreo.—Formas simples con una vocal primitiva y con dos vocales.—Empleo de algunas de estas formas.

- 1. Las formas del nombre hebreo pueden ser simples y aumentadas: simples son las que constan solamente de las letras radicales: v. g.: בְּוֹלְ יִי pié: y aumentadas, las que admiten algún prefijo, sufijo o reduplicación: v. g.: מברוללות lugar de los pies.
- 2. Algunas formas simples tienen una sola vocal primitiva breve, que se encuentra generalmente en la primera radical, y puede ser \check{a} , $\check{\imath}$ o $\check{\imath}$.

Por no permitir la extructura de la lengua, que tales nombres terminen en dos consonantes sin vocal, la segunda radical toma una vocal auxiliar, que suele ser el segol; por lo que se llaman nombres segolados. Si la segunda o tercera radical es gutural, la vocal auxiliar será pataj: v. g.: תוֹל niño.

Molelos: $q \c atl$ $q \c tev$ קנָל de קּבָּר פּרָר שׁבָּר de מָלָר de מָלָר santidad de קּבָּר שׁבָּר מַלְּרָּשׁ $a \c at$

Cuando la segunda o tercera radical es alguna de las consonantes débiles, se dá origen a las siguientes formas:

- N. B. Las formas raras $q^e t \breve{a} l$, $q^e t \breve{u} l$, $q^e t \breve{u} l$ con la vocal en la segunda radical, no son propias de la lengua hebrea; proceden de las lenguas arameas: v. g.: אוֹם miel: אוֹם lobo: אוֹם hedor.
- 3. Las formas simples que llevan dos vocales, pue den tener—a) las dos breves:

Modelos: gătăl gătăl gătăl gităl gităl creative gităl palabra יָבֶן profundo עָכוק profundo איז עַנָב profundo בָּבֶר

b) la primera breve y la segunda larga:

Modelos: qătâl qătîl qătîl qătîl qătîl profeta יָקוּשׁ eazador de aves

qĭtâl qĭtîl qĭtîl qĭtîl
קנור burro הַנוּר cerdo יִכוּר vestido

c) la primera larga y la segunda breve:

Modelos: qâtăl qâtĭl qûtăl qûtăl paita arita grital grital

- 4. Empleo de algunas formas simples.—a) Qătăl se usa α) con los adjetivos intransitivos: v. g.: קָבָר sabio: β) con los sustantivos: v. g.: יְּבָרְ γ) con los nombres abstractos: v. g.: עַב hambre.
 - b) Qătil, con los participios intransitivos: v. g : viejo.
 - c) Qătŭl, con los adjetivos: v. g.: מחוק dulce.
- d) $Qătâl, <math>\alpha$) con los adjetivos intransitivos: v. g.: אַרָּוֹל grande: β) con el infinitivo de qal: v. g.: מָטוֹל matar: γ) con los sustantivos y adjetivos activos: v. g.: עישוק presor.
- e) Qătîl, con los adjetivos sustantivados de significación α) pasiva: v. g.: אָּבִוּרְ preso: β) intransitiva: v. g.: צָּעָירְ pe-queño: γ) activa: v. g.: נָבִיאַ
- f) Qâtil, es forma propia del participio activo de qal: v. g.: קטֵל

EJERCICIO 5.º

ಭಿಭಿಗ	Fidelidad	נם	También
אָפֶר	Polvo	121	Anciano
W.K	Fuego		Animal
الله الله	Granizo	כְּפוֹר	Rocío, escarcha
בהַבְּה	Bestia	<u>.</u> <u>נ</u> ער	Joven
าำกรุ	Escogido, joven	קמו ך	Firme
בַתוּלוּה	Doncellas	סִּעְרָה	Tempestad
n⊒į	Se agrandó	<u>שַּבְ</u> נָה	Cobardía

פַוַר	Esparció	רֵמֵשׁ	Reptil
צָפור	Ave	שֶׁבֶּר	Peligro
ָצֶטֶר	Lana	שֶׁלֵג	Nieve
קימור	Vapor	තු කු	Juez
רווף	El que persigue	שַׂר	Príncipe

(Pr. 18, 12) לְּפָנֵי שֶׁבֶּר וִנְבַּהּ לֶב־אִישׁ וְלֹפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה: (Pr.21,21) -3.° (Pr.21,21) -2.° -3.° (Pr.21,21) -2.° -4.° (Pr.21,21) -2.° -4.° (Ps. 111, 8) -4.° (Ps. 111, 8) -4.° (Ps. 111, 8) -5.° (Ps. 115, 15) -5.° (Ps. 115, 15) -5.° (Ps. 115, 15) -5.° (Ps. 16, 15) -5.° (Ps. 16, 15) -6.° (Ps. 147, 16) -6.° (Ps. 147, 16) -6.° (Ps. 147, 16) -6.° (Ps. 147, 16) -6.° (Ps. 148, 8) -7.° (Ps. 148, 8) -7.° (Ps. 148, 8) -7.° (Ps. 148, 9) -8.° (Ps. 148, 10) -9.° (148, 10) -9.° (148, 11) -9.° (148, 11) -9.° (Ps. 148, 11)

Lección VI

Formas aumentadas.—Repetición de las radicales.—Empleo de algunas formas aumentadas.

1. Las formas aumentadas se obtienen por la reduplicación de las radicales, o porque a la forma simple se agregan prefijos y sufijos. 2. La repetición de las radicales puede tener lugar de distintas maneras:—a) se reduplica la segunda radical:

Modelos: găttăl gĭttăl qŭttăl ciervo איל soberbio באה túnica כְּתְּנֶת qĭttĭl găttâl gĭttâl עור ciego juez דָרָן מבר arador găttîl gĭttâl qăttûl misericordioso בחום מפור ave זַבְּיִּרְק *iusto* qĭttûl discipulo למוד

b) Se repite la tercera radical:

Modelos: qătlăl qătlĭl qătlŭl

קמָלֵל tranquilo קַמְלֵל mató שַּאָבָּוְ gibas

qĭtlăl qŭtlăl qătlîl

קבְרִיר débil קיַרָּוֹל esplendor

qătlûl
קătlûl
קמַלוּנוֹם adulterio

c) Se repiten la segunda y la tercera radical:

Modelos: q°tăltâl q°tăltĭl q°tăltŭl q°tăltŭl podelos: q°tăltâl q°tăltâl q°tăltâl q°tăltâl q°tăltâl q°tăltâl

d) Se repiten la primera y la tercera radical:

Modelos; qŭlqŭl qălqîl qălqŭl qălqŭl qalqŭl
קלבָּל coronilla בַּלַלְם בּלָבָּל cenido בַּלַלְם בּלַלְם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלִם בּלָלַם בּלָלָם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלָם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלַם בּלָלָם בּלְלָם בּלְלָּלָם בּלְלָם בּלְיבָּלָם בּלְיבָּלָם בּלְיבָּלָם בּלְיבוּל בבּלְלָם בּלְלָם בּלְיבָּל בּלְלָם בּלְיבָל בּלְים בּלְלָם בּ

5. Empleo de algunas formas aumentadas:—a) Qặttăl se usa con los sustantivos: v. g.: κα con los adjetivos: v. g.: κα pecador: β) con los nombres de oficio: v. g.: μα juez.

- b) Qĭttăl es forma propia de los adjetivos que indican defectos corporales: v. g.: אמן zurdo.
- c) Qăttil es característica de la forma verbal Pahlel (lecc. XV, 5 c.).

EJERCICIO 6.º

	2021101	0.0 0.	
<u>א</u> ל	Nó	למֿכ.	Hizo bueno
אַלוּף	Amistad	בָּמָא	Trono
רוב	Öso	נִבֵאָה	Afligido
أذرا	Jústicia	עזוז	Fuerte
750	Fué ligero	עַצִּכָה	Dolor
הפכפר	Enredado	ם <u>ָּר</u> ש	Salió al encuentro
 I	Puro	פָּרַר	Destruyó
ועם	Celoso	ָפֶשָׁע `	Pecado
ٳٙڗ	Extraño	רָתַם	Se compadeció
וָרָה	Ventiló	שַׁכּוּל	Privado de hijos
הַנּוּן	Misericordioso	שׁנֶה	Tornadizo.

(Pr. 15, 13) :1.º (Pr. 15, 13) :1.º (Pr. 15, 13) :1.º (Pr. 17, 13) :1.º (Pr. 17, 19) :1.º (Pr. 116, 19) :1.º (Pr. 1

Lección VII

Formas aumentadas con prefijos. — Idem con sufijos. — Empleo de algunas de estas formas.

1. Los prefijos que ordinariamente se juntan con los nombres son y, y, rara vez y, y, y y.

Modelos con :: măqtăl măqtĭl mäqtül ביאַכַל comida eubierta (קַבַדְ) מַקַבָּה volumen (נְלֵל) בּנְלַה mĭqtăl mĭqtĭl măqtâl pobreza כַּוּהְסוֹר torre מַנְדָּל מובח altar mĭqtâl măqtûl escondite מָסְתוּר vestido מַלְבּוּשׁ

Modelos col רְה: tăqtăl tăqtĭl tăqtĭl tāqtāl
בּוּרְבָּטָה esperanza הַּלְנָה sueño pesado הַּלְנָה esperanza

tăqtîl tăqtûl הַלְמִיִר discipulo הַלְמִיִר premio

con 5: hierro Modelos: reinocon ji: :visión con:ורת וווון principio mesa ית con ראשית con : hebreo con 🗀: pórtico

3. Los sufijos ין און se emplean con los adjetivos: v. g.: און oriental: con la terminación יו se forman los ordinales, los nombres patronímicos y gentilicios: v. g.: און sexto: מואבר moabita: הוא es terminación propia de los nombres abstractos: v. g.: יו juventud.

EJERCICIO 7.º

אָבֶן בַּל	Piedra, peso	בָּקוֹם יייר	Lugar Abandonó
נְבוּרָה נְבוּרָה	Grandeza	שָׁתַיוּת שָׁתַיוּת	Fatuidad
הֹכִנְיה	Que murmura	ងភ្នំ	Miró
יַרַע	Conoció	קֶרֶב	Medio
פָסִילוּת	Necedad	שׁלֵכְיָה	Justo
خزرا	Habitó	פוקלָת	Esperanza
цп	Qué, algo	הושנה	Prudencia
כואגון	Balanza	הָעָר <i>ו</i>	Erró

Pr. 6,) :- בי בר מִצְּנָה וְתוֹלָה אָוֹר וְנָבֶּהְ חַיִּים הּוֹכַחַת מוּסֵר: (1.° (25 Pr. 8, 14))
(Ps. 8, 14) :- 2.° (25 Pr. 9,)
Pr. 9,) - בְּחָלֵת בְּינָה וְתוֹשִּיְה לִי בִינָה וְלִי נְבוּרְה: (10 Pr. 9,)
Pr. 9,) יִרְשָׁת בְּינָה וְתְּלְּת וְרְשָׁת בְּינָה בִּינָה בִּינְה בְּיִבְּר בְּיִבְּה בִּינְה בְּינִה בְּיִבְים בְּינְה בְּינִה בְּיִבְים בְּינִה בְּינְה בְּיִבְים בְּינְה בְּינְה בְּינִבְים בְּינִבְים בְּינְה בְּינְה בְּינְה בְּינְה בְּינְה בְּינִה בְּינְה בְּינְה בְּיִבְים בְּינִבְים בְּינְב בְּיבְר בְיִבְיִבְוֹם בְּינִב בְּיבְר בְיִבְיבְים בְּינְב בְּבְיבְים בְּינְב בְּבְיבְיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּינְב בְּבְיב בְּבְיבְים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיבְיב בְּבְיבִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְיּב בְּיבְיב בְּיבְּים בְּבְיבְיב בְּבָּב בְּיבְיבְים בְּבְּיבְיב בְּבִים בְּיִבְיב בְּיבְיב בְּיבְיבְיב בְּבְיבְיבְּים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיב בְּיבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּבְיבְיב בְּיבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיבְב בְּבְיבְיב בְּבְיב בְבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיב בְּבְיבְב בְּבְיבְּב בְּבְיבְר בְּבְיבְּב בְּבְיבְּב בְּבְיבְּב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּיב בְּבְּיבְּב בְּבְיבְּב בְּבְּבְּבְיב בְּבְיב בְבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיב בְּבְיבְּב בְּבְיבְּבְיב בְבְיב בְּבְיב בְּיבְיב בְּיב בְּבְיבְּב בְּבְיבְּבְיב בְּבְּבְיבְי

Lección VIII

Sufijos personales.-Formas del nombre con los sufijos.

1. Los sufijos personales se juntan al nombre, e indican posesión. El nombre puede encontrarse en singular o plural, cuando toma los sufijos; si se halla en singular, y termina en vocal, recibe los sufijos según el modelo I; si acaba en consonante, los recibe según el modelo II.

SUFIJOS PERSONALES

Los sufijos בֶּן; בֶּם; וְם; llevan el acento, y se llaman graves: los demás no lo llevan, y son leves.

- N. B. 1.º Los masculinos terminados en \vec{n} reciben los sufijos de tercera persona singular \vec{n} (m.), \vec{n} (f.).
- 2.º El yod del plural desaparece con el sufijo de primera persona del singular, y queda quiescente con el sufijo de tercera masculina del mismo número.
- 5.º En la adición de los sufijos tienen lugar todas las reglas dadas al tratar de las sílabas (Morf. lecc. VIII), y de las guturales (Morf. lección VI. 6).

MODELO: DiD caballo

	SINGULAR	3	PLURAL
abs.	DID caballo	abs.	םוְּסָים caballos
const.	מום caballo de	const.	מוְמֵר caballos de
1 c.	מוּכִּר mi caballo	1 c.	mis caballos
2 m.	קוסף tu caballo (m.)	2 m.	סוְּמֶיךְ tus caballos (m.)
2 f.	סוֹמָך tu caballo (f.)	2 f.	מוֹפַיִּןדְ tus caballos (f.)
3 m.	סוסן su caballo (de él)	5 m.	מוּסְיוּ sus caballos (de él)
5 f	הַקְּם su caballo (de ella)	5 f.	מוּסֶנְת sus caballos (de ella)
1 c.	חוםנו nuestro caballo	1 c.	חומנו nuestros caballos
2 m.	קוּמְכֶּם vuestro caballo (m.)	2 m.	קוּמֵיכֶם vuestros caballos (m.)
2 f.	סוְסבֶן vuestro caballo (f.)	2 f.	קומיכן vuestros caballos (f.)
5 m.	בּיַם su caballo (de ellos)	5 m.	מומיהֶם sus caballos (de ellos)
3 f.	סְוְסָן su caballo (de ellas)	3 f.	קוֹמֵיתֶן sus caballos (de ellas)

- 2. Las formas del nombre, al juntarse los sufijos, son diversas:
- a) Los segolados toman en el plural los sufijos leves en la misma forma que la terminación \Box . Todos los sufijos del singular y los graves del plural se unen a la forma primitiva; lo mismo acontece con el dual.
- b) Los nombres de dos vocales breves admiten los sufijos leves en la misma forma que la terminación at del plural; los graves se agregan al constructo respectivo.
- c) Los nombres que tienen vocal *larga* en la primera sílaba, y breve en la segunda, se ajustan a estas últimas reglas, al recibir los sufijos.
- d) Los nombres de primera vocal breve y segunda larga, añaden los sufijos al constructo del singular.
- N. B. 1.º Los nombres femeninos se forman del masculino, al cual se junta la terminación n en la forma que un sufijo leve del singular.
- 2.0 En los nombres femeninos los sufijos se agregan siempre al constructo respectivo.
- 5.º Estúdiense con detención los modelos de cada clase de nombre, según aparecen en el adjunto apéndice.

EJERCICIO 8.º

	•		
	Hombre	מָלָה :	Palabra
נאנה	Soberbia.	מישר	Rectitud
	Prevaleció	עָכָיל	Trabajo
וֹמָה	Consejo	עַנָק	Ciñó
רָכִוּדן	Derecha	בָוּנ	Sonido
หรัว	Salió	קָנֶה	Término
וַרָא	Temeroso		Vara
ָנִשַ <i>ׁ</i> ע	Salvación	שחר	Regalo
כְנֵוּ	Escudo	מבל	Tierra

-2.° (Ps. 8, 2) : יְהוָה אֲרנִינוּ מְח־אַרִיר שִׁמְּר בְּכֵל־הָאָרֶץ: 1.° -3.° (Ps. 19,5) : בְּכָל־הָאָרֶץ: מְאָה מְרֵין נְצָא קַנְס וּבִקצה תַבֵל מְלֵּיהְם: (Ps. 26, 10) : בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַנָּס וּבִקצה תָבֵל מְלֵּיהָם: (Ps. 26, 10) : אַשֶּׁר־בִּירָהָם וְמָיִנִם מְלְאָה שְׁהַר בִּירָהָם וְמָיִנִם וְמָינִם מְלְאָה שְׁהַר בּירָהָם וְמָינִם וּמָלְהִים בְּאָרָהִם וְעָדְר שֵׁבֶּט מִישׁר שֵׁבֶט מִלְּכוּתְרָּ: (Ps. 45, 7) - בַּעְּמֵל אֵנוּשׁ אֵינִימוּ לָכֵן צְנָקרְתִּמוֹ נְאָוֹהְים: (Ps. 62,8) (Ps. 73, 5) : בּיִרְהָוֹה מְּנִנְנְוֹ וְלָקְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְבֵּנוּ: (Ps. 89, 19) (Ps. 89, 19) : בְּירַהְאָיָוּ: (בְּרְהַה לְּעוֹלָם הַחָּרְה שָׁמֵיּם עַּלְּהָנְתְוֹי נְבָּר הַחָּרָוֹ וְעַר־בּר וְדַר אֵמְוֹנְחְוֹ: (Ps. 89, 10) (100, 5 עַלְּרִרְאַיִּוֹ: (Ps. 103, 11) (Ps. 103, 11)

Apéndice a la lección VIII NOMBRES MASCULINOS CON SUFIJOS

I-Nombres segolados:

	a) con	radical	es firme	s ·	b) con ra	idicales g	uturales
Sing. abs.	מַלֵּדְ	٦٤	ש סֵו	קב	נער	נצה	פעל
	(rey)	(lib		tidad)	(niño)	(eternid	ad) (obra)
const.	ڟڎؚٳڐ	ئۇلى	D W	JP	<u>ָנע</u> ר	נצח	פעַל
suf. lev.	מַלְכִּי	ئۆرىر ئۆرىر	שי סָנ	בּוֹרָי	<u>ַלְעַ</u> רִי	לגּתוּר	בָּוּעָלִי
>>	מַלִּכִּף	غزا	שף סִנ	ָבְוֹדִיי, קוֹדִיי,	באערף	לִצְוַוַךְּ	בְּעַלָּךּ
suf. grav	מַלְּכְּעָם יּ	בְּרָכֶם	אַכֶּם סִּנ	ָלוֹדָי י	<u>נ</u> ערְכֶם	נגֹּגוֹם כֹּם	פָּעלָכֶם
Plur. abs.	מְלָכִים	בָּים	שׁׁים סְנְ	77.	נְעָרִים	ּ נְצַּחִים	פְעַלִים
const.	מַלְבֵי	שַּׁבַרַר	מי סָנ	בֿור.	<u>נעָר</u> י	לגונו	פַּעלֵי
suf. lev.	כוּלְבֵי	ئىت.	שי סִוּ]Ŗ.	נְעֲרֵי	לגׄםׁנ	פִעָלַי
suf. grav	<u>.</u> מַלְבֵיבֶם	פָּרֵיכֶם			<u>נ</u> עְרֵיכֶם	, נְצְחֵיכֶם	ָ בְּעְלֵיכ ָם
Dual. abs.	<u>רגל</u> ים		<u>נ</u> ים	. מֶת	<u>געלים</u>		*
	(pies)		(cade	ras)	(zapatos)	
const.	רַגְלֵי						
	:						
	c) con la	2. ^a o 3	a rad.	01	d) con la	2.ª rad. d	luplicada
Sing. abs.	c) con la בְּוֹנָת	2. ^a o 3 <u>וי</u> ת	ו. ^a rad. י שוט	יי ס פֿרָי	d) con la ַיִם	2.ª rad. ∂ מַם	luplicada חק
	(muerte)		שוט (azote)	יִרָּי (fruto)			-
const.	בְּוָת	<u>זי</u> ת	שוט	הָרָי פַּרָיי	נָם	DX	חק
	(muerte)	וֹיָת (olivo)	שוט (azote)	יִרָּי (fruto)	DŢ (mar)	□∺ (madre)	미 (mandato)
const. suf. lev.	בְּוֹנֶת מוֹת מוֹת מוֹתִי מוֹתִי	וֵית (olivo) וַיִּת	שומ (azote) שומ	פָּרָי (fruto) פַּרָי	ים (mar) יַם	D於 (madre)	חק (mandato) חָק־
const.	בְּוֹנֶת מוֹת מוֹת מוֹתִי מוֹתִי	זֵיתִי זֵית זֵית	שומ (azote) שומ שומי	ייִם (fruto) ייִם ייִם	יפור ים ים ים	ない。 ない。 ない。 ない。 ない。 ない。 ない。 ない。	חַקּר (mandato) חַקּר
const. suf. lev.	בְּוֹנֶת מוֹת מוֹת מוֹתִי מוֹתִי	וֹיִתְּלְּ זִיתִי זִיתִי זִיתִי זִיתִ	שומ (azote) שומ שומי שומי שומף	שַּׁלְיוֹב שַּׁלִיוֹ (turto) שַּׁלָיוּ	רפור הם הם הם הם	XC (madre) XC XC(XC(XC(XC(XC(XC(XC(XC(XC(חק (mandato) חָקי חָקִּי
const. suf. lev. suf.grav.	בְּנֶת מותי מותי מותי מותי מותד מותד מותד מותד מותד מותד מותד מותד	זוֹללכּם זוֹלל זוּלני זוּלני זוּלני זוּלני זוֹל	שומ שומי שומי שומי שומי שומי שומי	שַּׁלְיוֹב שַּׁלִיוֹ (turto) שַּׁלָיוּ	יִמְנֶתְ יִמְ יִמְ יִמְ יִמְ יִמְ	يغۈرۈص بغور بغص بغور بغور بغور بغور بغور بغور بغور بغور	חק (mandato) חָקִי חָקִי חַקְּיכֶם חָקִים
const. suf. lev. suf. grav. Plur. abs.	בְּנֶת (muerte) מות מותי מותי מותי מותיק מותים	זוליכׁ זוֹללּ זוֹלוּ זוֹנוּ זוֹנוּ זוֹנוּ	שומ (azote) שומ שומי שומי שומף שומק שומקם שומים	שַּׁלְיוֹב שַּׁלִיוֹ (turto) שַּׁלָיוּ	יפורם (יפורם <u>יפורם</u> יפור יפור יפור יפורם יפור יפורם יפורם יפורם יפורם יפורם		חק (mandato) חָקּי חָקּינֶם חָקָּינֶם חָקָּיִם
const. suf. lev. suf. grav. Plur. abs. const.	מְנְתָּ מוֹתִים מוֹתִי מוֹתִי מוֹתִי מוֹתִי מוֹתִים מוֹתִים מוֹתִים מוֹתִים	זִיתָּי זִיתָּים זִיתְּכֶּם זִיתְּיִם זִיתְים זִיתִּים זִיתִיים זִיתִּים זִיתִּים	שומ שומי שומי שומי שומי שומים שומים שומים שומים	שַּׁלְיוֹב שַּׁלִיוֹ (turto) שַּׁלָיוּ	ים ים יפור יפור יפור יפור יפור יפור יפור	אָמות אָמי אָמי אָמִי אָמִי אָמִי אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִיר אָמִי	חק (mandato) חָקִי חָקִי חַקְּיכֶם חָקִים
const. suf. lev. suf. grav. Plur. abs. const. suf. lev.	בְּנֶת (muerte) מוֹת מוֹתִי מוֹתִיכ מוֹתִים מוֹתִים מוֹתֵי	זִיתָּי זִיתָּים זִיתְּכֶּ זִיתְּים זִיתְים זִיתָּים זִיתִּים זִיתִּים זִיתִּים	שומ שומים שומים שומים שומים שומים שומי שומי	יקרי (fruto) יים יים קיין קיין	ים ים יפור יפור יפור יפור יפור יפור יפור	אָפוֹתַי אָפוֹת אָפִיר אָפִיר אָפִיר אָפוֹת אָפוֹת	חק (mandato) חָקִי חָקִי חָקִים חָקִים חָקִים חָקִים
const. suf. lev. suf. grav. Plur. abs. const. suf. lev. suf. grav	מְנֶת מותירם מותי מותי מותיק מותים מותים מותים	וֹוִתִּיכֹּי זִיתִּי זִיתִּי זִיתִּי זִיתִּי זִיתִּי	שומ שומי שומי שומי שומי שומי שומי שומי ש	לְּחָיֵים פְּרָי פְּרְייִ פְּרְייִ פְּרְייִ פְּרָייִ	בפורם (ימו ימו ימו ימו ימו ימו ימו ימו ימו ימו	אָמוֹטִיכָּכ אָמוֹת אָמִית אָמִי אָמִי אָמִי אָמִי	חק (mandato) חָקִי חָקִי חָקִים חָקִים חָקִים חָקִים

	11	-Nombres	con	dos	vocales	breves:
--	----	----------	-----	-----	---------	---------

	00 0011 40	o rocaree	2.0.00.			
Sing. abs.	בַבָּר.	ָ חַבָּם	171	ๆกว	חָצֵר	שָּׁדֶרו
	(palabra)	(sabio)	(anciano)	(hombro)	(vestíbulo)	,
const.	קבר	חַכַם	. <u>15</u> i	څ۵له	בֿוּבּ	שָׁרָה
suf. lev.	المنتشر	בֿכֹנו	וָקנִי	בׁנֵיפֹּוּ	<u>וואר.</u>	ֿשַׂרַר י
»	귀구구	חַבְמִּף				ַ שְׂרָךּ
suf. grav.	וְּבַרְכֶם	חַכַמְכֶם				
Plur.abs.	דְבַרִים	חַכְמִים	זקנים		<u>הַצִּרִים</u>	
const.	<u>הַבְּר</u> ָנוּ	<u>ה</u> כמו	זַקנֵי		הַצִּרֵיי	
suf.lev.	וּבְּבוּי	חַבְּטֵי	<u>וְקנ</u> י		<u>ְּבַ</u> וֹצְבֵי	
suf. grav.	הַבְּרֵיכֶם	הַכְמֵיכֶם	זֹקְנֵיכֶם		ָםאָתִיכֶם . הַאְנֵייכֶם	
Dual. abs.	כנֿפֿום	וַלְצַיִם	וָרֵכַיִם,			
const.	פֿלפֿר פֿלפֿר	(caderas)	(riñones)	•		
III—	-Con voca	les larga y	breve	IV—Con v	ocales bre	ve y larga
Sing.abs.	עולם	אוָב	חוֶה	פַקיד	עַנִי	בַּתַב
	(eternidad)	(enemigo)	(vidente)	(prefecto)	(miserable)	(escritura)
const.	עו <u>ל</u> ם	איִב	רווה	פַּקור	עַנִי	בֿעַב
suf. lev.	עְוֹלַ כִּוּר	אָלְבִי	רוור	פַקירִי		בַּׁמַבִּי
>	עוֹלַכִיף	אִיבּר	الألك	פקורה		בַּתְּבָּךּ
suf. grav.	עולקיכם	אְיִבְכֶם	קוכם	פַּקִירְכֶם		בַּלַלְכָם
Plur. abs.	עוֹלָמִים	אְלָבִים	חווים	פַּקודום -	ַ עַנִיּים <u>ָ</u>	כְּתָבִים
const.	עולכזי	אִיבֵי	רווני	פָּקותִי	<u>עַנ</u> וּיִר	בַּע <u>ה</u>
suf. lev.	עוֹלְכַי	אָיִבַי	<u>תו</u> ור	פַקודֵו		בָּתָבֵי
suf. grav.	עולְבֵויכֶם	אִיבֵיכֶם	קוֵיכֶם	פַקידִיכֶם		בֹטַבֵּיכֵם
Dual. abs.	מֶלְקָחֵיִם	מאו <u>ני</u> ם		שב <u>עי</u> ם		
	•	(halanga)		/dos somenos	.\	

NOMBRES FEMENINOS CON SUFIJOS

I-Nombres segolados:

	1 HOMBIC	3 Seguidados	•			
S	Sing. abs.	מַלְבָּה	הָוִיפֶּה	ئأنَّل	ווְלָת	נביבה
		(reina)	(afrenta)	(desierto)	(ley)	` (șeñora)
	const.	בֿגלָפֿע	บอิวัต	בּוֹבַבּוֹת	يالالأ	וּבֶרֶת
	suf. lev.	בֿלְבַּעוּ	מוֹבפֿעו	لألألالا	ليُلاَلِند	וֹבֹרְתָּי
	suf. grav.	מלכתכם	חרפתכם	חרבתכם	הַקתכם	גברתכם

Plur. abs.	מְלְכוּת	ָהַרָפוֹת	ָּהָרָבוֹת הַנָּבוֹת	הָקוֹת	
const.	מֿלְכוּת	הֶרְפוֹת	ָהָרְבוֹת	הָקוֹת	
suf.	מַלְכוּתַי		בַותַי	הָקוֹתֵי	
Dual. abs.			• •	(dos c	לגלְתַּים מָצִּלְתַּים
II—	Con dos voc	ales breve	s: III—C	Con una vocal in	variable:
Sing. abs.	צדקה	וַעְקָה	שָׁנָה	יונֶקֶת	נְלְנִלֶּה
	(justicia)	(grito)	(año)	(vástago)	(cránco)
const.	צ <u>רק</u> ת	<u>זיְעַק</u> ּת	ಬ್ರಾಹ್ಗ	ڔؠڎؚڴڸڗ	ַּגְּלְנּלֶת
suf. lev.	גּבְלַתִּי	<u>ו עֲלַ</u> תִּי	שְׁנָתִי	י <u>ְוֹב</u> ַקְתְּיִי	ָּנְלָנְלְתִּי ִ
suf.grav.	גּרְכַּתְכֶּם	<u>וְעַק</u> ַּתְכֶם	בׄבׁלֹכֹם	י <u>וְלַלְ</u> לְתְּכֶּם	ָּגְלְנֵלְחְּכֶּם גַּלְנֵלְחְּכֶם
Plur. abs.	אַבָקוֹת		שַׁנות	יוְנָקוֹת	
const.	אָדְקוֹת		שנות	יוְנָקוֹת .	בָּלִבְּלוֹת
· suf.	צִרְקוֹתֵי		שנוהַי	יוְנִקוֹתֵי	וְלְנְלוֹתֵי
Dual. abs.	נחשםים		מְפָּתַיִם		
	(dos cadenas)	(labios)		
const.			מִׁפְתֵּר	•	
-					

Lección IX

Anomalías de algunos nombres.—Nombres irregulares en singular y plural.—Nombres irregulares solamente en plural.

- 1. Las anomalías de los nombres hebreos tienen lugar generalmente en la formación del estado constructo, y consecuentemente en la adición de los sufijos.
- 2. Nombres irregulares en singular y plural. Hélos aquí en su mayor parte:

· · · · ·	SINGUL	AR ·		. I	PLURAL	
abs.		const.	suf.	abs.	const.	suf.
⊐Ř	padre	<u>י</u> אַבָּי	אַבֹּנ	אָבוֹת	<u>אַ</u> בות	<u>אַ</u> בוֹהֵי
Пķ	hermano	אַרוּר	تغذرك	אַהִים	אַחַר	אַ⊓ַי
אָחוֹת	hermana	אַחוֹת	אַחוֹתִי			אַחִיוֹמֵי
-5w2 .		•		•		7

	SINGU	LAR		P	LURAL	
abs.		const.	suf.	abs.	const.	suf.
אִשְׁה	mujer	אָשֶׁת	אשתי	נְשִׁים	רְשֵׁי	ָנ <i>ְשֵׁ</i> י
בַוָת	casa	בֿוע	י בַּירתָי	בַּתִּים	בּמוּי	בַּתִּיךְ
ڌ! .	hijo	چ ا ۔	בְּנִי	בָּנִים	בְּנֵי	בַֿנֿג
ದ್ದ	hija	בַת	בֿטֿר	בָּנוֹת	בנות	בְּנוֹתַי
נַום	suegro	חַם	הָמוּך			
בְּלִי	vaso	בַּלִּי	ڎٙڋ۬ڶڮ	כֵּלִים	בַּלִי	ַ כַלַי
פָּת	boca	ڟڔ	فرك	פֿיות		
שָׁה	oveja	שֵׁה	שיו			
שֵׁם	nombre	− □₩	שָׁמוֹ ;שִׁמְּדְּ	กายผู้	שמות	

3. *Nombres irregulares solamente en plural.* Son muy pocos, como se observa en el siguiente cuadro:

NO	MBRES	1	PLURAL	
		abs.	const.	suf.
אָיש	hombre	אַנְשִׁים	אַנְשֵׁי	<u>אַנְשַׁ</u> י
אָנְיה	esclava	אַמָהוֹת	אַמְהוֹת	אַמְהוֹתֵי
د∫ت	día	נָמִים	יָבֵיר	<u>וָב</u> ֵיר
עיר	ciudad	עָרִים	יַעָרָי .	ָעָרַי
ראש	cabeza	רָאשִׁים	רָאשֵׁי	רָאשָׁיו
•	<i>.</i>	מַנים aguas	(בֵוּיבֵוּי) בִוּי	מִימֵי
		cielos שֶׁמַיִם	שְׁבִּיר	שָׁמָיךּ

EJERCICIO 9.º

	•		
אָחות	Hermana	מרָע	Familiar
ŊŖ	Tú	<u>נְחַל</u> ָּה	Herencia
בַעַל	Marido	עַבָּמוֹת	Huesos
בַּרֶבָה	Bendición.	צרור	Bolsa
במול	Premio	קול	Voz.
٦١٦	Generación	רָקָּר	Podredumbre
הון	Riqueza	שַּׂכַל	Fué prudente
חוק	Fuerza	שוב	Volver
ĊĊĸ	Plenilunio	עַפָּאָרָה	Adorno

(Pr. 7, 4) אָמר לַהַכְּמָה אַחוֹתִי אָחְ וֹמִדְע לַבִּינָה תִּלְרָא: (Pr.)
(Pr.) אָמר לַהַכְּמָה אַחוֹתִי אָחְ וֹמִדְע לַבִּינָה תִּלְרָא: (7, 20
(Pr.) אַלְרוֹר הַבָּמָא יָבוֹא בֵּיוֹרְוֹי אָל־בְּנֵי אָבְּחַ: (7, 20
(Pr.) אַלִּרְרָה הַבְּעָבְּח הִיּלְרָא וַבְּיִלְרָ וְפִי רְשָׁעִים יְבַפֶּח חָמְם: (8, 4
(Pr.) אַבְרְבוֹת לָרְאשׁ צַּדְּיִק וֹפִי רְשָׁעִים יְבַפֶּח חָמְם: (10, 6
(בְּיִלְבְּרַ בְּעַצְּמוֹתְיוֹ הַבְּיִבְם יְשׁוֹב לְוֹ: (Pr. 12, 14) אַבְרִי פִּרְאישׁ יִשְׂבַע־שֹׁוֹב וֹנְחוֹלַ וְבִּבְּעִם בְּנֵי בְּנִים בְּנֵי בְּנִים וְחַוֹּן בְּחַלַתְ וְבִּיוֹת וְבִּוֹלְתְ וְבִּיוֹת וְבִּיוֹת וְבִּוֹלְתְ וְבִּיוֹת וְבִּוֹת וְבִּיוֹת וְבִּיוֹת הַבְּיִם הְשִׁבְּר מְבִּיוֹת וְבִּוֹת וְבִּוֹת וְבִּרְת וְבִּיִרְ הַבְּרָבוֹת וְשִׁבְּרִים וְבִּיִּר הְנִיהוֹיְ שִׁבְּרִים בְּנִיים בְּנִים בְּנִים הְבִּיִם הְשִׁבְּרָלְתוֹי (Pr. 17, 6) אַבְרָב וְבְּרָר וְדְרָך לְרֹב (Pr. 19, 14) אַבְרְרְב לְּדְר וְרָךְ לְרֹב (Pr. 19, 14) אַבְרְךְ לְדר וְרָךְ לְדר וְרָר: (Pr. 135, 13) הַבְּרְב לְדר וְדְרָב וֹתְוֹן לְבְנֵיים בְּנִים לִיהוֹנְת וְהָבְיִבְּי לְבְּרִר וְרָר: (Ps. 135, 13) הַבְרָבְ לְדר וְדְרָב וֹלְבוֹי בְּבְרִב בְּרִבְיִבְּי וְהְוֹח בְּרָבְי לְדִר וְבְרָב וֹבְרֹב וְבְּבִיי בְּבָּר בְּבָּרִים וְהַבְּיִם וְהַבְּבְּי לְבְבִיר בְּבְּרִים וְשָׁבְיִם וְהָבְּיִבְ לְבִיר וְבְרָב לְרַר וְרָב: (Ps. 135, 13)

DEL ADJETIVO

Lección X

Terminaciones del adjetivo hebreo.—Formación del comparativo y superlativo.

- 1. El adjetivo hebreo presenta las mismas terminaciones que el nombre, según el número de que se trate: v. g.: אָשָׁה וְבְּוֹלִים hombre grande: קָשָׁה וְבְּוֹלִים וְבְּוֹלִים וְבְּוֹלִים בְּרוֹלִים יְבּוֹת יָבוֹת וְבוֹלִים pero carece de dual: v. g: עֵינֵים יֹסוֹס soberbios.
- 2. El grado comparativo no tiene forma propia; se expresa anteponiendo la preposición בן al segundo término de la comparación, aunque éste sea un verbo en infinitivo: v. g.: מנכל העם más dulce que la miel: מנכל העם era

más alto que todo el pueblo: מוב לנו עבר ביבותנו es mejor para nosotros servir.... que morirnos.

Cuando está oculto el segundo término de la comparación, se forma el comparativo, mediante el artículo antepuesto al adjetivo: v. g: ובוול la lumbrera mayor.

EJERCICIO 10.º

778	Largo de	נֶהֶכָּור	Agradable
בר	Puro, recto	ນຊຶ່ນ	Destilación
הַמוֹן	Riqueza	עדות	Testimonio
ַ <u>ר</u> וֹבָּוּ	Juntamente	עליון	Altísimo
	El que toma	עטֶרָת	La que permanec
כואירה	La que alumbra	<u>ē</u>	Oro puro
מַחִכּימָה	La que hace sabio	פָקוּד	Mandato
לוֹאַבּֿוֹ		פַּתָּי	Impericia
	La que convierte	צְרַק	Justificó
משל	El que domina	. צֿירן	Sión
גָאֶכִינָה	Fiel	רָם	Elevado
נוּרָא	Admirable	שַעור	Puerta

מִצְנַת יְהנָה בָּרָה מְאִירַת עֵנְיִם: (Ps. 19,8) מְצְיִם יְהנָה הָּמִימָה מְנִים: (Ps. 19,9) מִצְנַת יְהנָה הָמִימָה מְמִימָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מְשִׁיבָה מִצְיִם: (Ps. 19,9) מִנְה יְהנָה הָמִימָה מְיִבְּה מִיבְּה מִבְּיה מִיבְּה מִיבְּה מִיבְּה מִיבְּה מִיבְּה מִיבְּה מִיבְּה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּה מִיבְּיה מִּבְּיה מִיבְּה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִּיבְיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִיבְייה מִיבְּיה מִיבְיה מִיבְייה מִּיבְיה מִּיבְּיה מִיבְייה מִיבְּיה מִיבְייה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְיה מִּיבְּיה מִיבְייה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְּיה מִיבְּיה מִיבְּיה מִּיבְיה מִיבְּיה מִּיבְיה מִיבְּיה מִּיבְיה מִּיבְּיה מִּיבְיה מִּיבְיה מִיבְיה מִיבְּיה מִיבְּיה

Ps.) : יְהָרָה עוֹכָוְה עוֹכָוְה לַעַר כּוֹשְׁפְּטִיריִה וֹמְפַּוֹ בָּרְה עוֹכָוָה לָעַר כּוֹשְׁפְּטִיריִה מִּזְּהָב וֹמִפַּוֹ בָּרְה עוֹכָוָה לָעַר כּוֹשְׁפְּטִיריִה מִזְּהָב וֹמִפַּוֹ בָרְה עִּבְּיִם כּוְבִּרְשׁ בִּצִּיוֹן נוּרָא מֶלֶּה בְּרֵּה עֲעָרִירצִיוֹן נוּרָא מֶלֶּה בְּרֵל עַל־כָּל־הָאָבֶיְן: (Ps. 37, 16) - בִּירִיְהוָה שָּעְרֵירצִיוֹן נוּרָא מֶלֶּה נְּרוֹל עַל־כָּל־הָאָבֶין: (Ps. 47,3) (Ps. 47,5) בְּירִיְהוָה שְּעְרֵירציוֹן מִכּל בִּרוֹל עַל־כָּל־הָאָבֶין: (Ps. 52, 5) (Ps. 87, 2) בּירִיהוָה בְּצִיוֹן נִרְל וֹרָם הוּא עַלּבְּר עִיר: (Ps. 87, 2) בּירוּחוֹ מָלְבֵּר עִיר: (Pr. 16, 32) (Pr. 16, 32)

Lección XI

Adjetivos numerales cardinales, ordinales, distributivos, múltiplos.—Tabla de los números.

- 1. Los números cardinales—a) tienen forma propia hasta el diez inclusive; si bien desde el tres hasta el diez, el numeral femenino se junta con los nombres masculinos, y viceversa.
- b) Del once al diez y nueve, el nombre de las unidades se antepone al número diez, sin necesidad del wau copulativo.
- c) Del veinte en adelante, el nombre de las unidades se puede colocar antes o después del número de las decenas, empleando el wau copulativo.
- d) Las decenas se forman con el plural de las unidades; la terminación י sirve para los dos géneros; veinte es משרים, plural de diez אורים,
- N. B. Del trece al $diez\ v$ nueve, los numerales femeninos aparecen en el estado constructo.

- 2. Los ordinales—a) del segundo al décimo, se derivan de los cardinales, añadiendo la terminación ; a veces se intercala delante de la tercera radical otra . El ordinal femenino termina en דָר; rara vez en דָּרָה, y puede expresar sentido partitivo: v. g.: דְּמָוֹ quinta parte.
- b) Desde el *undécimo* en adelante, los ordinales se indican con los cardinales.
 - c) El primero tiene forma propia ראשון de מיאין cabeza.
- 3. Los números distributivos pueden formarse a) repitiendo el cardinal: v. g.: אַנְישָׁי de seis en seis: b) anteponiendo סְּלְּמָאוֹת וְלָאֵלְכִּים al número de que se trata: v. g.: מַלְּמְלְכִּים de cien en cien, y de mil en mil.
- 4. Los múltiplos se obtienen a) con los cardinales empleados en el género femenino por sobreentenderse אַבָּטְיָב: v. g.: אַבְּעָבִינִם siete veces: b) con el dual del numeral: v. g.: אַבעְרֵינִם siete veces: c) con el numeral y la palabra אַבעַרִים: v. g.: אַלִּשׁ בּּעְבִינִם tres veces.

5. Tabla de los números:

CARDINALES					ORDINALES	
	co	n los nombres	masc. co	n los nomb	res fem.	
		abs.	const.	abs.	const.	,
18	1 -	3 Ü	מַסַר אַ	びロぶ	カロが	ראשון
13	2	שנים	שני	שָׁתַיִם	ישָׁתֵּי	שֶׁנִי
' a	3	שׁלשָה	שלשָת	<u>שַׁלש</u>	שלש	שְׁלָּישִׁי
۱۲	4	אַרְבְּעָרוֹ	אַרְבַּעַת	אַרבַע	אַרַכַע	רְבַיעִי
'n	5	ּתְבִּישָׁה	בַּמִשֶּׁת	חָבִישׁ	חַמִש	בַּנִישָׁי
'1	6	ਜਘ੍ਹਾਂਘੁ	ಬಹೆಹೆ	, ಉಜ್ಞ	שש	ישָישָׁר
17	7	שָׁבְעָה	שִׁבְעַת	יֻשֶׁבַע	שָׁבַע	ישָבִיעַי
'i'i	8	הימונות	บริเวล	שמנח	7,500	שְׁבִינִי
(<u>ن</u>	.9	השעה	הִשְׁעַת	השע	אַשַע	רְשִׁיעִי
15	10	עשָרָה	אָשֶׁירֶת	עָשֶׂר	עָשֶׂר	עַשִּׁירִי עַ

DESDE EL ONCE HASTA EL VEINTE

con	los masculin	OS	C,01	ı los fen	neninos	
abs	s. c	const.	ab	s.	co	nst.
'נְשָּׂר וּ 11 נאץ	ּנְשָּׁר אַחַר	עַשְׁמֵר וּ	עשרה	אַתַּגְּ	עשרה	עשחי
יב' 12 יב' עַשָּׂרְ	וְשָּׁר שִׁנִים	שְׁנֵר י נְ	»	שׁמֵים	עשרה	שָׁחֵי
יה > 13 יה'	י שׁלשָׁר •	>	. »	שלש	>>	» -
	» אַרבָּעָ	» .	»	אַרַבַּע	» .	» ·
etc	•		eto			•
•	LA	S DECE	NAS		***	,
לרִים 20 כּ'	נ' 'עֶשְ	50 D	<u>ה</u> משׁי	' <u>න</u> 8	30	שמנים
לשום 30 ל'	.ם' שׁׁכ	60	שִׁשִּׁיב	'v 9	00	הִשְׁעִים
יבָעִים 40 מ'	ע' צּרָ	70	יַשִּׁבְעִינ			•
LAS CENTENAS						
יָמְאַת :מָאָת 100 ש' מָאתַיִם 200 ר' יִמְאַת :מֵאָה 100 ק' שָׁלשׁ מֵאוֹת 300 ש'					שְׁלשׁ בֵּו	
	LO	S MILLA	RES			
שָׁלְשֶׁת אֲלֶכָּים 2.000 בֵּ אֵלְבּים 2.000 בֵּ אֶלֶךְ 1.000 אֵלֶבִּים						
י 10.000 אָלֶפִים 20.000 בּ יָבֶלְפִים (וְבַּבָּה יִּ בְּלָפִים 20.000 בּ יָבֶלְפִים 10.000 בּ יָבֶלְפִים יִבְּלָפִים יִבְּלָּפִים יִבְּלָפִים יִבְּלָפִים יִבְּלָּפִים יִבְּלָפְיִם יִבְּלָפְיִם יִבְּלָבְּלָם יִבְּלָבְּלָּם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָבְּלָּם יִבְּלָבְּלָּם יִבְּלָבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָבְּלָּם יִבְּלָבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָבְּלָּם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָּם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָם יִבְּלָּבְּלָּם יִבְּלָּבְּלָם יבּבְּלָם יבּיבְּלָם יבְּבְּלָם יבּבְּלָם יבְּלָּבְּלָם יבּבְּלָם יבְּלְּבְּלָם יבְּבְּלְבְּלָם יבְּיִּבְּלְבְּלְבְּלָּבְּלְבְּבְּבְּלָם יבּבְּלָם יבּבְּלָּבְּלָּבְּלָּבְּלָּבְּלָם יבּבְּלָּבְּבְּלְבְּלְבְּלְבְּלְבְּלְבְּל						

EJERCICIO 11.º

ĄŢŒ	Adam	<u>מְהַלַלִּאֵל</u>	Malabeel
אַנוש	Enos	מות	Morir
•	Vivió	מתושלח	Matusalém
חַנוּך	Enoc	קִינָן	Cainan
, לֶמֶּד	Lamek	שָׁנָה ישְׁנָה	Año
ژژر	Jared	ישֶׁת ְ	Set.

ייבור (הָיָה) בֶּל־יִמִראָדָם אֲשֶׁר הַר הְשַׁע מֵאת שָׁנָה וּשְׁלשׁים 1.° שָׁנָה וַיָּמִת: (Gen. 5, 5) בּירְיוּן בֶּל־יִמִי־שֵׁת שְׁמֵּים עֶשְׂרָה שׁנְה וּחְשַׁע מֵאוֹת שָׁנְה וֹחָשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וֹחָשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וֹחָשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וֹחָשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וֹחָשַׁע מֵאוֹת שְׁנָה וֹחָשַׁע מֵאוֹת שְׁנָה וֹחְשַׁע מֵאוֹת שְׁנָה וֹחְשַע מֵאוֹת שְׁנָה וֹחְשַׁע מַאוֹת שְׁנָה וֹחִשְּע מַאוֹת שְׁנָה וֹחִשְּנִים שְׁנָה וֹחִשְּנִה וַבְּבוֹרת שִׁמוֹנִים שָׁנָה וֹחְשָׁנוֹ (פַּל־יִמִיר שָׁנִה וֹחְשָׁע מַאוֹת שְׁנָה וֹחִשְּׁע מַאוֹת שְׁנָה וֹחִשְׁע מִאוֹת שְׁנָה וֹחִים בְּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִב בְּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִב בְּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִב בְּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִב בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחָם בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִם בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחָם בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָבוֹ וֹחִם בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחָם בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִים בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחָם בּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָה וֹחִים בּוֹבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָבוֹי (פַּבּית מִיחִים בְּנִבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָבוֹים בְּבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָבוֹים בּיִבוֹת מִיחִים בְּיִבוֹים בּיִים בּיִים בּוֹבוֹת מִיחִים בּיִבוֹים בְּיִבוֹת מִיחִים בְּבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנָבוֹים בְּיִים בְּיִבוֹת מִיחִים בְּנִבוֹים בְּבוֹרת שִׁמוֹנִים שְׁנִבוּת בִיוֹם בְּבוֹרת שִׁתְים בְּבוֹרת שִׁים בְּבוֹרת שִׁים בּוֹבוֹת בּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִ

DEL VERBO

Generalidades acerca del verbo hebreo.—Su clasificación.—Formas.—Voces.—Tiempos.—Modos.—La conjugación.

1. El verbo hebreo – a) se indica generalmente por la tercera persona masculina singular del perfecto de la forma simple o gal: v. g.: במל Los verbos de segunda radical און סי se indican por el infinitivo constructo: v. g.: באון.

b) El verbo hebreo, lo mismo que el nombre, es triliteral, y sus radicales se designan con las letras de la palabra byp; p designa la primera radical, y la segunda, y la terce-

- ra: v. g.: verbos pe-yod (אָם) son los que tienen la primera radical yod, como אָכָן; verbos hayin-wau (אָט) son los de segunda radical wau, como קֹבן; lamed-he (ליך) son los de tercera radical he, como אָבָן; hayin-hayin (עִיע) tienen la segunda radical repetida, como במב
- 2. Clasificación de los verbos. Son—a) firmes los que conservan íntegras sus radicales: v. g.: בְּבֶּילִי, —b) no firmes, los que no las conservan. Los firmes son α) perfectos, si no tienen entre sus radicales alguna gutural; y β) semiperfectos, si llevan alguna consonante gutural: v. g : בְּבֵּל Los no firmes son α) asimilables, si asimilan una radical a otra: v. g.: בְּבֵל; y β) débiles, si desaparece, o queda quiescente alguna de sus radicales: v. g.: בַבָּל, הַבָּל.
- 3. Las formas pueden ser simples y aumentadas. Simples, si el verbo no sufre alteración en sus radicales; aumentadas, si admite alguna reduplicación o adición. La forma simple se llama qal; las aumentadas son nifhal, pihel, puhal, hifhil, hofhal e hitpahel.
- 4. Tanto la voz activa, como la pasiva, tienen sus formas propias.

VOZ ACTIVA	VOZ PASIVA
Qal קַמַל mató	
Nifhal נקטַל se mató	Nifhal muchas veces
Pihel קמֵל asesinó	Puhal. קַמַל fué asesinado
Hifhil הַקְמֵיל hizo matar	Hofhal הַקְמֵל fué hecho matar
Hitpahel הַרַּקְמֵּל se mató	Hotpahal rara vez

- 5. Los tiempos propiamente no existen en la lengua hebrea. El *perfecto* indica que la acción del verbo está terminada; y el *imperfecto* denota que todavía no se ha terminado, sin tener en cuenta si se trata del *presente*, *pasado* o *futuro*.
- 6. Los modos yusivo y cohortativo se forman del imperfecto. Los infinitivos son dos, absoluto y constructo. El

imperativo sólo tiene la segunda persona en sus dos números y géneros. El participio presenta una sola forma, menos en qal, que tiene doble participio, uno activo (pohel) y otro pasivo (pahul).

7. La conjugación. El perfecto recibe aformativas; y el imperfecto aformativas y preformativas.

FORMA Qal

Aformativas del perfecto:

Preformativas y aformativas del imperfecto:

r reformativas y aformativas dei imperiecto.					
= 1	3 m.	1	יקטל	matará él	
,	3 f.		תקטל	matará ella	
SINGULAR.	2 m.	n	הקמל	matarás (m.)	
	2 f.	្រំ គេ	הקמלי	matarás (f.)	
. \	1 c.	%	אָקמל	mataré (c.)	
. P	3 m.	۹ ۳	יקמלו	matarán ellos	
	3 f.	117	הקמלנה	matarán ellas	
PLURAL	2 m.	7 57	הקמלו	mataréis (m.)	
	2 f.	תנה	תקמלנה	mataréis (f.)	
	1 c.	٠.٠. ١	נקמל	mataremos (c.)	

Las aformativas $\neg \neg$, \neg , \neg — son asílabas; las demás silábicas; aquellas llevan el acento; éstas no, menos $\neg \neg$, y \neg , que siempre lo llevan.

EJERCICIO 12.º

אַ⊆ַר	Impele a trabajar	עֶבִרָה	Ira
בֿמֿו	Vientre	עָבוּל	Trabajador
נְּלָה	Reveló	עָרִיץ	Tirano
הָרֵם	Se arruinó	בָּרָה	Angustia
ָסְבַץ	Se libró	בֶּלֶרֶת	Ciudad
ָיַשֵּׂי <u>ַר</u>	Fué recto	רַבִּיל	Difamador
מִסְלָה	Camino	רִשִּׁעְה	Maldad
<u>ַנְצ</u> ַר	Guardó	תִּבְאָה	Fruto
סד	Secreto	קַבַּר	Adquirió
סור	Apartarse	פַתַת	Debajo, en lugar de

Lección XIII

Forma Qal: Vocalización y formación del perfecto e imperfecto.

—Wau conversivo.—Su puntuación.—Sus efectos en la forma verbal.

- 1. La vocal característica del verbo afecta a la segunda radical.
- a) En el perfecto los verbos transitivos toman \check{a} ; y los intransitivos \check{e} tan sólo en la tercera persona singular masculina, u \check{o} en todas las personas; estas dos vocales se alargan, cuando son tónicas.
- b) En el *imperfecto*, los primeros llevan \check{o} , \check{y} los segundos \check{a} .
- c) El perfecto קמל pierde la segunda vocal con las aformativas asilabas, y la primera con las silábicas que exigen el tono: v. g.: קמלתו המלחור: קמלתו
- d) El imperfecto יְלְטֵל pierde la segunda radical con las aformativas asílabas, y la conserva con las silábicas: v. g.: הַּלְטֵלְנָה, הָּלְטֵלְנָה
- N. B. 1.º Las vocales suprimidas aparecen en la pausa (Morf. lección $IX,\,2.\,c.$).
- 2.º Las aformativas *asilabas* del imperfecto toman a veces un ן: v. g.: פיזמ terminación nunca deja el acento.

En el perfecto la puntuación es *scheva* וְ, a veces וְ, וּ: v. g.: מָּתְרֵנוּ וּבְּאַתְי: וְאָבֶּיוֹרָם יִּי

4. El wau conversivo modifica la forma del imperfecto, a) abreviandola en cuanto cabe; y b) trasladando el tono a la penúltima sílaba; esto último rara vez tiene lugar en la primera persona: v. g.: יוֹקוֹם:

En el perfecto, exige el wau conversivo, que el tono se halle en la *última* sílaba, lo cual no siempre se observa en la primera persona del plural: v. g.: מַבְּרָרָה...

N.B. Cuando הְיָה ע הְיָה comienzan con scheva simple, el wau copulativo suele puntuarse con jirek o segol: v.g.: הַהִיהָם:.

EJERCICIO 13.º

אוֹפָן	Rueda	לָּצֵל עָ	Perezoso
איד	Cómo	עֲרַב	Pasó
<u>קל</u> ף	Aprendió	עַ שִׁיר	Rico
סָרוּץ	Listo, astuto	פָּסַר י	Temió
לְנָה	Recibió prestado	ַ צְעָר בְּעָר	Paso
מוקש	Lazo -	רָכִינָּה	Astucia
בֶּוֹתֵי	¿Cuándo?	רַעַ	Amigo
בְישַׁל	Dominó	רַשׁ	Pobre
מַם	Tributo	שַׁכַב שְׁ	Estuvo acostado
ኒ _ኞ ን	Despreció	שֶׁנְה	Sueño

- -2.°(Pr. 10, 14): הַכְּמִים יִצְּפְּנוּ־דָּעַת וֹפִי אֲוִיל מְחִהָה קְרְבְּה
- —3.° (Pr. 12, 24):בר־הֶרוּצִים הִנְיָהוֹ וּרְכִינָה הְנְיָהוֹ לִנְים:
- עד־מָתַי עָצֵל הִשְׁבֶּב מָתִי הַקוֹם מְשְׁנְבוֹ רָף. (Pr. 6, 9)

Lección XIV

Forma Qal: Imperativo.—Infinitivo.—Participios.—Modo cohortativo y yusivo.—Modelo de los verbos firmes perfectos en la forma Qal.

1. *El imperativo* se forma de la tercera persona singular masculina del imperfecto, suprimiendo la preformativa, y tomando las aformativas propias de este modo. Con las aformativas *asílabas* desaparece la vocal de la segunda radical, llevando la primera i, rara vez ö.

IMPERATIVO

	SINGULAR		P	LURAL
2 m.	קמל mata tú (m.)	2 m.	למׁלוּ	$matad\ vosotros$
2 f.	קמַלִּר mata tú (f.)	2 f.	קטלנה	$matad\ vosotras$

2. *El infinitivo* puede ser absoluto y constructo; el absoluto tiene en la primera radical *kamets*, y en la segunda *jolem* invariable.

El constructo lleva *scheva* en la primera radical, y *jolem* en la segunda; existen además para el constructo formas más raras: v. g.: qºtãl, qǐtlã, qŏtlã, qŭtlã, y rara vez mǐqtãl.

Infinitivo absoluto

| Infinitivo constructo

קמל

N.B. El infinitivo constructo con el ל equivale a nuestro gerundio: v. g.: ງວຽງ diciendo.

3. El participio activo (pohel) toma las vocales jolem y tsere en sus dos sílabas respectivamente; el pasivo (pahul) lleva kamets y surek, siendo invariables la \hat{o} del primero, y la \hat{u} del segundo.

Participio pohel

קשל

Participio pahul

בַקטול

- N. B. Los verbos intransitivos conservan en la segunda radical de los participios las vocales \bar{e} y \bar{o} propias de sus perfectos respectivos, y toman kamets en la primera: v. g.: y = el que duerme.
- 4. El modo cohortativo se usa con las primeras personas; se forma del imperfecto añadiendo la terminación $\neg \neg$, que exige a) el acento, y b) la desaparición de la vocal característica, a no ser que intervenga la pausa, o se trate de la forma hifhil o de alguno de los verbos de segunda radical débil: v. g.: מוכור cante yo, en vez de

Esta misma terminación תַּיְ puede juntarse a la segunda persona masculina singular del imperativo, llevando en la primera radical ŏ, ĭ, a veces ă: v. g.: מְּבִּי por מְבִי guarda tú.

5. El modo yusivo se emplea casi sólo con las segundas y terceras personas; pide a) que la forma del imperfecto se abrevie; b) que el acento retroceda: v. g.: מִשְׁלִין arroje él, de יַשְׁלִין; las vocales $\bar{\imath}$, \bar{u} se abrevian en ĕ, ŏ, cuando no llevan aformativa asílaba.

Estos dos efectos del yusivo se verifican solamente en los imperfectos de los verbos de tercera radical הַ: v. g.: יְנֶל ,יָנֶל ,יַנֶל de הַלָּה de הַלְּה הָלְה הַלְּה הָלְה הַלְּה הַלְּה הָלְה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הָלְה הַלְּה הָלְה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הָלְה הָלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַבְּיה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הַלְּה הְלָּבְּיה הַלְּבְּיְלְּה הְלָּבְּיְלְּה הְלָּבְיה הַלְּבְּיה הַלְּה הְלָבְיה הַלְּבְּיה הַלְּבְּיה הַלְּבְּיה הַבְּיה הַבְּיה הַלְּבְּיה הַבְּיה הַבְּיה הַבְּיה הַלְּבְּיה הַבְּיה הַבְּיה הַבְּיה הַבְיה הַבְּיה הְבְּיה הַבְּיה הַבְּיּבְיּבְּיה הַבְיהְיה הַבְּיה הּבּיה הּבּיה הּבְּיה הּבְיה הּבּיה הּבּיה הּבְּיה הּבּיה הּבּיה הּבּיה הּבּיה הּבּיה הּבּיה הּבְיה

MODO COHORTATIVO

MODO YUSIVO

hifhil

hifhil

1.a sing. אַקשלָה 1.a plur. נַקשלָה

3.a sing. m. זהמיל 3.a sing. f. זהמיל

6. Modelo de los verbos firmes-perfectos en la forma Qal:

TRANSITIVO INTRANSITIVOS קמון Se honró בָּבֵר Fué pequeño א קטל Mató Perf.Sg.3m. קמל בָבֶר קמן 3 f. למלני בְּבְרָה קשנה 2 m. לַמַלָּתָ בֿכֿבֹטֿ לַמּגִּיהַ 2 f. קשלה למנט בַבַרִה 1 c. ַקּלַמַלָּתָ*וּ*י בַרַתִּינ קַמנתי Pl. 3 c. קמלו קָבְרוּ קמנו 2 m. קשַלְהֶם בֿבֿגמֿם למונטם 2 f. ذَرَتٰل ناھُزڻا 1 c. קַמַלנוּ בַּבַרָנוּ קמנו יִקמל. Imp. Sg. 3 m. וֹכִבַּר יִקטַן: הַלְמַל 3 f. etc. עַלכּבֿר 2 m. תקמל עכבֿב 2 f. טַלִמְלִּי טֹכֹכַבׁנִ 1 f. אָקטל אָכִבּב Sg.3 m. וַכְבָּדוּ וקמלו 3 f. עַלכּבּנַלָּת 2 m. שכבוו 2 f. הַקְּמֵלְנָה תִּכְבַּרְנָה 1 c. נקטל נִלְכַּב כבר קטל Inf. const. » abs. קטול כָבוֹד רָבַר Impvo.Sg.2m. קמל 2 f. למלו בֹבונו Pl.2 m. קמלו כִבְרוּ 2 f. קמלְנָה בֿבֿוַלָּע Part. activ. קמל בָבִד קמן

בַבוּוּר

» pasiv.

קמול

EJERCICIO 14.º

<u>līķ</u>	Escuchó	בָבוּף	Oprimido
<u>Z</u> F	Ciertamente	םְמַד	Sustentó
<u>נְ</u> פַרִית	Azufre	- עָבָה	Humildad, miseria
ַזַ <u>כ</u> ר	Se acordó	עוד	Mientras, todavía
<u>וָמ</u> ֵר	Cantó	פַּרָה י	Redimió
P <u>P</u> I	Levantó	- ⊓ <u>₽</u>	Lazo, rayo
חֵלְקָּה	Adulación	<u>קקד</u> נים	Súplicas

(Ps. 105, 4) בְּלְשׁרְ פָּנְיוֹ מָכִיְּד: (Pr. 143, 1) בְּלְשׁרְ פָנְיוֹ מָכִיְד: (Pr. 143, 1) (Pr. 143, 1) בּלְשׁרְ פְּנָיוֹ מָכִיְד: (Ps. 132, 1) בּלְשׁרְ שְׁכֵּע מְּפָּלְתִי הְאָזִינָה אָל־הְחְבוּגְיִ: (Ps. 132, 1) בּלּי –3.° –3.° (Ps. 85, 10) בְּלִי אָת־בָּל־שָׁרוֹן בְּבוֹד בְּאַרְצֵנְןּ: (Ps. 85, 10) בְּלִי הְּלָּים וְזִבְּוֹף לְּכָל־הַבְּפּוֹפִּיְם: (Ps. 49, 8) בּלְי וְהֹנְה בְּלִים וְזִבְּף לְכָל־הַבְּפּוֹפִיְם: (Ps. 145, 14) בּלְי יְהוֹה בְּקִי אֲזַמְיָרְה לְּעוֹרְי בְּעוֹרְי: (Ps. 144, 1) בּלְי יְהוֹה בְּלִיתְי בְּעוֹרְי: (Ps. 144, 1) בְּלִית יְהוֹה בְּלִית בְּעוֹרְי: (Ps. 146, 2) בּלְי (Ps. 12, 4) בְּלִית בְּלִית בַּהִים צֵּשׁוֹן מְדַבָּבֶּר גְּנִוֹלְת: (Ps. 12, 4) (Ps. 11, 6)

Lección XV

Formas Nifhal, Pihel y Puhal.—Hifhil y Hofhal.—Hitpahel.— Formas más raras.—Modelo de los verbos firmes en las anteriores formas.

1. *Nifhal*. Esta forma *a*) lleva como señal característica el prefijo 1, que se asimila a la primera radical en el infinitivo

constructo, imperfecto e imperativo, presentando en este caso una אָנְקְטֵל ; נְלְטֵל ; נְלְטֵל ; נִלְטֵל . El infinitivo absoluto puede asimilar o no el nun:

- c) enuncia los sentidos recíproco, reflexivo y muchas veces pasivo.
- 2. *Pihel.* Esta forma *a)* reduplica la segunda radical: v. g.: ついつ:
- b) admite por vocal característica en la primera radical pataj, en el perfecto jirek; en la segunda radical pataj en el perfecto, (tsere en la tercera persona singular masculina), y <math>tsere en el infinitivo constructo, imperfecto e imperativo. El infinitivo absoluto toma e u o indiferentemente. Las preformativas del imperfecto llevan scheva (1.a sing. N): v. g.:
- c) aumenta la eficacia e intensidad de la acción expresada por el verbo; a veces indica causalidad.
 - N. B. Formas raras son: בבת charló, כבת expió, בבת lavó.
- 3. Puhal es la pasiva de pihel; reduplica la segunda radical, y conserva siempre las vocales \breve{u} (rara vez \breve{o}) y \breve{a} : v. g.:
- 4. Hifhil. Esta forma a) toma el prefijo א, que desaparece con las preformativas: v. g.: אַכְטֵיל;:
- b) tiene la vocalización siguiente; con el prefijo , jirek en el perfecto, y pataj en los demás casos. En la primera radical nunca lleva vocal. En la segunda, generalmente jirek (¬); pataj con las aformativas silábicas del perfecto, y tsere con las del imperfecto e imperativo; tsere en el infinitivo ab-

soluto y en la segunda persona singular masculina del imperativo: v. g.: אָבְרֶבֶּוֹן; הַבְּבֶּרֶבְּי

- c) expresa sentido causal; a veces cambia el sentido intransitivo en transitivo.
- 5. Hofhal es la pasiva de hifhil; toma el prefijo אָד, y conserva siempre las vocales \breve{o} (a veces \breve{u}) y \breve{a} : v. g.: ברכול בי
- 6. *Hitpahel*. Esta forma se distingue de *pihel* en que le precede el prefijo カラ, desapareciendo カ con las preformativas: v. g.: ウンフラー...

El sentido propio de esta forma es el reflexivo o recíproco; rarísima vez el pasivo.

- N. B. 1.º Cuando la primera radical del verbo es una de las sibilantes מ, ש, ש tiene lugar la *metátesis*, posponiéndose el מ a dichas consonantes; si se trata de צ, se cambia el מ en מ: v. g.: יצטַרַק ; שׁחַמֵּר justificará él (lecc. VI, 4).
- 2.º El ה se asimila con las dentales א, ה, ה y a veces con las consonantes אוב יב ע כ יב א נובר בי א נובר א נובר בי ציב א נובר
- N.B. El participio de todas las formas aumentadas, menos el de *nifhal*, lleva la preformativa p.
- 7. Formas más raras son a) act. Pohel, pas. Pohal, reflex. Hitpohel. Esta forma entraña la idea de deseo o conato; y se emplea con los verbos de segunda radical débil: v. g.: אָלל, אָלל, atormentó:
- b) act. Pahlel (pihlel, pihlal); pas. Puhlal, reflex. Hitpahlel; indica el estado, o cualidad de la cosa: v. g.: אַנְיִי fué tranquilo:
- c) act. Pilpel, pas. Polpel, reflex. Hitpalpel; designa la repetición de actos: v. g.: אָלָלֶל, אָלֶלֶל, rodeó:
- d) Pehalhal: v. g.: אַרְנָלְתָּי rodeó: Tiphel: v. g.: אָרָנְלָתְּי anduve: Saphel: v. g.: אַלְנָלְתָּי ardió.

8. Modelo de los verbos

		Nifhal	Pihel
Perf.		Se mató	Asesinó
Sing.	3 m.	נָקמַל	קמַל, קמַל
	3 f.	د ْطِهْ رِْت	. קשֶׁלָה
•	2 m.	נָק <u>ִ</u> מַּלְמַ	קמַלֹּתָ
	2 f.	נקשלת	ַקשַלָּת
	1 c.	נְקְמֵילִתִּי	קטַלִתִּי
Plur.	5 c.	נּקְמְלוּ	קטלו
,	2 m.	נַקְשַׁלְּמֶם	אַפַלּמֶם
	2 f.	נק של הו	קפַלֹּמָו
	1 c.	נקטלנו	קטַלנו
Imperf.			A CONTRACTOR OF THE PROPERTY O
Sing.		<u>יב</u> ֿוֹמָל	<u>וְק</u> ּמֵל
	5 f.	فأظر	<u>के</u> यिस
	2 m.	بالأقرم	<u>הַק</u> ּמֵל
	2 f.	نتظفرر	ה <u>ׄל</u> מֹלָו
	1 c.	ۿڟٙڟڔ	<u>श्र</u> ्युद्धर
Plur.	3 m.	יַקְמְלוּ	יַקטלו
	3 f.	טַקּמַלְנָח	ַתְּקַמֶּלְנָּה
	2 m.	תַקִּמְלוּ	הָ <u>ק</u> טְלוּ
	2 f.	הָקּמֶלְנָה	ה <u>ק</u> קינה
•	1 c.	تؤهر	רְבַשְּל
Inf. const.		הַקְמֵל	קמֵל
» abs.		חָקָמל, נִקְמל	קטל, קטֵל
Imperat.			A CONTRACTOR OF THE PROPERTY O
Sing.		הַקְמֵל	.کھر
	2 f.	רַ ק מלי	קשלי
Plur.	2 m.	רַקּקּי	त्वृंदेर
	2 f.	ניפֿקּלָנּע	קַמַּלְנָח
Part.		ָנְקְטֶּל	वृद्धधरे

firmes-perfectos en las formas:

Puhal Tué asesinado	Hifhil Hizo matar	Hofhal Fué hecho matar	Hitpahel Se mató
קמַל	הַקְמִיל	הָקְמַל	ה <u>הימל</u>
קמלָה	נולמילָה	בְּלְמְלָה	עללפלע
, קשלים	הַקְּמַלֹּהָ	הַקְּמַלְתָּ	התקשלם
קשלת	. הקשלת	ָהָקְמַלְּתְּ	התקשלת
,ਖੋਕੋਪ੍ਰੀਸ਼ਾ	טַלְ <u>מ</u> ּלְתִּי	בַּילִמַלְתִּיי	<u>הַלִּמ</u> לְּמִי
קמלו	הקמילו	בוֹקני	הָתְקַמְלוּ
रेखर्जन	עלמלמם	בְּקְמֶלְתֶם	הָתְ <u>ק</u> ּשַׁלְתֶּם
र्वेखर्न्त	טַלִּמּלְמֶן	בַּלִמּלְמָן	<u>התקשלתו</u>
קשַלְנוּ	רוקמלנו	הָקשַלנוּ	הָרְ <u>ק</u> ּמַלְנוּ
ָרָאַמַל יַ יַאָמַל	וַקְמֵיל	יָקְמַל <u>ּ</u>	וֹלִיצַלּמֵּל
הלמק	פַּקְטִיל	קּלָן <u>מ</u> ל בּיִי−	טִרָּעַבּן <i>מָ</i> ל
טַאָלוּמַל היאים	פקשיל	<u>ש</u> ַלִּמקּל	שׁטְקַמֶּל
הָקְמְלִי הַאָּקִי	הַקִּמִילִי	טַקּלמְלִּי פֿוּלמְלָּי	שׁנֻי <u>ק</u> ּלְי
אַקשל	אַקְמִיל אַקְמִיל	אָק י בל	אָלעַלַמָּל אַרְבּייִי.
יָלְמְלֵּוּ יָלְמְלֵּוּ	ַרַקְמָּילוּ רַקְמָּילוּ	ָּיָקוּ יָקּוּ יָקְשָׁלוּ	וֹל <u>יל</u> פֿמָלְוּ
הקפלנה	פַּקמִלנָה	מַּלְּמֵלְנָה מִּיִּלִי:	מִרְ <u>כַ</u> ּוֹמֵלְנָה
فكأهرد	הַקטילו	מַלְמְלוּ	שֹׁטַבּלּמֹּבְוּ
הקשלנה	פַּקְמֵלְנָח	הַלְּבַר	ּמִתְ <u>ל</u> ִּמֵלְנָה
נָקשַל	בַקְמִיל	בָּקמַל	ֶנְרָ <u>זְק</u> ּמֵּל
	הַקְמִיל		ָהָהְ <u>ק</u> ּמָּל
ָל <i>פ</i> גל	הַקִּמֵל	הָקְמֵל	הִתְ <u>ק</u> מֵל
	ם בון של		הַתְ <u>ק</u> ּמֵל
	ם קטילי		הָתְ <u>כ</u> ַמְּלִי
	םַקְּמִילֹוּ הַקְמִילֹוּ		התקמלו
	הַקְמֵלנָה הַקְמֵלנָה		התפשלנה
فٰکاھٔر	בַקִּמִיל	טְק ִמְּל	מתקמל

EJERCICIO 15.º

	the state of the s		
איב	Enemigo	עַמַף עַ	Se debilitó
בֿבֿא	Creó	צָנָה	Mandó
תקר	Investigación	ਨੂੰਟੋਪ	Destruyó
יָקש	Tendió lazos, cazó	צוֵר	Enemigo
כהון	Sacerdote	רָצַן	Se alegró
כנור	Cítara	. שַבַר	Se rompio
לַבַש	Vistió	ದ್ದಿದ್ದ	Fué desolado
כואד	Mucho	שָׁמַר	Destruyó
בְּחוּל	Danza, música	שָׁפַל	Humilló
<u>מַלַמ</u>	Libertó	فَرْكَ	Medio
עוד	Fortaleció	กุก	Tímpano

-2.°(Ps. 148,5): יְחַלְּלוּ אָת־שֵׁם יְחַנֶּחְ כִּי חוּא צוְּח וְנִבְּרֶאוּ: (Ps. 148,5) -2.° בְּפָשׁנוּ בְּפָּשׁנוּ בְּפָּשׁנוּ בְּפָשׁנוּ בְּבָּפּוֹר נִמְלְּשָׁה מִפָּח יוֹקְשֻׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וְאָנַהְיה רַנֵּוּ בִּנְיְבְּנְישׁ יִשְׁע וְחַסִידָיָה רַנֵּוּ נְבְּנְוֹת בְּבְּלְייִבוּ בְּבָּבּוֹת בְּבְּלוּ שְׁמוּ בְּסָחֹוֹל בְּתְף וְבְּנְיִה רָבְּוֹת בְּבְּרוּ בְּבְּשׁנוֹת בְּבָּרוּ בְּבְּישׁ יִשְׁעוֹם וְהָבְּרְ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּשׁנִים וְהַנְּיִם וְהַבְּרְ בְּבְּרוּ בְּבְּשְׁיִם יְבְּנִים וְהַנְּתְ בְּלִבְּרוּ בְּפְשִׁים וְבְּבְּיוֹ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּבְּרוּ בְּבְּבְּרוּ בְּבְיִבְיִ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּבְירִ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּבְוּר וּבְּבְיוֹ בְּבְרוּר וּבְּיִבְייִ בְּבְּרוּ וְבְּיִבְיִ בְּרְוּר וְבְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבוּוּ בְּבְרוּ בְּבְּרוּ בְּוֹבְי וְבְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּוּר בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּבְּרוּ בְּיִבְּיִ בְּבְּבוּרוּ וְבְּבְּרִי בְּבְּרוּ בְּבוּרוּ בְּבְּרִי בְּבְּרוּ בְּבּוּרוּ בְּבְּבוּרוּ בְּבְבּרוּ בְּבּרוּ בְּבְיוֹבְי בְּבְּבּרוּ בְּיִבְיּבְּיִבְּ בְּבְּרוּ וּבְבְּרְבִי בְּבְבּרוּ בְּבְּבוּרוּ בְּבּבּוּרוּ בְּבּרוּ בְּבּרוּ בְּבוּרוּ בְּבוּרוּ בְּבְבוּרוּ בְּבּבּוּר בְּבְבּרוּ בְּבוּר בּבּוּרוּ בְּבְבּרוּ בּבוּרוּ בְּבּבוּרוּ בְּבּבּוּרוּ בְּבּבוּוּ בּוּבְיוּ בּבּבּוּרוּ בְּבּבוּרוּ בְּבְבּבוּוּ בּבּוּבוּ בּבּוּבוּ בּבּוּבוּ בּבּוּבוּבוּ בּבּבוּוּ בְּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבוּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּבוּבוּ בּבּבוּבוּ בּבּבוּר בּבּב

Lección XVI

Los sufijos personales unidos al verbo.—Modificación de las formas verbales.—Modo de unirse los sufijos a los verbos.—
Modelos de verbos firmes perfectos con sufijos.

1. Los sufijos personales unidos al verbo indican su término directo, cuando éste es un pronombre personal; y presentan diversa forma, según que se junten al verbo terminado en vocal o en consonante.

- ר. B. בון ;הֶם ;כֶן בוֹם Los sufijos graves son: אָבן; ז (de בָּן; וֹבֶם: בָּן; וֹבֶם; וְבָּן; וֹבָם:
- $2.^{\circ}$ La columna IV contiene los sufijos con el *nun epentético*, bien expreso, bien asimilado; se emplean principalmente en la pausa; y casi siempre con el imperfecto.
- ס.º En el estilo poético aparecen los sufijos אָבֶּי, אָבָי, para la tercera persona masculina plural; rara vez se emplean para la segunda persona masculina singular los sufijos בָּה, P. הַבָּה, y para la femenina בָּי, בָּי, בָּי.
 - 4.º Los sufijos אָכן, אֶבֶּן הַן ע הָן הַ חס aparecen en la Biblia.

2. Las modificaciones que sufre la forma verbal al recibir los sufijos, pueden afectar a las terminaciones y a la vocafización.

Las terminaciones ofrecen los cambios siguientes:

Las demás personas permanecen invariables.

- b) en el imperfecto: α) Qal conserva la segunda vocal, cuando es pataj; y cambia en scheva móvil o jatef-kamets, cuando se trata de jolem; delante de los sufijos graves aparece ŏ: v. g.: יִלְטֵלֵּך: β) Pihel cambia el tsere en scheva móvil; con los sufijos graves toma la segunda radical segol; a veces jirek: v. g.: יִלְטֵלֵנִי: γ) Hifhil nunca pierde su vocal propia: v. g.: יַלְטֵלְנִי:
- c) en el *imperativo*, presenta alguna dificultad la segunda persona masculina singular de la forma *Qal*; si la vocal

característica es *pataj*, la conserva alargada con los sufijos; si es *jolem*, pierde esta vocal y toma en la primera radical *kamets-jatuf*: v. g.: בְּלְבֶּוֹר, שִׁלְהֵוֹר; *Hifhil* toma *jirek* en lugar de *tsere*: v. g.: הַלְּמִילְנָי

- d) en el *infinitivo*, la forma regular es qŏtl: v. g.: בְּוֹטֵלֵי; generalmente se emplea en sentido nominal, y rara vez en el verbal; por eso recibe los sufijos a modo de nombre. Los verbos de tercera gutural hacen qĕtl con los sufijos; los de segunda gutural qĕtl; y los de primera gutural qetŏl; esta última forma se emplea únicamente con los sufijos graves: v. g: מַּבְרָבּוֹ su vender (de ellos): אַבְרָבָּוֹ
- e) en los participios, los sufijos se añaden como a los nombres (lecc. VIII). La vocal de la segunda radical, si es variable, se cambia en scheva móvil, que a su vez se convierte α) en segol, alguna vez jirek con los sufijos graves: v. g.: קֹטֵלֵי, דְּיִבְּי, tu enemigo: β) en pataj, cuando la segunda o tercera radical es gutural: v. g.: דְּבָּיִבְּי tu criador.
- 3. Los sufijos se unen de distinta manera al verbo, según termine en vocal o consonante; en el primer caso, no hace falta vocal de enlace, o punto de aglutinación; en el segundo, sí. El punto de aglutinación en el perfecto es pataj; en los demás casos tsere, rara vez pataj.
- N. B. 1.º Los sufijos graves se juntan a la forma verbal, que termina en consonante, mediante el scheva móvil: v. g.: קַּמָלָּהְ...
- 2. La terminación ת de la tercera persona femenina singular del perfecto lleva siempre el acento; por lo que recibe los sufijos silábicos con el punto de aglutinación seheva móvil; pero los demás sufijos llevan vocal breve: v. g.: קְּמֶלְתָּוּנִי: קִּמֶלְתָּוּנִי: ...

4. Modelos de verbos

SI	JFIJOS.			קטל M	מנס ato	p Escribió
		Sing. 1 c.	2 m.	2 f.	3 m.	3 f.
Qal Per		ָּלְמָלֵנִי קַנְיּ		•	במלו	קַּמְלָהּ }
	3 f.	ָלָמָלֵהְנִיּ קָּמְלֵּהְנִיּ	לִּמְלַתְּּרְ	לִּמְלְטָּרְ	ַלִּמָּלַתּוּ לְמָלַתְּתוּ	(ממלפה
	2 m.	קְמַלְתַנִי	*	>>	קשַלְּחָּהוּ קשַלְחוּ	קַמַלְהָה
•	2 f.	קשַלְתִינִי	»	>>	קטַלְתִּיהוּ	קשַלֹתִיהָ
,	1 c.	» -	קשלחיו	קשַלְתִּיךּ	קשַלְתִּיהוּ קשַלְתִּיהוּ	ָקשַלְתִּי ה
	Pl. 3 c.	ָק טָלוּנִי	ַקטָלוּך	קטָלוּןד	קטָלוּהוּ	קטָלוּהָ
	2 m.	ָק <u>מ</u> לְתּוּנִי	»	*»	קשלחוהו	»
	1 c.	>>	ָלְמַלְנוּך	קְמַלְנוּדְ	קשַלְנוּהוּ	קְמַלְנוּהָ
	of. Sg. 3 m.	יִלְבָּשׁנִי יִלְבָּשׁנִי	יִלְבַּשְׁרָּ יִלְבַּשְׁרָּ	ַּולַבָּשׁר וַלְּשָׁלֵּרְ	יַּלְפַשָּׁהוּ יַלְבַּשָּׁהוּ	יִקִּמַלֵּה, יִלְבַּשָּׁהַ יִקִּמְלֶּהָ יִקִמְלֶּהָ
	con nun epe	יִקְטִּלֶנִי .mt	ולמלב	»	יקטלנו יקטלנו	ڹڟؘڞؙڎۭڐۑ ڹڟڞؙڎۭڛۥڹڂ۪ڎۿڽ
	P1. 3 m.	וָקְמְּלוּנִי	יִקְטְלוּף	וֹלְמְּלוּךְ	וַקְּמְלוּהוּ	יִקְמָלוּהָ
Infi	initivo		ڎؙؙٙٙ۬ٛ۬ٮؙڎٙڶ ڬڶۻٙڔٝ۬ڮ	לּמֹלֵר	קַּמְלוּ	לַמְלָה
Imi	perativo2 m.	אָלְחֵנִי לַמְלֵנִי	»	»	לַמְלֵהוּ	למלף למלף
Pihel	Perf. 3 m.	ָקני קלני	אַלְּדּ	אַלָּרְ	קמְלוּ	ַ קּמְלָה
						77.1

firmes con sufijos:

	עַבַשׁ Vista	ió ~	שְלַח Envió		-
Plur.	1 c.	2 m.	2 f.	3 m.	3 f.
· -	ַק נ ו	»	· »	קַּמְלָכ, לְבַשָּׁם	ַקּטְלָו
·	קשָ <u>ל</u> הָנוּ	» »	»	ַקְלַתַם	»
	ָקמַלְתָּנוּ -	»	»	ָק ַלְּקְ	»
	קטַלְתִינוּ		»	קִמַלְתִּים	»
	»	ָקשַלְתִיכֶ ם	.*	קשַלְתִּים	ָקמַלְ תִּי ו
	ָ קמַלונו	* * *	>>	קְמָלוּם	- קטָלוּו
	קטַלחונו	>>	· »	»	»
		למּלְנוּכֶּם	»	ָקמַלְנוּם 	»
	יִקמְלֵנוּ יִלְבָּשֵׁנוּ	יִקְּטְלְכֶם	· »	יָק <i>טְ</i> לֵם	
	יִק ִ מְלֵנוּ	· · » ·	»	» ·	»
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	יַקמָלונו	יַקְמְלוּכֶם	»	יַקְמְלוּם	»
	קַמְלֵנוּ	ڎؙٙٮؙڎؘڎڡ ؙؙۘڬؙۿٙڔ۠ڎڡ	»	יַקְמָלָם ִ יּ	בֿלמָלָו
÷ .	לַמְלֵנוּ	*	»	ַ קַּמְלֵם	. »
·	קִּמְלְנוּ	*	»		यकंदी

EJERCICIO 16.º

	• •				1.11
થ્⊡ા	Se apoderó	1		סוֹּרָי	Tempestad
אֶפִּרָתָה	Efrata		-	סַעַר	Tormenta
בָּהַל	Atemorizó		44	<u>עָו</u> ל	Maltrató
וֹאָב	Lobo, Zeb	٠.		ערב	Cuervo, Oreb
<u>זלִעְפָ</u> ה	Cólera	1		פַלַט	Libró
חומץ	Opresor	.		פַלָאות	Maravillas
קשׁק	Se unió			קַדַרְ	Persiguió
י <u>ע</u> ר	Yahar	1.		שָׁנֵב	Elevó
সূত্র	Palma, mano	1		שית	Puso
נָדִיב	Príncipe				•

Lección XVII

Verbos de primera, segunda y tercera radical gutural.—Modelos de los mismos.

1. Los verbos de primera radical gutural se ajustan a las siguientes reglas: a) en lugar del scheva móvil toman el

compuesto: v. g.: אָנֶבוֹן; b) el scheva quiescente se conserva muchas veces, cuando la vocal característica del imperfecto de Qal es pataj: v. g.: מוֹבְנִשׁ atará él: o la vocal de la preformativa es pataj, y la característica jolem: v. g.: se compadecerá; en los demás casos el scheva quiescente se cambia en el compuesto correspondiente a la vocal de la preformativa; si ésta es ז se muda en צ: v. g.: צְעַבוּה ; יַעַבוּה נִעָבוּה נעמך; c) el imperfecto de Qal toma a veces en lugar del scheva compuesto una vocal breve, a saber, cuando la vocal de la segunda radical desaparece, por haber recibido algún sufijo o aformativa asílaba: v. g.: יַנֶּעָבֶן; d) estos verbos no admiten reduplicación en la forma Nifhal, sino que alargan la vocal de la preformativa en tsere: v, g.: יְעָכֵּוֹך.

- Los verbos de segunda radical gutural tienen las siguientes particularidades: a) llevan scheva compuesto, cuando reciben una aformativa asílaba: v g.: קטרוטי; b) alargan por compensación la vocal de la primera radical en las formas Pihel, Puhal e Hitpahel, a no ser que admitan reduplicación virtual: v. g.: פרב, פרב; c) su vocal característica es pataj en el imperfecto e infinitivo de Qal: v. g.: 여행, ייינישוום
 - N. B. Los verbos de segunda radical a siguen estas mismas reglas.
- 3. Los verbos de tercera radical gutural a) reciben scheva simple, cuando termina sílaba la gutural, menos en la segunda persona femenina singular de todos los perfectos en la que toma ă: v. g.: מלכווי; b) llevan scheva compuesto con los sufijos graves, y cuando a la primera persona del plural se le añaden los sufijos: v. g.: שלחנוד, השלחנוד; c) toman pataj furtivo, cuando al final de palabra, la gutural va precedida de las vocales largas \hat{i} , \hat{o} , \hat{u} ; cuando le antecede tsere, permanece en los infinitivos absolutos y participios, cambián-lo mismo que el *jolem* del perfecto e imperativo de Qal.

Modelo de los verbos de primera radical gutural

			72	y Estuve	o en pié	סוק Fa	ortaleció
			Qal	•	Nifhal		I Š
Perf.			Estuvo en p	ié	» »	. » ·	»·
	Sing.	3 m.	עָמַר	*	ָגְעָמַד ָ	הַּעְּמִיד	ּ הְּעָמַר
		5 f.	עָמִרָה		ָגְ עֶּכְיְרָה	הַּנְעָכָירַה	רָן עְּמְרָת
		2 m.	אַמַרְתָּ		ַגְעֶמַרְתָּ	ַרָּעֶמַרְתַּ	ָהָ ע <u>ִמ</u> רתָ
		2 f.	עַבוּרָת		<u>גְעֶכַוּר</u> ָת	הָע <u>מ</u> רה	ַהְ <u>עָמ</u> ַרְתְּ
		1 c.	עָבוּרָתִי		<u>לְּעְכֵרתוּי</u>	הָעֶבֵרְתִּי	ָהְ ע <u>ְכוּ</u> רְתִּי
F	Plur.	5 c.	עָכורוּ		גָענָקרו	הַעְכִוּידוּ	קעמרו
		2 m.	<u>עמר</u> הם			ָרֶעָ <u>ט</u> ַרְהֶּם	ַרְ עֲמַרְתָּם
		2 f.	<u>עבורמן</u>		לְעַמַרתוּן	<u>הֶעֶמ</u> רתוּ	הַעְמַרָּהֶן
		1 c.	עְמַרְנוּ		ָג ['] עָכֵּידְנוּ	הֶלְעָמַרְנוּ	רָן עֲכַוַרנוּ
Impf. S	Sing.	5 m.	<u>רוְצַכוּד</u>	<u>נְוְחֶנ</u> ק	ון עָמֵר.	ַן נְּ <u>כ</u> וּיוד	ָר <u>ֶעְכ</u> וּד
		5 f.	<u>קינוד</u>	الألأاك	מַעְמָר	<u>קּעְׁמַיד</u>	ַרְ <u>עֲמַ</u> ר
		$2\ \mathrm{m}$.	<u>הְעָבוּד</u>	<u>מֶתְנ</u> ק	הַעְמֵר	<u>רועכויד</u>	ָּהְ עֲמֵד
		2 f.	<u>הִע</u> כורי	מֶּטְוָקי	הַעֲמִרִי	<u>ה</u> ְּעֲבֵּירִרי	תָּ עָמִדִי
		1 c.	אָעָמד	אָסוק	• •	אָ עַמִיד	אָ עָמַר
Į I	Plur.	3 m.	<u>יעבורו</u>	וֶתוֹקוּ	וַעְכִירוּ	<u>יְעִמֵידוּ</u>	רָעָכורוּ
		5 f.	, ,	מֶתְוַנַקְנָה	• .	תַּ עַבוּדְנָה	
		2 m.	•	מֶּתֶוֹקוּ	תעמרו		הָעָמִרוּ
		2 f.		מֶתְנַקנָה	, .	<u>קְּעַמִּדְנָה</u>	
		1 c.	ַנְעָמִד	לְּנֶתָּק	ָלְעֲמֵד	ַנְ עְנַמִיד	ָרְ <u>עְב</u> ַוּר
Inf. cor	nst.		עמד		הִעְּכִוּר	ַהְ עֲמִיר	
» abs	3.		עָמד		נְעַמוֹד	רן עבור	ָרְ עָבֵור
Impvo.	Sing	. 2 m.	<u>ע</u> מד	חוק	ַהְעָבֵוּד	ק עַבֵּור	
an control		2 f.	אָמִרָּי	הוָקי	הַעָּכוּדִי	קַ עָבִורוּי	*
Zironia Zironi	Plur.	2 m.	עמדו	חוֹקוּ	• •		
- CONTRACTOR OF THE CONTRACTOR		2 f.	<u>ע</u> מוִדְנָה	חַנקנָה		<u>רן עַמִּרְנָה</u>	
Part. a	ct.		עלֶוּר		ָגְ עֲכִוּך	ק צַבור	בן עַמָּד
> P	oas.	**	עמוד				

Modelo de los verbos de segunda radical gutural

		-			
	٠ ٢	שַתַשְ Sacrificó			Bendijo
	Qal	Nifhal	Pihel	Puhal	Hitpahel
Perf.	Sacrific		» -	»	»
Sing. 5 m.	ದಿದಿದೆ	נְשְׁחַמ	ظتك	JJD	ווֹליבֿנוֹנ
5 f.	אָנִדַּטְּה	נִאְיִחַמְּה	בּרְכָּת	בְּרָכָה	ן הַתְּבְּיִרַכָּה
2 m.	សំស់⊡សុំ	נֹאַחַמְּהָ	ב בבלב	מַבַבקּ	עַּלַבּבַכְּתַ
2 f.	한다다	ಬಹಿದಿಹಿತ	פֿבללי	ھرَحْظ	התברכה
1 c.	שֶׁרַמְתִי	נמְּחַמְּתִי	פַבקתי	בּבַכְתִּי	הְתְבָּרֵכְתִּי
Plur. 5 c.	אָהַהַמּוּ	נשֽוםמו	בֶּרְכוּ	קרָכוּ	יוֹתְבֶּוֹרָכוּ
2 m.	מַםמָּם	נשםמחם	בֿ בֿכֿשָׁם	ברַכתֶם	ביטבֿבביטם
2 f.	שהַמהֶן	נשםממון	בַ בַבְהֶוּ	ברַכתו	ויטבֿבכטֿן
1 c.	שָׁחַמִּנוּ	נשםמנו	בַּרַכנוּ	ברַכנוּ	וֹתְבָּנֵרֵכנוּ
Impf. Sing. 5 m.	יִשְׁחַמ	וֹשְׁמִ	וֹבָנוּךְ	יבבד	וֹל <u>וּב</u> ּׁנֹב
3 f.	הַשְׁחַמ	ದಿದ್ದಿದ	ָתַבְרֵךְּ	אַבבַדְ	فلاقتلا
2 m.	הַשָּׁחַמ	ದಿಹೆಬ	שׁבַבוּוּג	תבבד	ומעבֿנור ו
2 f.	יאָהַוֹשִׁי	نشٰتامْر	<u>הַבְר</u> בי	חִבְרִכִי	ומָתבַּרְכִי
1 c.	אָשְׁחַמ	מְשְׁחָמ	אַּבְרִוּ	אַבכּרָ	אָעבֿנוּב
. Plur. 3 m.	יש <u>ה</u> מי	ואֲוַםמוּ	י <u>בְר</u> בוּ	יברכו	וֹתְבָּרְבוּ
3 f.	הַשִּׁחַמִּנָה	הִשְּׁחַמִנָה	ָתִבְּנֵכִנְה		שִׁתִבְּנִכִנְה
2 m.	וטִשְׁחַטוּ	הַשְּׁחַמוּ	הלברני	הַבְרבוּ	<u>הַתְבְּרְבוּי</u>
2 f.	טֹאָטַמִנְּת	עהָשׁחַמִּנְה	הַבָּרֵכִנָה		תתבנכנה
1 c	נְשְּׁחַמ	ದಿದ್ದಿನೆ	נָב <u>ֿר</u> ֶבּ	נְברַך	נטבֿנוב
Inf. const.	שׁחשׁ	ದಿಥೆಬ	בַּנוּ	-	ניטַבָּנוּר
» abs.	שָׁחוֹמ	נְשָּׁחוֹמ	. JJ5		
Impvo. Sing. 2 m.	שָׁחַש	ದಿಗ್ಗೆಗೆ	رَقْنَكِ	,	نرنَةِ تل
2 f.	אַנומי	נואוֹםמי	ئا لَدَد		וויט <u>ל</u> לודכי
Plur. 2 m.	אָםַמוּ	הְשְּׁוֹתֵמוּ	וְבַ רַבוּ		התבורכו
2 f.		עהָשְּׁחַמְּנְת	בְּרֵכְנְת		<u>הְתְּבְּרֵרְבְנ</u> ָת
Part. act.	מוֹש	נְשְׁחָמ	מִבְּרֵךְ	מִבבַר	טניבֿנוּ
» pas.	שְׁחוּמ			Same .	·, ·

Modelo de los verbos de

i"i	5	ۇرىخ
	2	\mathbb{Z}

The same and the s			115	
	Qal	Nifhal	Pihel	
Perf. Sg. 3 m.	שַׁלַח	נשָלַח	ישָׁלַּח	
3 f.	שָׁלְחָה	נשׁלְחָה	שׁלְחָה	
2 m.	שָׁלַחִתָּ	נָשָּׁלַחְמָּ	מַלַּחָמָ	
2 f.	שַׁלַחַת	נשׁלַתַת	שַׁלַחַתְּ	
1 c.	<u>שָׁלַ</u> חָתִּי	נשלחתי	שָׁלַחָת <i>ָ</i> יני	
Pl. 3 c.	שַׁלִחוּ	נשלחו	שלחו	
2 m.	אַלַחְמֶּם	גְשְּׁלַחְהֶּם	שָׁלַחְמֶם	
2 f.	שָׁלַרִוֹמֶ <i>ו</i>	נְשָׁלַחְׁמֶּוְ	עַלַרְוֹטֶּן	
1 c.	שַׁלַחנוּ	נשלחנו	שׁלַרְוֹנוּ	
Impf. Sg. 5 m.	יִשְׁלַח	וְשָׁלַח	יַשַּׁלַח	
5 f.	. ਯੂਕੈਟ੍ਰੀ	ਧਕੈਨ੍ਹ	<u>השַׁלַח</u>	
2 m.	תִשְׁ <u>לַ</u> ח	ក្នុង្គង	הִשַּלַח	
2 f.	תשלחי	שׁמְּלְחִי	תִשַׁלִּחִי	
1 c.	אָשַׁלַח	מָשָּׁלַח	אַשַלַח	
Pl. 3 m.	יִשְׁלְחוּ	יִשְּׁלְחוּ	ישַלִּחוּ	
5 f.	הִשְ <u>ׁל</u> ֹּחְנָה	השלחנה	השַלַחנָה	
2 m.	תִשְּׁלְחוּ	הַשְּלְחוּ	תשלחו	
2 f.	מִשְׁלַחְנָה	תִּשֶּׁ <u>ל</u> ֹחְנָה	<u>הִשַּלַחְנָה</u>	
1 c.	נִשְׁלַח	נִשְּלַח	נשלח	
Inf. const.	שלח	ـــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	שַׁלַח	
» abs.	שָׁלוַח	ּ נִשְׁלוּהַ	שׁלִם	
Impvo.Sg.2m.	שָׁלַח	תְשָׁלַת	שׁלַח	
2 f.	ישׁלְחִי	ننظرأناد	שַׁלְּחִי	
Pl. 2 m.	فيخراطه	רוֹיִיבְילווֹוּ	ישַלִּחו <i>י</i>	
2 f.	יְאַלַּוְיִנְּה	ווּימֶּלוֹחְבָּח	מַלַּחָנָת	
Part. act.	שלח	נשלה	כושלה	
» pas.	שְל <u>ו</u> ח	•	•	

tercera radical gutural envió

Puhai Hifhil השְׁלִיתִה שִׁלְּחָה השְׁלַחָה שְׁלַחָה השְׁלַחָה שְׁלַחָה השְׁלַחָה השְׁלַחָהִי שְׁלַחָהִי השְׁלַחָהִי השִׁלִּיחוּ	ַטָּאָלִחִּמָּן הַאָּלִחִי הָאָלִחִי הָאָלִחִי הָאָלִחִי הָאָלִחִי הָאָלִחִי הַאָּלִחִים הַאָּלִחִים הַאָּלִחִים הַאָּלִחִים הַאָּלִחִים הַאָּלִחִים הַאָּלִחִים הַאָּלוֹים הַאִּלוֹים הַאִּלוֹים הַא הַא הַא הַא הַא הַא הַא הַא הַא הַא	Hitpahel הְשְׁמַלֵּחִ הִשְׁמַלַּחִתְּ הִשְׁמַלַּחִתְּ הִשְׁמַלַּחִתְּ הִשְׁמַלַּחִתְּ הִשְׁמַלַּחִתְּ הִשְׁמַלַּחִתְּ הִשְׁמַלָּחִתְּ
הַשְּׁלַחָהִי שְׁצַּקְּחָה הַשְּׁלַחָה הַשְּׁלַחַה הַשְּׁלַחָה הַשְּׁלִּחָה	ָםֹהְּלְטִפּׁוּ טַהְּלְטִנּ טַהְּלְטִנּ טַהְּלְטִהְ טַהְּלְטִה	השְׁפַלַּחָה השְׁפַלַּחִה השְׁפַלַּחִה השְׁפַלִּחִה השְׁפַלַּחִה השְׁפַלַּחִה
ָהַשְּׁלַחְהִּי שְׁצַּקְּחָהִּי הְשְׁלַחִהְּ הִשְּׁלַחְהִיּ הִשְּׁלַחְהִיּ	בּאָלַטמּו הַאָּלַטְתּ הַאָּלַטִתּ הַאָּלַטִתּ הַאָּלַטְתּ	ָטִשְׁפַלֵּחִה הְשְׁפַלְחִי הְשְׁפַלִּחִה הְשְׁפַלַחִהְ הִשְׁפַלִּחְהָּ
הַשְּׁלַחְתִּי שְׁלַחְתִּי הַשְּׁלַחְתִּי שְׁלַחְתִּי	ָםֹאָלַטִּמָּן הַאָּלַטִּנְ הַאָּלַטִּנִּ הַאָּלַטִּמְּ	השְׁפַלַחְהִּ השְׁפַלְחִוּ השְׁפַלְחוּ השְׁפַלִּחוּ
השְׁלַחִתִּי שְׁלַחְתִּי	בַּאַלַחִּמָּן בַאַלְחוּ בָאַלְחוּ בָאַלַחִמּי	טְּשְׁפַלֵּחְהִּ הִשְּׁפַלְּחִי הִשְּׁפַלַּחְתִּי
	ָבִּשְׁלַחּמָן בִשְּׁלַחִּמָּם בָשְּׁלְחוּ	ָּ הִשְׁמַלֵּחְנּ הִשְּׁמַלְּחִנּ
	ۻؙٙڔٙٮڞٛٳ ۻؙڮؚۻؙؿڡ	ם מוֹלְםַלֵּחִים
רַשְּׁלַחְתֶּם שְׁצַּלְּחְתֶּם	ָּהָשְלַהמֶן	
הַשְּׁלַחְמֶּן שְׁלַחְמֶּן		ָהְשְׁמַלַּחָהֶן
השְלַחְנוּ שְׁלַחְנוּ	הָשְׁלַחְנוּ	השְׁהַלַּחְנוּ
ַרָשְׁיְיֵח וְשְׁצַׁח וּ	רָשְׁלַח	וְשִׁפַלֵּח
הַשָּׁלֵיַח הִשְּׁלֵּח	הָשׁלַח	ন্ডুনুধূন
פַשָּׁלַיַח פְשָּׁלַַח	הָשׁלַח (מְשָׁלַח	הִשְׁהַלַּח
הַשׁלִיחִי הִשׁלְחִי	ה ָשׁלָּחִי	הִשְׁפַלִּחִי
אַשְלַיַח אַשְלַח	אָשׁלַח	क्ष्णंखदेत
וַשְּׁלִיחוּ וְשְׁלְּחוּ	יָשִׁלְחוּ	יִשִׁמַלְחוּ
תַשְׁלַחְנָה הְשְׁלַּחְנָה	הַשְּׁלַחְנָה	השתלחנה
חַשְלִיחוּ הְשִׁלְּחוּ	הָשׁלְחוּ	השָׁמַלְחוּ
מַשְּׁלַחְנָה מְשָׁלַּחְנָה	ڞؙڣۜڂؘۣۻڎؚٮ	ָּהִשְׁ <u>מַל</u> ֹּחְנָה
בַשְּׁלָיַח נְשֶׁלַּח	ֶבְשְּׁלַח	נשמלח
הַשְׁלִיֵּת		השְׁתַּלֵּח
בשְּלִ ם	הַשְּׁלִם	•
הַשְּׁלֵח	*	הִשְּׁמַלֵּח ·
لة وي الراء		הש <u>ת</u> לחי
הַשְּׁלִיחוּ		השתלחו
הַשְּׁלַחְנָה		השְׁתַלַּחְנָח
מַשְּׁלִיַח מְשָׁלֶּח	בְּישְׁלָת	מִשְׁתַּלֶּח

EJERCICIO 17.º

אָנָה	Agradó	וְתוֹם יִ	Huérfano
 אַלִּמְנָה	Viuda	לֶּהְבָּת	Llama
ַבְּעַר בָּעַר	Encendió	לְהַמ	Encendió
בָרַיַח	Tranca	לסץ	Opresión
ָ בר	Peregrino	קַתַר	Ocultó
בַּכֵג	Mató	ַ <u>עי</u> בָּת	Cansada
וֵר	Soberbio	עֲרַב	Prometió
וַנָּח	Abominó	ਪ੍ਰਾਲੂਧ	Oprimió
בָוַקק	Fortaleció	פַרַש	Extendió
בַשַּׁק	Consideró	בַצַּק	Mató
فخثد	Sacrificio	שָׁכַת	Olvidó
<u>יע</u> ר	Selva	;	

Lección XVIII

Verbos asimilables "Pe-nun, ()"∋) y "Pe-yod, ()"∋).—Modelos de los mismos.

- 1. Los verbos Pe nun a) asimilan el nun a la consonante siguiente, tomando ésta daguesch, siempre que a la primera radical corresponda llevar scheva: v. g.: פון (בוֹלָים: b) conservan el nun en el infinitivo constructo e imperativo, cuando la vocal propia del imperfecto de qal es jolem: v. g.: פון (בוֹלָים: b) si dicha vocal es pataj, presentan en el infinitivo constructo la forma segolada פון יייי: v. g.: פון (בוֹלָים: v. g.: פון (בוֹלָים: v. g.: פון (בוֹלָים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: פון (בוֹלְים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: פון (בוֹלְים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: מוֹלָים: v. g.: מוֹלִים: v. g.: מוֹלים: v. g.: מוֹלִים: v.
- N. B. 1.º לְקַת tomó, sigue las reglas de los verbos מָי, menos en la forma nifhal: v. g.: יְלָקַה ; קַרָה ; קַרָה ; יָלָקַה ; יָלָקַה ;
- 2.º ក្រុះ dió asimila el nun de la tercera radical con las aformativas silábicas, y su vocal característica es tsere en el imperfecto e imperativo de qal: v. ខ្ល.: ក្រុះ ក្រុះ ក្រុ... infinitivo constructo កក្ក.
- 3.º Los verbos de tercera radical נו ס מ asimilan dichas letras a las aformativas que comienzan con idéntica consonante: v. g.: שַׁלַנוּ de בַּעוּ habitamos; הַרַבָּ de מַרַבַ cortaste.
- 2. Algunos pocos verbos Pe-yod, que tienen por segunda radical y, asimilan el yod a la consonante siguiente, recibiendo ésta daguesch: v. g.: Isp hizo alto; Isp determinó; Isp allanó; Isp derramó; Isp encendió.

— 88 — Modelo de los verbos asimilables «pe-nun»

	. נגש	Se acercó	بر	ου Caγό	,
	- <u>-</u> -∓ Q:		Nifhal	•	Hofhal
Perf. Sing. 3 m.	נָנִשׁ	לפֿק	נ <u>ג</u> ש	רוְגִּישׁ	הָגַש
3 f.			נִנְשָׁה	הָנִישָׁה	הגשה
2 m.		. [נָנַשְׁמָ	بريض	רֻנַשְׁתַ
2 f.		i I	ננשת	הנשת	הְגַשְׁת
1 c.	ar -	lar .	נ <u>ְנ</u> ַשְׁתִּי	הְנַשְׁתִי	קנשתי
Plur. 3 c.	Regulaı	egu	נגְשׁוּ	הגישו	קנשו
2 m.	유. I	~ _	ڒڍؗڛؚۄ۪ڡ	הַנְשְׁמֶם	הָנַשְּׁמֶם
2 f.		i	ננשמו	הנשמו	קנִשְּׁמֶן
1 c.	I		נָנַשְנוּ	ה <u>ג</u> שְׁנוּ	רְנַשְנוּ
Impf. Sing. 3 m.	וַנַשׁ	יפל -	ונגש	יַנִישׁ	יָבַש
3 f.	חַנֵש	. תפל		. תַּנִּיש	קַנַש
2 m.	מָנַשׁ	תפל	.	פַּנִישׁ	קונש
2 f.	חָנְשִׁי	תפלי		פֿנישר	קנשי
1 c.	מָבַש	אָפל	lar –	אַנִיש	אָנַש
Plur. 3 m.	וִנְשׁוּ	יִפְּלוּ י	ng	יַנָישׁוּ	וָנְשׁוּ
3 f.	הָנַשְנָת	תִפּלְנָה	Re	ַתַּנְשְנָה	חָגַשְׁנָת
2 m.	חנשו	תפלו	i I	חַנִישוּ	קּנְשׁוּ
2 f.	הָנַשְנָה	הִפּלְנָה	i	פגשנה	קּנִשְׁנָה
1 c.	ננש	נפל		<u>כ</u> בָּרשׁ	נְנַיש
Inf. const.	្ញ (វូឃ្លាំ	נפל	הָנָגשׁ	הַנִּיש	הָנֵש
» abs.	ַ נְגוש	נְפוּל	הַנָגִשׁ	הַנש	הָנִשׁ
Impvo. Sing. 2 m.	נַש	יָפל	רִנְנֵשׁ	בנש	1
2 f.	ּנְשָׁר	נִפְלִי	רִובָּרְישׁי	הַנִישִׁי	
Plur. 2 m.	נשו	נִפְּלוּ	רִבְּרְשׁוּ	הַנִּישׁוּ	
2 f.	נַשְנָח	נפלנה	הָנְנִשְׁנָה	הַגִּשְׁנָה	
Pat. act.	נגש		ננָש	מַנִּישׁ	קנש
» pas.	נָגוש				

Modelo de los verbos asimilables «pe-yod»

			N. CONTROL DE LA		
			בוצין Encend	lió	
		Qal	Nifhal	Hifhil	Hofhal
Perf. Sing.		נֿאַנו	ರಣೆಸ	הצית	רַצַת
,	3 f.	,	וֹגִילְת	הָצִּיתָה	ָהַצְּתָ ה
	2 m.	1	ট্র	نقة	ជំនីឃុំ
	2 f.	i	ប <u>់</u> នីប៉	etc.	etc.
de la constante de la constant	1 c.	lar.	ਵ <u>ੇੜ</u> ਿੰਯ		
Plur.	õс.	Regular	נגֹעוּ		
	2 m.	1	<u>ز⊼</u> ث□		
	2 f.	1	ַ נַצַּמָן		
	1 c.	1	เริ่นเเ	-	
Impf. Sing.	3 m.	וַצַת	וֹנְאָת	וֹצִּית	וָצַת
	3 f.	ಬ≅ಬ		קצִית	ಬ <u>ಸ</u> ಾ
-	2 m.	ಬಸ್ತಿದ	1	etc.	etc.
	2 f.	טֹּבּׁטַי	l		
-	1 c.	אָצֵת	. +		
Plur.	5 m.	ากรา	Regular		
	3 f.	הַצַּתִנְּה	Re		
	2 m.	תצתו			•
,	2 f.	הַצַּחָנֶה			
	1 c.	ָנ <u>צ</u> ת			
Inf. const.		נׄגע	ָהָ <u>י</u> ָּצֵת	הַצִּית	הַצַּת
» abs.		נָצות.	הַנָּצֵת	הַבֶּת	ָהְצָּת <u>ִ</u>
Impvo. Sing	. 2 m.	נצת	הַנָּצֵת	บรับ	
	2 f.	ָנִצְ <i>ְ</i> תִּי	ווֹנִיצְאָתִי	הגינוני	
Plur.	2 m.	נגעו	ווייצותו	הַצִּיתוּ	
	2 f.	לגטליע	<u>הֹג</u> ּלִלִם	בּאָרְנִת	
Part. act.		נאָת	נְבְּת	מַצִּית	ಭಸಿ
» pas.		לָצוּע		,	

EJERCICIO 18.º

בָּקע	Abrió, rompió	נֵר	Montón
נִבוּלָה	Término	נָמָה	Inclinó
لاڭلا	Invierno	ಗ್ಗದಿಗೆ	Destruyó
ב <u>ֿצֿ</u> ב	Estableció, estuvo	עַרָה	Reunión, turba
<u>כועל</u> ל	Obra	קוץ	Verano
נָגַף	Tropezó	הַתְּנָה	Súplica

Lección XIX

Verbos débiles «Pe-halef» (🏋), «Pe-yod» (୩৯) y «Pe-wau» (୩৯).—Modelos de los mismos.

1. Los verbos Pe-halef en su mayor parte siguen las reglas de los de primera gutural (lecc. XVII, 1).

Los cinco verbos siguientes אָבָר pereció; מְמוֹס; quiso; comió; מְמַר dijo; מְכֵר comió; מְכֵר comió; מְכֵר comió; מְכֵר comió; מְכֵר coció; a) tienen quiescente el halef en el imperfecto de qal: v. g.: b) toman en la preformativa \hat{o} (a $+ \aleph = \hat{o}$); c) pierden el halef en la primera persona del singular del imperfecto: v. g.: מֵכֵל n; d) llevan por vocal característica pataj, y en la pausa tsere: v. g.: מֵכֵל n.

- N. B. אַמַר hace en la pausa יאמַר; con el wau conversivo וַיַּאמָר; primera persona del singular אָמַרר.
- 2.º Algunos pocos verbos de esta clase se usan unas veces como verbos de primera gutural, y otras como débiles: v. g.: אַרָּהָוּ יִנְאָרָהוּ
- 2. Los verbos propiamente Pe-yod a) tienen quiescente el yod en î en el imperfecto de qal, y en ê en toda la forma hifhil: v. g.: יוֹטֵר; b) admiten como vocal propia del imperfecto de qal el pataj; c) tales verbos son: יְבֵע fué seco; יִבְע fué bueno; יִבְל se alborozó; יִבְע amamantó; יִבְע formó; יִבֶר despertó; יִבֶר fué justo.
- 3. Los verbos originariamente Pe-wau a) conservan el wau consonante en el infinitivo, imperfecto e imperativo de nifhal; convertido en vocal en el perfecto y participio de nifhal y en todo el hifhil; y en en todo el hofhal: v. g.: בּוֹשֵׁב; בּוֹשֵׁב; b) cambian el wau en yod en todas las demás formas y tiempos: v. g.: בְּשֵׁב; c) el yod aparece consonante en pihel, puhal e hitpahel; y queda quiescente en jirek en el imperfecto de qal: v. g.: בְּשֵׁב, עִּישׁב, durmió; d) su vocal característica es pataj.
- N. B. Algunos de estos verbos α) pierden el yod en el infinitivo constructo, imperfecto e imperativo de qal: v. g.: מַשֵּי; β) toman por vocal característica tsere, y con tercera gutural pataj: v. g.: מַשֵּי; γ) llevan en la preformativa del imperfecto tsere; δ) ofrecen en el infinitivo constructo la forma segolada: v. g.: מַשֶּי; ε) a estos verbos pertenecen: עַבִי dió a luz; מַבֶּי dió a luz; אבין descendió; מַבְי descendió; מַבְי descendió; מַבְי habitó.

— 92 — Modelo de los vebos débiles «pe-halef»

	\$			
		ַ אָכַל Com	iió .	`.
	Qal	Nifhal	Hifhil	Hofhal
Perf. Sg. 3 m.	אָכַל	גָאָכַל	ָהֶאֶבִיל	ַרְאָכַל
- 3 f.	אָכְלָה	ָּגֶאָבְלְּהּ מֶאֶבְלְּה	הָאֶכִילָה	הָאָכְלָה
2 m.	מָכַלִּמָּ	גֶּאֶכַלְתַּ	הָאֶכַלְתָּ	ָהָאָ <u>כ</u> ּלְתָּ
2 f.	ۿ۬ٙۮٙڶؙ۪ڬ	מֶאֶכַלְתְּ	הָאֶבַלְתִ	הָאָכַלְתִּ
1 c.	אַכַלְתִי	נֶאֱכַלְתִּי	הָאֶכַלְתִּי	ָהָאָ <i>ב</i> ַלְתִּי
Pl. 3 c.	אַכְלוּ	נֵאֶכְלוּ	הָאֶכִילוּ	הָאָכְלוּ
2 m.	אַכַלהֶם	נֶאֶכַלהֶם	הָאֶכַלּחֶם	הָאָכַלְהֶּם
2 f.	אַכַלהָן	לאכּרְפוּ	הֶאֱכַלְּמֶוּ	ַהָּאָ <i>ב</i> ַלְׁמֶּן
1 c.	אָּכַלְנוּ	נֶאֶכַלנוּ	הֶאֶבַלְנוּ	ָהָא <u>ֶכ</u> ּלְנוּ
Impf. Sg. 3 m.	יאכַל	נ'אַכֿק	<u>וְאַ</u> כִּיל	רָוְאָכַל
3 f.	תאכל .	تأغٰڅ<ړ	<u>ה</u> וְאַכִּיל	לַ אָכַל
2 m.	תאִּכַל	धिक्रंदर्	<u>הְאַ</u> כִּיל	מְאָבַל
2 f.	תאכלי	הִאָּכִלִי	<u>הְאַ</u> כִּילִי	מָ אָכלי
1.c.	א⊆ַל	אַאָכֵל	אַאַכול	אָאָכַל
P1. 3 m.	יָאכלוי	וַאָּכַלוּ	<u>י ָא</u> ַכִּילוּ	וַאָכלוּ
3 f.	ַ האכַלְנָה	טָאָכַלְנָה	בן אַכֵּלנָה	מִּאַכַלְנָה
2 m.	קאכלו	טַאָּכְלוּ	<u>בְאַ</u> כִּילוּ	ַקּוּ
· 2 f.	האבלנה	טֵאָכַלנָה	<u>מְאַ</u> כֵלְנָה	לַנְאַכַלְנָה
1 c.	נאכַל	גְאָכֵל	<u>וְאַ</u> כִּיל	<u>ַנְאָרַל</u>
Inf. const.	אָכל	הַאָּכֵל	קאָכִיל	הָ אֲ כַל
» abs.	אָכול .	ַהַאָּכל		
Impvo.Sg.2m.	אָכל	הַאָּכֵל	ַ הְאַכֵּל	-
2 f.	אַכְּלִי	ניאָכֹלִי	<u>הְאָב</u> וּלֵי	
Pl. 2 m.	אָכְלוּ	מַאֶּכְלוּ	ַק אָבִילו <i>י</i>	
2 f.	אָכלְנָה	הַאָּכַלְנָה	ַ הַאָּבֵלְנָה	
Part. act.	אכֵל	נָאֶכְל	<u>מְאָב</u> יל	בְּאָכְל
» pas.	אָכול ·			

_ 93 _

Modelo de los verbos débiles propiamente «Pe-yod»

4		1	The second secon
*	וַב	יַב Fué bueno	
	Qal	Hifhil	Hofhal
Perf. Sing. 5 m.	⊐ದಿ	הַימִיב	רַיִּטַב
3 f.		הַיִּמִיבָּה	- 1
2 m.	i	טֿיהֿלטֿ	
2 f.	Į.	הישבת	
1 c.	ular	בֿי.מַבְּתִּי	ular
Plur. 3 c.	Regulaı	הִימִיבָוּ	Regular
2 m.	1	טֿימֿכֹשׁם	Ī
2 f.		ַםיִּמַבְּטָ <i>וּ</i>	!
1 c.	7	הישַבנוּ	1
Impf. Sing. 3 m.	רומב	וומוב	וֹוֹמַב
3 f.	נוהפר	-פֿימִיב	
2 m.	הַישַׁב	. המיב	1.
2 f.	טֿומֿבֿו	טֿומוב <i>ו</i>	
1 c.	אִימַב	אַימָיב	<u> </u>
Plur. 3 m.	יומבו	וִימִיבוּ	Regula
3 f.	ַ תַּיִּמַבְנָּת	טֿימֿבֿלע	
2 m.	מומבו	תיטיבו	
2 f.	טַיהַבנָּה	הימבלע	1.
1 c.	נימַב	ניטיב	.`,
Inf. const.	יטב	הַימִיב	
» abs.	במב	ָהַימ <u>ָ</u> ב	·
Impvo. Sing. 2 m.	וָמָב	הַימָב	
2 f.	יִמָּבִי	הואובי	
Plur. 2 m.	יטבו	הַוּמִיבוּ	
2 f.	יִמֹבְנָה	הימילָנָה	
Part. act.	ימֶב	מֵימִיב	
» pas.	יַטוּב	·,	
			1.75

— 94 — Modelo de los verbos débiles originariamente «Pe-wau»

CALIFORNIA COME DATE OF THE PROPERTY OF THE PR			The second secon		
	בשַׂיַ <i>Ha</i>	tbitó	יָביש <u>י</u> ביש	Heredó	
	Qal	٠	Nifhal		
Perf.Sg 3m.	יַשַׁב		נושַׁב	חושיב	l l
3 f.			נוְשְׁבָּה	הוֹשִׁיבָה	רוְשְׁבָּה
2 m.	l		נושַבְתָּ	טֿבְשַׁוֹח	חושבת ו
2 f.			נושַבְחָּ	הושַבְתְּ	הושבה
1 c.	lar		נושַבָתִי	הושַבְחִי	רושַבְתִּי
Pi. 5 c.	Regular		נוְשָׁבוּ	הושיבו	וןשְׁבוּ
2 m.	<u>~</u>		נוְשַּׁבְתָּם	הוֹשַׁבְּמֶם	הושַבְקּם
2 f.	i		נושַבְתֵּו	הושַבְהֶּו	רוּשַׁבְתֶּו
1 c.	1		נושַׁבְנוּ	הושַבְנוּ	חוּשַׁבְנוּ
Imp. Sg. 3 m.	וַשֶּׁב	ויבש	וַנְאָב	יוֹשָׁיב	יושֵׁב
5 f.	תַשֶּׁב	הַירַש	בעוֲחָ	חושיב	תושַׁב
2 m.	משב	הָירֵשׁ.	בשׁוָשָׁר	תושוב	חושַב
2 f.	מַשִׁבִּי	הירשי	יִבְשְׂוְאָבִי	תושָׁבִי	תוְשְׁבִי
1 c.	אָשֵב	איבש	אָנָשֵׁר	אושִׁיב	אושַב
P1.3 m.	וִשְׁבוּ	וְיְרָשׁוּ	יוָשׁבוּ	יוֹשִׁיבוּ	ווְשָׁבֿוּ
3 f.	הָשַׁבִנָה		תִּלְשַׁבִנְּה	תושבנה	תושבנה
2 m.	משבו	חירשו	חָנְשָׁבוּ	תושיבו	חושבו
2 f.	הַשַּׁבִנֶּה	הִירַשִּנְּה		תושבנה	• • • •
1 c.	נשב	נירש	נוָשֶׁב	נושיב	נושַׁכְ
Inf. const.	שֶׁבֶת		הַנָשָׁב	רושיב	רושַב -
» abs.	ָ בַּוֹשׁיִב	`		. הושב	
Impvo.Sg.2m.	שַׁב		הָנְשֵׁב	חושב	
2 f.	שָׁבִי		רוון שבי	רושׁיבִי	ĺ
Pl.2 m.	ישבו			הושיבו	
. 2 f.	שִׁבְנָה			הושבנה	:
Part. act.	ישֶׁב		נושָב	מושיב	
» pas.	רָעור	,		*	מושָב
B					

EJERCICIO 19.º

,	אַבֿיוּןן	Pobre		١.,	נחל	Río
	אִיתָן	Perennidad	٠.		ערי־עַד	Siempre
	Ęſ	Cortado		ļ	עוף	Volar
	17	Este, que			פַר	Toro
	<u>זר</u> וות	Abundante			הַבַם	Tuvo uñas
	חָפֵר	Se avergonzó			קַב ו	Tuvo cuerno
	יַבש	Se secó			, רֶבִיבִים	Lluvia
	בוענו	Fuente			ישר.	Buey
	מצורָה	Fortaleza				

עניר לילך מַחֶץ יְעָוּך יוּמֶם: (Ps. 143, 8) (Ps. 10.° (Ps. 122, 1) לַלָּך מַחֵץ יְעָוּך יוּמֶם: (Ps. 143, 8) מַחֵץ יְעָוּך יוּמֶם וּנִיבְּיה מִחֵץ יְעָוּך יוּמֶם וּנִיבְיה מִחָּץ יְעָוּך יוֹמֶם וּנִיבְיה מִחְלִי יִעָּרְה מִמְּיִן וְנִבְּיִה מִיִּבְיר הַמְּיִּרִים לֵּי בִּית יְהוּה בִּלְּיה מַשְּיִן וְנְבְנָה עֲבִי יְהוּבְיִה עְבִי יְהוּבְיִה עְבִי יִרְישׁוּם וְוִרְשׁוּם בְּכִּיְרִים לֵּי בִּית יְהוּה בֵּלְּיִם מַעְּיִן וְנְבָנָה עֲבִי יְהוּבְשְׁהַ נְיִשְׁרִוּ שָׁם וִיְרְשׁוּם בְּכִּיְרִם בִּיבְיִם זַרְיוֹף אֲבֶין שָׁם וִיְרְשׁוּם: (Ps. 72,6) מִבְּר הַמְּעָרִים לֵי בִּית יְהוּדְּה בֵּלְּיִי שָׁם וִיְרְשׁוּם: (Ps. 122,1) מַחְכִּר עַלְּבנִי מְּבְּיִר וְמִבְּיִם זְּנְיִבְּיִם זְּרִים לִיְנִים זְּנְיִבְּיִם זְּנִיִּיְ וְנִבְּנָה עֲבִי יְהוּבְּיִם זְּרִים לְיִבְי יְהוּה בֵּלְּיִם מִיְּיִוֹן וְנִבְנָה עֲבִי יְהוּבְּיִם זְרְיוֹף אֲבֶּין וְנְבְנָה עָבִי יְהוּבְּים זְיִרְשׁה וְוְרְשׁוּם וִיְרְשׁוּם וּוְרְשׁוּם בִּיְרִם לְּבִי יִהוּבְּים לֵּבְיִין וְנְבְנָה עָבִי יְהוּבְּים לֵּיִים זְּרְיִם לְּבִי אָבְיִרְם לֵּיִבְּיוֹם לֵּיִם זְּתִּיִם לִי יְבִּים זְּיִבְיִם זְּתְיִם לְּיִבְּים מְחָץ יְעָוּף יוְמָם וּבִּים וּבְּבְּים מְחָץ יְעָוּף יוְנְבָם וּבִּים וּבְּבְים בְּבִּים וּבְּים בְּיִבּים וּבְּים בְּבִּים וּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים וּבְּבְּים מְחָץ יְעָוּף יוּבְּבָם וּבְּיִים וּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִים וּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבָּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּבָּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיוּשׁבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּבְים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּיוּם בְּבְים בְּבְּים בְּבְּיוּם

Lección XX

Verbos débiles «Hayin-hayin» (אָשֶׁין), «Hayin-wau» (עָשֶׁין) y «Ha-yin-yod» (עַשֶּׁין).—Modelos de los mismos.

- b) toman casi siempre en la primera radical la vocal propia de cada forma, cuando desaparece la tercera radical; menos en *Hifhil* que toma *tsere*, y en *Nifhal* que recibe *pataj* en el imperfecto e imperativo: v. g.: מַבֶּר, בַּבֶּר, בַּבֶּר,
- c) cuando sus preformativas son pretónicas llevan kamets en el imperfecto de qal; en el perfecto y participio de Nifhal; en el infinitivo, imperativo e imperfecto de Hifhil; tsere en el perfecto y participio de Hifhil; surek en toda la forma Hofhal. Las aformativas asílabas carecen de tono: v. g.: בובי, בובי,
- N. B. 1.º La primera radical de estos verbos a veces lleva da-gueseh: v. g.: אַפָּב.
- $2.^{\rm o}$ Cuando la primera radical pierde el tono, su vocal larga se convierte en la breve correspondiente: \bar{o} en \check{u} en la forma $\mathit{Qal}; y \in en \check{\iota}$ en la de $\mathit{Hifhil}: v. g.: קּמָבֶּעֹרָה...$
- 5.º Cuando desaparece la tercera radical, ordinariamente toma la segunda daguesch por compensación delante de las aformativas; por esta razón algunos gramáticos cuentan a estos verbos entre los asimilables.

- 2. Los verbos Hayin-wau a) suprimen el wau en las formas Hifhil, Hofhal, y en el perfecto y participio activo de Qal: v. g.: בְּקֵים, בְּקִים, בּקִים,
- b) lo cambian α) en la vocal \bar{u} en el resto de Qal, menos delante de las aformativas silábicas, que exigen $\bar{\sigma}$; β) en la vocal $\bar{\sigma}$ en la forma Nifhal, cuando lleva acento, y en \bar{u} si carece de él: v. g.: יָּקוֹם, יָּקוֹם,
- c) emplean generalmente las formas *Polel*, *Polal* e *Hit-polel*, rara vez *Pilpel*, en lugar de *Pihel*, *Puhal* e *Hitpahel*: v. g.: קוֹמָם, קוֹמָם,
- d) toman la vocal ן delante de las aformativas silábicas en el perfecto de Nifhal e Hifhil; י ב casi siempre en el imperfecto de Qal, y muchas veces en el de Hifhil: v. g.: הַקּלְכְּעִוּךָה, הַקּלְכְּעִוּךָה, הַקּלְכְּעִוּךָה, הַקּלְכְּעִוּךָה,
- e) siguen, en cuanto a la vocalización de las preformativas y el acento de las aformativas, las reglas apuntadas al hablar de los verbos precedentes: v. g.: בַּוֹלָם...
- N. B. 1.º En las formas *Nifhal, Hifhil y Hofhal* la primera radical aparece a veces con *daguesch*: v. g.: הַּמָּית; הָּמָית;...
- 2.º Un reducido número de verbos *Hayin-wau* tratan el *wau* como consonante, y se conjugan como verbos firmes: v. g.: yy murió.
- 3. Los verbos Hayin-yod a) tienen las mismas particularidades, que los últimamente explicados; b) a veces conservan el yod quiescente en jirek en el infinitivo constructo, imperfecto e imperativo de Qal: v g.: בְּיוֹלָ בִּין:... Aparecen en el Hifhil las formas בְּינוֹןהְ entendí; חָוֹבוֹן discutiste.

		TRANSITIVO): קַבַב <i>Rod</i>	deó	
		Qal		Nifhal	Pohel
Perf. Sing.	3 m.	סָבַב	מַם	לַסַב	סוֹבֶב
•	3 f.	קַבָּרָה	פַמָּה	לַסַבָּה	סוֹבַבְר ה
	2 m.	סַבּוֹתָ	הַמוֹתָ	לׄסֿבּוּטֿ	םוִכּלִהַ
	2 f.	קבות	הַמות	נְסַבוֹת	סובַּבְתָּ
	1 c.	סַבּוֹתִי	הַמוֹתִי	נִםַבותי	סובבתי
Plur.	3 c.	בָ <u>ר</u> וּ	הַמוּ	נְ סַ בּוּ	ּ קוֹבֵבוּ
	2 m.	. סבומס	<u>ה</u> מולם	וּלִםֿבּוִשָּׁם	סובלמם
	2 f.	םֿבּוִטֶּן	قعيثا	נׄםׄבומו	םוְבַבְיהֶוּ
	1 c.	סַבּונוּ	תַמונו	נְסַבּוֹנוּ	סוֹבַרְנוּ
Impf. Sing.	3 m.	יָםב <u>ׄ</u>	יִסב	יַּפַב.	יסובב
	5 f.	טַסבַ	קסב	מַפַב	הַסוּבֵב
	2 m.	מַמבַ	הַסב	הַפַב	הִסובֵב
	2 f.	שַׁכבִּי	הַסּבִי	נוֹסַבָּנ	הסובבי
	1 c.	≱ a⊄	אָסבֹ	ZDB	<u>א</u> ַסובֶּב
Plur.	3 m.	יָסבוּ	וִסְבוּ	וַמַבּוּ	יִםוֹבַבוּ ·
	5 f.	טַפֶּינָה	הִסבְנָת	טַפּוּלָה	הסובלנה
	2 m.	הַסבּוּ	תִּסְבוּ	אַסַבּוּ	חִםו <u>ב</u> בוּ
	2 f.	הָסְבֶּינָה	שִׁמַבְנָת	טַפּונָה	טַמוּבבְנָה
	1 c.	לָסב	נסב	,לפֿב	לם!כב ל
Inf. const.		סב		הָמָב	סוֹבֵב
» abs.		סָבוֹב		הַסוֹב	םובב .
Impvo. Sing	. 2 m.	סב		הַפַּב	סובב .
	2 f.	מבֿו		הפבי	קו <u>ב</u> בי
Plur.	2 m.	סבו		הִפַבוּ	קובבו
	2 f.	פֿבּילִה		הַפַבֶּינְה	סוֹבֵבְנָה
Part. act.		סבֶּב		zĠż	מִסוֹבֶב
» pas.		סָבוֹב			·

		INTRANSITIV	O: חָמֵם <i>Fué</i>	perfecto	
	Pohal	Hifhil		Hofhal	
	סובַב	הֶמֶב, הַמַב		הוּסַב	,
	סוֹ <u>בְב</u> ָה	הַמַבָּה		הוּסַבָּה	
•	סובבה	בַסִבּוֹתָ		הוּסַבּוֹתָ	
	סובבת	הַסְבּוֹת		הוּסַבּוֹת	,
	סוִבַּבְתִּי	ָ <u>ה</u> ַסִבּוֹתִי		הוּסַבוֹתִי	
	סו <u>ב</u> בוּ	הַסַבּוּ		ווּיַבוּי	
	סובבתם	בּטבוּטם <u>ה</u> סבוּטם		הוּסַבּוֹתֶם	
	סובּבִהֶּמו	בַֿסְבּוֹמֶן		רוּסַבּוֹתֶן	
	סוִבַּבְנוּ	<u>ה</u> סבונו		הוּכַבונוּ	
	יִסוֹבֵב	יָם <u>ר</u>	וַפָּב	יוּסֵב	יָפַב
	חסובב	מַכב		חופַב	•
٠.	מַכוֹבַב	ಶದಿದೆ		תוסב	
	הְסוֹבַבִי	מַמַבּי		חוֹכַבִּי	
	אַסובַב	אַמַכ		אוּסַב	
	יְסוֹבַבוּ	יָמָבוּ	וַמַבוּ	וּסַבּוּ	
	ַ הָּסוּבַבְנָה	הַּטֹבֶּינָה		מוסַבֶּינָה	
	הָסוּ <u>ְבַ</u> בוּ	Jabb		ಗಿರ್⊡⊏ಗ	
	הִסוּבַבְנָה	הַסִבֶּינָה		מוֹסַבֶּינָה	
	יָםוֹבֵב יְסוֹבֵב	ַ ב ָמַב		נוּסַב	,
		לַמָב .	,		
	סובב	רַמֶּב			
		קמַב			
		المَالِينَةِ الْمُ	,		
		"ADDI			
		<u>ה</u> ַסִבֶּינָה			
		מֶּמֶב			
	מְמוֹבְב			מוּמָב	, .

Modelo de los verbos

		קום	Levantarse	اِلا	n Morirse
		Qal		Nifhal	Polel
Perf. S	Sg. 3 m.	קָם	. מת	נָקוֹם נָקוֹם	קומם .
	3 f.	קָבָּה	מֶתָה	בָקוֹמָה	קוְ <u>מַ</u> מָה
,	2 m.	<u>ל</u> מִתַּ	מַתְּה	נִקוּמוֹתָ	קומַמִּ
. •	2 f.	בַּןכִּיוּתָּ	בַּוּת	נקומות	קומַמת
	1 c.	בַּנִיתִּי	מַתִּי	נקומותי	קומַמִתּי
	Pl. 3 c.	קמו	מָתוּ	בַקוֹמוּ	קו <u>כו</u> מו
	2 m.	<u>ק</u> מָתֶם	ದ್ದರಿದ	נקמותם	קומַמְהָם
	2 f.	<u>ק</u> מִתֶּן	מַהָּוֹ	נָקְלְמֹוֹתֶ וֹ	קובומקו
	1 c.	. קמנו	בַּתְנוּ	נְקוּמוֹנוּ	קופַקנוּ
Impf. S	Sg. 5 m.	יָקוּם יַקוּם	יָבוא יָ	יקום	יקומ <u>ם</u>
	3 f.	הַקוּם		תקום	הָקוֹמֵם
	2 m.	הַקוּם		חקום	חקומם
	2 f.	הַקוּמִי		חקומי .	הקו <u>מ</u> מי
	1 c.	אָקוּם		אֶקוֹם	אַקומִם
	Pl. 3 m.	וָקוּכווּ		יקוכור. יקוכור	יקו <u>מ</u> מו
4	5 f.	תְּקוּמֶינ <u>ְר</u> ָה	הָשׁבְנָה	תקומנה	הקוממנה
	2 m.	הַקוּמוּ	·	תקומו	הַקןב <u>ַ</u> מוּ
	2 f.	תקוטינה		הקומנה	חקוממנה
-	1 c.	נ ְקוּם		נקום	נְקוֹמֵם יִ
Inf. co	onst.	קום		הקום .	קומם
» ab	os.	קוֹם		הקום	
Impvo	.Sg.2m.	קום		הַקוֹם	קומם
	2 f.	קומי		הקומי	קו <u>ְבִו</u> כִּי
	Pl. 2 m.	קומו		הקומו	קו <u>ְב</u> מוּ
	2 f.	קֹנְנְה		נופולילע	קוֹמִמְנְה
Part.	act.	קָם		בָּקוֹם	מְקוֹמֵם
» I	oas.	קום			

DREPICA COMUNIANA SANTO ANTONO DO LIGÃS

: '	שוב Volver	nio Esti	mular		
Polal		Hifhil		Hofhal	
קוֹמַם		ָ הָלֶים	הַפִּית	רו <u>יק</u> ם	
קוְמַמָה		הַקימָה		הוקמָה	٠,
קומַמהַ		<u>ה</u> קימות	•	הוקמת	
קומַכִּיתִ		הַקִּימוֹת		הו <u>ק</u> מת	
קוכוכותי		<u>הַק</u> יכוּוֹתִי		חוצומתי	
קו <u>ְכ</u> ומוּ		הַקִּיכוּוּ		הוקמו	
קומַמהָם		<u>ה</u> קיןמותם		הוצוליונים	
קומַמְהָוּ		<u>ה</u> קימוֹת ו		רוּצוֹלְתְּתֶּוֹ	
קוְמַמְנוּ		<u>ה</u> קימונו		הוקכונו	
יִקוֹמֵם	,	ַנְקִים יָקים	וַפִּית	יוּקם	
הְקוֹמַם	, , .	ק <i>ַ</i> קִּים		תו <u>ק</u> ם	
הַקוֹמַם		הַלִּים		תו <u>יק</u> ם	
הַק <u>וְב</u> ַכִּיני		הַּלִיכִּיי		תוְקַנִי	
אַקומַם		מָקים מָקים		אוקם	
יקו <u>כו</u> מוי	•	יָקיכו ו ּ		יוְקְמוּ	
הְקוֹמֵמְנָה		הְּקִיכֶּינָה, הָקֵקְבְּנָה		תוֹקקנָה	
הְקְ <u>וְכִי</u> מוּ		הַקּימוּ		חוקקטו	
הַקוּמֵמנָה		הְקִימֶינָה, הָּקִמְּנְה		הוצלהינע	
נקומם		ָנָקִים .		נו <u>ק</u> ם	
	:	רָקִים		הוַקַם	
		הָקַם		,	
Section and the second section of the	,	הָקִם			
		בַּלוּמִי			
tech		הָקימוּ			
		הָק ּלְנ ָה			
		מקים			
מְקוֹמֶם ִ				מוּקָם	

— 102 — Modelo de los verbos débiles «Hayin-yod»

ON CHARLES AND ADDRESS OF THE PARTY OF THE P		A STATE OF THE PARTY OF THE PAR
	Entender בון	בול Alegrarse
	Qal	Nifhol
Perf. Sing. 3 m.	<u>څا</u>	ן נָבוּוֹן <u>יַ</u>
3 f.	ڐؚڋؠ	ן נָבוֹנְהָ
2 m.	ਫ਼ੇਂਟੇਡ	נְבוּנוֹתָ
2 f.	قرن	נְבוּנוֹת
1 c.	בַּנְתִּי	ַ נְבוּנוֹתָי
Plur. 3 c.	בָּנוּ	ַבְבונוּ בָבונוּ
2 m.	פַנהֶם	וְנְרְנוֹתֶם
2 f.	פֿלָתֶּן	ָּנְבְנוֹתֶן
1 c.	בַנָּוּ	נְבוּנוֹנוּ
Impf. Sing. 5 m.	י וַנָּול	י בון
3 f.	הַ נִּיל	וַתַּבּוֹן
2 m.	ַּםָנִיל	ות בון ייד
2 f.	ָםָגִילִי	יִּהַבֹּוֹנָי
1 c	אָנִיל	אָבון
Plur. 3 m.	וָבָילוּ	יִבוֹנוּ יִ
3 f.	מָגִלְנָה י	הַבְבָה
2 m.	הַגילוּ	יתָבוֹנוּ
2 f.	ָתָגַלְנָה תַּגַלְנָה	ָּתַבַנְּה <u>ָ</u>
1 c.	בְּגִיל	ַלבּנוֹ
Inf. const.	בין	הַבּוֹן
» abs.	בן	لأعتا
Impvo. Sing. 2 m.	الشرار	Mari
2 f.	์ เล้า <u>เล</u> ี	الكالمارة
Plur. 2 m.	רביר ב	121277
2 f.	1,15.	727
Part.	* 1	לַכוּנוֹ

EJERCICIO 20.º

רבול Desprecio בוּל Rodeó רבול Mañana תַּבַב Torció רבול Estuvo afligido בּלֶּל Germinar רבול Floreció איץ Germinar רבול Se compadeció בוּל Filo, roca רבוב Espada בַב Enemigo רבול Cortó רבוב Rodeó שום Poner				
באָל Estuvo afligido עֶרֶב Tarde עֶרֶב Floreció עָיָל Germinar בְּלַל Se compadeció אור Espada ביל Enemigo בְּלַל Cortó בְּלַל Clamor	ำ⊒	Desprecio	ַ סַבַּב	Rođeó
קלַהְ Floreció אָיץ Germinar הָלַהְ Se compadeció אור Filo, roca הַלַן Espada אַר Cortó הָלָר Clamor	בבַקר	Mañana	ก <u>า</u> ชุ	Torció
אור Se compadeció צוּר Filo, roca אָנּר Espada אַנּר Enemigo בָּלַל Cortó קַלַל Clamor	בְּלֵל	Estuvo afligido	עֶרֶבּ	Tarde
בּיבּי Espada אַב Enemigo בָּרַ Cortó בָּרָה Clamor	חַלַף	Floreció	ציץ	Germinar
לישע Clamor רְּנָה Cortó קלל	טַנֵּוּ	Se compadeció	צור	Filo, roca
17# 1 The same of	בֻקֶּרֶב	Espada	<u>צ</u> ר	Enemigo
Rodeó שום Poner	י בְלַל	Cortó	רַבָּת	Clamor
	<u>נְק</u> ַף	Rodeó	שום	Poner

1.° בּקשׁיכָה אֶל־רְנְתִּי כִּי־דֵלְּוֹתִי: (Ps. 142, 7) בּקשׁיכָה אָל־רְנָתִי כִּיּדִבּ וְזִי: (Ps. 123, 3) -3.° בַּבּוּנִי כַּפַּיִם חָנֵנִי כִּיּדַב שְּׁבַעְנוּ בוְז: (Ps. 88, 18) -4.° (Ps. 88, 18) בְּלְּדָתָּר הָשְׁבֵּינְ בוְז: (Ps. 146, 9) -4.° (Ps. 88, 18) בְּלִיתְּה וְעוֹתָר וְעִוֹתְר וְשְׁעִים וְעוֹתְּר: (Ps. 146, 9) -6.° (Ps. 90, 6) בַּבֶּלֶר וְצִיץ וְחָלֶּךְ לְעָרֶב יְמֹלֵל וְיָבֶשׁי וְעוֹתְר בִּים יְתוֹם וְאַלְּמָנָה וְעוֹתֶר לְעָרֶב יְמֹלֵל וְיָבֶשׁי וְנִילְיוֹ (Ps. 89, 17) בּבֶּלֶר וְצָיִי וְחָלָּלְ לְעָרֶב וְמִלְלוֹ וְנְבִייְי (Ps. 89, 17) בְּבֶּלְיוֹ וְבְּלִּחְרוֹת וְמִינְוֹ (Ps. 89, 26) בּלְר וְמָינְוֹ וְלֵא הֲמְחָהְ בָּמִלְּחְבְּיוֹ (Ps. 89, 44) בְּלֵלְר וְלֵּעָר בְּלִי וְעָרַת עְרִיצִים בִּקְשׁוּ נַבְּשֵׁי וְלֹא שְׁמוּךְ לְּצָרִם מְלֵּר וְלֵּבְר וְלֵּבְר וְלֵּבְי וְעָרַת עְרִיצִים בִּקְשׁוּ נַבְּשֵׁי וְלֹא שְׁמוּךְ לְּצָר וְלָבְר וְצָרֵת עְרִיצִים בִּקְשׁוּ נַבְשֵׁי וְלֹא שְׁמוּךְ לְּצָרְת וְלֵבְר וְלָב וּתְרְתוֹתוֹ בְּמִלְחְבְּיוֹ (Ps. 89, 44) בְּלְבְיר וְלֵב וּלְבְרָת וְלֵב וּתְלֵב וֹת וְלֵב וּתְבָּר וְנְבִית עְרִיצִים בִּקְשׁוּ נְבְשֵׁי וְלֹא שְׁמוּךְ לְבִּר וְנְבָר (Ps. 89, 44)) בּיִבְּי וְלָּב תְּנְבְרָם (Ps. 86, 14))

Lección XXI

Verbos débiles «Lamed-halef» (パル) y «Lamed-he» (コル).—Modelos de los mismos.

- 1. Los verbos Lamed-halef a) conservan firme el halef, siempre que lleva vocal o scheva compuesto: v. g.: מְצֵאָרָה; b) presentan débil el halef en los demás casos, quedando quiescente α) en la vocal precedente alargada, cuando se encuentra al final de palabra: v. g.: מְנֵצְאָרָה; β) en kamets en el perfecto de Qal, cuando siguen las aformativas silábicas: v. g.: מְצֵאַרָה; γ) en tsere en los demás perfectos: v. g.: מְצֵאַרָה; δ) en segol en todos los imperfectos e imperativos: v. g.: מְצֵאַרָה; סֹוּ en segol en todos los imperfectos e imperativos: v. g.: מְצֵאַרָה;
- N. B. Los verbos intransitivos Lamed-halef retienen el tsere en todo el perfecto de Qal: v. g.: מָלָאַת, מָלָאַת...
- 2. Los verbos Lamed-he a) proceden de verbos que primitivamente tenían yod o wau en la tercera radical; b) conservan el 🔠, cuando no admiten aformativas; en este caso la vocalización ordinaria suele ser la siguiente:
 - en todos los perfectos
 - en todos los imperfectos y participios
 - en todos los imperativos
- লা en todos los infinitivos constructos
- en los infinitivos absolutos de Qal, Nifhal y Pihel
- en los infinitivos absolutos de *Hifhil*, y *Hofhal* y a veces en los de *Nifhal* y *Pihel*;

- c) pierden el 🗆 con las aformativas asílabas: v. g.: בוֹל
- d) recobran el yod primitivo delante de las aformativas lábicas, siendo su vocalización como sigue:
- ر delante de la aformativa الم
- >— delante de ☐ en los perfectos pasivos
- 🗝 delante de 🎵 en los demás perfectos
- a veces en el perfecto de *Hifhil*, y muchas veces en el de *Nifhal*;
- e) ofrecen en el *yusivo* una forma especial, esto es, suprimen el הוב con su vocal correspondiente, tomando por vocal auxiliar el *segol*, o el *pataj*, si se trata de gutural: v. g.: יוֹבֶל; puede llevar la preformativa *tsere: אוֹבָל vea* (lecc. XIV, 5). Esto mismo se observa con el *wau conversivo* del imperfecto.
- f) pierden completamente el ק con su vocal al recibir los sufijos: v. g.: אַנֵּר me reveló.
- N. B. 1.º Algunos pocos verbos tratan el מוס como firme, llevando el mappiq: v. g.: מוֹם fué alto.
 - 2.º El yod reaparece en la pausa (lecc. IX, 2, m. γ).
- 3.º La tercera persona singular femenina termina en חָהָ en todas las formas; pero delante de los sufijos aparece la terminación חַב: v. g.: me reveló ella.
- 4.º מְחָהַ extendió, y שְׁהָה se înclinó tienen las formas Pilpel e Hitpalel: v. g.: אָשָׁמְחַנָה.
- 5.º A veces los verbos אַ"ה ע ל"ה se confunden: v. g.: אַבְּדְ ע הַבְּּק sanó.
- 6.º הְיְהָ vivió, y הְיָהְ fué hacen en el yusivo יְהָר; יְהָר; y en la Pausa יְהָר; יְהָר; וְהָר; יָהָר (lecc. IX, 2, n. לּ).

Modelo de los verbos

•	ػؚؾؚڰ	Encontró		
	Qal	•	Nifhal	Pihel
Perf. Sg. 3 m.	なおが	בְּוּלֵא	נמֹגא	מגא
3 f.	ַמְצִאָּה	ַ בְּלִאָּה	למֹגאַה	מִצִּאָה
2 m.	מָּגְאַהָ	בָלאתָ	נֹמִגֵּאׁנֹי	מַצֵּאַתָ
2 f.	לַּגְאָת	מְלֵאת	etc.	מַצֵּאת
1 c.	ָׁבְצָאִתִי	מְלֵאתִי		ָטִצֵּאִתִי
Pl. 3 c.	מצאו	בְּוֹלְאוּ		מצאו
2 m.	מָצְאתֶם		•	מִצֵּאתֶם
2 f.	טָגָאמֶן	מלאחו		מִצֵּאתֶו
1 c.	מָצָאנו	בַּולֵאנו		מצאנו
Impf. Sg. 3 m.	نظڤ		וֹלוּגא	וָמַצֵּא
5 f.	הִמצָא		טמגא	ಟ್ಟಡ್ಟ
2 m.	הָמצָא		etc.	ממגא
2 f.	הַמִצְאִי			הַמַצאָר
1 c.	אָמָגְא			אַמַצֵא
Pl. 3 m.	יכוצאו			יִמַצִּאוּ
3 f.	חָכוֹצֶאנָה			ָתְמַצֶּאנָה
.2 m.	הכוצאו			הַמַצאו
2 f.	תַּמָצֶאנָה .			הַמַצֶּאנָה
1 c.	زدنةٰھ		ef	נְמַצֵּא
Inf. const.	מָצא		טַמָּצָא	ÖÄX
» abs.	לָצוּא	•	ללוגא	ご צא
Impvo.Sg.2m.	מִּצְא		נַמָּצא	ರಸ್ಥ
2 f.	されなん		נולוגאו	כֿוּגַאָּר
Pl. 2 m.	いだとに		וַנְמָצאַנּ	מצאו
2 f.	בוֹצָאנְרָּה		ָהַנְּצְאַנָּה	כֿגּאנָת
Part. act.	מצֵא		زئي	מַמֵצֵא
» pas.	מָצוּא			:-

	בְּלֵא Llenó	And service	
Puhal	Hifhil	Hofhal	Hitpahel
xåb	המִצִיא	עַקְּצְא	הטסגא
ָמְצָאָה	המִצִיאָה	הָמְצְאָה	הָתְמַצִּאָה
מָצֵאַתָ	טַאָאָטָ	וַלמֹּגאַתָּ	רַתְּמַצֵּאתָ
etc.	נילוּגאַת	etc.	הַתְּמַצֵּאת
	הִקֹצֵאתִי		הָתְמַצֵּאתִי
	הַמְצִיאוּ		הַתְּמַצִּאוּ
	הָמְצֵאתֶם		הָתְמַצֵּאתֶם
	הָמְצֵאהֶן		ניטקאמנו
	הִכּוֹצֵאנוּ		הָתְמַצִּ א נוּ
יכוצא	וֹכִיצִיא	ָנִמִּבְ <i>א</i>	וֹטִמַצִּא
Määä	הַמִּצִיא	wābb	הטסגא
etc.	הַמציא	etc.	הָתְמֵצֵא
*	חַמצִיאִי		הָתְנַצִּאִי
	אַמִצִיא		אָחמַצֵּא
	יַמציאו	•	וחמצאו
٠.	מַמִּצֶאנָה	,	טַלסֹגָאנָה
	פמציאו		הָתְמַצִאוּ
	פֿמֹגُאנֿע	.,	הַתְּבֵּאנָה
,	נַמצִיא	,	נטַמּצִּא
	הַמִּצִיא	,	ָהָתְמַצֵּא
	הַמִּצֵא		•
	בֿטָצא		הָתְמַצֵּא
	הַכִּוצִיאִי		נַעַמַצִּאִי
	הַמִּצִיאוּ		התפצמו
	בַּמְצֵאנָה		บริหริธิย์ย์
	מַמָגיא ַ	מִמְצָא	4
מֹמֹּצֹא	,	•	מִנוֹמֵצִא

Modelo de los verbos

				المركبا
		Qal	Nifhal	Pihel
Perf. Sing.	3 m.	ּבְּלָה	נּנְלָּת	ּגְלָּה
	3 f.	ַ בָּלְמָה	ַ גִּגְלָתָה	וּלְמָה
	2 m.	נְּלִיתָ	נִגְלֵיתָ, –ִיתָּ	ַ נְּלְּי ִ תַ
	2 f.	ָּבְלִית בָּלִית	etc.	ַּגְלֵיר ו
	1 c.	בַּלִיתִי		גְּלִיתָי, דִיתִי
Plur.	3 c.	ָ בְּלוּ		. בְּלֹוּ
	2 m.	גִּלִיתֶם		נְלִּיתֶם
	2 f.	גלי תו		ָּ נְלִּיתָן
	1 c.	בָּלִינוּ	,	בּלִינוּ
Impf. Sing.	3 m.	וִנְלֶה	וֹנְלֶה	יָ <u>נ</u> לֶּה
	3 f.	תגלה	 תִּנְלֶה	הָנַלָּה
	2 m.	תּגְלֶה	etc.	<u>הַּנַלֶּ</u> ה
	2 f.	תגלי		ָ ה <u>ְּנ</u> ּלֵּי
	1 c.	אָנְלֶה		<u>אַנלָ</u> ה
Plur.	5 m.	וָנְלוּ		יבלו
	5 f.	הִּנְלֶינָה		<u>ֿ</u> חְנַלֶּינָה
	2 m.	הִּגְלוּ		חבלו
	2 f.	תגלינה	,	ָ שָׁ <u>נ</u> ּלֶּינָה
	1 c.	נְגְּלֶּה		נבלה
Inf. const.		וְלוֹת	הנְלות	נלות
» abs.		נְלה	נְגְלה	<u>נ</u> לה נלה
Impvo. Sing	. 2 m.	ַּגְלֵה	. הגַלה	בַלָּה בַּל
	2 f.	وطو	הַּנְלִי	<u>וַ</u> לֵּר
Plur.	2 m.	גלו	רַבְּלוּ	<u>ב</u> לו .
	2 f.	ָבְּלָּיבָ ו ת	ָ הֹנְּלֶינְה	<u>ול</u> ינה
Part. act.		נלָה	ּ נְגָלֶה	מִגַלָּה
» pas.		בְּלֹוּי	.:	
				•

débiles «Lamed-he» Reveló

Puhal	Hifhil	Hofhal	Hitpahel
נלה.	הָגְלָה הַגְלָה	תָּנְלָה תָּנְלָה	្ឋ្រក់ ក្រុក្ស
ָּרְלָּכָּה וְלָּכָּה	ָּהַגְּלָתָה הַגָּלָתָה	ָהָגְלְתָה הָגְלְתָה	ָהִתְּגְּלְתָּת הַבְּיָּבִייָּ
ָּנְלֵיתָ	ָהִגְּלִיתָ ּ , דֵיתָ	ָּבְּגְלֵים <u></u>	ָהָתְבַּלִּים הַיבְּיִבִי
etc.	הַגְּלֵית, דִּית	etc.	בַּלְּלֵית בּילְבַּלִית
	הְגְלֵיתִי, –יתִי		<u>הְתְּלְּלֵיתִי</u>
٠,	הגלו		הְהָבַּלוּ
	הִגְּלֵיתֶם, –ִיתֶם		הָתְנַלִּיתֶם
	הְּגֵיתֶו		הָתְנַלִּיתָן
	הגלינו		הָת <u>וּ</u> לִינוּ
וְגָּבֶּיה	ַנְלֶהָ	ּיַנְּלֶּה	יִתְנַלֶּה
۾َڍِڙِه	ַתַּגְלֶּה	ָּם ִ נְלֶה	טַרְנ <u>ַל</u> ְּה
etc.	פּגְלֶה	etc.	<u> </u>
,	מַגְלִי		שַּׁתְבַּלִּי
	מַּנְלֶּה ָ	•	אָּחְנַּלָּה
	<u>וגְ</u> לוּ	*	יִת <u>ָּג</u> לוּ
	<u>הַ</u> ּנְלֵינָה		הִתְנַלֶּינָה
	פֿגלו		טַתְנַלוּ
	פַּנְלֶינָה		ָּהִחְנַלֶּינָה
7%	נַנְלֶּת		נְתָּבֵּלֶּת
	הַגְלוֹת		הָתְנַּלוֹת
	- בַּנְלֵה	הָנְלֵה	
	םגְלֵה		הְתָּגַלֵּה
	הַגְּלִי .	á,	הְתְּלֵי
	ַ הַגְּלוּ	•	הִתְנַלוּ
	הַגְּלֶינָה		הִרְנְלֵינָה
	מַנְלֶּה		מְתְנַלֶּה
مُدِرِّة		ב. בֿוֹלְלָּע	

EJERCICIO 21.º

אַזוֹב	Hisopo	בַּתַר י	Coronó, rodeó
נָמַל בָּמַל	Retribuyó	לַבוּ	Fué blanco
בׄכׁו	Sonido	מוג	Deshacerse
 הֵיכָּל	Templo	מומ	Conmoverse
ָּהָמֶה הָמֶה	Se estremeció	מַסְנֵר	Cárcel
 זֶכֶה	Purgó	קָרֶם קֶרֶם	Antiguo
ν Πάν	Pecó. pih. Ехріо́	ָרָאָ <u>ָ</u> ה	Vió
מָהָר י.	Fué limpio	 שֶׁחָה	Adoró
ָּנְדָּה יַבְּה	Alabó	. י. שִּׁיחַ	Meditar
בַּבַם יי	Lavó		

-2.° (Ps. 61, 5) : יַלְּבֶּרָת בְּעָטֵךְ בְּעָטֵךְ לְבִּרָת בְּעָטֵךְ לָבִּרָת בְּעָטֵךְ לָבִּרָת בְּעָטָרְ לָבִין וּשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּבִיְם: 1.° (Ps. 93, 5) -3.° (Ps. 93, 5) -4.° (Ps. 51, 6) -4.° (Ps. 51, 6) -4.° (Ps. 51, 6) -5.° בְּלֶבְּרֶוֹת בְּעָבֶּרְת בְּשָׁבְּרָ הְשָׁבֶּרְ בְשָׁבְּרָן נִפְּעִי בְּעִינְיךְ עָשִׁיתִּי בְּבָרְתְּ בְּעָיבְרוֹת בְּבָרֶיךְ הְּבַבְּבָּחֵנִי וּמִשָּׁבֶּלֵּג אַּלְבִּיןְ: (Ps. 51, 9) -6.° הוֹצִיאָר מְפַּיְבֶּרְ בְּשְׁבָּרְ בְּבְּעָעֲשׁׁה יָהֶיףְ אָמִרְחָם: (Ps. 143, 5) -6.° הוֹצִיאָר מְפַיּבְרָת בָּי לְבְּרִתְי בָּבְּרְתְּה בְּצְרָתָה לִּי, לְבְרָאתִי וַנְעְבֵּרְי: (Ps. 142, 8) -7.° בְּלְרָתְה בַּצְרָתָה לִי, לְבְרָאתִי וַנְעְבֵּרְי: (Ps. 158, 2) -8.° (Ps. 158, 2) -7.° בְּלִרְתָּה בְּעִרְתָּה בְּעִרְתָּה לְּבֶרְתְּה בְּעִרְתָּה לִּיְלְבְּר שְׁמָּבְּר הְשִׁבְּר וְשִׁבְּר וֹעִיקְרָי בַּתְי וְבִּילִי בְּתִי בְּתְּרִבְּר הְשִׁבְּר וְבִּילְיה מָמֵלְבְרִת בְּעִבְּרְתָּה לִּיְבְרָתְּה לְּבְרָתְה בְּעִרְתָּה לְּבְרְתָּה לְבְּרְתְּה בְּעִרְתָּה לְבְרָתְי וְבְּרָתְי בְּתְּרְבְּרְתְּה בְּעִבְרְתָּה לְבְּרְרְתְּה וְבִּיְרָתְּה וְבְּרְתְּה לְבְּרְרְתְּבְּרְתְּה לְבְּרְרְתְּה וְבִּיְבְיִים בְּיִבְּרְתְּה וְבְּיִבְיי בְּבְּרְתְּה בְּעִרְתָּה לְבְּרְרְתְּה בְּעִרְתָּה לְבְּרְרְתְּה בְּעִבְּרְתְּה בְּבְּרְתָּה וְבְּבְרְתְּבְּרְתְּה וְבְּרְרְתְּה בְּעִבְּרְתְּה בְּבְּרְתְּה וְבְּבְּרְתְּבְּרְתְּתְּבְּרְתְּבְּבְּעִבְיי לְבְּתְּבְּרְתְּבְּבְּבְּתְיִי בְּבִּיתְ בְּבְּתְיִיים בְּמִבְּיוֹבְּיוֹת וְבְּבְיִי בְּבְּתְבְּיוֹת וְבְבִיתְי בְבְּתְבְּיִבְיוֹת בְּבְּרָבְיִי בְּבָּבְיִי לְבִירְיתְי בְּבְּבְיִבְיִי בְּבְיִבְיוֹתְ בְּבְּרְרָיִי בְּבְּבְּבְיִי בְּבְיִבְיּתְי בְּבְיִבְיי בְּבְּרְתְה בְּבְיּבְרָי בְּבְּבְעִבְּיוֹי בְּבְיתְיוֹבְייִים בְּבְיּבְיי בְּבְיתְבְיּבְיי בְּבְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיי בְּיִבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיי בְּיִייְבְיּבְּבְיוֹבְיְבְּיִבְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיי בְּבְיבְיוֹבְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיי בְּבְיוּבְיי בְּבְּיוּבְיי בְּבְּיוּבְיוֹי בְּבְיבְיי בְּיוֹבְיוּבְיוֹבְיּבְיי בְּבְיוּבְיבְיי בְּבְּבְיוֹבְיוּבְיי בְּבְיוֹבְיי בְּבְיוֹבְיוֹבְיי בְיוֹבְ

Lección XXII

Verbos doblemente no firmes.—Verbos de diversa formación e identica significación.—Verbos defectivos.

- 1. Acerca de los verbos doblemente no firmes nada concreto podemos determinar. En cada caso particular la práctica enseñará a qué modelo se ajusta cada uno de ellos: v. g.: יוֹבְן voló: imperfecto de Qal אוֹרָן según los verbos Pe-nun; perfecto de Hifhil הבּר, según los verbos Hayinhayin.
- 2. Existen en la lengua hebrea algunos verbos que perteneciendo a distinto grupo en su formación, no por eso cambian de significado: v. g.: קב, א מָבֶר se empobreció: בְּבָה , וְבָר , וּבְר , וּבּר , וּבּר , וּבְר , וְבְר , וְבְר , וּבְר , וְבְר , וְבְר
- 3. *Unos verbos son defectivos* por suplir sus tiempos con los de verbos de raíz parecida: v. g.:

שם Se avergonzó Hifhil בש de יבש de יבש.

מוֹב Fué bueno Qal perf. מוֹב; imperf. יושַב; Hifhil מישָב de מַשֵב.

ינר Temió imperf. ינור de ינור

יַקץ Se despertó imperf. יִיקץ; Hifhil קרץ, de קרץ.

נפוץ Destruyó Pihel נפץ otras formas de נפץ.

נַצַב Estuvo Nifhal נָצַב Hitpahel נָצַב de יַנַצַב

שַּׁחָה Bebió Qal שָׁתָה Hifhil שָׁקָה de שָׁקָה.

Otros verbos son defectivos por emplearse sólamente en algunas formas: v. g.:

בּשֵׁל Se deslizó tiene el perf. de Qal, y el imperf. de Nifhal.

צונש Se acercó suple el perf. de Qal con el de Nifhal.

נחה Condujo se emplea en el perf. e imperf. de Qal: imperf. e

impervo. de *Hifhil*,

נחה Derramó tiene el imperf. de Qal, y el perf. de Nifhal.

EJERCICIO 22.º

ַבַּרוּת בַּרוּת	Comida	עור	Despabilarse
בָרָק	Rayo	עָבץ	Atemorizó
גור	Temer	פוץ	Dispersar
77	Oprimido	ಕ್ಷಭ೫	Sed
רָמַם	Pereció, enmudeció	קוץ	Despertarse
חֹמֶץ	Vinagre	ראש	Cabeza, veneno
חָרִפְּה	Oprobio	רִיב	Litigio
בַבַּר	Glorificó	ದಿ ವಿಷ್ಣೆ	Juzgó

(Ps. 83, 3) : יוֹרָם (Ps. 78,66) : יוֹרָם (Ps. 78,66) : -3.° (Ps. 78,66) : -3.°

DE LA PREPOSICION

Lección XXIII

Origen de las preposiciones.—Sus clases.—Preposiciones con sufijos.

1. Las preposiciones hebreas en su origen son nombres; a) bien en el estado constructo: v. g.: junto a;

מור al rededor de; וולַת fuera de; בְּעָר por; לפּגר delante: b) bien con dependencia de otra preposición: v. g.: לפָּגר delante de; לפָּגר a consecuencia de; לְבָּעָר a fin de; בּגְלֵל con ocasión de; לְעָבוּת cerca de: c) o empleados adverbialmente: v. g.: בְּאָרֶן, בִּלְחִי, בְּלִר, בְּרָר, בְּרֵר, בְּרֵר, בְּרֵר, בְּרָר, בְּרָר, בְּרָר, בְּרָר, בִּרָר, בֹּרָר, בֹּרָר, בֹּרָר, בֹּרָר, בֹּרָר, בַּרָר, בַּרְר, בַּרָר, בַּרָר, בַּרָר, בַּרְר, בַּרְרָר, בַּרְר, בַּרְרָר, בַּרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְרָר, בַּרְר

2. Las preposiciones se clasifican en inseparables y separables. Las inseparables son: 2, 5 y; las demás son separables.

Las preposiciones inseparables ב en, y para, así como la partícula de comparación ב como: a) puntúan con el scheva: v. g.: בחלונים en medio de: b) delante de otro scheva, si es simple, llevan jirek; y si es compuesto, la vocal breve correspondiente a dicho scheva compuesto: v. g.: בחלונים como: c) delante de yod con scheva admiten jirek: v. g.: בחלונים en Judá: d) siguiendo inmediatamente el tono, prefieren kamets, casi siempre y muchas veces ב y בי v. g.: בולונים para despojar: בולונים en éste: e) cuando se juntan a un nombre con artículo, se quedan con el pataj, desapareciendo el הו v. g.: עבור בי en la tierra (lecc. X, 3 n. 2): f) unidas al pronombre interrogativo בי הו ווישים, los prefijos ב y בי toman pataj, y kamets con daguesch en la בי v. g.: במלונים para qué?: g) adviértanse las formas: במלונים en vez de בי עבור בי para qué?: g) adviértanse las formas:

El nun de la preposición אָם, unido a un nombre, se asimila a la primera consonante mediante el daguesch: v. g.: מַבְּיוֹת de casa; delante de las guturales y אָר aparece בְּיִנ v. g.: מַבְּיוֹת del hombre; delante de יִ, hace יִבְי: v. g.: מַבּיוֹת de las manos de.

3. Las preposiciones reciben los sufijos normalmente a modo de nombres; rara vez a modo de verbos. Algunas presentan con los sufijos la forma de plural,

Preposiciones

	$\supseteq en$	$\supset como$	5 para
Sing. 1 c.	<u> </u>	ַ בַּמוֹנִי בַּמוֹנִי	<u>.</u> לָּי
2 m.	리크 기구	בְּמוֹךְ	귀추 귀봇
2 f.		»	٠٠ ا
3 m.	. 1 <u>3</u>	כְּמוֹהוּ	לו
3 f.	回草	קָמוֹהָ	לָה
Plur. 1 c.	בַּנוּ	בְּמוֹנוּ	לְנוּ
2 m.	ÉĈO	בַּכֶם כִּמוּכֶם	לְכֶם
2 f.	»	»	ڋڎٳ
3 m.	בָּם בָּהֶם	כָהֶם כְּמוֹהֶם	לָמֹוֹ לָהֶם
3 f.	בָּן בְּהֶוּ	בְּהֶנְה	לֶהֶנָה לְהֶן

Preposiciones con forma

,	אַהַר despué.	s בון ent
Sing. 1 c.	אַםכי	<u>ה</u> ולו
2 m.	אַםֶּרֶיּךּ	י בֿולָף
2 f.	אַםכוד	»
3 m.	אַםְרֵיוֹ	בִּינוֹ
3 f.	אַםָּכִיהַ	»
Plur. 1 c.	אַםרינוּ	בֶּינֵינוּ בֵּינוֹחֵנוּ
2 m.	אַחַבוּכֶם	בונוכם .
2 f.	»	>>
5 m.	מַבוּיהֶם	>>
3 f.	אַתַביהָו	»

con sufijos

	*				
בון	de	אָת אָת	a	n¤ con	בי con
ָ יִזְמֶנִי)	אתי		אָתַי	עָכִּוּי
יוכוף)	غائلة	אַלְאַר	এটাঠ	עָבֶּוֶך עַבְּוּך
בוכוך	· ·	AĞE		AÖK.	עַכַּוּך
בִּוכָּוּנוּ)	אחו		אָתוֹ	עמו
ָּיִנ ֶּ נֶרָה)	мĢп		ыūк	पृक्ष
בָּוּבֶּוּנ ּו ּ)	אַטְנוּ		אָתָנוּ	עכַינו
מֶכֶּם		אָתְכֶּם		אָתְּכֶּם	עַנֶּכֶם
ָנֻבֶּן		· »		»	»
מֶהֶם	מָהַמָּה מ	מֶּתְּקֶם	מלַם ·	אָמָם	עַמָּם עָמֶהֶם
מָהַנָּה		אָרִהֶּן	אֹלָון	»	»

plural y sufijos

	កក្កក្ debajo d	e h ä a	אַך hasta	צל sobre
	פַּהָפֵי	מַלִי	ע <u>ר</u> י	<u>עָל</u> י
	פֿטָׁטָרְדּ	אַלֶּיך	עֶדֶירך	עַלֶּיךּ
	»	אַליִד	» ·	עְלֵיִךְ
	מַחָפַייו	אַלְיו	עָדָיו	עַלָיו
	חַהֶּהְםַ	מָלֶיהָ	עָדִיהָ	ֿעָלֵיתָ
	הַּהָינוּ	אַלִינוּ	»	עַלֵינוּ
	פַחמִיכֶּם	<u>אַל</u> יכֶם	אָדִיכֶּם	<u>ְעַלֵ</u> יכֶם
	.»	»	»	»
מַחְמָם	פַּחָמֵיהֶם	<u>אַל</u> יהֶם	עָדֵיהָם	<u>יצל</u> יהֶם
•	פרמיהן	צליהו	»	<u>עליהן</u>

EJERCICIO 23.º

ָרַבַר <u>ַ</u>	hif. Sometió	. نا ۔	Maná
בֿלו	Comida	מְשָׁנְּב	Refugio
הור	Gloria	נקָמָה	Venganza
רָבָר	Ḥonra	רַצָּיִה	Se deleitó
ישונה	Salud, salvación	ফুস্থর্	Pidió
בֶּסֶל	Confianza	חָשָיָ	Prestó

DEL ADVERBIO, CONJUNCION E INTERJECCION Lección XXIV

Adverbios.—Conjunciones.—Clasificación de las conjunciones Interjecciones.

1. Los adverbios pueden ser primitivos: v. g.: Νο no, o derivados. Los derivados son a) bien nombres α) solos: v. g.: μαπαπαπα; β) con la terminación μ—: v. g.: μαπαπαπας ματαποιώνη ματαποιών ματαποιών ματαποιών ματαποιών μα ματαπ

de balde; ץ) acompañados de alguna preposición: v. g.: קבֹר solo; b) bien verbos en la forma de infinitivo: v. g.: קבֹר bien;c) bien adjetivos con la terminación femenina: v. g.: מנית ממונהלאות admirablemente; d) a veces pronombres o numerales: v. g.: תוֹן, חוֹם aquí; שנית segunda vez.

El adverbio interrogativo es תַ. Delante de scheva, o consonante gutural toma pataj: v. g.: מבּרָבָה acaso bendición?, y si la gutural lleva kamets, prefiere segol: v. g.: ע. g.: ממגס yo?

Algunos adverbios admiten sufijos: v. g.:

ונו	ָהְנֵה <i>חו</i> ַאֵ	he aquí אַיַ	es עור	todavía 🦙 dónde?
Sing. 1 c. רנגָיִ	רוֹנְנִי אָ	»	עוֹדֶנִי	»
ינף . 2 m.	הַנְּךְּ אֵ	ושך	עורה	אַנֶּכְּה
ינָך . 2 f.	נולף א	»	עוֹדָןד	»
יננו . 3 m.	הנו א	יָשְנוּ	עוֹרֶנוּ	17 <u>8</u>
ינֶנָה .f	» »	»	עוֹרֶנְה	»
Plur. 1 c. ارْدِدا	הָנְנוּ אֵ	. »	עודינו	» »
יוָכֶם m. יוָכֶם	הַנְּכֶם אֵ	רָשְׁכֶם	»	. »
2 f. »	»	» '	>>	»
ינָם 3 m. יינָם	נוּלָם אֵ	, »	עוֹרָם	אַלָּם
3 f. · »	. »	, »	>>	. »
				<u>.</u>

2. Las conjunciones pueden ser simples: v. g.: קוב que, porque; אָלָן que no, y compuestas: v. g.: קוֹן porque; קוֹן מֹלֵון después que, etc.

La conjunción copulativa מ) se convierte en א siempre delante de מ, מ, ש, ש; a veces delante de las demás consonantes, a saber, cuando llevan scheva simple: v. g.: א מול עול עול א y para todo; b) delante de א hace א יו עול מין. עול א מין א

c) delante de un scheva compuesto toma la vocal breve correspondiente a dicho scheva: v. g.: וְעַבֶּרִים y siervos; d) cuando une dos palabras, de las cuales la segunda es tónica en la primera radical, prefiere kamets: v. g.: מוֹם וְלֵילִר עׁ noche.

- Las conjunciones se clasifican en a) admirativas:
 v. g.: אָרָד, כָּוֹה cómo! cuán!
- b) imprecativas: v. g.: חַר por vida de; אָם־לא a la verdad que; בְּלִילָה lejos de;
- c) interrogativas: v. g.: אַן por ventura? אָן dónde? a dónde?
- d) desiderativas: v. g.: אָם por favor; מוֹ quién; מוֹ ojalá;
- e) negativas: v. g.: אָל־, חס; הס; חס sea que; מָרֶם no sea que; לְבַלְתִּי ע בָּן־, בָּלְתִי , בָּלִי , בָּלִי , בָּלִי , בָּלְתִי ע בָּן־ , בַּלְתִי ע פָּן־ , בַּלְתִי , בָּלִי , בָּלִי , בַּלְתִי ע פָּן־ , בַּלְתִי ע פָּוּן , בַּלְתִי ע פָּוּי , בַּלְתִי ע פָּוּר , בּילְיתִי ע פְּיִּי , בּיּיי , בּילְיתִי ע פָּוּר , בּילְתִי ע פָּוּר , בּילְתִי ע פָּוּר , בּילְתִי ע פּוּר , בּילְיתִי , בּילְיתִי ע פָּוּר , בּילְיתִי ע פָּוּר , בּילְיתִי ע פָּוּר , בְּילִיתְי , בּילְיתִי ע פָּוּר , בּילְיתִי , בּילִי , בּילִי , בּילִי , בּילְיתִי ע פָּוּי , בּילִיי , בּילְיתִי , בּילִיי , בּילְיתִי , בְּלִיתְי ע פָּיִי , בְּיי , בּילְיתִי , בְּיי , בּילְיתִי , בּיין , בּילִיי , בּילְיתִי , בּייִי , בּייי , בּילִיי , בּייי , בּילְיתִי , בּייי , בּילִיתְיי , בּילְיתִי , בּילְיתִי , בּייי , בּילְיתִי , בּייי , בּייי , בּייי , בּילִיתְיי , בּייי , בְּייי , בּיייי , בְּייי , בְייי , בּייי , בְייי
 - f) restrictivas: v. g.: קק, solamente;
 - g) exagerativas: v. g.: [], Fix tanto que;
- h) causales: v. g: יַעַן הָשָׁר, יַעַן אָשֶׁר , יַעַן porque; עַל־בָּל־אַרות אָשֶׁר , עַל־דְבַר אֲשֶׁר , עַל־בָּל־אַרות por lo que;
 - i) condicionales: v. g.: אם לא און si; אל si no;
 - j) comparativas: v. g.: אַשֵּׁר, אָשֵׁר como;
 - k) concesivas: v. g.: אַ si; בו aunque;
 - 1) disyuntivas: v. g.: JN-JN, DN-DN, DN-DN, J-J o o;
 - m) adversativas: v. g.: מָן אָבָן; j si no;
- n) temporales: v. g.: יבָּי, רְנִי cuando; מְנֵיבְי después que; אָבְר בִּי, אַבְיבְי hasta que; אַבְר בִּי, אַבְיבּי hasta que; אַבָּר מַנּי, מַבּי desde que; אַבָר מַנּי, מַבּי desde que; אַבָר מַנּין מַבּילים מוּ
- o) finales: v. g.: לְנֵעבוּר אַשֶּׁר a fin de que; בְּעבוּר אֲשֶׁר para que;
 - p) consecutivas: v. g.: D, Type de modo que.

4. Las interjecciones propiamente tales son las siguientes: אָן אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָהְ אָרָרְ פּוּלִי נְאַ ay! רַבּרַ chitón! מְרַלִּי ojalá!

Se emplean a modo de interjecciones: הֶבֶה mira! הְבֶּה dá; הַלִּילָה ve; הַלְילָה ruégote; הְלִילָה fuera! פון ea!

N. B. La partícula אָבוריבע suele posponerse al verbo, especialmente al imperativo, en el sentido de ruego o mandato: v. g.: אָבוריבע dí, (f) te ruego; aparece también en combinación con otras partículas, tomando diversas significaciones: v. g.: אַלִּיבְע te ruego que no; אָבוריבע va que; אָבוריבע ea!, etc.

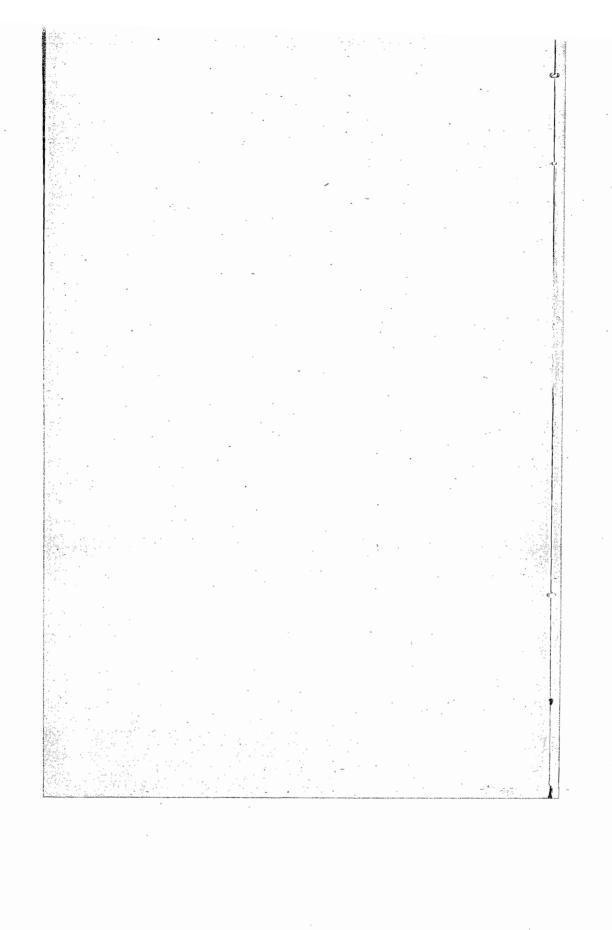
Terminaremos esta parte dando cuenta de algunas partículas compuestas: מָה ע יַרנע por que? proviene de כָּה ע יַרנע de arriba, se origina de , כִּוֹעְלָה ע לִ , כִון אַרָּה ע לִ , כִון

EJERCICIO 24.º

<u>נְרַ</u> ל	Fué grande	לָנַד	Anunció
וֹּקנָה	Ancianidad	בָעים	Agradable
מָמַן	Ocultó	עַתָּה	Ahora
נָכל	Pudo	רֶשֶּׁת	Red
יםר	Juntamente	שִׁיבָה	Vejez
לָהַל	Confió	שאָר	Carne
לָמַר	Enseñó	שַׁחַת	Agujero, cueva

1.º יומָם הַשָּׁמִשׁ לא־יַבָּבָּה וְיָרֵחַ בַּלְּיָלָה: (Ps. 121, 6) -2.º כִּי־חָנְּם בּיּשְׁמִי לא־יַבָּבָּה וְיָרֵחַ בַּלְיָלָה: (Ps. 35, 7) -3.º (Ps. 35, 7) מַמְנוּ־לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חָנָם חַבְּרוּ לְנַבְּשְׁי: (Ps. 78, 20) הַנַם־לָּחָם יוֹכַל תֻּת אִם־יָבִין שְׁאֵר לְעַמְוּ: (Ps. 133, 1) הנה מהדשוב ומַה־נְּעִים שָׁבָּת אַחִים נְם־יְחַר: (Ps. 133, 1) הנה מהדשוב ומַה־נְּעִים שָׁבָּת אַחִים נְעַד־עוֹלֶחֵ: (Ps. 131, 3) הַלְּחִים לִמַּרְתַּנִי מִנְעוֹרָ, וְעַד־הַנָּה אַנִּיד נִפְּלְאוֹתֵיִךְ: -6.º

TERCERA PARTE

Jordán; este buen monte y el Líbano. (Deut. 3, 25) הֲבֵוֹאוֹ traedme vuestro hermano el menor. (Gen. 42, 34).

- N. B. Algunas veces el artículo acompaña solamente al adjetivo, rara vez a solo el sustantivo y casi nunca al atributo o predicado: v. g.: מָעִיר נְּדִוּלֶה la eiudad (es) grande.
- e) El artículo que acompaña al complemento de un nombre en estado constructo, afecta a los dos términos, o sea, a todo el concepto: v. g.: בֵּית בְּבֶּיל la casa del rey (el palacio real) (I Reg. 9, 1) מוֹם una casa de rey (un palacio regio).
- N.B. בֶּלְדּמְּם se traduce por todos los días, cada día, en todo tiempo; por en todo el día.
- 2.º En los nombres patronímicos compuestos de dos palabras, ambas se separan; la segunda suele recibir el artículo, y queda la primera en estado constructo: v. g.: בּן־בַּוּכְעוֹעָנ el Benjaminita. (Jud. 3, 15).
- f) El artículo tiene en algunos casos fuerza de un demostrativo; y prefijado al verbo hace las veces de relativo: v. g.: יַהְלְרָא שָׁכוֹן כוֹאָב הוֹא אַבְּרְכוֹאְב עַרְהַיְּוֹם y llamó su nombre Moab; él (es) padre de los Moabitas hasta este día (hoy) (Gen. 19, 37); יַּמְרָב אָלִרְבְּיִּג אַנְאֵי הַכּוֹלְהַבְּיִּה y dijo a los jefes de los guerreros que habían marchado con él: id... (Jos. 10, 24).
- 2. Se omite el artículo con los nombres que de alguna manera están ya determinados; es decir:—a) con los nombres propios; excepto aquellos que propiamente son apelativos, pero con el artículo se usan como propios: v. g.: יוֹרָנּי עָרֵי עָרָי עַרְי עָרְי עַרְי עַר

- b) Con los nombres que llevan sufijo, a no ser en algunos casos para dar más fuerza a la expresión: v. g.: אֵנְעַבְּרָּן אָנְעַבְּרָּן yo (sov) siervo tuyo, hijo de tu sierva (Ps. 116, 16); פון אַרָּלָּן הַיְּאָרָן en medio de esta mi tienda (Jos. 7, 21).
- c) Con los nombres que se hallan en estado constructo, si bien a veces lo llevan, o por ser su complemento un nombre propio, o para dar a la frase cierto carácter demostrativo: v. g.: בוֹרְיִהְרִיהְרִיםְרִים la mano del Señor estuvo contra ellos; (Deut. 2, 15) בְּיֵלֶרְ אֵשֵׁרְר: el rey de Asiria (Is. 36, 8).
 - N. B. Es muy frecuente la omisión del artículo en el estilo poético.
- 3. Nuestro artículo indeterminado se expresa—a) generalmente por la omisión del artículo: v. g.: עַרָּבְּאָרִי ע העשרך: y vino un peregrino al hombre rico (II Sam. 12, 4).
- b) A veces por el numeral מְחָר uno: v. g.: יוְרָר אִישׁ uno: v. g.: יוְרָר אִישׁ p hubo un hombre... y su nombre (era) Elcana (I Sam. 1, 1),

EJERCICIO 1.º

	EJEKU	CIO 1.º	
אַבִרָם	Abraham	מַדּנַע	Por qué
⊐ÄÜÄ	Acab	מֹצְרַיִּם	Egipto
אָּחָר	Uno	מָקְנֶה.	Hacienda
איוב	Job	מַרָאֶה	Visión
אָלְיָהוּ	Elías	משֶה	Moisés
אַנִי	Yo	נָבִיא	Profeta
בַעַל	Baal	ِ رُدِ⊂ `	Negeb, sur
בָּרל	Grande	נָנַש	Se acercó
הגָה	He aquí	קנָה	Zarza
וללו	Suegro	עוץ	Huts
ישַרָאַל	Israel	עָלָה	Subió
וֹתְרוֹ	Yetro	עם	Con
בַּבֶּר	Cargado, rico	צהר	Mediodía, luz
כה	Así	קָנָה	Esperó, invocó
לומ	Lot	בק	Solamente
כּוֹבְיָן	Madián	لمُثَال	Tentador
			20

לומי (tenia) (tenia)

DEL NOMBRE SUSTANTIVO

Lección II

El género femenino.-El número singular.-El número plural.

1. El género femenino sirve, con más frecuencia que el masculino, para expresar en hebreo el neutro castellano y latino, sustantivando de esta manera el adjetivo y formando nombres abstractos o colectivos: v. g.: מוֹבָּוֹל אַרְאָר מוֹבְּיִל עִּיִּרְ מִיּיִּלְּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיִּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיִּלְ מִיּיִּלְ מִיִּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיִּלְ מִיִּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיִּיְּלְ מִיִּיְּלְ מִיִּיְּלְ מִיִּיְּלְ מִיִּלְ מִיִּלְ מִיּיִּלְ מִיִּלְ מִיִּלְ מִיִּיְּלְ מִיּיִּלְ מִיִּיְּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּלְ מִיּיִּיְלְ מִייִּיְם מִּיִּבְּיִיּלְ מִיּיִּיְם מִּיִּיְם מִּיִּבְּיִּלְ מִייִּיִּיְם מִיּבְּיִים מִּיִּבְּיִיּיִּלְ מִיּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִיְּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיבְּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיְבְּים מִּיבְּים מִּיִים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיְבְּים מִּיְבְּים מִּיְבְּים מִּיִּבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיִּים מִּיְבְּים מִּים מִּיּים מִּים מִּיְיִים מִּיְים מִּיְים מִּיְים מִּיְּים מִּיְים מִּיְים מִּים מִּיְים מִּיְיִּים מִּיְים מִּיְים מִּיְים מִּיְים מִּיְים מִים מִּיבְּיִים מִּיְיִים מִּיְיִּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיִּים מִייְם מִּיְים מְּיִּים מִּיְּים מִּיְּים מְּיִּים מִּיְּים מִּיְּים מִּים מִּים מִּים מִּיּים מִּים מִּים מִּים מְּיִּים מְיִּים מְיּים מְיּים מְּיִּים מְּים מִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיּים מְיבְּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּיִּים מְיּים מְּיבְּים מְיב

se aplica a los falsos dioses;—3.°, שוֹשׁ (de שֵׁשׁ) el Omnipotente;—4.°, בולים el Santísimo, y 5.°, בעל señor; cuando lleva sufijos va generalmente en plural con fuerza de singular; no pocas veces, sin embargo, el plural de este nombre conserva su fuerza propia: v. g.: אַר שׁבִּי וִיבְּיבְרָּדְּי y el Omnipotente te bendecirá (Gen. 49, 25);

- d) la plenitud o perfección; es decir la idea con más énfasis: v. g.: הַאָל הַנהן נְקְטוֹת לִי el Dios que me da venganza (plena). (Ps. 18, 48).
- N. B. Cuando un nombre lleva en pos de sí un genitivo y la idea compuesta que entre ambos expresan debe estar en plural, ordinariamente se pone en este número el regente, algunas veces los dos nombres, y rara vez el genitivo solo: v. g.: נְבוֹרֵי חַוּלִים (I Cron. 7, 2); o בֵּרוֹרָ חַוּלִים (I Cron. 7, 5); héroes de robustez (robustos) בַּרוֹר מָבוֹר מָבוֹר מָבוֹר מָבוֹר מָבוֹר מַבּר sas paternas. (Num. 1, 2).

EJERCICIO 2.º

<u>אַ</u> בִּימֶלֵּדְ	Abimelek	ָּרַבַר	Habló
ָאַרָטָרו אַרָטָרו	Tierra	מָרְעָה	Pasto
אַחָר	Otro	נפה	Inspiró
מַת	Una	גָשָּׁמָה	Hálito
אַיַל	Ciervo	עַבָּר י	Polvo
אַלֶּה	Estos	שָׁרָה	Sara
בְּקָר -	Manada de bueyes	שָׁפִּחָה	Esclava
בת	Hija		

י. אַבָּת שָאַלְתִּי מְאָת־יְהוָה אוֹתָה אֲבַקּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵּית־יְהוְה יֹנִיבָּר וַעֲבַדִּים בּלִינִי הַנְיִ: (Ps. 27, 4) בַּיקּה אֲבַקּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוְה יִשְׁבָּרִים וַיְשֶׁב לו אֵת שֶׁרָה אִשְׁתְּן: (Gen. 20, 14)

יַּפַּח בָּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הְאָרֶם לְנָפָשׁ חַנְּה: (Gen. 2, 7) בּיִבּּח בְּאַבָּם לְנָפָשׁ חַנְּה: (קפּר מַוּרָבָּת בְּאַבָּים אָת־הָאָרָם בְּאַבָּים לְא־פָּאָאוּ בּיִּשְּבָּת עֲכָרִים: לא־יִרְנָה אָלהִים אָת־הְאָרָם עָלִּרְים לָא־פָּגְיוּ מִצְּרִים בּיֹת עֲכָרִים: לא־יִרְנָה לְּךְּ אֱלהִים אָת־הְאָרָם עַל־פָּנְי: (20, 2x. 20,) בּיּיּבֶּר יִהְנָה הָאָרָם לְנָפָשׁ הַנְּה: (30, 2x. 1-3)

Lección III

El nominativo.—El genitivo.—Formas y equivalentes del genitivo.

- 1. El nominativo—a) lleva a veces en los escritos de la época postclásica, sobre todo cuando la frase es pasiva, el signo אָר propio del acusativo: v. g.: יְאָר־הַבּוֹרָוֹל נְכֵּל אָלֹר y el hierro cayó al agua. (II Reg. 6, 5).
- b) No pocas veces, para realzar más la idea dominante y dar más energia a la expresión, se comienza la frase por un nominativo absoluto, al cual no se refiere el verbo, y en el lugar que debería ocupar él, se pone su correspondiente pronombre personal: v. g.: אַכּוֹיִם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּׁבִּיִּם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּבִּיִּם בּּשִּבִּים בּּשִּבִּים בּּשִּבִּים בּּשִּבּים בּּשִּבּים בּּשִּבּים בּּשִּבּים בּּבּשִּבִּים בּּבּשִּבִּים בּּשִּבּים בּשִּבּים בּּשִּבּים בּּשִּבּים בּּשִּבּים בּשִּבּים בּּשִּבּים בּּשִּבּים בּשִּבּים בּיבּים בּשִּבּים בּישִּבּים בּשִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּיבּים בּישִּבּיים בּישִּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּיבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּים בּישִּבּים בּיבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּים בּישִּבּ

- N. B. El estado constructo no indica a veces más que la unión íntima entre el sustantivo y el resto de la oración, y en este caso puede ir seguido de una preposición, del wau copulativo, del pronombre אַשָּׁר, de un verbo, o de una aposición: v. g.: שַּׁמִּרְ בַּקְצִירְב פַּנִי יִּהְוֹה לְבֵּנֵי יִהְוֹה לְבֵּנֵי יִהְוֹה לִבְּנֵי יִהְוֹה לִבְּנֵי יִהְוֹה לִבְּנֵי יִהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִהְוֹה לִבְּנִי יִהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִבְּנֵי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִבְּנִי יִּהְוֹה לִּבְּנִי יִּהְוֹה עַּלְּה לִבְּנֵי יִהְוֹה לִּח לִבְּנִי יִּהְוֹב עִּלְּה לִבְּנֵי יִּהְוֹב עַּלְּה לִבְּנֵי יִהְוֹה עַּלְּה לִבְּנִי יִּהְוֹם אַשְׁר de la holocausto delante del Señor. (Levit 4, 24).
- b) La unión entre el nombre en estado constructo y su complemento es tan íntima, que ambos son generalmente inseparables; por lo cual, los calificativos o determinativos del nombre en estado constructo vienen después de su complemento: v. g.: וברי בון בון בון וואס las últimas palabras de David. (Il Sam. 23, 1).
- c) Es muy raro encontrar unidos por la conjunción, dos nombres constructos que tengan el mismo complemento; ordinariamente toma el segundo un sufijo pronominal que se refiere al complemento del primero: v. g.: בְּנִי דְנִיךְ וֹבְנוֹתְ דְנִיךְ los hijos y las hijas de David.
- d) Un nombre en estado constructo no suele llevar dos complementos seguidos, sino que se repite ante cada uno de ellos: v. g.: אֶלְהֵי הַשְּׁמֵים וְאָלֹהֵי Dios del cielo y de la tierra. (Gen. 24, 3).
 - 3. Son formas equivalentes del genitivo—a) 🥍 שָּׁיָבֶּי

con que generalmente se expresa el genitivo de posesión: v. g.: שִׁירִים אֲשֶׁר לְשְׁלְמְה el cantar de los cantares

de Salomón (Cant. cant. 1, 1);
b) 5, especialmente, -1.°, cuando la cosa poseída es indeterminada: v. g.: אול: מינים לשאול y vieron los vigías de Saúl (I Sam. 14, 16); -2.º, cuando se juntan varios constructos dependientes unos de otros: v. g.: דַבֶּרֵי יָבֵירַ palabras de los días (historia) de los reyes de Israel (I Reg. 14, 19); -3.°, después de los numerales con que se expresan las fechas: v. g.: קשני בשבעה וְעָשֶׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשֶׁה הָאָרֵץ: al segundo mes, el dia 27 del mes se secó la tierra (Gen. 8, 14), y-4.°, para designar el autor de una obra: v. g.: מוֹמוֹר לְדָוֹד בָּבֶרְדוֹוֹ מִפְּנֵי אבשלום בנן: salmo de David en su fuga de la presencia de su hijo Absalón. (Ps. 3, 1).

EIERCICIO 3.º

		0.0 0.	
· 58	Dios	נדר	Voto
אַרָבָּה	Ventana	ַ עֲשֶׂר עֲשֶׂר	Diez
באָר	Pozo	פַּתַח	Abrió -
בכורות	Primicias	ָבָחֵל בַחֵל	Raquel
בָּלָה	Abrió, descubrió	קַבֶּם	Oriente
חדֶש	Mes	שַּׁדֵה	Campo
<u>בוְעַק</u> ב	Jacob	שבעה	Siete
וַצְּׁתָר	Aceite	שַׁרַי	Omnipotente
לַבָּו	Labán	שָׁנָי	Segundo
מַעשר	Décima	מַתם ב	Abismo
נוַק	Noé	תַּררשׁ	Mosto
לְּדָבָה	Oblación	חַבוּמָה	Ofrenda
נְדֵר	Ofreció	. :	

יויאמֶר אֶלהִים אָל־אַבְרֶם אַני־אַל שׁדֵּי הְתְּהַלֵּךְ לְּפָנֵי 1.º וָהָנֵה הָמִים: וָלְא־יִקָּרֵא עוֹד אָת־שִׁמְדּ אַבְּרָב וְדָיָה שִׁמְדּ אַרְרָהָם כִּי אַברַהָמוּן גוּיָם נְתַתְּיך: (Gen. 17, 1-5)-לא־תוכַל

Lección IV

El dativo. - El acusativo. - El vocativo.

- 1. El dativo se emplea—a) con el verbo sustantivo דָרָה hubo, y los adverbios און hay, no hay, en su significación de tener: v. g.: עַצאן הַרְבָּה הָיָה לִי: y tuve muchos rebaños (Eccles. 2, 7); אין לו no tiene él (Levit. 11, 10);
- b) en las oraciones pasivas para expresar la persona agente: v. g.: בְּרוֹךְ אַבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שׁבְּרוֹךְ שׁבְּרוֹרְ שׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹךְ שִׁבְּרוֹרְ שִׁבְּיִים בּיוֹבְיוֹבְיִים בּיוֹבְּיִים בּיוֹבְּיִים בּיוֹרְ שִׁבְּיִים בּיוֹבְיִים בּיוֹבְּיִים בּיוֹבְיִים בּיוֹבְייִים בּיוֹבְיים בּיוֹבְייִים בּיוֹבְיים בּיוֹבְייִים בּיוֹבְייִים בּיִים בּיוֹבְיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹבְיים בּיוֹים בּיוֹבְיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיים בּיוֹים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבּים בּיים בּיים בּייבּים בּייבּים בּיים בּייבְיים בּייבּים בּיים בּייבְיים בּייבּים בּייבְיים ב
- בון לצור (en las frases «por lo que hace a...; por lo que se refiere a...; en cuanto a...»: v. g.: בון לצור ולעור ולעור
- d) para designar el cambio de una cosa o persona de un estado en otro con los verbos hacer, nombrar, elegir, trasformar, etc.; poniéndose en dativo lo que en latín es predi-

cado en acusativo o nominativo: v. g.: בילה ליום ישימוי la noche hicieron dia (lob. 17, 12);

- e) para indicar la tendencia o dirección, el fin que uno se ha propuesto, la causa por la que sucede algo, la norma según la cual se hace, el instrumento con que se ejecuta, aquel en cuyo provecho o daño cede, y hasta la persona o cosa de que se habla, ríe o llora, etc.: v. g.: יבארכלדי vinieron a tí (Is.60,4); איש הָרוּהִי לִפּצעי וִיבֵּר לְחַבֶּרְתִיי he muerto a un hombre por la herida que me causó y a un joven por la contusión que me produjo (Gen. 4, 23); אינש ללשנו: cada uno según su lengua (Gen. 10, 5); אכורי לי אָדוי דווא: dí de mí; hermano mío, (es) él (Gen. 20, 13);
- f) pleonásticamente después de ciertos verbos de movimiento, especialmente en imperativo o futuro; pues a veces les acompaña un dativo de pronombre personal, para dar más viveza a la expresión: קרלף tóma (te) (Os. 1, 2); קרלף tóma márchate (Gen. 12, 1);
- g) para designar una frase que debe escribirse o un nombre que se ha de imponer a una persona (lamed inscrip-ניאמר יהוָה אָבִי קַח־לָּה נָבָיון נָדול וֹכַתב עֲבָיו g:: נַיאמר יהוָה אָבִי בַּח־לָּה נָבָיון נָדול וֹכַתב עֲבָיו י בון אַכל חַשׁ בַּן: y me dijo el Señor: tóma (te) una tabla grande y escribe sobre ella con estilo vulgar: «apresúrate a quitar los despojos, apresúrate a robar» (ls. 8, 1);
- h) con menos frecuencia, para denotar el lugar donde una persona o cosa se encuentra, el tiempo en que sucede algo y la condición en que alguien se halla: v. g.: זבולן לחוף ביום ישכן: Zabulón habiló a orillas del mar (Gen. 49, 13); לכקר por la mañana (Ps. 30, 6); בל־ראש לָחַליי, toda cabeza (está) en enfermedad (enferma) (ls. 1, 5).
- 2. El acusativo expresa, además del término directo de la acción, -a) el *lugar*; respondiendo a la pregunta den dónde? con verbos de quietud, y a la pregunta ¿a dónde? con verbos de movimiento: v. g.: אורוא ישׁב פתח האהלי: y él es-

נלָד	Hijo, jóven	נָסָה	Tentó
יִצְתַק	Isaac	עלַה	Ofrenda, holocausto
נָתַר	Quedó, restó	עַל־כֵּן	Por lo cual
יי. נש	Hay, tuvo	קַרַש	Sesantificó, seconsagró
בֿעֿב	Escribió	קַּנְי	Pequeño
לבַד	Sólo	שֵׁבֵש	
מריה	Moría	שַבִּועִי	Séptimo
מַשַּׁח	Ungió	שַׁבַּת	Descanso, sábado
מֶת	Muerto	'ਘੂਹ	Allí
נוַח	Descansar	שש	Seis

1.0 (Gen. 44,20). 1.0 בירון של בון לאפון וְאָבִיוּ אָבְרָיבָּה (Gen. 44,20). בירון לאפון וְאָבִיוּ אָבָרְיבָּה (Gen. 44,20). 2.0 בירון לאפון וְאָבִיוּ אַבְּרְוּבָּה (Gen. 44,20). 2.0 בירון לאפון וְאָבִיוּ אַבְּרִוּבָּה (Gen. 44,20). 2.0 בירון ביאוּ בּירוּבָּה וּיִאְפִרוּ וּיִאִפְרוּ וּיִאִּבְּרוּ וּיִאְפִרוּ וּיִאִפְרוּ וּיִאִּבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִאְבְּרוּ וּיִבְּרִיוּ וְאָבִיוּ וְבְּבְּרִיוְהְוּהְ אָבְרִיהְ לְּבְּרוּ וְאָבִיוּ וְאָבִיוּ וְבְּבְּרִי וְאָבִיוּ וְבְּבְּרִי וְאָבִיוּ וְבְּבְּרִוּ וְבְּבְּרִי וְאָבִיוּ וְבְּבְּרִי וְאָבְרִאּלְ חֲבָבְרוּ וֹבְּרִוּ וְבְּרִי וְשְׁרָאֵל חֲבָבְרוּ וֹחְבָּרְ וֹבְּרִי וְבְּרִבְּרִ וְבְּרִי וְשְׁרָאֵל חֲבָבְרוּ וְהְנְהוּ אָּתִר־בְּרִם בַּחְרִילְּךְּ עֵץ אָחָר וּבְּבְרִי וְאָבְרִא אָתִר־בְּרָם וַיִּבְּרוּ וְבְּבְרִי וְאָבְרִא חְבָּבְרוּ וְבְּבְּרִי וְשְׁרָאֵל חֲבְבְרוּ וְבְּבְרִי וְשְׁרָאֵל חֲבָבְרוּ וְהַבְּרוּ וְבְּבְרִי וְשְׁרָאֵל חֲבְרָוּ וְהְנִיהְ וְבְּבְרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּבְרִוּ וְבְּבְרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּרְיִם וְנְבְּרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּרְיִם וְבְּבְרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּבְרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּבְרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּרְ וְבְּבְרִי וְבְּבְרִי וְבְּבְרִי וְשְׁרָאֵל חְבִּרְ וְבְּבְרִי וְבְּבְרִי וְבְּבְרִי וְשְׁרָאוֹ וְבְּבְרִים וְּעְבְיִם בְּעְבִיי וְשְׁרָא אָחִר בְּבָּם בִּיוֹבְי וְבִּבְּרְי וְבְּבְרִי וְבְּבְבְּי וְיִבְּרְבִּי וְשְׁרִא אָּרְרִי וְשְׁרְאִבּי וְשְׁבְּיוֹ וְשְׁבְבִּיוֹ וְשְׁבְבִיוּ וְשְבְּבְיוֹ וְשְׁבְּבְיוֹ בְּבְבְּיוּ בְּעְבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְּיבְיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּרִי וְבְּבְּרִים בְּבְּבְּי וְבְּבְּבְּיִבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּי וְבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיּבְיוּ בְּבְבְּבְיּ וְבְּבְּבְיּבְיוּ בְּבְבְּיִבְיוּ בְּיוּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיּ בְּבְיּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּי וְבְּבְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְבְּבְיוּ בְּבְבְּבְּיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבְּבְיוּבְבּיוּ בְּבְבְּבְיוּ בְּבְבְּבְיוּ בְּבְבְּבְיוּ בְּבְבְיוּ

Lección V

Aposición de los nombres. - Repetición del sustantivo.

- 1. La aposición de los nombres, o sea, la unión de dos nombres en estado absoluto,—a) no sólo tiene lugar en hebreo cuando ambos designan una misma cosa o persona, sino que también expresa a veces las relaciones de peso, medida, forma, materia, etc., que suelen indicarse por el estado constructo: v. g.: מְלֵהְ מִנְהָוֹ una mujer viuda (I Reg. 17, 10); בְּלֵהְ מֵלֵהְ בֹּלֵהְ בֹּלֵהְ מֵלֵהְ בַּלֵּהְ מֵּלֵהְ בַּבֶּרָ mil (silcos) de plata (Gen. 20, 16).
- b) Si el primer sustantivo lleva preposición o artículo, suele repetirse enfáticamente en el segundo; aunque no siempre: v. g.: בְּשְׁרֶה בַּנִּוּרְבָּר en el campo desierto (los. 8, 24); בְּלֶרְה לְנָחוֹר אֲהִר אֲבְרָהְם: engendró Melca para Nacor, hermano de Abraham (Gen. 22, 23)
- c) El numeral que se refiere al primer sustantivo, va después del apuesto: v. g.: בְּנֶשְׁים בְּנֵיְשְׁנָה הַנִישְׁים כֹּנִיִּ שְׁנָה הַנִישְׁים כֹּנִיךְ שְׁנָה הַנִישְׁים כֹּנִירְ שְׁנָה cinco corderos, hijos de un año (Num. 7, 29).
- 2. La repetición del sustantivo expresa—a) muchedumbre o abundancia: v. g.: וֹלְצִיוֹן וְאָמֵר אִישׁ וְאִרשׁ יַלַר־בְּהּ y de Sión se dirá: hombre y hombre (muchos hombres) han nacido en ella (Ps. 87, 5);
- b) universalidad: v. g.: ער ישני דר וְדְרֵי hasta los años de generación y generación (en todas las generaciones futuras) (loël 2, 2); ווְם וְיִום día tras día, todos los días (Gen. 39, 10);
- c) distribución: v. g.: בְּרָ אֶלְרְבְּנֵי וִשְּׁרָאֵל וְקַח מְאָהָ habla a los hijos de Israel y toma de cada uno de ellos una vara por tribu (Núm. 17, 17);
- d) diversidad, llevando siempre en este caso wau el sustantivo repetido: v. g.: אָבֶן וָאָבֶן אִיפָה וְאֵיבֶה הוְעָבַת יְהוָה peso y peso, efa y efa, cosas abominables a

Dios ambas (Dios aborrece la diversidad de pesos y efas) (Prov. 20,10); בְּלֵב וְלֵב וּלְב וּלְם וּלְים וּלְים וּלְים וּלְיב וּלְים וּלְים וּלְים וּלְים וּלְים וּלְיב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְבְּב וּלְב וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְב וּלְבְיל וּלְים וּלְיב וּלְיב וּלְיב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְב וּלְיב וּלְב וּלְבוּים בּיוֹים בּיל בּיוּל וּבּיל וּבּיל וּלְיב וּלְיב וּלְבּיל בּיל וּלְיב וּלְבוּל בּיל בּיל בּ

e) énfasis, exclamación, etc.: v. g.: דו הוא יורף el que vive, el que vive, él te confesará (ls. 38, 19); אֵלִי אֵלִי אָלִי וֹלְנִיה עוֹבְהְנִי:
יוֹ Dios mío, Dios mío! por qué me has abandonado? (Ps. 22, 2).

EJERCICIO 5.º

Efa (medida)	1 .	עֶרֶר	Rebaño
Pozos		עַמֶק	Valle
Edificó		רַנַח	Espacio
Asfalto	1	רעה	Pastor
Bolsa		שרים	Sidim
Riña		מַבֶת	Habitación
Natán			
	Pozos Edificó Asfalto Bolsa Riña	Pozos Edificó Asfalto Bolsa Riña	Pozos עֶמֶק Edificó תַוַח Asfalto רעָה Bolsa שָׁרִים Riña אָבֶּע

1.° ווֹאטֶר צַּבְּרָם אֶל־לוֹט צַל־נָא הָהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶה וּבֵין -2.° (Gen. 13, 8)
רְצִי וּבִין רְצֶׁיֶךְ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנֶחְנוּ: (Gen. 13, 8) -2. _וְיָהִי רְצֵׁי וּבֵין רְצֶׁיֶךְ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנֶחְנוּ: (II Sam. 7, 4-5)
בַּבַר־יְהֹנָה אֶל־נָּטָן לֵאמִר: לֵךְ וְאֲמַרְהַ אֶל־עַבְּדִי אָל־דָּנָר כַּה עָמֶר חָבָּי, וֹ (Gen. 14, 10)
נְצִלְּכְר חַבֵּין עָבֶרוֹת בֶּאָרוֹת הָאֲרוֹת חֲמֶר: (Gen. 14, 10)
בְּבֶּרְיִתְּהְ אֵבְּרוֹת הָשְׁלָחָה וַצְּבֶּרְוֹ עִבְּרוֹ לְבָּבְּיוֹ עַבְרוֹ לְפָנֵי וַעָּבְרוֹ וְבָּיְרָהְ אָלְבְּיִוֹ עַבְרוֹ לְפָנֵי בִּין עָבְרוֹ וְבָּיְרְ וְבִּין עָבְרוֹ לְפָנֵי בֹּין עַבְרוֹ וְבָּיְרְ אֵבְּיְהוֹ לְּבְּי בִּיוֹ עַבְרוֹ וְבָּיְרְ וְבִּין עָבְרוֹ לִבְּיְרְ אֵיבָּה וְשְׁלָבְּהוֹ בִּין עַבְרוֹ וְבָּיְרְ אֵבְּיְתְּהְ בְּלְרְ אִיפָּה וְשְׁלֵבְּהוֹ בִּין עַבְרוֹ וְבָּיְרְ וְבִּין עַבְרוֹ לְבָּרְ וֹבִין עַבְרוֹ לְבָּרְ וֹבִין עַבְרוֹ לְבָּרְ וֹבִין עַבְרוֹ לְבְּרְ אִיבְּה וְבִּין עַבְרוֹ בְּלְבְיִי שְׁבְרוֹת בְּעָבְרְיוֹ עָבְרוֹת וְבְּלְבְיְתְּבְּיוֹ עִבְרוֹ וְבְּלְבִין שְׁלֵבְהוֹ בִּין עַבְרוֹ וְשְׁלֵבְּח וְבְּבְר וְבְּיִבְּיוֹ בְּבְר וְבְּבְרְ וְבְּבְּר וְבְּבְרְ תִּבְּרְ תַּבְּרְ תָּבְּרְ בְּבְרְבְּר בְּבְר בְּבְרְבְּבְ וֹבְיוֹ בְּבְּר תָבְּבְר וְבְּבְרְבְּר וְבִין עַבְר וְבְּבוֹ אִבְּבְר וְבְּבְרְ תְּבְּבְר תְבְּבְרְבְּבְ בְּבְרְבְבְּר בְּבְר בַּבְּר בְּבָּר וְבִּיוֹ בְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְרְבְבְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְּר בְּבְרָב בְּבְר בְבְּבְר בְּבְרְבְבְּר בְּבְר בְּבְבְר בְּבְבְר בְּבְרְבְּבְּר בְּבְר בְּבְּבְיוֹ בְּבְיִבְיוֹ בְּבְיִבְיוֹ בְּבְיוֹב בְּיִבְיוֹ בְעִבְּרְ בְּבְיִים בְּיִבְיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְיִים בְּיִבְיוֹ בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְּיבְ בְּבְיוֹבְ בְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּיִבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְבְיבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹבְים בְּבְיבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְיבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ

DEL ADJETIVO

Lección VI

Concordancia del adjetivo calificativo con el sustantivo.—Concordancia del predicado con el sujeto.

- 1. El adjetivo calificativo—a) se pone después del sustantivo y concierta con él, lo mismo que el participio, en genero y número: v. g.: בְּוֹלְים וְעֲצְׁכִים בּוֹ חָבֶם יִשְׁכֵּוּם el hijo prudente alegra al padre (Prov. 15, 20); בְּוֹלִים וְעֲצְׁכִים pueblos grandes y poderosos (Deut. 4, 38).
- b) El nombre colectivo lleva generalmente el adjetivo o el participio en plural: v. g.: הְעָם הַהּלְבִים בַּחֹשֶׁךְּ רָאוֹ אוֹר el pueblo que andaba en tinieblas vió una luz grande (ls, 9, 1).
- c) El plural mayestático pide ordinariamente el adjetivo en singular: v. g.: אַלְהָיִם צַּדְיִק Dios justo (Ps. 7, 12).
- d) El dual se construye con adjetivos y participios en plural: v. g.: קוֹלוֹת אַמִשׁנוֹ קְינִים רְפוֹת וֹבְרְבֵים לְשׁלוֹת אַמְשׁנוּ fortale-ced las manos débiles y robusteced las piernas cansadas (Is. 35, 3).
- e) Si un sustantivo de género femenino lleva dos adjetivos, el uno se pone en la terminación femenina y el otro en la masculina: v. g.: יוֹחַ נְרָכָה וְחָוֹלֶ מִבְּרֶלְ הַרְיִם viento grande y fuerte que quiebra los montes (I Reg. 19, 11).
- f) Cuando dos o más sustántivos tienen un mismo adjetivo, suele ponerse éste en plural, y en la terminación masculina, si los sustantivos son de distinto género; pero a veces concierta en género y número con el más próximo: v. g.: בְּנִים: Abraham y Sara ancianos (Gen. 18, 11); בְּנִים: he aquí que mi ira y mi furor se han derramado sobre este lugar (Jer. 7, 20).

- N.B. 1.º En vez del adjetivo calificativo se emplea muchas veces, como complemento, el sustantivo que expresa la cualidad: v.g.: יְשְׁאֵלוּנֵנ כִוְשְׁבְּעֵר me piden juicio justo (Is. 58, 2).
- 2.º El sujeto de una cualidad inherente o distintiva se designa con los nombres, בַּעל señor, אֵישׁ hombre, בַ hijo, בַּעל los cuales aparecen en estado constructo, formando frecuentes hebraismos: v. g.: הַבְּעָל הְחַלְמוֹת הַלְּנֶה בְּעֵל הְחַלְמוֹת הַלְּנֶה בְּעִל הְחַלְמוֹת הַלְּנֶה בְּעָל הַחַלְמוֹת הַלְּנֶה בְּעָל הַחַלְמוֹת הַלָּנֶה בְּעִל הַחַלְמוֹת הַלָּנֶה בְּעִל הַחַלְמוֹת הַלְּנֵה בְּעִל הַחַלְמוֹת הַשְּׁיר: (Gen. 37, 19); בְּנוֹת הַשִּׁיר: hombre hablador (Ex. 4, 10); בְּנוֹת הַשִּׁיר: las cantoras (Ecles. 12, 4).
- 2. El predicado—a) concierta por regla general con el sujeto en género y número: v. g.: יְהַנְהָעֶ הָנְה עֶרְוֹם y la serpiente era astuta (Gen. 3, 1).

b) Ordinariamente va el predicado sin artículo, antepuesto al sustantivo y suprimida la cópula בְּיָרָ: v. g.: מוֹרַ: v. g.: מוֹרַ: bueno (era) el árbol para comer (Gen. 3, 6).

c) Cuando lleva artículo el predicado, suele posponerse al sustantivo con el verbo הַוָּה o el pronombre יהוא בּוּמוּ: v. g.: מוֹנִי בּוֹמוֹנִי David era el más pequeño (I Sam. 17, 14)

EJERCICIO 6.º

מָמון	Así sea		משורה	Capacid	ad
היו	Hin (medida)		בּישָקָל	Peso	
כואונים	Balanza		פַּתָה	Engañó	
מְדָה	Dimensión	, :			

-2.º (Ps.95,3) אַל נְּדוּל יְדְּוָהְ וּמֶלֶּהְ נְּדוּל עַל־בְּלְ־אֱלְהִיְם: (Ps.95,3) יבּין בְּרוּךְ יְדְּוָהְ וְּאָלֵהְ וִשְׁרָאֵל מַהְעוּלְם וְעַדְ הָעוּלְם אָמֵן וְאָמֵן: (Ps.) -3.º (41, 14 בּמְשׁרְה: מאוֹנִי צָּבָל אַבְנִי־צָּבֶל אֵיפַת צָּבָל וְהִוּלְם בְּמִיְה בַּמִּשְׁכְל וֹהִיוֹן צָּבָל וְהִוּלְכוֹ בְּנִידְּ לֹא־מִוֹכ: (Prov. 16, 29) -4.> (Prov. 16, 29) בְּמִי בְּנִי אֲנִי יְהְנָה אֵלְהִיכָם אֲשֶׁר הוּצֵאתִי אָחָכָם מֵאָנִי לְבָּוֹה אֵלִי יְהְנָה אֵלְהִיכָם אֲשֶׁר הוּצֵאתִי אָחָכָם מֵאָנִיץ מְצְרָה (Levit. 19,35-36) מִצְּרָים: (Levit. 20,7; 19-36)

DE LOS NUMERALES

Lección VII

Numerales cardinales.-Numerales ordinales.

- 1. De los cardinales—a) ក្រុង uno, es adjetivo y concierta con su sustantivo en género: v. g.: :ក្រុង ប៉ាង un varón; :ក្រុង ក្រុង una mujer.
- b) Los cardinales desde 2 hasta 10 inclusive, se unen al sustantivo numerado, de tres modos:—α) en estado constructo, delante del sustantivo: v. g.: יְבִישְׁהַ נְבִייִּה שִׁלְהָת נְבִייִּה שִׁלְהָת שִׁלְהָת שִׁלְהָעוֹר (Exod. 10, 22);—β) en estado absoluto, delante del sustantivo: v. g.: יְבִישְׁהַוֹר שִׁלְהָעוֹר (Ez. 40, 41);—γ) en estado absoluto, detrás del sustantivo: v. g.: יְבִישְׁהַר הְבִישְׁהַר הַנִיּבְיּה שִׁלְהַנוֹר (Num. 7, 16).
- N. B. Como se ve por los ejemplos propuestos, el sustantivo aparece en *plural* con estos cardinales; alguna vez, sin embargo, especialmente si es colectivo, se encuentra en singular: v. g.: מַשְׁרָה לֶּהֶם diez panes (I Sam. 17, 17).
- c) Los cardinales desde 11 hasta 19 inclusive, llevan generalmente en plural su sustantivo apuesto; aparecen, sin embargo en singular los nombres, שָּבֶּי alma, אִישׁ varón, מַבָּים עָשֶׁר אַרְים: vaño, etc.: v. g.: שְׁבֶּר אַרְים doce hermanos (Gen. 42, 13); יוֹם once días (Deut. 1, 2).
- d) Las decenas desde 20 hasta 90, si van delante del sustantivo, lo tienen generalmente en singular; pero si van detrás de él, lo llevan ordinariamente en plural; el primer caso es más frecuente: v. g.: רְרָעִים על־רְאָרָעִים על־רְאָרָעִים על־רְאָרָעִים עלִרְרָּעִים עלִּרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִּרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִּרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְּרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְרָּעִים עלִרְּיִּים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִּיְּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּעִים עלִּרְיִיּיִּים עלִּרְיִיּיִים עלִּרְיִּיִים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִּים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִים עלְּיִים עלִּייִים עלִּייִים עלִּייִים עלְּיִים עלִּייִים עלִּיים עלְּייִים עלִּיים עלְּייִים עלְּיִים עלְּיִים עלְּיִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּיִים עלְּיִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּייִים עלְּיִים עלְּייִּים עלְּיִים עלְּיים עלְּיים עלְּייִים עלְּיים עלִּיים עלְּייִים עלְּיים עלִּים עלְּיים עלְּיים עלְּיים עלִּים עלִּים עלְּיים עלְּיים עלְּי
- e) Con los números compuestos de unidades, decenas, etc.; el sustantivo— α) se antepone en plural,— β) o se pospone en singular,— γ) o se repite, en plural después de

las unidades y en singular después de las decenas: v. g.: a sesenta y dos semanas (Dan. 9, 25); sesenta y dos semanas (Dan. 9, 25); יְחָנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חֲנוֹך חַנוֹך אָת־כְּתוּשְׁלַח y fué Henoc de sesenta y cinco años y engendró a Matusalén (Gen. 5, 21); יְהִרשֵׁת חֲנִיְם וּמְאַת שְׁנִים וּמְאַת שְׁנִים וּמְאַר עִיִּרְשָׁר עִּיִּרְשָׁר עִּיִּרְשְׁר עִּיִּרְיִים וּמְאַת שְׁנְהְי עִּיִּרְשָׁר עִּיִּרְשָׁר עִּיִּרְשָׁר עִּיִּרְשָׁר עִּיִּרְשָׁר עִּיִּרְשְׁר עִּיִּרְשְׁרְשִׁר עִּיִּרְשְׁרְשִׁר עִּיִּיְרְשָׁר עִּיִּיִּים וּמְאַת שְׁנְיִבְּי עִּיִּרְשָׁר עִּיִּיִּים וּמְאַת עִּיְּבְּיִים עִּיִּבְּיִים וּמְאַר עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים וּמְבְּיִבְּיִּים עִּיִּבְּיִּים עִּיִּבְּיִים וּמְבְּיִים וּמְבִּיִּים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים וּמְבִּיִּים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִּים נִּיִּבְּיִּים נִיִּבְּיִּים נִיִּבְּיִּים נִיִּבְּיִים וּמְבְּיִים נִיִּבְּיִים נִיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּבְּיִים בּיִיבְּיִים עִּיִּבְּיִים בּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּיִּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּבְּיִים עִּיִּיִּים עִּיִּיִים עִּיִּיִים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּיִים עִּיִּיִים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּיִים עִּיִּיִים עִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּיִּים עִּיִּיִּיִּים עִּיִּיִים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּיִּים עִּיִּיּים עִּיִּים עִּיִּיִים עִּיִּיִים בּיּיִים עִּיִּיִּים עִּיִּיְיִים וְּיִבְּיִים עִּיִּיִים עִּיִים עִּיִּיְיִים עִּיִים עִּיִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּים עִּיִּיִים עִּיִּים עִּיִּים עִּיּים עִּיּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִיּים עִּיִּים עִּיּים עִּיִּים עִּיּים עִּיּים עִּיּים עִּיּים עִּיּיִּים עִּיּיִּים עְּיִּים עִּיּים ע

- לות cien, y אָלֶר mil, aparecen ora en estado constructo, ora en absoluto, ordinariamente delante del sustantivo en singular o en plural; con menos frecuencia se ven detrás del sustantivo puesto en plural: v. g.: בְּלְהוֹ הְחָבוֹר הָוֹבְרוֹ אָלֶר אִינְיי con la quijada del asno he muerto mil hombres (Jud. 15, 16); בְּלְרוֹ בִּבְּרִים בִּיְרִים בִּיְרִים בִּיִּרִים בִּיִּרִים בַּיִּרִים בַּיִרִּים בַּיִּרִים בַּיִּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּיִּים בּיּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּים בְּיבּים בּיבּים בּיים בּיים בְּיבּים בּיים בְּיִּים בּיים בּי
- g) Las unidades adoptan siempre la forma masculina ante מָּלֶהְ y la femenina en estado constructo, ante אָלֶהְי v. g.: :מֶּלֶהְ מַאַרְ שְׁרָהְי מַלְּהָר אָישׁן ochocientos años (Gen. 5, 4); שְׁלֶהֵי אִישׁי tres mil hombres (Ex. 32, 28).
- N. B. 1.º Omitense con frecuencia, cuando fácilmente pueden sobreentenderse por el contexto, los nombres que expresan la medida, el tiempo, el peso, etc.: v. g.: יַּיְמֶר שֵׁשֶׁר שָׁשֶׁר עַ יִּעְר עָּשִׁר עָּשִׁר עָּשְׁר פָּסָף לְאָּחִוּךְ v midió seis (efas) de cebada (Ruth. 5, 15); בְּחַרְי שָּׁלֶרְ בֶּּסֶף לְאָּחִוּךְ dí mil (siclos) de plata a tu hermano (Gen. 20, 16).
- 2.º Cuando al numeral corresponde tener artículo, lo lleva el sustantivo; mas si se omite éste, por tratarse de un objeto ya conocido, el numeral toma el artículo: v. g.: יְלִאַרְחָם לְּמַצֵּוְ חַמְשִׁים הַצַּדְיקִים נוֹ אַלְּאָרְחָשְׁא לְטְקוֹם לְמַצֵּוְ חַמְשִׁים הַצַּדְיקִים (Gen. 18, 24); מוֹ אַ מָעֲשֶׁהְ בַּעֲבוּר הְאַרְבָּעִים (הוֹ 18, 24); חוֹ אַ מְעֵשֶׁהְ בַּעֲבוּר הְאַרְבָּעִים (הוֹ 18, 29).
- 3.º El sustantivo אַבְּע codo, cuando le precede un número superior a las unidades, lleva el prefijo ב: v. g.: מָאָה בָּאַבֶּה cien codos (Ex. 27, 9).
- 2. Los ordinales tienen las mismas reglas de concordancia que los adjetivos: v. g.: פור בו el día segundo (Gen. 1, 8); שני דניאל: Daniel era el segundo.

- 2.º Al contar los días del més, se omiten muchas veces las palabras פוֹף día, y אָדֶת més: v. g.: בְּרָאשׁוֹן בָּאֶרֶת וְשָׁשׁ־מֵאוֹת שְׁנָה בְּרָאשׁוֹן בָּאֶרֶת וְשִׁשׁ־מֵאוֹת שְׁנָה בְּרָאשׁוֹן בַּאֶרֶת וְשִׁשׁ־מֵאוֹת שְׁנָה בַּנְעִל־הָאָרֶץ: y sucedió en el año seiscientos uno, en el primer (més) en el primer (día) del més se secaron las aguas de sobre la tierra (Gen. 8, 13).

EJERCICIO 7.º

אָרַנָה	Pareja	בֿבָרָבָּב	Carro
וַכַּרוּוְ	Recuerdo	סום	Caballo de tiro
מושֶב	Habitación, casa	פָּרָשׁ	Caballo de silla
מִקְרָא	Reunión	הַרוּעָה	Sonido de trompeta

DEL PRONOMBRE

Lección VIII

Pronombre personal separado-y sufijo.

1. El pronombre personal separado—a) cuando es sujeto de una frase sustantiva, incluye el verbo [1], que se

suprime: v. g.: אַני יְהוּה אֱלְהוֹכִם yo (soy) Yahvé Dios vuestro (Lev. 18, 2).

- b) El pronombre separado de tercera persona se emplea muchas veces en lugar del verbo sustantivo: v. g.: מֵלֵה estos son los hijos de Ismael (Gen. 25, 16).
- c) Cuando se quiere hacer resaltar más el pronombre, suele ir separado después del sufijo de la misma persona: v. g.: בְּרַבְנִי בַּבּרְאָנִי אֲבִי bendíceme a mí también, padre mío (Gen. 27, 34).
- 2. El sufijo personal—a) unido al verbo expresa ordinariamente el término directo (acusativo), rara vez el indirecto (dativo): v. g.: מָרָרָי mátame (Il Sam. 1, 9); אָרֶץ tierra meridional me has dado (Jos. 15, 19).
- b) Cuando el verbo tiene dos acusativos, uno de persona y otro de cosa, expresados por el pronombre, el uno se agrega directamente al verbo, y el otro a la partícula און: v. g.: הראני ארן me la hará ver (II Sam. 15, 25).
- c) De igual modo se une el sufijo a la partícula א y no directamente al verbo, cuando éste se halla en infinitivo absoluto, o viene precedido de su régimen; para que más fácilmente se distinga el sujeto del término, y a veces por razones de eufonía: v. g.: יברור ארו כוכל שבט ועריאלי y elegirlo (y lo elegí) de entre todas las tribus de Israel (I Sam. 2, 28).
- d) El sufijo unido al nombre indica posesión, pudiendo referirse al sujeto (genitivo sujetivo) o al objeto (genitivo objetivo): מַלְּבֵּוֹי בְּעֵלְבִּינְי בְּעָלְבִּין tu temor (el que te tendrán) sobre los pueblos (Deut. 2, 25); בְּלְבָּוֹךְ נַעְלְבִּרְ נַעְלְבִּין tu temor (el que tú tienes) es tu esperanza (Job. 4, 6).

- e) El sufijo de tercera persona con las partículas בְּ, פּטִי, etc., puede tener sentido, bien demostrativo, bien reflexivo: v. g.: בְּוֹלְיִם חֲבֹּוֹךְם hicieron para sí ceñidores (Gen. 3, 7).
- f) Cuando una voz compuesta de nombre y genitivo pide sufijo personal, se une éste al genitivo: v. g.: מִרֹישְׁלֵה כְּחָלֵה בְּחָלֵה כְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בְּחָלֵה בִּחְלָה בּמְלְה subirá al monte del Señor y quién estará en el lugar de santidad de El (en su lugar santo)? (Ps. 24, 3).
- g) Por pleonasmo aparece algunas veces el sufijo refiriéndose a una palabra expresa en la frase; pero frecuentemente, por el contrario, se omite, cuando fácilmente puede suplirse por el contexto: v. g.: יבוֹאָהָ אָת הְרוֹבוֹת יִרוֹבְי tráigala la oblación del Señor (Ex. 35, 5); יבוֹרְא אֵלהִים y vió Dios a los hijos de Israel, y (los) conoció Dios (Ex. 2, 25).
- N. B. 1.º En muchos casos el pronombre personal, especialmente en forma de sufijo, no concierta en género o en número con el nombre a que se refiere según el contexto: v. g.: מְּבֶּרָ בְּן אַן־בֹּן מְשָּׁנֵּרְ בַּן אוֹ־בֹּרָ (פְּנֵּרְ בַּן אוֹ־בֹּרָ (Jud. 11,34); הַרוּא אָכור וְלֹא יִעְשָּׁה וְרַבֶּר (Jepté) fuera de ella hijo ni hija (Jud. 11,34); הַרוּא אָכור וְלֹא יִעְשָּׁה וְרַבֶּר (אַמָּנָרְ בָּרְ וּנְחָנֵּר (Núm. 25, נוֹא יִבְּרֶבְּרָ וּנְחָנוֹ יְרַהְרָּ אֵלְהֶרְ בְּּרָבְּךְ וּנִחְנוֹ יְרַהְרָּ אֵלְהֶרְ בְּּרָבְּךְ וּנִחְנוֹ יְרֹוְהַ אֵלֹהֶרְ בְּּרָבְּךְ saldrás a luchar contra tus enemigos y Yahvé tu Dios los entregará en tu mano (Deut. 21, 10).

EJERCICIO 8.º

	-		
מַלִיל	Idolo	<u> </u>	Lamió
אָלִישָׁע <u>:</u>	Eliseo	מָקְרָשׁ מִּקְרָשׁ	Santuario
אַרָם	Aram	וָבות	Nabot
וְחַנְהאֵל	Azael	עַרָה יי	Congreso
חַפַרפַרות	Topos	<u>עמל</u> פים	Murciélagos
כֶּלֶב	Perro	ישַּׁלַרְּ	Arrojó

1.° מורת ולעשל בין אלרמשה באמר: בבר אלרבלרעבת בּגור בין ברים אַמר יְהוֹה בּמְקוֹם אַשֶּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשָּׁר בּח־אָמָר יְהוֹה בּמְקוֹם אַשָּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשֶּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשֶּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשֶּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשֶּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשָּׁר יִהוֹה בּמְקוֹם אַשָּׁר יַהוֹה בּמְקוֹם אַשֶּׁר יַהוֹה בִּלְכִים אָת־בְּמְּה בַּבּלְכִים אָת־בְּמְה בַּבְּלְכִים אָת־בְּמְה בַּנְרֹם בָּר בּוֹת יִלְקוֹ הַבְּלְכִים אָת־בְּמְה בַּנְכוֹת יִלְקוֹ הַבְּלְכִים אָת־בְּמְה בַּנְבוֹת יִלְקוֹ הַבְּלְכִים אָת־בְּמְה בַּנְּכוֹ הַנִּאְיִם בִּוֹת יִלְקוֹ הַבְּלְבִים אָרִיך הְאָבְים אַת בּיִבְר הַנָּלְב הַנְים וֹחוֹא יַשְׁלִיךְ הְאָבְם אֵת שַּלִּילִ הְשָׁבְים וֹאָת בְּקְּבְּם אַרְנִים הָּבְוֹ וְבָבִיא: (Is. 2, 20) בּרוֹת וְלְצְעַמַלְנָה נְשִׁים בּּרְיָם אַבּיר יְהוֹת וְלְבְיִא אַרְנִי בּחָן וְנָבִיא: (Thren. 2, 20)

Lección IX

El pronombre demostrativo: su traducción,—su construcción, y su equivalente.

- 1. El pronombre demostrativo יוֹ se traduce—a) algunas veces, sobre todo en el estilo poético, por el relativo; lo mismo ocurre con יוֹן אַ וּן: v. g.: בַּוֹלְהֶרְ הַר־צִּיוֹן זֶרְ שָׁכֵנְתָּ נְתַלְּהֶרְ הַר־צִיוֹן זֶרְ שָׁכֵנְתָּ tu posesión, el monte Sión en que habitas (Ps. 70, 2).
- b) Repetido en una misma frase, se traduce por éste, aquel; el uno, el otro: v. g.: :וֹאכֶּור וְוָה אכֵור בְּבָּה y dijo el uno de una manera y el otro dice de otra manera (I Reg. 22, 20).
- c) Precedido de la partícula אַ equivale al interrogativo qué, cuál, etc.: v. g.: אַרְכוּוֶה עִיר אַרְהָּוּ ¿de qué ciudad (eres) tú? (II Sam. 15, 2).
- d) Muchas veces se traduce adverbialmente determinando tiempo, lugar, o modo, aquí, alli, acá, ahora, así, etcétera; y unido a las partículas interrogativas, sirve para dar-

- 2. Se construye el demostrativo—a) con artículo y pospuesto al sustantivo, y aun al adjetivo, cuantas veces lleva artículo el sustantivo: v. g.: אַר בּוֹים בּוֹשׁ hasta este día (el día de hoy) (Gen. 32, 33);
- b) sin artículo y antepuesto al sustantivo, siempre que sea el predicado de la oración: v. g.: מָר הַנְּבֶר אֲשֶׁר־צָּוְה esta (es) la palabra que mandó el Señor (Ex. 35, 4).
- N.B. 1.º El mismo... (idem) se expresa en hebreo por הוא ע הוא v.g.: אַ tú (permaneces) el mismo (Ps. 102, 28);
- 2.º Él mismo, mismō...(ipse) se expresa por הוא ע הוא איז si se refiere a persona, y por עצם (hueso) en estado constructo ante el nombre, si se refiere a cosas: v. g.: הוא לֶכֶם אוֹף: el Señor mismo os dará una señal (ls. 7, 14); בְּעָצֵם הַשְּׁמֵים como el cielo mismo (Ex. 24, 10).

EJERCICIO 9.º

וְּדְעוֹן	Gedeón	.]		न्यूष	Probó	
151	Envejeció			ngn	Vidente	
<u>רַלַּר</u>	Engendro			স্থা	Saúl	
מוש	Manosear		ļ	שמואל	Samuél	
יעשר.	Esau					-

Prov. 23,) : שְׁבֵּיְע לְאָבִיך זָה וְלָבֶר וְצַל־הַבוּז כִּי־זְקְנָה אָמֶּך: (22 - 2.0)
(22 - 2.0)
(23 - 2.0)
(26 - 2.0)
(27 - 2.0)
(28 - 2.0)
(20 - 2.0)
(20 - 2.0)
(20 - 2.0)
(21 - 2.0)
(22 - 2.0)
(30 - 3.0)
(4 - 2.0)
(4 - 2.0)
(50 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(60 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)
(70 - 2.0)

Lección X

El pronombre interrogativo: su traducción,—su construcción y su mayor énfasis.

- 1. El pronombre interrogativo se traduce—a) a veces en sentido indefinido por alguno, quien quiera que, algo, cualquiera cosa que, etc.: v. g.: אַטָּרוֹת בַּלְיוֹת מּנִים וּשׁ בּוֹח no se cuida de cosa alguna (Prov. 9, 13).
- 2. Se construye el interrogativo—a) generalmente como sujeto o término directo del verbo; llevando siempre en

este segundo caso delante de sí la partícula קול si es קון, jamás si es כֵּוּ יִנְיֶלֶה: v. g.: בְּוֹר נִעְיֶלָה: cquién subirá? (Ps. 24, 3); בְּוֹר עָשִׁיהָ: a quién enviaré? (Is. 6, 8); בְּוֹר עָשִׁיהָ: cqué has hecho? (Gen. 4, 10);

- b) a veces como complemento de un nombre en estado constructo: v. g.: בְּחִיכִּוּ אַהְּן: ¿hija de quién (eres) tú? (Gen. 24, 23);
- c) unido a cualquier clase de preposiciones: v. g.: לְמָר :הַוּאָרָה הַוּאָרָה בּמָר cpara quién (de quién es) esta joven? (Rut. 2, 5); בְּמָה פָּמָה qué? (Gen. 15, 8); בְּמָה chasta cuándo? (Ps. 74, 9).
- 3. Adquiere mayor énfasis el interrogativo con el demostrativo (Sin. lecc. 9, 1 d) o la partícula אָפוּא pues (tandem): v. g.: יְלֶבֶה אָפוֹא מָה אָנֵיְשֶׁה בְּנִי: y a tí qué te haré, pues, hijo mio? (Gen. 27, 37).

EJERCICIO 10.º

אָפוא	Pues	עָשַׁק	Oprimió
חַמור	Asno	צוד	Cazar
חַבר	Tímido	צַיד	Caza
מַשִׁיַח	Ungido		

1.0 יות אָל־גָּרְעוֹן בַב הַעָּם אִמְּךְ: וְעַהָּה קְּרָא נָא בְּאוֹנֵי (Judic. 7, 23) -2.º (judic. 7, 23) הַעְּם לַאמר מִיריָרָא וְחָרֵר יָשְׁרֵ: (Ps. 8, 2) -3.º (Ps. 8, 2) אַרנִינוּ מָה־אַרִיר שִׁמְּךּ בְּכָל־הָאָרֶץ: (בִּי נְגָּרְ יְחְנָה וְנָגָּרְ מְשׁרחוּ שִׁמְּרֹּ מִי לְּכַחְתִּי וְחָמוֹר מִי לְכַחְתִּי וְאָרֹמִי עְּשָׁרְתִּי וְחָמוֹר מִי לְכַחְתִּי וְאָרֹמִי עְּשְׁרְתִּי: (Sam.) אָר־שׁוֹר מִי לְכַחְתִּי וְחָמוֹר מִי לְכַחְתִּי וְאָרֹמִי עְשָׁלְחָי: (Ps. 49, 6) מִר־אַפֿוֹא הוֹא הַצֶּר־צֵּיִר וַיְבֵא לְיִ: (Gen. 27, 33)

Lección XI

El pronombre relativo: usado como tal,—como mero signo de relación—y como conjunción.

- b) Los casos oblicuos del relativo se expresan por medio de los sufijos personales y las preposiciones, de la siguiente manera:
 - GEN. (del cual, de los cuales, cuyo-a, cuyos-as) añadiendo el sufijo personal al nombre regente que va detrás del relativo: v. g.: אַנֶּער אָנָנּן cuya oreja; פּאַר בּירֵיהָם־וְּבֶּּוּה en cuyas manos (hay) maldad (Ps. 26, 10).
 - DAT. (para quien, para quienes...) אֲשֶׁר לָּהְ, אֲשֶׁר לָּהְ, אֲשֶׁר לִּהְם: v. g.: אֲשֶׁר לִּהְם (Dios) a quien (pertenece) el mar (Ps. 95, 5).
 - Ac. (que, al cual, a la cual, a quienes...) אַשֶּׁר אַחָר הַבְּנוֹץ אָשֶׁר אַחָבּנוּ ע. g.: אַשֶּׁר אַחָבּ הַבּנוֹץ אָשֶׁר חַדְבָּנוּ י. g.: אַשֶּׁר אַחָבּ הַבּנוֹץ אָשֶׁר חַדְבָּנוּ י. como la paja que dispersa el viento (Ps. 1, 4).
 - AB. (en el que, del que, con el cual... etc.) אַשֶּׁרְ בּוּ אַשְּׁרְ עְמֵּרְ בְּנְבִּוּ etc.: v. g.: אַשְּׁרְ עְמֵּרְ עְמֵּרְ אַשְּׁרְ בְּנְבּוּ וּ בּן: la tierra en que habitaron como peregrinos.
- N.B. 1.º Por una rara excepción encontramos בְאַשֶּׁרְ en Is. 47, 12; אַ שֵּׁיֵרְ en el Gen. 31, 32.
- 2.º La misma construcción que אָשֶׁי tiene ווֹם usado como relativo. (Sin. lecc. 9, 1-a).

- c) Muchas veces se traduce אָשֶׁר por aquel que, el que, lo que, etc., (supliendo un antecedente demostrativo); lo cual sucede siempre que viene con preposición: v. g.: אַמֶּר עֵל בֵּירְוּיִי y dijo al que (estaba) sobre su casa (Gen. 43, 16).
- d) A veces, sobre todo en los libros poéticos, se omite el relativo, cuando fácilmente puede sobreentenderse por el contexto: v. g.: בְּרָבְּיִּרְ לֵא לְהָם estará peregrina tu descendencia en una tierra que no les (es propia, o suya) (Gen. 15, 13).
- 2. בישְׁר como mero signo de relación—a) comunica su fuerza relativa a los adverbios; así שְׁיִ מּוֹנוּ, שִׁיִּ שִׁי פּתּ מּחֹתּפּ; פַּתְּשֶׁר מְשָׁרְ מִשְׁר מְּנִים מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִישְׁר מְּנִים מִּשְׁר מִישְׁר מִּים מִּיח מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְּיִים מִּים מְּיִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מִּים מְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְּים מִּים מְּים מִּים מִּים מְּיִּים מִּים מְּים מְּיִּים מְיּים מִּים מְישְּים מְּ
- b) A veces se suprime el adverbio, y se traduce סְּלְעֵיהָ por donde, en donde, a donde quiera que, etc.: v. g.: אָלָר: מִלְרוּ: a donde quiera que fueres, iré (Ruth. 1, 16).
- 3. אָשֶׁר como conjunción tiene distintas significaciones; a saber:—a) enunciativa, que, después de los verbos oír, decir, jurar, etc.; llevando a veces la partícula אָמֵר הוֹבִישׁ יְהוֹה אָח־בִּי־בִּם־בּוֹרְיִּבּי hemos oído que Dios secó las aguas del mar Rojo (Jos. 2, 10);
- c) causal, porque, etc.: v. g.: אָבֶרְם מוּבְם מוּבְם מוֹבְם מוֹב בְּעָבְּלְם: mejor son dos que uno, porque tienen ellos más ganancia en su trabajo (Eccle. 4, 9);
 - d) condicional, si, etc., y alguna rara vez, concesiva,

aunque, etc.: v. g.: אֲשֵׁר נְשֵׁיא si pecare un principe... (Levit. 4, 22);

- e) temporal, cuando, etc.: v. g.: בְּנֵי וְשְׁרְאֵל :בְנֵי וְשְׁרְאָל : cuando Dios hizo un pacto con los hijos de Israel (I Reg. 8, 9);
- f) de semejanza, así como, ¿cómo?, etc.: v. g.: אַנְיֵר הַכּיִרם: ccómo se calientan tus vestidos? (Job. 37, 17).

N. B. אַשֶּׁר unido a las preposiciones las convierte en conjunciones: v. g.: אַשָּׁר hasta que.

EJERCICIO 11:0

אֶכֶל	Comida	ַ נְשׂוּי	Perdonado
אַמתחות	Sacos de	עָון	Pecado
אָתַי	Etai	קַלְלָה	Maldición

1.° אַשְׁרֵי חָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא חָלַךְ בַּעְצַת רְשָׁעִים וּבְּדֶּרֶךְ חַשְּאִים לֹא עָמָד וּבְמֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשְׁב: (Ps. 1, 1) -2.° (Ps. 1, 1) על־בֵּיתוּ לֵאמר מֵלֵא אָת־אַמְחָחת הְאָנְשִׁים אֹכֶל: (A4, 14, 15, 16, 17) על־בִּיתוּ לֵאמר מֵלֵא אָת־אַמְחְחת הְאָנְשִׁים אֹכֶל: (חַלֵּי, 10 בֹּיתוּ לֵאנִי הַמָּלֶּךְ בִּי אִם בַּמְקוֹם אֲשָׁר הַשְּׁבֵי וְחָנִה לֹא יַחְשֹׁב הַבְּיִרְ הַנְּעָלֶךְ אַחִי אָתַר אַחָרְלְמָנְת אִם־לְּמָתְר בִּי אִם בַּמְקוֹם אֲשָׁר הַשְּׁבְי וְחָנִה הַבְּּבֶּרְ הַיְּשְׁבְי וְחָנְה בְּיִבְּים הַיְּבֶּר הַבְּּבֶּרְ בִּי אִם בִּמְקוֹם אֲשָׁר הַשְּׁבְי וְחָנִה הַבְּבֶּרְ הַיְּשְׁבְי וְחָנִה וְחָנְה בְּבְּרָבְ אַבְּרְבְי הַמְּלְּבְ אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָל־מִצְּוֹת יְחֹנָה הָּלְלָּהְ: אָת־הַבְּּרָבְרָ אֲשֶׁר הִשְׁמְעוּ אָל־מִצְּוֹת יְחֹנְח יְחְנָה בָּבְּרָבְ הִבְּלְלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָל־מִצְוֹת יְחֹנָה אֵלְּלְרָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָל־מִצְּוֹת יְחֹנָה אֵלְהַיכָּם: וְהַלְּלָהְ אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָל־מִצְוֹת יְחֹנָה אֵלְהַיכָּם: וְהַלְּלָהְ אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָלִיכִבְם הִוֹהְ אֵלְהַיכָּם: וְהַלְּלָלְה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָל־מִצְוֹת יְחוֹה אֵלְהִיכָם: בְּבְּלְלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָלִר־מִצְּוֹת יְחוֹה אֵלְבָּת הַשְּׁמְעוּ הָּלְלָה אִם־לִבְם: וְהַלְּלֶלְה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אָלִרְמִיתְם: וְהַלְּלָלְה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אִלִּיכְם: וְהַלְּלָלְה אִם־לֹא תִשְׁמִעוּ אִּלִיתְם בּוֹב הַבְּלָלָה אִם־לֹץ הַם בּעוֹב בּי וּחִב בּבּית וֹחְנִים בִּים בּיִבּים בּיִבְּים בּילִים בּיִבּים בּיִבְּים בּיִבּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִים בּיִים בּיִבְים בּיוֹב בּיִבְּעָב בּיים בּיִבְּים בּיִבְיבְּם הַיּיִבּים בּיִּבְיבְּים בּיִבְּים בּיִבְּים בּיִבּים בּיוֹבְים בּיִבּים בּיים בּיבְּים בּיִבְּים בּיים בּיִבְים בּים בּיּבְיבְים בּיים בּיוֹם בּבּים בּים בּיבְּבְּים בּיּבְיבְים בּיּים בּילְבְים בְּים בּיוֹב בְּים בְּיבּבְים בּים בּיבְים בְּיבּים בְּשְׁבִים בְּים בּיִבְים בּיוֹב בְּים בְּיבִּים בְּישְׁבִּים בְּיבִּים בְּיִבּים בּיבִים בְּים בּיִלְבְים בְּים בּיִבְּים בּיוֹים בּיים בּים בּיבִים בּים בּיבִּים בּילְים בּיבּים בּים בּיבִּים בּים בּיבְּים בּיּבְּים בּיבְּים בְּיִים בְּיבִים בּיִים בְּיִבְים

Lección XII

Modo de expresar en hebreo nuestros pronombres reflexivo,—recíproco—e indefinido.

- 1. El pronombre reflexivo se expresa en hebreo—a) por las formas del verbo nifhal e hitpahel: v.g.: יְרְחֵוֹלֵ יִשְׁרָאֵל se confortó (recobró fuerzas) Israel (Gen. 47, 2);
- b) por el sufijo personal de tercera persona unido a una preposición: v. g.: קון רעים se apacentaron a sí mismos (Ezeq. 34, 2);
- 2. El pronombre recíproco se expresa por אַיאָ en relación con אָרָ (hermano) o אַר (compañero) y sus respectivos femeninos (An. lecc. II, 5. א B. 1.º): v. g.: אַר אָר אָר אַר אָר אַן dijo el uno al otro—o—se dijeron entre sí (Jon. 1, 7).
- N.B. En sentido disyuntivo, el uno—el otro se expresa por הָן ס מָהָ repetidos (Sin. lecc. IX, 1 b): v. g.: אֶהָר גַּרְשׁם וְשָׁם הָאֶהָר נֵּרְשׁם וְשָׁם הָאֶהָר נֵרְשׁם מַלְּעָּוֹרָ: el nombre del uno Gersom y el del otro Eliezer (Ex. 18, 3-4).

אַכְּוְרִים לְּבֹּוֹם בְּבְּשְׁמְרֵי: y estuvieron algunos días en la cárcel (Gen. 40, 4); מִזְּקְנֵין (algunos) de los ancianos de Israel (Exod. 17, 5).

c) Nadie, nada, se expresan con las mismas palabras que alguien y algo respectivamente, precedidas de negación: v. g.: אֵין אִישׁ עָכוְנוּן: nadie (está) con nosotros (Gen. 31, 50); חמו מוותר כל־נורָר כל־נורָר בל־נורָר בל־נורְר בל־נורְר בל־נורְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינְירִר בּינְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינִירְר בּינְר בּינְר בּינִירְר בּינִירְר בְּיִירְרְי בְּינְרְרְי בְּינִירְרְי בְּיִירְרְרְי בּינְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּינְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְי בְּיִירְרְרְיִי בְּיִירְרְרְיִי בְּיִירְרְרְיִי בְּיִייְרְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּיְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי ב

d) Cada uno o cada cual se expresa por איש solo o repetido: v. g.: יולכן איש לכוקבון y marcharon cada uno a su lugar (Judic. 9, 55); ברצון איש ואיש ביש según el gusto de cada uno (Esth. 1, 8).

c) Cada, todo, se expresan por בָּל sin artículo: v. g.: cada año (Esth. 9, 21).

mí, lo borraré de mi libro (Ex. 32, 33).

g) Fulano se expresa por אלמני unido siempre a אלמני unido siempre a אַלמני que hablando de cosas significa cierto, tal y tal: v. g.: עַבְּרָה אָרְכְּרָה אַלְמִנִי הוּ indicado a los criados tal y tal lugar (I Sam. 21, 3). De estos dos vocablos se ha formado בּלמנִי (Dan. 8, 13).

EJERCICIO 12.º

מַנרה	Indígena	נַלְּחָם (Guerreando
<u>א</u> פלה	Oscuro	ענה	Mortificó ,
<u>רוב</u> ל	Vanidad	עַשׁוּר	Diez
wjj.	Nuevo	การกับ	Campamento
נבל	Necio	, ,,	•

1.0 (Levit. 16, 29) אָרָרָה לא הַאָשׁוּר לַחְנָשׁ הְעַנּוּ אָת־נַּפְשׁוּר לַחְנָשׁ הְעַנּוּ אָת־נַּפְשׁוּר לַחְנָשׁ הְעַנּוּ אָת־נְּבְּר לֹא חָאֲשׁוּ הָאָוֹרָח וְחָבּּר הַנָּר בְּתְּרָכְּה לֹא חָאֲשׁוּ הָאָוֹרָח וְהַבּּר הַנָּר בְּנִי יִשְּׂרָאוֹ שִׁלְשָׁת מְהַחְּתִּיו שְׁלְשָׁת יִבְּלִים הַכָּל הָּנִי וְשְׁרָאֵי מְנִּיִם וְיְהִי חְשָׁרְאֵב בְּתוֹ בְּכְל־אָרָץ מִצְּרִים שְׁלְשָׁת יִּבְּלִים וּלְכְל־בְּנֵי וְשְׁרָאֵל הָוָה אוֹר בְּמוּשְׁבּרְם: (Ex. 10, 22-25) בְּלִים הַכּל הְבָל: אֵין בָּל־חָבְים הַכּל הְבָלים הַכּל הְבָל: אֵין בָּל־חָבְשׁ פַחַת הַשְּׁמְשׁי וּבְּלִים הַכּל הְבָלים הָכּל הְבָל: אֵין בָּלִים הַבּל הָבָלים הַכּל הָבֶל: אֵין בָּלִים הַבּל הָבָל הַנְים הַבּל הַבָּל הַבְּלְם הַבְּל הַבְּלִים הַבּל הָבָל: אֵין בָּלִים הַבְּל הַנְּיִבְין בּיִישְׁרָאֵל וַיִּנְעֵץ הַּלְּרִים הַבּל הָבְלִים הָבֹּל הְבָּלְים הָבָּל הָּבְלְים הָבּל הְבָּל בְּבָּל הָבְּלְים הָבּל הַבְּלְים הָּבְּל הָבְּלְים הַבּל הְבָּל הְבָּל הְבָּלְים הַבּל הְבָּל הָּבְל הָבְּלִים הָבָּל הָבְּלְים הָבָּל הָּבְּלְים הַבָּל הַבְּלְים הַבְּלְים הָבָּל הְבָּלְים הָבְּל הָבְּלְים הָבְּלְים הָבְּלְים הָבְּל הְבָּבְלִים הָבְּלְים הָבָּל הְבָּבְיוּן לַאְמִר הָבְּלְים הָּבְּרִים הָבְּלִים הָבְּלְים הָּלְנִים הָּלְבְּרִין לַאְמִר הָּבְּרִין לַאמֹר אָלְרִים הָּלְרִים הָּלְנִי אַלְמִנִי הַּבְּרִין לַאמִר הָּבְּלוֹם הָּלִים הָּלְבְיִים הָּלְבְיִים הָּלְרִים הָּלְיִים הְּבְּרִין לַאמִר הָּבְּרִין לַאמֹר אָּלְיבְין לִּאמֹר אָלִיים הָּלְבְּרִין לִּבְרָיוּ לִבְּרִין לִּאמֹר אָלְבְבִייו לִישְׁרְיִים הְּבָּרִיוּ לִישְׁתְּבְּרִיוּ לִישְׁבְּרִיוּ לִיחִים הְּעָבְיִים הָבְּיִים הְבָּבְיוֹם הְנִישְׁתְבָּר הָּבְּרִים הָבְּבְיּים הָּבְּרִים הָּבְּיִים הְבָּבְייִים הְבָּבְיים הָּבְּיִים הָּבְיּים הָּבְּבְייוּ לְיִבּיף הָבְּיִים הְבִּבְיוּים בְּבְיים הָּבְיּים הְיִבּרְיוּ לִיבְייִים הְיִבְּבְייוּ לְבִים הְבּבְייוּ בְּיִבְּיִים הְבִּיבְייִים הְיִבְּבְיים הְּבִּיבְיים הְּבִּיּים הְּבְּיבּים הְיבּים בּיִישְׁתְּיבּים הְיבִּים הְּבְּיבּים בּיוּים בּילְים בּילְיבִיים הְיבּים הּיבּים בּיוֹים בּילְבִים בּיבוּים הְיבּים בּיבּים הּבּיבוּים הְבִּיבּים בּיבּים הּיבּים הּבּיבוּי

DEL VERBO

Lección XIII

Concordancia del verbo con su sujeto por regla general.—Excepciones en cuanto al género, en cuanto al número, y en cuanto al género y número juntamente.—Concordancia del verbo con un sujeto compuesto.—El impersonal "se,...

- 1. El verbo concierta con su sujeto, por regla general, en género, número y persona: v. g.: אַרָקה, se rió Sara; חַבְּקה, no me reí; אָרָקה te reíste (Gen. 18, 13, 15).
- 2. Excepciones en cuanto al género:—a) Muchas veces los nombres femeninos llevan el verbo en la terminación masculina: v. g.: אַרוֹן אָרוֹן מוֹן una visión dura (terrible?) se me ha indicado (Is. 21, 2).
- b) Cuando un nombre de género femenino va con dos verbos, no pocas veces el uno se pone en la forma masculina, y el otro en la femenina: v. g.: אַכל אַכן אַכן וויס llora, languidece la tierra (Is. 33, 9).

- 3. Excepciones en cuanto al número:—a) El nombre colectivo singular lleva generalmente el verbo en plural: v. g.: מַנוֹרָאוֹ רַעְרַיּן רָעָרַיּן עָרָאוֹן רַעְרַיּאָן עָרָאוֹן עָרָאוֹן עָרָאוֹן עָרָאוֹן עָרָאוֹן וּעָרָאוֹן עָרָאוֹן רַעְרָאוֹן עָרָאוֹן רַעְרָאוֹן רְעָרָאוֹן רַעְרָאוֹן רַעְרָאוֹן רְעִיּיִין רְעִיִּיִין רְעִייִין רְעִיִּיִין רְעִיּיִין רְעִייִין רְיִייִין רְעִייִין רְעִייִין רְעִייִין רְעִייִין רְעִייִין רְעִייִין רְייִין רְעִייִין רְיִייִין רְיִייִין רְייִין רְייִיין רְייִין רְייִין רְייִיין רְייִין רְייִין רְייִין רְייִין רְיי
- b) El plural mayestático pide ordinariamente el verbo en singular: v. g.: יַרְקִיעַ שָׁקִים לְרָקִיעַ עָּילְהִים עָּרָקִיעַ עַּנְקִיעַ עַּעְּרָהִים y llamó Dios al firmamento cielo (Gen. 1, 8).
- c) Tiene el verbo en singular un sujeto plural—a) si se toma, no por la pluralidad de individuos, sino por cada uno de ellos;—β) cuando el verbo, usado impersonalmente, se antepone al sustantivo: v. g.: בּבְּבְּעֵרְ הַעָּרֶרְ אַבֶּרְ hasta las bestias del campo (cada una de ellas) clamará a tí (Joel 1, 20); הַבְּרֶעְ הַשְּׁבְּיִרָם haya lumbreras en el firmamento del cielo (Gen. 1, 14).
- 4. Excepciones en cuanto al género y número juntamente:—a) Los nombres colectivos femeninos, que comprenden en su significado individuos masculinos, llevan geralmente el verbo en la terminación masculina del plural: v. g.: : אַרָּאָן אָרָה y temieron (los de) Aram (II Sam. 10, 19).
- b) A veces se encuentra un femenino plural con el verbo en terminación masculina del singular, y viceversa: v. g.: יְלֹא נְטִים יָכּוֹת כִּבְנוֹת אִיוֹב בְּכְלְדְאָרֶץ y no se encontró mujeres hermosas como las hijas de Job en toda la tierra (Job. 42, 15).
- 5. Con un sujeto compuesto —a) de varios unidos por , generalmente va el verbo en plural, si se pospone; y concertando con el primero (tal vez con el masculino) si se antepone: v. g.: אָבֶּר וְשָׁלְוֹם נְשָׁלְוֹם נְשָׁלְוֹם נִשְׁלְוֹם עַשְׁלְוֹם עַשְׁלִים עַשְׁלְּבִּים עַשְׁלִים עַעְּלִים עַעְּבְּים עַעְּלִים עַעְּלִים עַעְּבְּים עַּעְּבְּים עַּבְּים עַעְּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַּבְּים עַבְּים עַבְּיִּים עַבְּיִים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּיִים עִּבְּים עַבְּים עַבְּיִים עַבְּיִים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְיבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עבּים עַבְּים עַבְּים עבּים עבּיב עבּים עבּי
- b) Si el sujeto se compone de nominativo y genitivo, concierta a veces el verbo en género y número con el genitivo, por encerrar éste la idea principal: v. g.: מְלֵבְוֹנְוֹיִנְוֹ la voz de los primates enmudecia (Job. 29, 10).
- N. B. En todos estos casos, como fácilmente se ve, más se atiende para la concordancia, al sentido que a la palabra (Lecc. II).

- 6. El impersonal «se»... (v. g.: se dice=dicen) se expresa en hebreo—a) por la tercera persona masculina del singular activa (sobreentendiéndose אַל־כּוֹן כְּרָלִי, v. g.: אַלְיּבּוֹן בְּרֶלִי por lo cual se llamó su nombre Babel (Gen. 11, 9);
- b) por la tercera persona masculina del plural activa (sobreentendiéndose אַנְעִים: v. g.: יְשַׁהַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאָנְנִיי: me buscarán y no me encontrarán, o, se me buscará y no se me encontrará (Prov. 1, 28);
- c) por la tercera persona masculina del singular de las formas pasivas Nifhal, Puhal u Hofhal: v. g.: אַוֹרוֹכֵל לִכְּרָא entonces se comenzó (o comenzaron) a llamar con el nombre del Señor (Gen. 4, 26);
- d) por la segunda persona masculina del singular: v. g.: אָרְ עַוְרְיִאָּרְ עַוְרְיִאָּרְ עַוְרְיִאָּרְ עַוְרְיִאָּרְ עַוְרְיִאָּרְ עַוְרְיִאָּרְ עַוְרְיִאָּרְ a Gaza (Judic. 6, 4);
- e) por el infinitivo: v. g.: לְמַצֵּן טַבּּר שְׁמִי בְּכֶל הָאָרֶץ para que se celebre mi nombre en toda la tierra (Ex. 9,16).

EJERCICIO 13.º

אָבַל	Lloró	מָקְוָה	Reunión
אַלַף	Mil	<u>נְגַ</u> ה	Brilló
אָ <u>כו</u> ל	Languideció	נוּם	Huír
אַנַח	Se lamentó	נְחוּשָה	Bronce
אַרְבָעִים	Cuarenta	ערַד	Se preparó
	Hierro	צוק	Fundir
נפו	Vid	צַלְמָנֶת	Oscuridad
129	Se purificó	קרָאַר	Encuentro, frente a
וַבָּשָׁה	Seco	רֶכֶב	Carro
מַאָּה	Cien	שְׁמַחַ	Alegre
מוצא	Lugar de salida		

Lección XIV

Uso del perfecto: su significación propia.—Casos en que equivale a nuestro presente, imperfecto, pluscuamperfecto y futuro.—El perfecto con wau conversivo.

- 1. El perfecto significa propiamente una acción realizada ya, sea reciente o remota (An. lecc. XII, 5): v. g.: אֱלֵוֹר אֵלֵוּי מוֹם אַנְוּר אָלֵוּי פּוּם אָלֵוּע אָלֵוּר אַלִּי el Dios de vuestro padre me dijo anoche (Gen. 31, 29); בְּיוֹר אָלִיי לִי לִינּע הָׁמִי בּׁ מְעִי הַ בּׁעְשׁ has hecho? (Gen. 4, 10).
- b) en las sentencias generales, en las que se expresa una regla constante: v. g.: אַבול בַּוֹרָל dice el perezoso: (hay) un león en el camino (Prov. 26, 13);

- c) cuando sirve para confirmar un hecho del momento actual: v. g.: פון אַכור יוון אַלי esto me dice el Señor (Jerem. 27, 2).
- 4. Se traduce por nuestro pluscuamperfecto, cuando designa un hecho pasado, anterior a otro hecho pasado también, con el que dice relación: v. g.: יֵילֵי שָׁבֵּ בִּיבָא הַשְּׁבֶּינִי y pernoctó allí, porque se había puesto el sol (Gen. 28, 11).
- b) cuando la frase anterior indica un suceso futuro, o una condición: v. g.: כָּרְבְּ יוֹם לֵיחוֹהְ וּבְאָה הֶנֶבְ בְּמִצְּרֶים: se acerca el día del Señor y vendrá la espada contra Egipto (Ezeq. 30, 3-4).
- N. B. 1.º En las sentencias condicionales, el perfecto del segundo miembro (apódosis) equivale a veces al imperfecto o al pluscuamperfecto de subjuntivo: v. g.: לוּלֵי יְהוְה צְּבְאוֹת הוֹתִיר לְנוּ שֲׁרִיר כִּמְעָׁטְ לוּלֵי יְהוְה צְּבְאוֹת הוֹתִיר לְנוּ שֲׁרִיר כִּמְעָׁטְ si el Señor de los ejércitos no nos hubiese dejado residuo, como Sodoma seríamos (Is. 19).
- 2.º Se emplea también el perfecto para expresar deseo, mandato, súplica, etc.: v. g.: לוּ־מַתְנוּ בָּאָרֵץ מִצְּרֵים: jojalá hubiésemos muerto en tierra de Egipto! (Num. 14, 2); בּי אָם זְּכַרְתַּנִי: acuérdate, pues, de mí (Gen. 40, 14).
- 6. El perfecto con wau conversivo—a) se emplea después de un imperfecto o imperativo con la fuerza de los mismos (An. lecc. XIII, 2): v. g.: אַכָּוֹ בְּעָבוֹ בְּעָבוֹ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בּעָרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָבוֹ בִּעָּרֵ בְּעָרֵ בְּעָרֵ בְּעָרֵ בְּעָרֵ בְּעָרֵ בְּעָרֵ בְּעָרֵבְּיִ בְּעָרֵ בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרֵי בְּעָרָי בְּעָרָי בּעְרָי בְּעָרָי בְּעָרִי בְּעָרָי בְּעִרְי בְּעָרְי בְּעָרָי בְּעָרְי בְּעָרָי בְּעִרְי בְּעָרְי בְּעָרְי בְּעִרְייִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִר בְּעָרָי בְּעִרְי בְּעִרְייִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיבְיי בְּעיי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיבְיי בְּעִיי בְּיבְיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיבְייי בְּעִיי בְּיבְייי בְּעִיי בְּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּעִיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְיבְייי בְּי

b) Se usa con diversa significación temporal, sin que le anteceda precisamente el *imperfecto*, y a veces introduciendo la apódosis de la frase precedente; en este caso denota respecto al verbo anterior la consecuencia (wau consecutivo) que de él se deriva: v. g.: בְּלֶכְהָךְּ בְּיִּוֹם בֵּעְבָּוֹרְ וֹמְצָאֹתְ שָׁבֵּי al marcharte hoy de mí, encontrarás dos varones (I Sam. 10, 2); תְּבֵּוֹת בִּעְבָּי מִבְּעָר וֹמְצֵא אָרוֹן ... וְבֵוֹת el que le encontrará, le matará (Gen. 44, 9).

EJERCICIO 14.º

חַלָּת	Ardió de ira	קַבַר	Enterró
לוּ	Sí	בוו	Caín
עֶכְּרוֹן	Efron		

Prov.) :1.2.
1.0.
2.0.
(14, 1) (14, 2.0) (14, 2.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (14, 1.0) (15, 1.0) (15, 1.0) (16, 1.0

Lección XV

Uso del imperfecto: Su significación propia.—Casos en que equivale a nuestro presente, imperfecto, perfecto y presente de subjuntivo.—El futuro con wau conversivo.

1. El imperfecto significa propiamente una acción que todavía no se ha realizado (An. lecc. XII, 5): v. g.: הַרְבָּוֹלְנִי borraré al hombre (Gen. 6, 7).

- 2. Equivale a nuestro presente—a) cuando designa una cosa habitual: v. g.: בוֹל בְּוֹי בְּוֹי בְּוֹי לִחָּה אָרָנִי בְּוֹי לַוֹּא נָה אָשֶׁר יִשְׁהָה אָרָנִי בְּוֹי לַחִּט פּא es ésta (la copa) en la que bebe mi señor? (Gen. 44, 5);
- b) en las sentencias generales: v. g.: בוְ הְבֶם יִשְׁכּוֹ אָב: el hijo sabio alegra al padre (Prov. 15, 20);
- c) cuando la acción por él significada, se está realizando en aquel mismo momento: v. g.: ייִבְּקְעָהָ cqué busca? (Gen. 37, 18); אַרָע אַרָע no sé (I Reg. 3, 7).
- N. B. En estos casos, como se ve (lecc. XIV), se usa indistintamente el imperfecto o el perfecto.
- 3. Corresponde a nuestro imperfecto, cuando se trata de acciones que se repiten o continúan, estableciéndose costumbre o hábito: v. g.: בְּרָהְ וְעָשֶׁה אִיוֹב בְּלְהַיְנִיןְם así hacía Job todos los días (Job 1, 5).
- 4. Se traduce por el perfecto—a) cuando va precedido de las partículas אָן entonces, מַבְּטָרָם aún no, o מַבְּטָרָם antes que: v. g.::מָבָרָם מִשְׁרָּן מִשְׁרָן מִשְׁרָן. entonces cantó Moisés (Ex. 15, 1);

- N. B. A veces el imperfecto indica potencia, permiso, etc.: v. g.: אָבל האָבְלּ יבוּגְן אָבל האָבְל ce todo árbol del paraíso comiendo comerás (=puedes comer) (Gen. 2, 16).

- c) En los profetas equivale frecuentemente a nuestro futuro: v. g.: אַכוּן בְּלֶא שָׁכוּן עָלֶא y se llamará su nombre Admirable (Is. 9, 5).
- d) A veces indica la relación de consecuencia (wau consecutivo) que guarda con el verbo anterior; entonces equivale a cualquiera de los tiempos arriba indicados, y no viene necesariamente después del perfecto: v. g.: כְּרֵא בָּאֶלֹנְה וַיִּצְנָהוּן: llama a Dios y le responde (Job. 12, 4).

EJERCICIO 15.º

<u> </u>	Valle	צור	Formar
קַרָה	Concibió	ַב <u>וצ</u> ר	Se abrevió
פַרְעה	Faraón ·	רֶהֶם	Útero

Prov.) יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף יָמֵים וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים הִקְּצְּרְנָה: 1.º 1.º 2.º (10, 27 בְּבֶּרְ בָּהְיִּהְ בָּבֶּיִם אָצִּוֹרְךְּ בַבָּּמָוֹ בְּיִתְּיִךְ וְבָּרְ וְהַוְּהְ בָּבְּיִתְ בְּרִיא לֵּנוֹיִם נְחַתִּיךְ בָּבָּיִן וְהַוְּהְ בָּבְּיִתְ לְאַ־אִירָא בָע יִרְנְיִהְ וְבִּעְּתְרָ בְּנִיא צַּלְּמְוֶת לְאִ־אִירָא בָע יִרְנְיִהְ וְבִּיּא בַּנִייִם נְחַתִּיךְ בָּנִיא בַּנְיִיתְּיִבְּ בְּנִיא צַּלְמְוֶת לְאִ־אִירָא בָע בַּרְ בַּנִיא צַלְמְוֶת לְאִ־אִירָא בָע בִּי 3.º (Jerem. 1, 4-5) בִּיבָּה צַמֶּרְנִי וְהִנְּה וַיִּאמֵר בִּי 25, 4) בִּיבָּה צַמֶּרְנִי וְהוּנָה וַיִּאמֵר בִּי

אַרְנִי יְדַבֶּר־נָא עַכְּדְךָּ דָבֶר בְּאָוְנֵי אַרנִי וְאַל־יִחַר אַפְּּדְּ בְּעַרְהֶּדְּ פִי כָמוּדְּ בְּפַרְעְדְ: (Gen. 44, 18) -5.° (קמְּדְר זְבָע אֶת־חַנְּח אִשְׁתֹּן וַתַּבַר וַתִּלֶּד אֶת־קֶוּן: (Gen. 4, 1)

Lección XVI

Uso del cohortativo. - Uso del vusivo.

- 1. El cohortativo, que no se emplea más que en la primera persona (An. lecc. XIII, 4), se usa—a) para exhortarse uno a sí mismo o expresar enfáticamente su resolución: v. g.: אֵנְיֶלְהוֹ וְּאָשְׁכְּוֹחְ בְּחַבְּּוֹלְ salte de gozo y alégreme en tu benignidad (Ps. 31, 9);
- b) en las súplicas, deseos y ruegos: v. g.: בָּיֵר אָרָה en mano del hombre no caiga yo (II Sam. 24, 14);
- c) unido el wau, en significación de para que, a fin de que...; después de otro verbo que exprese deseo, mandato, permiso, etc.: v. g.: הָבִיאָה לִי tráeme para que coma (Gen. 27, 4);
- d) después del wau conversivo: v. g.: אַרָּבוּלָה: y levanté el vino y dí al rey (Neh. 2, 1).
- 2. El yusivo, propio únicamente de la segunda y tercera persona (An. lecc. XIII, 5), se usa—a) para mandar o prohibir: v. g.: אוֹרָ: haya luz (Gen. 1, 3);
- b) para expresar un deseo o una súplica: v. g.: בַּרֶּיךְיּ: confirme el Señor tus palabras(Jer.28,6);
- c) después del wau en significación de para que: v. g.: מְלָהוֹ וְיָכוֹהְ מִים apedreadle para que muera (l Reg. 21, 10);
- d) después del wan conversivo: v. g.: מַלְלֵּחָהְ וַּלְּטֵהְ וַ עְּלֵחָהְ וְיִלְּחָהְ עִי comió, y bebió, y se levantó, y se marchó (Gen. 25, 34).

EJERCICIO 16.º

אֹהֶל.	Tabernáculo	כוועד	Tiempo definido
אַהַרוֹ	.Aarón	מַמְצַמִים	Manjares delicados
אות	Señal	םֶתֶּר	Oculto, amparo
בָּבַל	Separó .	עָתַר	Rogó
קַּקה	Se refugió	אָפַרָה <u>ּ</u> עַ	Rana
בָאוֹר	Lumbrera	רָקוּעַ	Firmamento

1.0 אַגוּרָה בְּאָהָלְּךְּ עְוֹלְכִיִם אֲחֲמֶה בְּמַתֶּר בְּנְפֶּיְדְּ: (Ps. 61, 5) בּיאָה לְּנִיְרָה בְּאָהָלְךְּ עְוֹלְכִיִם אֲחֲמֶה בְּמַתֶּר בְּנְפֶּיְדִּ: (Ps. 61, 5) בּיאָרָה וְאַבֶּרֶכְּה לִּפְנִי מוֹתְי: (Ps. 61, 5) בּיאָבֶּר וְאַבֶּרֶכְּה לִפְנִי מוֹתְי: (Gen. 27, 7) בּיִּקְרָא פַּרְעה לְמאָה בִּיְלְים וֹלְיַמִים וְשָׁנִים וְשָׁנִים: (Gen. 1, 14) בּיִּקְרָא פַּרְעה לְמאָה וֹלְאָהָרוֹ וַיִּאמֶר הַאְבִּירוֹ אָל־יְדֹנְה וְיָםר הַאְפַּרְדְעִים מִשֶּׁנִי וֹלְאַהָרוֹ וַיִּאמֶר הַאְתִּירוֹ אָל־יְדֹנְה וְיָםר הַאְפַּרְדְעִים מִשְּׁנִי וֹלָבְּא בַּרְעִה לְמאָר הַמְעְמִירוֹ אָל־יְדְנָה וְיָםר הַאְפַּרְדְעִים מִשְּׁנִי וֹבְּא בּבְרַעִּים מִשְּׁנִי וֹבְּא בּבְּרִעה בִּעְתִּירוֹ אָל־יְדְנְהוֹ וְיָבֶר הַאְבַּרְדְעִים מִשְּׁנִי וֹבְּא בּבְּרִעה בִּעְתִּירוֹ אָל־יְדְנִה וְנִיםר הַאְבַּרְדְעִים מִשְּׁנִי וֹבְּר בּאַתְּרִין בּיִבּעה בּאָבִירוֹ וּיִבְּר הַבְּבְּרִינִים מִשְּׁנִיים וּבְּיבּר הַבְּיִבְּר הַבְּיִבְּר הַיִּבְּר הַבְּבְּרִים מִשְּׁנִיים וּבְּבִים מִבְּיבְיִים מִשְּׁבִיים מִיִּבְּיִים מִּבְּרְיִנִים הַאְבָּר הַבְּעְבִּר הַבְּיִרְיִנִים הַאָּבְּרְיִעִים הַאְּבִּר בּיִבְּרְיִים הַיִּבְּיִים בְּבְּבְּרְנִים הַבְּבְּרְנִים הַבְּבְּבְיבְּיִבְּר הַבְּבְּרִים הַבְּבְּרִים בְּבְּבְּרְנִים הַבְּבְּרְנִים מִבְּיִים בְּבְּבְּבְּרְנִים בּיִבְּבְּרִים בְּבְּבְּרְנִים בְּבְּרְנִים בְּבְּבְּבְּרְנִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּרְנִים בְּבְּבְּרְנִים בְּבְּבְּרְנִים בְּבְּבְּיִרְיִים בְּבְּבְּרְיִים בְּבְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְבִּיוֹ בְּיִיבְיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְיּבְיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְבְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּבְבְּבְיִים בְּבְּבְּבְיּבְים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְיבְיּבְבְּבְיוֹים בְּבְּבְּבְיּבְיים בְּיִבְּבְיּבְיבְיבְּבְּבְיּבְיבְיים בּיּבְבְּבְּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיים בּיבְּבְּיִים בְּבְּבְיבְיבּיים בְּבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְים בְּבְּבְּבְּיבְיים בְּבְבְּבְיבְים בְּבְּבְיבִּים בְּבְבְּבְיבְיבְיבְיבְּבְיבִים בְּבְבְּבְּבְיים בּבְּבְּבְיבִיים בּבְּבְיבְיבִים בְּבְּבְבְּבְּבְיים בְּבְּבְיבִיים בּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְּבְיבִּים בְּבְּבְיבְּבְּבְ

Lección XVII

Uso del imperativo. - Dos imperativos unidos.

- 1. El imperativo sirve—a) para mandar: v. g.: קום לֶךּ ievántate y marcha a Nínive (Jon. 1, 2);
- c) para amenazar: v. g.: קולילן אָניוּח הַרְטִינין gemid, naves de Tarsis (Is. 23, 1);
- a) en estilo profético, principalmente, para hacer una promesa cierta, equivaliendo a nuestro futuro: v. g.: יְוֹפֵלֵל rogará por tí y vivirás (Gen. 207).

EJERCICIO 17.º

אָישון	Pupila, niña	מוֹבֶּם	Altar
בֵּית־אֵל	Betel	מְנוּחָה	Descanso
בְּשָׂר	Carne	פַעַם	Vez, paso
ירָהַן	Jordán	רָםץ	Lavó

וְעִיבֶּיךְ הְּרָכֵי הָצִּרְבָּךְ: (Ruth. 1, 9) בִּיתְבֶּילִ לְבָּרְ לִבְּרָ לִבְּרָבְי לִבְּבְּרְ לִבְּי לִבְּיִבְּרְ לִבְּרָבְייִבְיים בְּעִבְּרָבְּיוּ לְבָּבְּרָבְייִבְּי לִבְּבָּר לְבָּרְ לִבְיּבְּרָבְייִבְּי לְבָּבְּרָ לִבְּי לִבְּבָּר לִבְּי לִבְּיִבְּי לִבְּבָּר לִבְּי לִבְּיוּ בְּבָּבְים וּבְּבָּבְרָבְייִבְּי לִבְּבָּבְיים לִבְּבְיבְּרָב לִבְּיבְבְּי לִבְּבָּרְ לִבְיּבְי לִבְּבָּרְ לְבָּבְים בְּבְבְים בְּבְּבְבְיים בְּבְבְּרָבְיים בְּבָבְים בְּבְּבְבְיים בְּבָּבְים בְּבְבְּבְיבְרָב בְּבָּבְים בְּבְבְּים בְּבְּבְבְים בְּבְּבְבְים בְּבְבְבְּים בְּבְבְים בְּבְבְּבְיבְיים בְּבָּבְים בְּבְבְּרָב בְּבְיבְים בְּבּבְים בְּבְבְּבְּרָב בְּבְיבְים בְּבְבְים בְּבּבְים בְּבְבְּבְבָּר בְּבָּבְים בְּבְבּבְים בְּבּבְיבְבְי בְּבּבְים בְּבּבְיבְבְיים בְּבּבְיבְבְיבְבְּבּיבְים בּבְּבּבְיים בְּבּבְיבְבּיים בּבּבְיבּבְיים בּבְּבּבְיבְבּים בּבּבּים בּבּבּבְיבּבְים בּבּבּבְים בּבּבְיבּבְים בּבּבְּבְבּבְים בּבּבּבְים בּבּבְיבּבְיבּבְים בּבּבּבְּבּבְיבְבּבּבְים בּבְּבְבּבּים בּבְּבּבְבּבּבְיבּבְיבּבּבּים בּבּבְיבּבּבּבּים בּבּבּבּבּבְיבּבּבּבּבּב

Lección XVIII

Uso del infinitivo absoluto- y del constructo.

- c) En las narraciones rápidas sustituye, como el infinitivo histórico de los latinos, a los demás tiempos, sea que le preceda o no otro verbo en forma personal. En el primer caso se traduce en el mismo tiempo de dicho verbo; en el segundo, se atiende al contexto: v. g.: מַרַרְנוֹ וְכוֹרְנוֹ וְכוֹרְנוֹיִי מִינוֹ וְיִי comer y sobrar (comerán y sobrará) (II Reg. 4, 43).
- d) Con frecuencia tiene fuerza de *imperativo:* v. g.: מָבְיוֹם הַשְּׁבֵּוֹרְ אֶּרִיוֹם guarda el día del sábado(Deut. 5, 12);
- 2. El infinitivo constructo, por su carácter de nombre verbal,—a) puede encontrarse en todos los casos, en calidad de sujeto, término directo o indirecto de una oración: v. g.:
 - Nom. ארטוב היות האָרָם לְבְּדְוּ: no (es) bueno que el hombre esté solo (Gen. 2, 18).
 - GEN. מת מפור ועת רקוד: tiempo de plañir y tiempo de bailar (Eccle. 3, 4).
 - DAT. מת לֶלֶהֶת וְעַת לְמֵוּת: tiempo para dar a luz y tiempo para morir (Eccle. 3, 2).
 - Ac. ארן בארן באר אר no sé salir y entrar (I Reg. 3, 7).
 - ABL. בור אַר מְהַכּוּת ABL. בור שָׁב מְהַכּוּת Amalec (II Sam. 1, 1).
- b) Puede así mismo recibir sufijos, advirtiendo que los nominales expresan el sujeto, y los verbales el término directo del verbo: v. g.: מְרָנְנֵי para matar yo; para matarme.

- c) El infinitivo constructo con después del verbo הְּיָה indica posibilidad o necesidad y equivale a nuestros tiempos de obligación activos o pasivos: v. g.: בְּיִהְ הַשֶּׁכְישׁ כְּבוֹא estando ya para ponerse el sol (Gen. 15, 12).
- N. B. El infinitivo constructo, por razón de su carácter nominal, prefiere la partícula negativa בְּלְחֵי אַבְלֹּ־מִמְנֵנְוּ: v. g.: צְּוִיתִיךְ לְבַלְתִּי אֲבְלֹּ־מִמְנֵנְוּ: te mandé que no comieras de él (Gen. 3, 11).

EJERCICIO 18.º

בּית־שֶׁמֶשׁ	Betsemes	צְּפָה	Hizo guardia
בָּעָה	Mugió	אַפֿיע	Guardia
בַּלַל	Comenzó	ר <u>ָנ</u> וֹ	Temió
יַשַר	Fué recto	שׁלִּםְוּ	Mesa
בְּלָה בְּלָה	Terminó, acabó	שמאל	Izquierda
סָנֵר	Cerró	יַשְׁתָה שְׁתָה	Bebió
עלי	Elí		

ים ביום הַהוּא אָקִים אָל־עֵלי אָת כֶּל־אֲשֶׁר דְּבַּרְתִּי אָל־בֵּיתוּ בּיוֹם הַהוּא אָקִים אָל־עֵלי אָת כֶּל־אֲשֶׁר דְּבַּרְתִּי אָל־בֵּיתוּ בִּיְרַבְּי עַל־בָּיתוּ בִּיְרַבְּי עַל־בָּיתוּ בִּיְרַבְּי עַל־בָּיתוּ בִּיְרַבְּי עַל־בָּיתוּ בִּיתרֹשָׁכֵשׁ בִּיְסִלְּה אַחַת הַלְּכוּ הָלְדְ הַשְּׁלְהָוֹ צָפה הַצָּפִית אָכוּל שְׁמִאוֹל: (Is. 21, 5) - 1.0 בְּיִבְּיה הַשְּׁעַר בְּיִשְׁרָה הַשְּׁעַר בַּיּשְׁרִים מִשְׁחוּ כָּוְלְי: (Is. 21, 5) בִּיהִי הַשַּׁעַר לְּכִּוֹר בַּהשָׁרְ וֹבְּיְהִי וְאָת הַתְּבְּיִבְּיִ מֵּלְי: (Is. 37, 28) בִּיהִי הַשַּׁעַר לְּכִּוֹר בַּהשֶׁרְ בַּהשֶׁרָ בַּיִּבְיּים נִצְאוּ: (Jos. 2, 5)

Lección XIX

Uso del participio: en calidad de nombre verbal,—con relación al tiempo,—y en cuanto a su régimen.

- 1. En calidad de nombre verbal—a) puede encontrarse el participio en estado constructo: v. g.: :קובר שׁבְּרוֹ los que nan tu nombre (Ps. 5, 5).
- b) Puede, así mismo, recibir sufijos, advirtiendo que los nominales expresan el sujeto, y los verbules el término: v. g.: עיטיר mi Creador (Job 35, 10); el que me crea (Job 31, 15).
- 2. Con relación al tiempo, equivale el participio a los diferentes tiempos personales.—a) Con mucha frecuencia se emplea en vez del presente: v. g.: יוֹרֶע יְהוֹרֶ צַרִיקִים conoce el Señor el camino de los justos (Ps. 1, 6).
- N.B. Si el sujeto es un pronombre personal, se pone junto al participio; si es un sufijo, va pegado a ישׁ en las frases afirmativas, y a אָר אַהָּוֹה עוֹמֵד עָלִיוֹ אַרְמַח־קְּדֵשׁ הוֹאָז : en las negativas: v. g.: אָר אַהָּוֹה עוֹמֵד עָלִיוֹ אַרְמַח־קְּדֵשׁ הוֹאָז el lugar sobre el que tú estás, tierra santa es (Ex. 3, 5); אָר בּיִשִּׁךּ מֵוֹשִׁיעַ: si tú salvas (Judic. 6, 36)
- b) Unido al verbo קּיָה se traduce por nuestro imperfecto: v. g.: ימָה הְיָה רְעָה אָר־צֵאן יְתְרְן: y Moisés estaba apacentando (apacentaba) las ovejas de Jetró (Ex. 3, 1).
- c) En conexión con otras acciones pasadas, tiene fuerza de perfecto: v. g.: ויעובו אָרִיְהוָה הַמוּצִיא אוֹרְם מַאֶּרִץ
 y abandonaron al Señor, que los sacó de la tierra de Egipto (Jud. 2, 12).
- d) Está en lugar del futuro, cuando se trata de un suceso que se considera de próxima realización: v. g.: מולה אני יצא: מו מולה אני יצא: מולה אני יצא: מולה אני יצא: מולה מולה אני יצא: מולה מולה אני יצא: מולה מולה מולה אני יצא: מולה אני יצא
- N. B. El participio activo equivale a los diversos participios latinos según exija el contexto: v. g.: no moriens (Zach. 11, 9); mortuus (Gen. 23, 4); moriturus (Deut. 4, 22),

- e) El participio pasivo corresponde frecuentemente al participio latino en dus o al verbal en bilis: v. g.: בְּדֵוֹל בְּוֹהָלֵּל בְּיִאְרֵי: grande (es) el Señor y muy digno de ser alabado (Ps. 48, 2).
- 3. En cuanto al régimen, el participio rige el mismo caso que las formas personales del verbo: v. g.: יְרָאָּ אָרָיּ que teme al Señor (II Reg. 4, 1); יִרְשָׁ עַּרָיִם te cura (II Reg. 20, 5); יִרְשׁ בַּרִים vestido con ropas de lino (Ezequiel 9, 2).

EJERCICIO 19.º

אַבָל	Ciertamente		מַלְאָּדְ	Nuncio
אַתון	Asna		שָׁרָה י	Sara
קַרַש	Aró		אָבָא	Saba

-2.°(Eccle. 1, 4): 1.° לעולם עמֶהָת: (Eccle. 1, 4): 1.° לעולם עמֶהָת: (דור הַאָּרָץ וְדְאָרָץ לְעוֹלֶם עמֶהָת: (בּא אָל־אִּיוֹב וַיֹּאבֶּוֹת הַבָּקְר הָיוֹ חִרְשׁוֹת וְהָאָתנוֹת -5.° (Job. 1, 14-15) ביאבֶר שָּבָּא וַהִּפְָּרָם: (קָּהָת הָרָה וְיַלֶּהָת הָרָה וְיַלֶּהָת הָרָה וְיַלֶּהָת הָרָה וְיַלֶּהָת בָּן: (Gen. 17, 19) -4.° (Gen. 22, 12) -5.° (Is. 7, 14)

Lección XX

Régimen del verbo hebreo.—Verbos que rigen acusativo.— Verbos que llevan dos acusativos.

- N. B. Los diccionarios y la práctica nos enseñarán las diversas construcciones de los verbos mediante las preposiciones, y sus distintos significados.
- 2. Rigen acusativo, además de otros que también lo llevan en castellano,—a) los verbos que significan α) vestir, desnudar, cubrir, adornar...; β) abundar, carecer, llenar, saturar...; γ) sentarse, habitar y morar...; δ) ir, venir y moverse de un lugar: v. g: מַלְּאוֹ בְּנְרִיוֹ וְלָבֵשׁ בְּנְרִיוֹ עָבְעַם אָחַרְבָּוּ עַשְׁרַבְּי y quitó sus vestidos y puso otros (Lev. 6, 4); בְּלֵאוֹ y quitó sus vestidos y puso otros (Lev. 6, 4); בּלֵאוֹ אַרְבִּי בְּנִרִים אָחַרְבָּי עִּבְּרִים אָחַרְבָּי עִבְּרִים אָחַרְבָּי עִּבְּרִים אָחַרְבָּי עִּבְּרִים אָחַרְבָּי עִבְּרִים אָחַרְבִּים עִּבְּרִים אָחַרְבָּי עִבְּרִים אָחַרְבִּים עִּבְּרִים אָחַרְבָּי עִבְּרִים אָחַרְבָּי עִבְּרִים אָחַרְבָּוּ עִבְּרִים אָחַרְבִּין עִבְּרָבִי עִבְּרִים אָחַרְבִּין עִבְּרִבּים עִבְּרִים אָחַרְבִּי עִבְּרִים אָחַרְבִּי עִבְּרִים עִבְּרִים עִבּרִים אָּרִבּין עִבְּרִים עִבְּרִים אָחַרְבִּין עִבְּרִבּים עִבְּרִים אָחַרְבִּים עִבְּרִים אָחַרִּבְּיִבְּים עִבְּרִים אָחַרִּבְּיִים עִבְּרִים אָחַרִּבְּיִים עִבְּרִים אָחַרִּבְּיִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבְּרִים עִבּרִים עַּבְּרִים עִבּרִים עִבּרִים עבּרִים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּיים עבּים עבּיים עבּים עבּיים עבּיי
- b) Los verbos que, para mayor energía de la frase, llevan un sustantivo procedente de su misma raíz: v. g.: בָּבֶר בְּרֶל בְאַרְ: lloraron con llanto muy grande (II Sam. 13, 36).
- c) Muchos verbos, que nosotros usamos como intransitivos, pero que tienen una primera significación transitiva, como מָבֶר respondió a alguien; אַר סיפּפּר מָבֶר מּבְּרִים se acordó; מַבְר מִבְּרִים מוּבְר מִבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְּרִים מוּבְרִים מוּבְּרִים מוּבְרִים מוּבְּרִים מוּבְרִים מוּבְּרִים מוּבְרְיִבְּיִים מוּבְּרִים מוּבְרִים מוּבְּרִים מוּבּר מוּבְּרִים מוּבּר מוּבְּרִים מוּבּר מוּבְּרִים מוּבּר מוּבּים מוּבּר מוּבּים מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּר מוּבּים מוּבּר מוּבּר מוּבּים מוּבּר מוּבּר מוּבּים מוּבּים מוּבּר מוּבּר מוּבּים מוּבְיים מוּבּים מוּ
- N. B. Hay también verbos que se usan unas veces como transitivos y otras como intransitivos, cambiando por lo mismo de régimen y de significado, como: רָב diseutir y defender; יבל אָשֶׁבֶּח וַבְּלּרִים עַם־אָבְשׁים וַחַוּבְל. poder y dominar; יבל מַשְּבֶּח מַבְּלְרִים וַחָּרְבִי v. g.: יבְּלִרְיִם וְעָם־אַבְשׁים וַחַרּבְל. no pudieron habitar juntos (Gen. 13, 6); יבור מַשְּׁבְשִׁים וַחוּבְל. luchaste con Dios y con los hombres y veneiste (Gen. 32, 29).

Sobre esto deben consultarse los diccionarios.

3. Llevan dos acusativos—a) los verbos transitivos en las formas causativas pihel e hifhil: v. g.: יְרָאַת יְהוֹהָה os enseñaré el temor de Yahvé (Ps. 34, 12).

b) Los verbos que por su significación reclaman doble complemento directo, como hacer, formar, nombrar, elegir, etc.; los cuales llevan en acusativo la materia y lo que de ella se hace, o la persona y la dignidad, cargo o nombre que se le da: v. g.: יוֹבְנֵים מִוֹבֶם עִּוֹבֶם עִּיבֶּבְים עִּיבֶּבָּים עִּיבְּבָּים עִיבְּבָּים עִּיבְּבָּים עִיבְּבָּים עִּבְּבִּים עִיבְּבָּים עִיבְּבָּים עִיבְּבִּים עִיבְּבִּים עִיבְּבִּים עִיבְּבִּים עִיבְּבִּים עִיבְּבִים עִיבְּבִּים עִיבְּיבִּים עִיבְּבִּים עִיבְּבִּים עִיבְּיבּים עִיבְּיבְּים עִיבְּיבּים עִיבְּיבְּים עִיבְּים עִיבְּיבּים עִיבְּיבּים עִּיבְּים עִּבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִיבְּיִים עִּיבְּיִים עִּיבְּיִים עִּיבְּיִים עִּיבְּיִים עִּיבְּיִים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִּיבְּים עִיבְּיִים עִיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְיבִּים עִּיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִיבְּיִים עִּיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִיבְּים עִּיבְּים עִיבְּים עִּבְּים עִיבְּים עִּבְּים עִּבְּים עִּבְּיבְּים עִּבְּיבְים עִּבְּיבְּים עִּבְּיבְים עִּבְּיבְים עִּיבְּיבְּים עִּיבְּים עִּבְּיבְיבְּים עִּבְּיבְּיבְּיבְּים עִּבְּיבְים עִּבְּיבְיבְיבְּיבּים עִּיבְי

c) Los verbos que toman como régimen directo, complementos circunstanciales (modo, medio, instrumento...); tales son, entre otros, los que significan llenar, cubrir, sembrar, dar, privar y preguntar: v. g.: יו עוברו עוברו y la plantó de vides escogidas (ls. 5, 2).

EJERCICIO 20.º

		,	
٦⊇	Grano	סָבִיב	Alrededor
בֿלָנ	Arma	פֿלְשְׁתִּים	Filisteos
⊆َر	Prado	ਫ਼ਿ ਯੂਹ ਫ਼ਿਯੂਹ	Despojó
לחי	Mejilla	צָּעַק	Gritó
נָפֿע	Inspiró, sopló	צעָקה	Grito
נְשֶׁמֶר	Espíritu		

ים ביקה וְמָרָה וְנִיבְּה וְמָרָה וְנִיבְּה וְנִיבְּה וְנִיבְּה וְנִיבְּה וְנִיבְה וְנִיבְּה וְנִיבְיה וְנִיבְּה וְנִים וְנִיבְּה וְנִיבְּה וְּבְיִים וְּבְּבְּיִם וְנִיבְּים וְנִיבְּים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּנִיבְים וְנִיבְּים וְנִיבְּים וְבִיּים וְבְּיִים וְנִישְׁכִּוּ וְיִנְיִים וְּבְּיִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְּבְּיִים וְנִים וְּבְּים וְנִים וְנִים וְנִים וְּבְּים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְּבְּבְּים וְנִים וְנִים וְנִים וְנִים וְיִים וְּבְּים וְּבְּים וְנִים וְיִים וְּבְּבְּים וְיִים וְיִים וְּבְּיִים וְּבְּים וְּבְּים וְיִים וְיִים וְּבְּיִים וְיִים וְיִים וְּבְּים וְּבְּים וְיִים וְּבְּים וְּבְּיוּים וְיִים וְּבְּיוּבְּים וְיִים וְיִים וְּבְּיוּבְיוּים וְיִים וְּבְּיוּבְיוּים וְיִים וְיִיבְּיוּים וְיִים וְּיִיבְּים וְיִיבְּים וְיִים וְיִיבְּים וְּיִים וְּבְּיוּים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִיבְּים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיוּים וְיוּים וְיִים וְּבְּיוּים וְיוּים וְיוֹים וְיוּים וְּיוּים וּים וְיבְּים וְיבְּיוּים וְּיוּים וְיוּים וְיבְּים וְיבְּים וְיבְ

Lección XXI

Construcción del verbo pasivo.—Construcción pregnante.— Construcción de un verbo con otro.—Aposición de verbos.

- 1. Construcción del verbo pasivo.—a) Su persona agente se expresa mediante el sufijo ל y a veces por בְּלְעוֹ מִן : יַנִי מִן מִן מִוֹן מִין מִוֹן invitado por ella (Esther 5, 12); בּלְעוֹ מֵן se trastornaron por el vino (Is. 28, 7).
- e) El verbo en pasiva puede construírse también *impersonalmente*, y en este caso conserva el régimen directo con la partícula אַ u otra semejante: v. g.::יְבְּעָרְיִי יִחָלֵּהְ אָ u otra semejante: v. g.::יוֹלָלְ אָרִר יִּאָרָרְיִי וֹחַלֵּי אָרִר יִּאָרָרִי וּחַלֵּי אָרִי וּשִׁרְיּי וּשִׁרְיִי וּשְׁרֵי וּשְׁרִי וּשִׁרְי וּשׁרִי וּשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְּשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְשְׁרְיִי וְּשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וְשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְייִי וְּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וְּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וּשְׁרְיִי וְּשְׁרְיִי וְשְׁרִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וּשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְּשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְּיִי וְשִׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשִׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִייְיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִייִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִי וְּיִי וְשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִיי וְשְׁיִי וְשְׁיִייִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִי וְּשְׁיִייְיְיִי וְּשְׁיִי וְשְׁיִי וְשְׁיִייְיִיי וְשְׁיִייְיְיִי וְשְׁיִייְיִייְייִי וְיִייְיִי וְּשְׁיִייְיִייְיְיִייִיְ
- 2. La construcción pregnante—a) tiene lugar en aquellas frases, en que el complemento no corresponde al verbo allí expreso, sino a otro, que es necesario suplir, según lo exige el sentido completo: v. g.: :קֹנֶי וְלֵּלֵלְ בִּוֹשְׁבֵּן עִּנְיִלְּוֹ בִּוֹשְׁבֵּן עִּנְיִלְּוֹ בִּוֹשְׁבֵּן עִּנְיִלְּוֹ (echando) por tierra profanaron el tabernáculo de tu nombre (Ps. 74, 7).
- b) Es muy frecuente, especialmente en los Salmos y en los Profetas, porque los agiógrafos quisieron decir mucho en pocas palabras, ganando así la frase en concisión y energía, lo que pierde en corrección sintáxica.

- c) en participio: v. g.: יוֹנְ מְנֵלְ מָנְ מְנֵלְ מָנְ מְנֵלְ מְנֵלְ מְנֵלְ מְנֵלְ מְנֵלְ מְנֵלְ מְנֵלְ מְנֵלְ מִנְ מִנְיִים בּנְיִלְ מִנְיִים פּנְים מִּנְים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִּנְים מִינְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִינְים מִּנְים מִינְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִינְים מִּנְים מִּנְים מִינְים מִינְים מִינְים מִּנְים מְינְים מִּנְים מִּים מְּים מִּים מְינְים מִּים מְינְים מִּים מְּים מְינְים מְינְים מְּים מִּים מְינְים מִּים מִּים מְינְים מְּים מְּים מִינְים מִּים מִּים מְינִים מְינְים מְינִים מְינְים מְינְים מְינִים מְינְים מִינְים מִינְים מְינְים מְי

- 4. La aposición de verbos—a) consiste en poner uno a continuación de otro, con o sin wau, dos verbos en el mismo tiempo, número y persona, para expresar una idea que nosotros designamos por un verbo y un adverbio o por otros giros especiales: v. g.: מְרַרוֹ שֶׁרֶרוֹ שֶׁרֶרוֹ מִעְרֵין se apresuraron, se olvidaron de sus obras,—se olvidaron pronto (Ps. 106, 13); אַ עִינֵי: y volví y levanté mis ojos,—levanté de nuevo mis ojos (Zach. 5, 1).
- b) Esta aposición se verifica principalmente con los siguientes verbos (que en unión con otro deben traducirse adverbialmente): ישׁרָב volver (de nuevo); פוֹהַל emprendió (a gusto); מוֹהָל aumentó (mucho); se apresuró (pronto); etc.

EJERCICIO 21.º

אָרָז	Cedro	צַל	Sombra
אַרוֵה	León	קרו	Cuerno
צֵלִילַה	Hecho	בחל	Raquel, oveja
بردِ	Rama	בם.	Búfalo
עָׁמָק	Insolente	קַבַן	Peso
		· •	

Gen. 55,) יבור מון מון אַרְנַבְּיָה אָרְנִי־אֵלֵי (חַבְּרוּ נְעַנְבָּיָה אַרְנִי־אֵלֵי (חַבְּרוּ נְעַבְּרוּ נִעְבְּרוּ נְעַבְּרוּ נִעְבְּרוּ נְעַבְּרוּ נְעַבְּרוּ נְעַבְּרוּ נְעַבְּרוּ נִעְבְּרוּ נִעְבְּרוּ נְעַבְּרוּ נִעְבְּרוּ נְעַבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּבְּיוּ עַבְּבוּ בְּבְּרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּיוּ עִבְּבוּ בְּבְּרוּ עַבְּבְרוּ נְעִבְּרוּ נְעִבְּבוּ בְּבְּרוּ נְעִבְּבוּ בְּבּרוּ עַבְּבְרוּ בְּבּרוּ בְּבּרוּ בְּבִּרוּ בְּבּרוּ בְּבִּיוּ בְּבּיוּ בְּבּיוּ בְּבּיוּ בְּבּרוּ בְּבִּיוּ בְּבּרוּ בְּבּבוּ בְּבּיוּ בְּבּיוּ בְּבּיוּ בְּבּבוּ בְּבִיוּ בְּבּבוּ בְּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּיוּ בְּבּיוּ בְּבּבוּ בְּבִיוּ בְּבּבוּ בְּבְיּבּיוּ בְּבּבוּ בְּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּיוּ בְבְּבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבְיבּיוּ בְבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבְבּיוּ בְּבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְבּבּיוּ בְּבּבּיוּ בְבּבּיוּ בְבּבּיוּ בְּבְבּבּיוּ בְּבּבּיוּ ב

DEL ADVERBIO

Lección XXII

Las partículas hebreas.—El adverbio: su construcción, su repetición.—Adverbios de negación.

- 1. Las partículas hebreas—a) son, en su mayor parte verdaderos nombres; de aquí el que reciban sufijos, adopten forma de plural o estado constructo, se combinen fácilmente entre sí, tomen locativo, y adquieran fuerza relativa unidas a num.
- b) El estudio completo de dichas partículas, de sus combinaciones y diversos sentidos—que dan a la frase variedad, elegancia, propiedad, concisión y energía—sólo puede adquirirse con el manejo de los diccionarios y la lectura de la Biblia. Aquí estudiaremos tan sólo lo más preciso acerca de su construcción.
- 2. El adverbio—a) modifica la significación tanto del nombre como del verbo: v. g.: מַנְיֵם לֹא בִינְים pueblos no poco=muchos pueblos (Is. 10, 7).
- b) El adverbio, al juntarse con un nombre, puede ponerse α) en estado constructo delante de él: v. g.: מַנְטֵ מֵנְים מִנְים מִנְּים מִנְים מִּנְים מִּים מְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְיּים מְיּים מִּים מְיּים מְּים מְּים מְיּים מִּים מִּים מְּים מְיּים מְיּים מִּים מְיּים מִּים מְיּים מִּים מְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִי
- c) La repetición del adverbio indica o su grado superlativo, o un aumento sucesivo, o distribución: v. g.: TND muchísimo (Gen. 7, 19); : DYD DYD poco a poco (Ex. 23, 30).
- 3. Los adverbios de negación—a) más frecuentes son y y; el primero expresa la simple negación (non), el segundo añade a la negación la idea de súplica, mandato, de-

seo, etc., (ne); si bien las prohibiciones categóricas se expresan por אל (Lecc. xv, 5-b): v. g.: אוש: nadie saldrá; אל תְרָצַח: nadie salga (Exod. 16, 29); הלא תַרְצַח: no matarás (Ex. 20, 13).

b) También se usan como adverbios de negación en el estilo poético בָּלִי ע בַּלִי v. g.: בָּלִי ע בַּל (Ps. 10, 11);

הכלי יבוא: no vendrá cosecha (Is. 32, 10).

c) La partícula בלחו expresa la idea de exclusión—sin, excepto, fuera de...—y puede llevar sufijos personales: v. g.: און בוון ביאון בלחוף no hay santo como Yahvé, porque no hay (nadie) fuera de tí (I Sam. 2, 2).

- d) Otra palabra con que también se expresa la negación, es el sustantivo און, usado comúnmente en el estado constructo און, que significa la no existencia de una cosa, y se traduce por no es, no hay, no había, etc., según lo exija el contexto: v. g.: בּיָטִים הַוֹם אֵין בֶּילֵים בּיִטִים en aquellos días no había rey en Israel (Judic. 17, 6).
- N. B. 1.º Cuando se junta con un verbo, éste se pone generalmente en participio: v. g.: אָן וְצֵא וְאֵן בְּאָ no había quien saliese, ni quien entrase (Jos. 6, 1).
- 2.º Cuando el sujeto de la oración es un pronombre personal, se pone como sufijo de אֵינֶנִי נֹתֵן לְכֶּם תֶּבֶן: v. g.: אֵינֶנִי נֹתֵן לְכֶם תִּבֶּן: vo no os doy paja (Exod. 5, 10).
- e) Una negación unida a כל denota exclusión total—ninguno, nada, etc.: v. g.: ילְרָשׁ אֵין כל y para el pobre nada absolutamente (II Sam. 12, 3).
- f) Dos negaciones no afirman, como en latín, sino que niegan con más fuerza: v. g.: אין בְּכֶּךְ לֹא נְחְשֶׁב בִּימִי no se estimaba en nada la plata en los días de Salomón (I Reg. 10, 21).
- g) Cuando se suceden dos frases negativas, se omite algunas veces la negación en la segunda, principalmente en el estilo poético: v. g.: מַלְּבְּוֹלְ בְּנִינְעִים בּנִיעִים בּנִיעִים מַלְּבְּרָתְ עַּרִיכְּוֹם יִּעְיִם מַלְּבְּרָתְ עַרְיִּעִים no se levantarán los malvados en el juicio y (ni) los pecadores en la reunión de los justos (Ps. 1, 5).

EJERCICIO 22.º

תְּרְשׁ Nuevo יְחַרְשׁ Castigó ויִמֶּן Ira יְמֵּח Durmió רבח Corrigió

1.° ניאמְרוּ אָל־מּשֶׁה הַמִּבְּלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְּקַהְתָּנוּ בֹּמִבְּרִים בְּמִצְרִים לְקַהְתָּנוּ בֹּמִבְרִי (Exod. 14, 11) ביום הַאְבִיע מִקְרָא־קּבֶשׁ וְיְנָה לְכֵּם בַּל־מְיָלָאְכָּה כֹא־וִעְשָׁה הַבּיוֹם הַאְבִיעי מִקְרָא־קּבֶשׁ וְיְנָה לְכֵּם בַּל־מְיָלָאְכָה כֹא־וַעְשָׁה הוּא לְבַרּוּ וִעְשָׁה לְכֵב: (Exod.) בּיוֹם הַאְבִיעי מִקְרָא־קּבָשׁ הוּא לְבַרּוּ וִעְשָׁה לְכֵב: (12, 16 בִּיוֹם הַאְבֶּעְהָה הוּא שִׁיְּהָנָה וּמַה־שָּנְעֲשָׂה הוּא בַּחַר הוּא שִׁיְּהָנָה וּמַה־שָׁנְעָשָׁה הוּא שִׁיְּרָנִי וְאַלֹּבְּהְוֹם בְּאַבָּר וְנִשְׁה הוּא בַּחַר בַּאַבְּיה הוּא שִׁיְּהָנָה וּמַה־שָּׁבְעָשְׁה הוּא בֹּחַר בּאַבְּבּוּ הוּא שִׁיְּהָנָה וּמַה־שָּׁבְעָשְׁה הוּא בַּחַר בּאַבָּר (Ps. 6, 2) בּיוֹם הַאָּבְיּעוֹם בּלְבָּר בָּבְּבְּיִי מִבְּרִיץ כִי כָּלָם יְשֵׁנְים: (Eccle. 1, 9) בּין מִיּרְבֵּר בּלְּבְּלְיוֹב בְּלָם יְשֵׁנְים: (I Sam. 26, 12)

Lección XXIII

Adverbios interrogativos: Modo de expresar la pregunta en general, la pregunta directa, la indirecta, la disyuntiva y la negativa.—Modo de expresar la respuesta tanto negativa como afirmativa.

1. La pregunta—a) se indica a veces, al hablar, por sólo la inflexión de la voz; por donde en algunos pasajes bíblicos sólo por el contexto se conoce que la frase es interrogativa: v. g.: אַרוֹנו על־בְּינוֹן y yo ¿no perdonaré a Nínive? (Jon. 4, 11).

Pero generalmente lleva algún adverbio de interrogación.

b) La pregunta directa se expresa ordinariamente por el הַ interrogativo, que unas veces pide respuesta negativa, y otras afirmativa: v. g.: אַרָּלְיּבּוֹלְיִי נּצְּטִי עִס acaso custodio de mi hermano? (Gen. 4. 9).

- c) La pregunta indirecta se indica o con el interrogativo o con א, quedando indecisa la respuesta: v.g: בְּאָרֵה הַנְבּוּג veamos si ha brotado la vid (Cant. 7, 13).
- e) La pregunta negativa, equivalente a una afirmación rotunda (nonne?—¿acaso no...?) se expresa por אַבְּהָיא בְּחוֹבְה עֵל־םַבְּּה עֵל־םַבְּּה עַל־םַבְּּה עַל־םַבְּה עַל־םַבְּּה עַל־םבּּא נוֹניים (Jos. 10, 13).
- b) La respuesta afirmativa no se expresa por ningún adverbio equivalente a nuestro sí, sino repitiendo la palabra principal de la pregunta: v. g.: יוֹאָכוֹר אָרָה וְהַ בְּנֵי עֲשֵׁוּ y dijo: deres tú mi hijo Esaú? y dijo: yo (soy) (Gen. 27, 24).

EIERCICIO 23.º

אַבשָלום	Absalón	מִיבָּיָהוּ	Miqueas
ּגִלְעַר	Galaad	מַלְּחָמָה	Guerra, batalla
קבל	Desistió	פה	Aquí
מולדת	Familia, generación	רַמת .	Ramot

י.1 שָאוֹל שְאַל־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמְוֹלַרְהֵנוּ לֵאמר הַעוֹר אֲבִיכֶם חֵי הַנִשׁ לָכֶם אָה: (Gen. 43, 7) בְּוֵרֵר שָׁאוּל בְּאֲשֶׁר שְׁמַע עַבָּרֶךְ וִיאמֶר וְשְׁרָאֵל הַעָּר־נָא לְעַבְּרֶךְ וַיּאמֶר וְחִוֹּה וֵרְר: בושר הַפָּלֶךְ שְׁכֵּור הַהָּיֶם יָבוֹא וּשְׁאֵלֶךְ וְאָכֵור הַנָּשֶׁרְ בַּיִּשׁר בּיִּשְׁלְוֹם -4.º (Judic. 4, 20) בּיּאַכְיר הַפָּילֶךְ שְׁלוֹם בּּה אִישׁ וְאָבֵירְהְּ אֶּיִן: (I Sam. 18, 29) בּיּאַבְשָׁלְוֹם: (Reg. 22,) בּיִּאָבְיר הָפָּלְהָ אָלִיר לַמִּלְהָכְהוֹ אָם־נְּחְדֶּלָ: (Reg. 22,)

DE LA PREPOSICION, CONJUNCION E INTERJECCION

Lección XXIV

Advertencias sobre el uso de las preposiciones,—conjunciones, —e interjecciones.

1. Las preposiciones—a) se combinan fácilmente entre sí, para expresar con más precisión las diversas relaciones: v. g.: מָלֵי de entre, בְּוֹעֵל de sobre, חַהָּה de debajo, אָל־בּוֹנוּת hasta detrás, אַל־בּוֹנוּת hasta detrás, אַל־בּוֹנוּת hasta detrás,

b) Cuando una preposición debería ponerse en los dos miémbros paralelos de una frase, se omile a veces en el segundo, sobre todo en el estilo poético: v. g.: יְרוֹה אָהֵבוֹ בִּבְּל וֹוְרעוֹ בַשִּׁרְים: Yahvé le amó, hará su voluntad contra Babilonia y su brazo (contra) los caldeos (ls. 48, 14).

- 2. Las conjunciones—a) se juntan entre sí o con otras partículas, formando palabras compuestas, cuyo perfecto significado se aprende por la práctica y los diccionarios: p. e.: מַנְיאָם pues si, pero, mas; מַנְיאָם así como, al modo

como, etc.: v.g.: אַך כִּי־אָמַר אַלְּדִים לא האָכְלוּ מְכֵּל עֵץ הַגְּוֹן: con que dijo Dios: no comeréis de todo árbol del huerto? (Gen. 3, 1).

- b) Una misma conjunción puede tener distintos significados, según lo reclame el contexto de la frase. Así—α) además de copulativa, puede ser también conjunción ilativa, adversativa, causal, comparativa, etc.: v. g.: מַלְּיִי בְּרֵוּ וְרְשִׁינוֹ וְרְיִי וּרְוֹיִ וְרְיִי וְרְוֹיִי וְרְיִי וְרִי וְרְיִי וְרִי וְּרִי וְרִי וְּרִי וְּרִי וְּרִי וְּרִי וְּרִי וְּיִי וְּרִי וְּרִי וְּרִי וְּרְיִי וְּרִי וְּרְיִי וְּרִי וְּרִי וְּרְיִי וְּרְיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וְּיִי וְיְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיְיִי וְיְיִי וְיְיְיִי וְיְיִי וְיְיִי וְיְיִי וְיְיִי וְיְיִי וְיְיִי וְיְיִייְיְיְיְיְיְיִי וְּיְיְיִייְיְיִייְיְיְיִייְיְיְיְיְיִייְיִייְיִייְיְיִייְיְיִייְיִייְיִייְיְיִייְיִייְיִייְיִייְיִייְיִייְיִייְיְיִייְיִייְיְיִייְיִייְיְיְ
- N. B. La razón de esto parece ser, porque en estas fórmulas se sobreentiende la imprecación: Dios me castigue, si..., etc.; según aquello de I Sam. 3, 17: עַשָּה־לְּךְּ אֱלֹהִים וָכה יוֹסִיךְ אִס־הְכַחֵר כִּעָנִי דְבֶרְיבִרְ אָס־הִּבֹחַר בִּעָעָיִי דְבֶּרְ. así te haga Dios y así te añada, si me ocultas algo.
- c) A veces, para dar mayor énfasis a la frase, se omiten las conjunciones, especialmente las condicionales, las comparativas y las del discurso indirecto: v. g.: אַכוי בְּאָ בִּין בְּחָרֵי בְאָ מִרִי בְאָ מִרִי בְּאָ מִרִי בְּאָ מִרִּי בְּאָ מִרִּי בְּאָ מִרִּי בְּאָ מִרְי בְּאָבְי בְּאָר בְּיִי בְּאָ מִרְי בְּאָ מִרְי בְּאָ מִרְי בְּאָ מִרְי בְּאָ מִרְי בְּאָבְיי בְּיִי בְּעָר בְּיִבְי בְּיִי בְּעִי בְּעָר בְּיִי בְּעָר בְּיִי בְּעָר בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעָר בְּעָר בְּיִבְי בְּעָר בְּיִר בְּעָר בְּעְר בְּעְר בְּעְר בְּעָר בְּעָר בְּעְר בְּעָר בְּעְר בְּער בְּעְר בְּער בְּבְּער בְּער בְּ

- b) Las interjecciones הנה ע הוה se construyen con acusativo: v. g.: הַבְּרִים נְּמְרָהְם וַיֹּאבְיִר אֵבְירְהַם נִיּאבְר הַנְנִי: y el Señor tentó a Abraham y dijo: Abraham; y dijo: héme aquí (Gen. 22, 1).

EJERCICIO 24.º

קלילָה Quita allá (absit)	@F	Frasco
בְּהַר Expió	שָׁבַע	Juró
בְנִיך Príncipe	שֶׁמֶן	Aceite
נשֵׁק Besó	שָׁבַן	Inculcó

בּאַל. (וֹאָרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְּחָלְ וֹאֶלרוְעָלְב בְּאֵל שַׁרָּו: (Exod.) 1.° (6,3 -2.° (6,3 -2.° (6,3 -2.° (6,3 -2.° (6,3 -2.° (6,3 -2.° (6,3 -3.° (Deut. 6, 7) בְּבָּרָהְ וְּבָשְׁבְּעָהִי לְבִית עֵלְי (Deut. 6, 7) -4.° (וֹאַבֶּלְתוֹ בְּיִלְנְהָוֹ לִי כִוְיְהוָה אַם־אָצֵשֶׁה אָת־בּבָּר עַוֹן בֵּית־עֵלִי בְּוֹבָח וֹבְכִנְהָה עַר־עוֹלֶם: (1 Sam. 3, בַּבָּר הַאָּה לִי כִוְהוֹה אִם־אָצֵשֶׁה אָת־בּר הַאָּה לַארנִי לִמְשִׁיח וְהנָה לִשְׁלְחַ וָרִי בְּוֹ: (1 Sam. 24, 7) הַבָּר הַאָּה לַארנִי לִמְשִׁיח וְהנָה לִשְׁלְחַ וָיִי בְּוֹ: (1 Sam. 24, 7) הַבְּבָר הַלָּא בִּי־כִּישְׁהַה וְהנָה עַל־נַחְלָּתוֹ לְנְנְיִר: (1 Sam. 10, 1) האָמֵר הַלֹּא בִּי־כִּשְׁהָה וְהנָה עַל־נַחְלָתוֹ לְנְנְיִר: (1 Sam. 10, 1)

DE LA CONSTRUCCION

Lección XXV

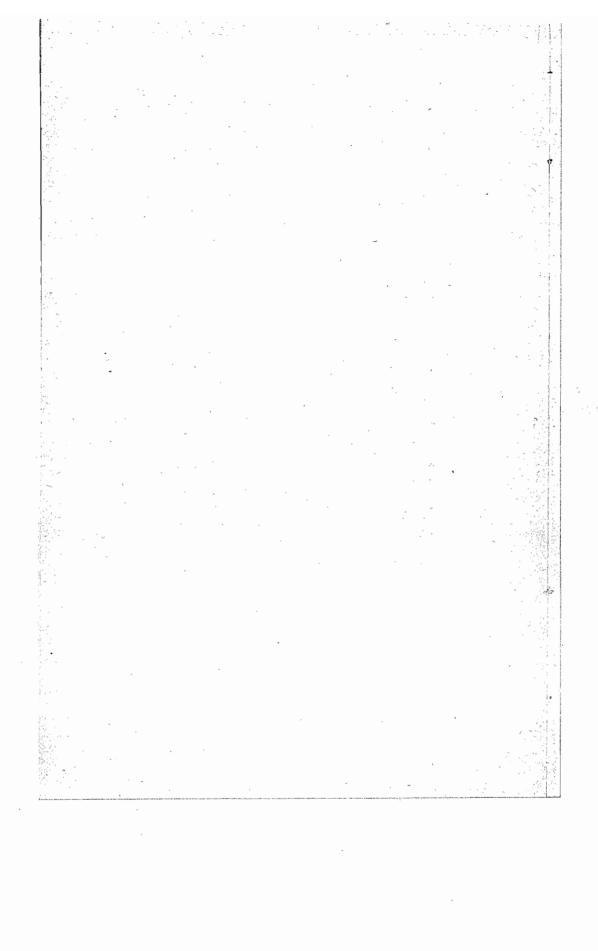
Principales caracteres de la frase hebrea.—Modo de colocar las palabras en la misma.

- 1. Los principales caracteres de la frase hebrea son la naturalidad, la energía, la concisión y cierta vaguedad debida a la escasez de modos y tiempos. El hebreo no admite, como nuestras lenguas, períodos complicados; se contenta con unir una oración a otra de ordinario mediante el wau.
- 2. La colocación de las palabras en la frase hebrea—a) no puede ser más sencilla y natural: sujeto, verbo y predicado o complemento directo; los complementos indirectos pueden ir antes o después del verbo: v. g.: בוֹ בְּצָיא הוֹ בְּצִיגוֹי Noé encontró gracia en los ojos de Yahvé (Gen. 6,8).
- b) Aparece sin embargo casi siempre al principio de la frase, la palabra que más se quiere hacer resaltar por su mayor importancia, especialmente el verbo: v. g.: אָרָרָעָהוּ בַּנְן וָאִירָא יִי oi tu voz en el paraíso y temí (Gen. 3, 10); וַיבְרָא אֱלְהִים הַנְּינִם הַנְּרִלְים: y creó Dios peces grandes (Gen. 1, 21).
- c) Vense también a veces al principio de la frase, ciertos participios con quienes no concierta el verbo; equivalen al ablativo absoluto u oracional latino: v. g.: בַּל־אִישׁ וֹבֵה וֹבָה נַעֵּר הַבּהוֹן: todo hombre sacrificando sacrificio y entraba el criado del sacerdote (cuando alguien ofrecía sacrificio, entraba, etc.) (I Sam. 2, 13).
- d) En el estilo poético, como sucede en todas las lenguas, son más frecuentes y más atrevidas las inversiones.

EJERCICIO 25.º

ದಿಸ್ಪರ್ಜಿ	Pagó la pena	אָלֶם	Imagen
الذلالا	Abrojo .	קוץ	Espina
עשֶׁב	Yerba	שָׁפַר	Derramó

APÉNDICE LA POESIA HEBREA

I INTRODUCCIÓN

- 1. Dos elementos podemos distinguir en un poema cualquiera, uno interno y otro externo. El interno que consiste en la nobleza del argumento, la elevación de las ideas, la elegancia del estilo y la brillantez del lenguaje, forma la base de toda composición poética. El externo, que encuentra su expresión en el ritmo, varía según la extructura de cada lengua y el genio de los poetas; generalmente suele estribar en la harmonía de los acentos, y el número o cantidad de las sílabas; a veces también en la simetría de los pensamientos.
- 2. La poesía hebrea, informada por un espíritu eminentemente religioso, y encomendada a un léxicon gráfico y expresivo, aventajó a todas las producciones literarias de la antigüedad, y no ha sido superada por ninguna otra en tiempos posteriores.
- 3. Nuestro intento, al redactar estas líneas, no es dar a gustar a nuestros lectores sus delicadezas y encantos, ni hacernos eco de la abundantísima literatura que de ella se ha ocupado; nuestra intención es más modesta; nos contentamos con desempeñar el papel de gramáticos, fijándonos en su elemento externo. Nos ocuparemos del paralelismo, de las estrofas, del ritmo y de la métrica hebrea, recogiendo las afirmaciones de los sabios más ilustres, distinguiendo las cuestiones ciertas de las inciertas, y dejando la solución definitiva de los puntos oscuros a la sagacidad y estudio de nuevos investigadores.

II

EL PARALELISMO

- 1. El paralelismo tiene lugar cuando los miembros de una frase se corresponden; puede ser sinónimo, antitético y sintético.
- 2. El paralelismo se llama sinónimo, cuando el segundo miembro repite la idea del primero; puede hallarse—a) en un solo verso: v. g.: נצר לְשְׁוּנְךְ בֵּוְרָעֵ וְשְׁבֶּרֶוִיךְ בַּוּרְבֵּר כִּוּרְבֵּוְר

- 3. El paralelismo se dice antitético, cuando el segundo miembro afirma lo contrario del primero: v. g.: בֶּסֶף נְבְּחֶר לְשׁוֹן צַדְּיִק לֵב רְשְׁעִים Plata escogida es la lengua del justo; el corazón de los malos vale poco (Pr. 10, 20). Esta clase de paralelismo aparece casi exclusivamente en los escritos de Salomón.
- 4. El paralelismo es sintético, cuando el segundo miembro desarrolla el pensamiento del primero; se emplea con frecuencia en los libros no poéticos: v. g.: בְּכֶל־מִשְּׁכֶר נְצֵּר לְבֵּךְ כִּי־מַעֶּנוּ הּוְצָאוֹת חַיִּיִם; Con todo cuidado guarda tu corazón, pues de él (dependen) los tesoros de la vida. (Pr. 4, 25)
- 5. El paralelismo es la ley primordial de la poesía hebrea; lo admiten todos. Existen, no obstante, hermosos poemas que carecen de paralelismo: v. g.: los salmos 11, 84, 101.

Cada uno de los miembros del paralelismo forma un estico, exigiéndose por regla general un dístico, para que haya verdadero paralelismo.

Ш

LAS ESTROFAS

- 1. Las estrofas resultan de la agrupación de varios versos. No se puede negar su existencia en algunos salmos; lo exije el sentido, como en los salmos 2, 3 y 4; o lo indica el verso intercalar, como se observa en los salmos 42 y 43.
- 2. Algunos autores han dado un paso más, y han creído descubrir en los salmos una distribución en estrofas análoga a la que existe en los cantos corales de los griegos.

Según Zenner (Die Chorgesänge im Buche der Psalmen) se distinguen en los salmos dos clases de cantos corales: unos sencillos, que constan de estrofa, antiestrofa y una estrofa alterna: otros compuestos, que tienen una segunda estrofa alterna.

La estrofa y la antiestrofa presentan igual número de versos, el mismo estilo, e idéntico argumento: por el contrario, la estrofa alterna tiene todo propio.

En la liturgia un coro cantába la estrofa, otro lo antiestrofa, alternando ambos coros en el canto de la estrofa alterna.

3. Las razones que alega Zenner en apoyo de su opinión, son las siguientes: a) el análisis de algunos salmos: b) la semejanza de la liturgia

hebrea con los cantos corales de los griegos: c) el testimonio de Cosme Indocopleusta: d) la existencia del enigmático מֶּלָה que indicaba el cambio de estrofas en el canto.

- 4. No tenemos inconveniente en admitir la posibilidad del aserto de Zenner; pero estamos muy lejos de aceptar sus conclusiones: sometamos a una somera crítica su raciocinio.
- a) Su análisis le ha obligado a hacer un solo salmo de los cuatro primeros, y a convertir en cantos corales algunos salmos que no estaban destinados al culto público.
- b) Es un buen deseo suyo que la liturgia hebrea emulara con los cantos griegos: se trata precisamente de demostrar eso.
- c) No rehusamos el testimonio tradicional alegado, pero bien pudiera suceder que reflejara únicamente una opinión del tiempo de los rabinos, o diera a conocer una costumbre que existía en los tiempos próximos al cristianismo.
- d) No nos atreveríamos a fundar una teoría en una base tan poco estable. Todavía aparece la palabra מֵלֶה 71 veces en 39 salmos: ha sido suprimida por la Vulgata, y en las demás versiones ha encontrado diversas interpretaciones. Además el cambio de estrofas nada dice a favor de sus cantos corales.
- N. B Algunos salmos dan comienzo a cada uno de sus versos con una determinada letra del alfabeto, siendo llamados por esta razón *alfabéticos*, v. g. ps. 111, 112, (Crest. III).

ΙV

EL RITMO

1. La combinación de acentos forma propiamente el ritmo. En el verso hebreo las sílabas acentuadas de cada estico varían entre dos y cinco: cuando llegan a este número, la cesura se halla después del tercer acento. Las sílabas no acentuadas oscilan entre dos y cuatro.

Los esticos de un mismo verso pueden tener diverso número de acentos. La fórmula suele ser: 2+2, 3+3, 4+4, etc. El verso *kina*, descubierto por Budde al estudiar las Lamentaciones (קינות) de Jeremías, corresponde a la fórmula 5+2.

Generalmente en un mismo poema no cambia el número de los acentos, aunque a veces se permite cierta libertad.

2. Parece cosa comprobada la existencia del ritmo de los acentos en la poesía hebrea. Será quizás difícil averiguar en cada caso la norma a que se amolda el genio del poeta, ni siempre es posible determinar el número de sílabas de cada estico, por cuanto su apreciación depende del modo de pronunciar las palabras; y nosotros conocemos la pronunciación del tiempo de los masoretas; pero no la que estaba en uso entre los antiguos hebreos.

V

LA MÉTRICA HEBREA

1. Si consultamos la tradición representada por Filon (1) y Flavio Josefo, (2) y recogida por Eusebio de Cesarea, (3) San Jerónimo (4) y San Agustín, (5) la poesía hebrea debe figurar junto a la griega y la latina en cuanto a la métrica. Las sílabas no sólo por su acentuación, sino también por su número y cantidad desempeñan un papel importante en los poemas del pueblo judío.

Semejante afirmación ha estimulado la actividad de no pocos sabios, que se han entrenido en encontrar la verdadera medida de los versos hebreos sin que el resultado haya coronado tan nobles esfuerzos.

A tres pueden reducirse los sistemas que se han propuesto acerca de la métrica hebrea.

2. Bickell (Metrices Biblicae regulae exemplis illustratae, Dichtungen der Hebräer) aplica a la poesía hebrea sus descubrimientos acerca de la siriaca. Cada verso consta de un determinado número de sílabas, sin tener en cuenta para nada la cantidad de las mismas. La sílaba tónica sucede a la que no lo es, y viceversa, siendo todos los pies yambos o coreos.

Este sistema encontró un decidido partidario en Gietmann (De re metrica Hebraeorum): actualmente nadie lo patrocina. Efectivamente: a) se aparta demasiado de la puntuación de los masoretas: b) pronuncia de diversa manera una misma vocal, según convenga: c) recurre a correcciones que no tienen fundamento.

3. Ley (Leitfaden der Metrik der hebräischen Poesie) y Sievers (Metrische Studien) exponen una nueva teoría acerca de la métrica hebrea fundándose en los poemas germanos, y admiten en la poesía hebrea solamente dos clases de pies, yambos y anapestos.

El defecto de esta opinión consiste, en que no prueba ese parentesco de la lengua hebrea con la germana; y sus consecuencias son tan amplias que de hecho aplicó Sievers sus principios al Génesis y a los dos libros de Samuel.

4. *Grimme* (Psalmen Probleme) y *Schlögl* (De re metrica veterum Hebraeorum) han medido los versos hebreos según la cantidad de las sílabas.

Este sistema tropieza con serias dificultades: a) se basa en principios gramaticales que nadie acepta: b) establece una distinción arbitraria

⁽¹⁾ De vita Moysis 1, 5.

⁽²⁾ Ant. 2, 16, 4; 4, 8, 44.

⁽³⁾ Praep. ev. 11, 5.

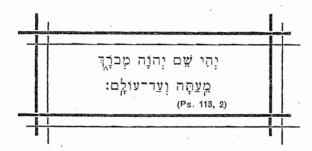
⁽⁴⁾ Praef. in lib. Job.

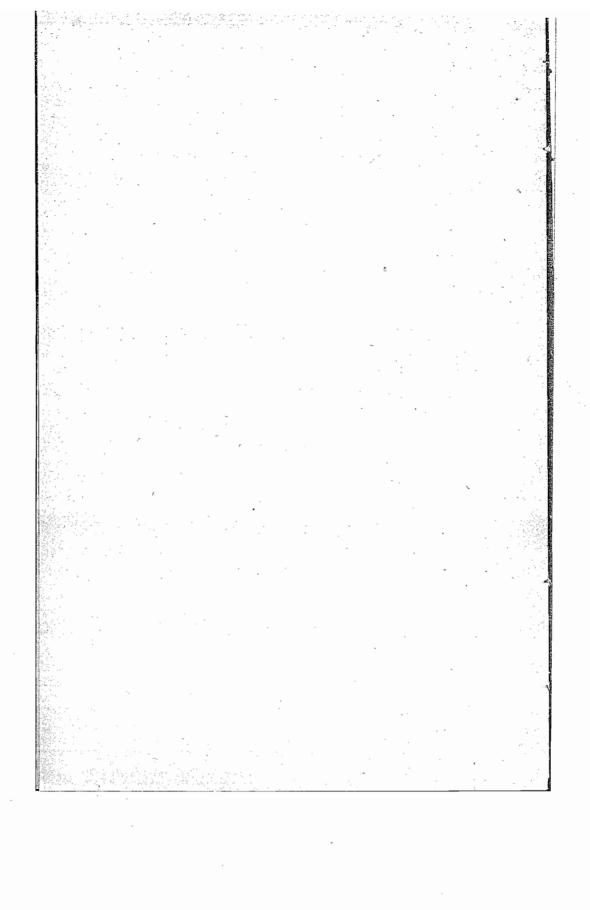
⁽⁵⁾ Ep. 101, ad Mem.

entre las sílabas largas y breves: c) no determina cómo los distintos pies (Schlögl señala hasta 75) forman el verso: d) sus principios tienen aplicación hasta en los libros no poéticos.

* * *

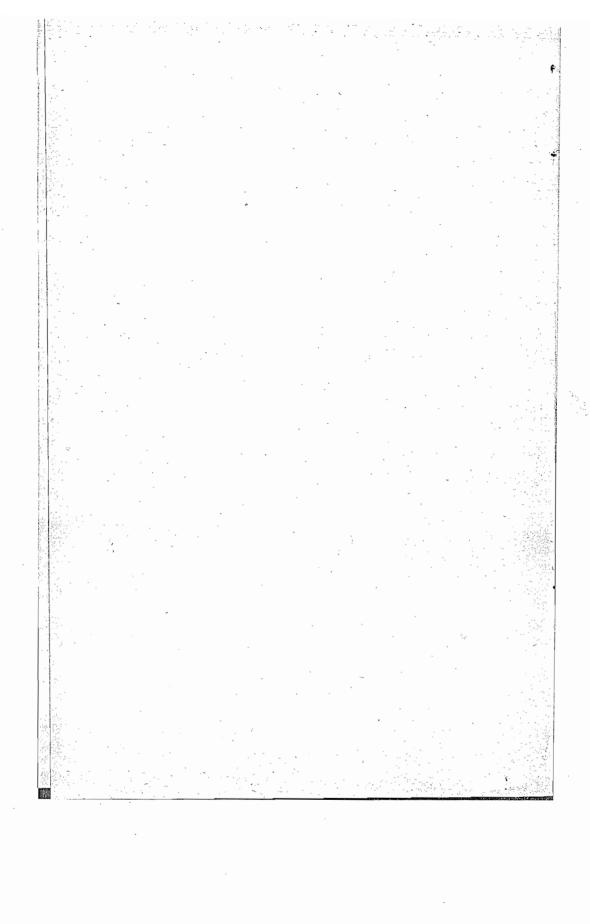
Nuestra conclusión es bien sencilla: reconocemos en la poesía hebrea el paralelismo, las estrofas y el ritmo de los acentos; y suspendemos nuestro juicio sobre la métrica, declarando que no nos satisfacen los sistemas discutidos, por ser poco seguros y algún tanto arbitrarios.

ARAMEO BÍBLICO

27

GRAMÁTICA DEL ARAMEO BÍBLICO

Lección I

El alefato arameo comparado con el hebreo.—Particularidades de algunas consonantes.—Modo de ser de las vocales según la diversidad de las sílabas.—La pausa.—El tono.

- 1. El alefato arameo en nada difiere del hebreo; todos los signos son idénticos en ambas lenguas.
- 2. Algunas consonantes hebreas, especialmente las sibilantes, aparecen cambiadas en dentales en algunas palabras arameas: v. g.: קבבין סרס, שורישון חובת חוברים, חוברים, משפיס, מורישון הבים מורישון הבים מורישון וויים וויים וויים וויים וויים וויים וויים מורישון וויים ווי

Además el צ se cambia en y: v. g.: אָרֶע=אֶרֶע tierra; צ en ק: v. g.: אָרֶע פּאָרֶע (Jer. 10, 11); ל en קי. v. g.: תַרַעְבִּים $ri\bar{n}ones$; יר פו ז: v. g.: אַרָעָבים hijo.

El Halef—a) es mero signo ortográfico, α) en el estado definido de los nombres: v. g.: יוְכָאָ el día; β) en el estado absoluto singular de los femeninos: v. g.: אָרָאָ ciudad; γ) en los verbos Lamed-yod: v. g.: אַרָאָ vino; δ) en algunas palabras precedidas de las partículas בָּ, בָּ, לְ, נָא לָ, יָּ, לְ, לָ, יָּ, לְ, לָ, יִּ לָּתָר eso; אָרָבָא por eso; אָרָבָא poios.

- b) Se cambia en yod α) en el plural absoluto y constructo del participio de Qal de los verbos Hayin-wau: v. g.: קְיָבִין en lugar de קַאַבִין de ge levantó; β) en la forma Haqtel del verbo אָהָאַ: v. g.: הַיִּהִי v. g.: הַיִּהָי.
- c) Pide al principio de palabra tsere en vez de jatef: v. g.: אַוּלָּ marcha tú.
 - d) Cede su vocal a la yod que le precede: v. g.: בנואל Daniel.

El yod a) se convierte en halef, cuando le antecede kamets, especialmente en los numerales y en los nombres gentilicios: v. g.: de בַּשֶּבָּאָר cuarto; b) conserva el pataj, que va delante, cuando se encuentra en sílaba abierta: v. g.: בַּיָּרָ בַּמָבּמָ

Elwan precedido de la vocal a, se contrae siempre en ô: v. g.: กาก

El nun deja muchas veces de asimilarse: v. g.: កក្សុង tu.

La *metátesis* de la ה tiene lugar en algunas formas verbales: v. g.: אָישָׁהַנָּא él se mudará; יַשְׁהַנָּא él regará.

5. La vocal de la sílaba pretónica desaparece en la lengua aramea: v. g.: מְמָלֵה cien; מְמֵל mató. Se conserva en la forma Haqtel de los verbos Hayin-wau: v. g.: מְחַקֵּים, יְחַקִּים.

La sílaba tónica cambia a veces su vocal. En los nombres; a es invariable: v. g.: שַׁיַלַ cabello; i se cambia en a delante de אַ אַ אַ: v. g.: שַׁיַלַ humilde; עָרֵר jeopardo; u se muda en o: v. g.: שְׁיַלַ verdad. En los verbos, a permanece: v. g.: בַּרַבוֹר escribieron; i persevera en sílaba abierta: v. g.: שִׁלְשׁוֹ dominaron; pero en sílaba cerrada a veces se convierte en e: v. g.: אַרָל בּרַבּר ofreció; u no se altera: v. g.: אַבּל בּרַבּר el comerá.

A primitiva nunca aparece o: v. g.: אַ generación; שׁב bueno.

- 4. La pausa casi nunca influye en el cambio de las vocales. El pataj delante de rod se muda en kamets: v. g.: אַרָרָיָן samaritaño.
- 5. El tono generalmente afecta a la última sílaba; pero se halla en la penúltima en los casos siguientes: a) en las formas segoladas: v. g.: אָבָן piedra, יבון manos; b) cuando la palabra lleva alguna aformativa, o sufijo que no admite el tono: v. g.: יבון conociste, אַבֶּון su padre, אַבֶּון los que edifican; c) en algunos nombres extranjeros: v. g.: אַבַוּוְנָשׁ בּינוֹן בּינוֹלִין בּינוֹן בּינוֹיִי בְינִין בּינוֹן בּינוֹיִי בּינוֹיִי בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹי בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹי בּינוֹן בּינוֹי בְינוֹי בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹן בּינוֹיי בּינוֹן בּינוֹיי בּינוֹיי בּינוֹייי בּינוֹיייי בּינוֹיייי בּינוֹייייי בּינוֹייייי בּ
- N. B. Sirva de *Ejercicio* para esta y las siguientes lecciones, el que va al final de las mismas. En él se puede observar fácilmente el estrecho parentesco que existe entre el Arameo bíblico y la lengua hebrea.

Lección II

Los pronombres: personales, demostrativos, relativos, interrogativos e indefinidos. Los numerales: cardinales y ordinales.

—Los múltiplos.

1. Pronombres personales:

	,				
	SINGULA	R.		PLURAI	
1 c.	אַנָה	Yo	1 c.	<u>אכ</u> רולא	Nosotros
2 m.	אַנְמָּ אַנְמָּה	T ú	2 m.	אַנְתוּון	Vosotros
2 f.	»	>>	2 f.	>>	»
3 m.	1111	ÉI	3 m.	מברן הכור	
5 f.	84777	Ella	3 f.	1,3%	Ellas

El pronombre personal se emplea generalmente como sujeto de la oración; pero a veces sustituye al verbo sustantivo: v. g.: אַנְהָר דּוֹרָ בַּוֹרְנֵאָי tú eres la cabeza de oro (Dan. 2,38); otras veces sirve

para dar énfasis a un pronombre posesivo: v. g.: מני אַנָה de mí mismo. Los pronombres אַנון ,הַפוּן ,הפוּן se unen a los verbos, indicando el término directo de su acción.

2. Pronombres demostrativos:

Sing. Este	רְּנָה	Si	ng. Aquel m.	177	
Esta	Ę×		Aquella f.	4 <u>1</u>	
	•		Aquel c.	רּכֵּן	٠.
Plur. Estos c.	ו אַלַן	Pl אֵלֶה	ur. Aquellos c.	MEF.	אַנון

- 3. Pronombre relativo, ¬ que, cual, quien.
- 4. Pronombres interrogativos, בְּמָה ¿quién? מָה ¿qué?
- 5. Pronombres indefinidos, בַּוְרְדָּר cualquiera que; בָּוֶרְ דָּר cualquiera cosa que.
- 6. Los numerales cardinales desde el 5 hasta el 10, se juntan a los nombres masculinos en la forma femenina, y viceversa.

Los numerales ordinales terminan en :-.

	Numerales cardinales					ordinales
	Masculino		Femenino		Masculino	Femenino
1	٦.		חַבָּר ַ		קַדְמָי	»
2	הָרִון		הַרְתָּיוּן		טֹנְנָן	הִּנְיָנָה
อี	שׁׁלָּת		הַלְּתָה		הַלִּיתַי	חָלִיתָנָא
4	אַרָבַּע		אַרִבְּעָה		רָבִיעֵי	ָׁרְבָּׁיעְיָא '
5 .	חַמש		חַמְשָׁה			,
6	שֵׁת		កច្ចុំ			
7	שָׁבַע		שָׁבְעָה		*	
8 =	רְּזְבָיגִי		מְּמְנְיָה			
9	חשַע		ּתִּשְּׁעָה	, ,		***
10	<u>עש</u> ר		עַשְׂרָה		*	
12	קרי עשר	ì				
20	נְעָשָׁרִין	100	CJAM			
30 _{აჭ}	הַלְתִין	200	מאםין			
60	שחיו	400	בֿג מִאָּנוּ	.j. <u>k</u>		
1.000	ק <u>לא</u> def	אַלפָא •	pl.	אַלפּין		· · ·
10.000	137		p1.	نخزا		

- 7. Los múltiplos se forman con los cardinales y el nombre יְּכְינֶין: v. g.: דְּכָינֶין: v. g.: חַר אַבְעָּה וְמִנִין: v. g.: חַר אַבְעָה tres veces; o añadiendo הַלָּחָה וְמִנְיָן siete veces.
 - N.B. 1.º Los cardinales desde el 3 en adelante son sustantivos. 2.º Los numerales pueden recibir sufijos: v. g.: קַּלְהָהוֹן ellos tres.
- 3.º Para indicar las fechas se emplean los cardinales: v. g.: בַּשְּׁנַת בּשְׁנַת en el primer año de Ciro.

Lección III

Géneros,—estados—y números de los nombres.—Los sufijos unidos al nombre.

- Los géneros del nombre en la lengua aramea son dos: masculino y femenino.
- 2. Los estados son tres: absoluto, constructo y definido. El estado definido, propio del arameo, determina el sentido del nombre lo mismo que el artículo: v. g.: אומא el día.
 - 3. Los números son tres: singular, plural y dual.
- a) El singular de los masculinos no tiene forma propia. El plural toma la terminación p— en el estado absoluto, y n— en el constructo: v. g.: abs.: אוֹנו días; const.: יוֹנְעוֹי días de.
- b) El singular de los femeninos acaba en תְּבְּׁר en el estado absoluto: v. g.: מַלְכוֹן carta; en וּ con los nombres abstratos: v. g.: מַלְכוֹן reino; y en וּ con los concretos: v. g.: נְלֵלִי estiercol; en תַּ en el estado constructo: v. g.: מַנְרָתְּ carta de.
- c) El plural absoluto hace en ן y el constructo en ח -: v. g.: abs.: מון; const.: קינן animales.
 - d) La terminación del dual es יבין: v. g.: manos.
- e) El estado *definido* toma la terminación אָרָ en el singular y אָרָרָ en el plural masculino: v. g.: אָנְאָרָא, יוֹמָרָאָ

MODELOS

MASCULING

Sing abs. און dia; const. און dia de; def. און el dia
Plur abs. און dias; const. און dias de; def. און los dias

FEMENINO

Sing. abs. הַיַּנָה animal; const. חוות animal de; Plur. abs. וְיוָן animales; const. הווֶת animales de; Sing. def. הַוּוְתָא el animal Plur. def. מְיַנְהָא los animales

N.B. Nuestro genitivo se designa a) con el estado constructo: v.g.: דָבֶּרְ: sabios de Babilonia; b) con el דָּנ interpuesto: v.g.:

בַּלְבָּא: ע פּוּ שַּלִּיטָא דִּי מַלְבָּא: v. g.: יל el poder del rey; c) con el י v. g.: מַלָך לִישָּׁרָאֵל de Israel.

4. Los sufijos personales unidos al nombre indican posesión.

MODELO

	CONTRACTOR STREET, SERVICE STR	sufijos	MASCU	LINO	FEMENINO .		
	-		Singular	Plural	Singular	Plural	
Sing.	1 c.	•	יוֹכִיי	וופי	בוונתי	. קינָתי	
	2 m.	7	ווֹמֶךְ	וופור	בוונלו	- בוּינָתָּד	
	2 f.	Ċı	ווְמֵכִי	יוֹכֵוִיכִי	חֵיוָתֵכִי	חווֹטכֹּי	
	3 m.	יה הי	יוֹמֵה	יוכזוהי	הוונתה	בןינָתה	
	3 f.	ה הָה	יוֹמַה	יומַנָה	חוומה	ָ <u>חַינָת</u> הַ	
Plur.	1 c.	ĻХ	יוֹמֵנָא	יומַיְנָא	חווסנא	<u>הַינְתַנְא</u>	
	2 m.	כום כון	יוְמִכוּוְ	יןמִיכוו	חוותכון	חַיוַהְכוּו	
-	2 f.	בין	יוְמְבֵיון	וֹלְמֵיכֵין	<u>היורכיו</u>	חיותביו	
	3 m.	הום הון	יוְמָהוֹו	יוְמֵיהוּוְ	בוינתהון	מינות הוו	
	3 f.	היו	יוְמְהֵיו	יןׄמֵיהוּן	ָם מונים מינ <u>י</u>	חיווחביו	

N. B. 1.º Los sufijos se agregan a los nombres lo mismo que las demás terminaciones.
2.º El punto de aglutinación es pataj; en la tercera persona mas-

culina singular tsere.

Los sufijos נָא, הָן, הָן, מָן carecen de tono.

Lección IV

Diversas clases de nombres.—Nombres anómalos.

1. Nombres con una vocal primitiva. El estado absoluto del singular de estos nombres puede llevar una vocal auxiliar: v. g.: אָבָן piedra, o carecer de ella: v. g.: מָשֵׁר águila. El estado constructo es idéntico al absoluto. El definido lleva la vocal en la primera radical. En el plural las terminaciones de todos los estados, así como los sufijos, se añaden a la forma primitiva:

MODELO

Sing. abs. בּלְבֶּא rey; const. בְּלֶבֶּא rey de; def. מָלֶבְּ el rey
Sing. abs. מַלְבָּא libro; const. מַלֶבְ libro de; def. מָלְבָּץ el libro
Plur. abs. מַלְבָין reyes; const. מַלְבִין reyes de; det. מַלְבִין los reyes
Plur. abs. מַלְבִין libros; const. מַלְבִין libros de; def. מַלְבִין los libros

2. Nombres con dos vocales primitivas breves. Estos nombres en los estados absoluto y constructo del singular tienen la vocal en la segunda radical, que desaparece al tomar las terminaciones; entonces en la primera radical aparece una i:

MODELO

Sing. abs. בְשֵׁרָם carne; const. בְשֵׁב carne de; def. אָבְשֶׁב la carne Plur. abs. בְשֶׂרָן carnes const. בְשֶׂרָם carnes de; def. בְשֶׁרָן las carnes

5. Nombres con la primera vocal breve y la segunda larga. Estos nombres conservan invariable la vocal larga:

MODELO

Sing abs. שַּלְם paz; const. שׁלָם paz de; def. שִּלְכֵוּן la paz
Plur. abs. שַלְכָוּן paces; const. שׁלְכֵוּ paces de; def. שִּלְכֵוּץ las paces

4. Nombres con la primera vocal larga y la segunda breve. La vocal breve desaparece con las terminaciones:

MODELO

Sing. abs. עַלַם eternidad; const. עַלַם eternidad de; Plur. abs. עַלְכֵּוּן eternidades; const. עַלְכֵּוּן eternidades de; Sing. def. עַלְכֵוּא la eternidad Plur. def. עַלְבָוּא las eternidades

5. Los numerales y nombres gentilicios terminados en γ . El yod se convierte muchas veces en halef con las terminaciones:

MODELO

Sing. abs. אָשְׁבֶּ caldeo; const. בְּשְׁבָּ caldeo de;
Plur. abs. בְשִׁרְאָן caldeos; const. בְשִׁרְאָן caldeos de;
Sing. def. אַבְשְּבָּע el caldeo
Plur. def. אַבְאָרָאָן los caldeos

- 6. Los participios de los verbos Lamed-yod. Estos participios, cuando reciben las terminaciones, pueden llevar la vocal bien en la primera, bien en la segunda radical: v. g.: de שָׁרָה; de שָׁרָה; de שִׁרָה;.
- 7. Los femeninos terminados en 1, . El wau y el vod son vocales en el singular; pero quedan consonantes en el plural:

MODELO

Sing abs. מַלְכוּח reino; const מַלְכוּת reino de; def. מַלְכוּחָ el reino Plur. abs. מַלְכוּחָא reinos; const מַלְכוָחָא reinos de; def מַלְכוָחָא los reinos

8. Ofrecen alguna anomalia los nombres siguientes:

Sing.	<u>⊅8</u>	Padre	con	suf.	אַכוּןדּ	Plur.	אַבְרָוֹן	לַכָּתַנָּא	<u> </u>
•	ΠŅ	Hermano					» c	on suf.	אחוד
	ХÜХ	Mujer				•	נשין	>>	נְשֵׁיהוֹן
	בֿוָת	Casa, const. בֵּית	con	suf.	בּוֹתֵי.		בֿנזּגוּ	»	בׄניכון
	בַר	Hijo	>>	»	בְּרֵה		בְנִיוּן	בֿנו	בְּנֵיהוֹן
	نپ□	Nombre	>>	>>	שָׁמָה	17	ת שֶׁבְוּ	ים שְׁטְהָוּ	שִׁמְהָתִּ
	יַד	Мапо	>>	>>	רום וְרֵה	Dual	יַביון:		•
	בֹּנָת	Compañero				Plur.		>>	בַּנְוְתָה

Lección V

El verbo arameo.—Tiempos.—Modos.—Personas.—Formas verbales.—Los sufijos unidos al verbo.—Modelo de verbo firme.

1. La conjugación aramea no conoce propiamente los tiempos. El perfecto, que indica que la acción del verbo está terminada, puede ser histórico, profético, y a veces equivale al futuro exacto en las oraciones condicionales. El imperfecto rara vez es histórico; designa la repetición o duración del acto, y suple al futuro exacto en las oraciones temporales.

En una narración continua indiferentemente se hace uso del perfecto o del imperfecto.

El *yusivo* alguna vez presenta una forma contracta; pero generalmente hace lo mismo que el imperfecto.

2. El modo infinitivo va casi siempre acompañado del prefijo 5, y suele terminar en nere, menos en la forma Qal.

Todas las formas verbales activas tienen dos *participios*: activo y pasivo. El *pasivo* denota que la acción está terminada. Todos los demás participios pueden suplir al imperfecto, y muchas veces se traducen por el presente.

El participio es histórico-a) cuando viene después del perfecto, llevando wau copulativo, sin mencionarse de nuevo el sujeto;—b) después de طِهرِيم, o בָּאָרֵאָ

Puede omitirse también el sujeto del participio, cuando es tercera persona.

Tanto el participio, cuando se halla en plural, como el verbo en la tercera persona plural se pueden traducir en sentido impersonal pasivo: v. g.: בְּקוֹ se dice; בְּקוֹ se deshace.

3. Las personas se distinguen por las aformativas y preformativas. Las aformativas del perfecto son:

SINGULAR	SINGULAR PLURAL	
3 m פְּחֵב escribió él	פַתַבוּ escribieron ellos	
ð f. חַ.ַּי. מְחֲבֶת escribió ella	פַּתַבְה escribieron ellas	
2 m. תְ (חֲ) בְּחֲבְהָ escribiste (m)	פּבּרוון escribisteis (m)	
1 c. בַּרְבֵת escribi	פּבּרוֹנִא ייינָא escribimos	

Las aformativas y preformativas del imperfecto son:

	SINGULAR PLURAL		PLURAL
Name and Address of the Owner, or other			
3 m.	٠ ١	יִכְחָב escribirá él	וויין פּscribirán ellos
3 f.	••••	בַּחְבְהָ escribirá ella	וְבְּחְבָן י ייבּוֹ escribirán ellas
2 m.	\cdots	מְכְהֶב escribirás (m)	ווייין escribiréis (m)
1 c.	%	אָכְהֶב escribiré	··· נְרָחֲב נescribiremos

Las aformativas del imperativo son:

4. Las formas pueden ser activas y pasivas:

$$egin{array}{lll} Qal & & & & & & Hitq_ctel \\ Qattil & & & & & & Hitq_ctel \\ Haqtel & & & & & Hoqtal \\ & & & & & & Hoqtal \\ \end{array}$$

Formas más raras son:

En la forma pasiva, cinco veces la preformativa אָת sustituye a הָה; y tres veces está א en lugar de ה en la forma Haqtel.

5. Los sufijos unidos al verbo tienen distinto punto de aglutinación según la diversidad de los tiempos:

sufijos		rijos	CON EL PERF. IMPER. E INF.	CON EL IMPERF.	
Sing.	1 c.	ָני .	בני	<u>הַנ</u> ָּנִי	ונני דנני
	2 m.	7	7-	72-	
	2 f.	בֿו	<u></u> خر	רנכי –	
	3 m.	ŗ	M 	73.	ונה דָנה
	5 f.	Ţ	77	77-	:
Plur.	1 c.	Ę%	≱ 5 <u>−</u>	1537-	
	2 m.	כם	במ 📉	נְכוֹן	

N. B. 1.º Los sufijos נָא הָד, הָד, הָד, הָד, בָּר carecen de tono.

 $^{2.^{\}rm o}$ Los pronombres de tercera persona del plural no se añaden al verbo a modo de sufijos.

Modelo de

		TDANO	ITIVO	
		TRANSITIVO פַּחַב <i>escribió</i>		
	Qal	-1-7	00071010	Hitqetel
Perf. Sg. 3 m.	ַ בְּמַבָּ	קרב	וְכִל	בִּעִׂכִּנִב האַנְנַבּ
3 f.	בׄעׄבֿע בהב)\$	77:	בּעַפֿמֿכּע הייגילייר
2 m.	בַּעַבֹּע (שַׁ) בּייִבּ		וֹבֹלִתָּ	ָהַלַּכַּטַבְּטָּ (בַּעַּׂ) הַיּגַּבָּתָבָּי,
1 c.	בַּעַבָּת הַּבְּבַּת		٠٧٤ - ١	١٠.١ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠ و ١٠٠٠
Pi. 3 m.	בׄנוּבוּ בּייָּבּיי	קרבוּ		מת הת הת ה
5 f.	ַ הָתָבָּה	1- 1/s		במבמבו בּעבׄבנוּ
2 m.	בַּתַבְתוּוּן בְּיִּבְּיִיי			בטבטבטת בּעבֿנבֿנ
1 c.	בַּטַבָּנָא בַּטַבָּי	שָׁאַלְנָא		במבמבוא הַעַבְּעַבְתוּוּן
·	******			ַ בִּטְּכָּתִבְנָא
Impf. Sg. 3 m.	ָנִרְ <i>חָּ</i> ֶב	וִשְׁלַמִּ		וֹטַבְּטֵב (עֻׂ)
3 f.	מכמב	הִשְׁלַמ		(טֻׁ) בְּטַבְּעָׁה
2 m.	טַבְּעַ <i>ׁ</i> ב	הִשְׁלַמ		ַ עַּעַבְּעָב
1 c.	אָכִּחָ <i>ב</i>	•		אָתִּכְּתֵב
Pl. 3 m.	יכתבון			וֹלַכּּלִבוּוֹ יִלִיכּיִי
5 f.	ָנִלְתְּבָ ו			.עׄכֿעבֿן
2 m.	תכתבון	,		חָתְבַּתְבוּוּן הַתְבַּוּוֹן
1 c.	נכטב	נִשְׁלַמ		ڔٛۻؙڎؚ۬ڽٙڎ
Impvo.Sg.2m.	. فَكُت			: -
2 f.	כָּתָבָי כִּתָבִי		. *	
Pl. 2 m.	בָּרֻבוּ			
Infinitivo	לְמִכְתַּב			לְהִתְּכְּתְבָּה
Part. act.	- چَتَرة <u> </u>		וַכָּל	
» pas.	בְּתִיב			פַּתְבְּתָב

	INTRANSITIVO	-
קרב ofrecio	_	
Qattil	Hitqattal	Haqtel
コゼラ	ָ הָתְבַּ <u>פ</u> ַב	הַכְּמֵב
⊆ڨڅر	۪ ۩ڠٚۿڠ <u>ڽ</u>	טבֿטֿבֿע
ق ترخ	הָתְפַתַבְּתָ	בלמלם
בַּמְבָת,	בּהְבַּתְבַּת	הַכְּחָבֵת
כחבו	זְהַפַּתַבוּ	הַכְּתָבוּ
פַּתִּבָּה	הָהְפַמַבְה	הַכְּתַבֶּת
בַּטִבְתוּן	הִתְבַתַּבְתוּוּן	ָ בַּרְתַּיּן הַרְתַּלָתוּן
כֿטַבָנָא	הָהָפַּחַבְנָא	םלַטַּלָנְא
וֹכַטַב (עַׂ)	בַּםַבַּאָיִ	יָהַכְּמָב (יַכְ)
ئےقتے ب	הַתְּבַּמַב	הַהַכְּתָב
שַׁכַּמָב	בּהַבַּהַבּ	הְֿהַכְּתִּב
<u>אַ</u> כַתָּב	אֶתְכַּמַכ	<u>אַהַכְּתִּב</u>
וַכַּמְבוּון	יִתְבַּתְּבוּוּן יִתְבַּתְּבוּוּן	וְהַכְּתְּבוּון
ָיבַהְּבָן	ָיִל <u>ֻבּ</u> טְּבָן	٠ زُلَدُدْنُجُا
חַכַּמִבוּן	טָהְבּוּן	הָ <u>הַ</u> כְּתִּבוּוּן
לְכַּחָב	נתכַּחַב	נְהַכְּתִּב
- כֿטַב		. הַכְּמִּב
פֿטבֿי	\$e	הַכְּחָבִי
בַּתָבוּ		בַלַּטָבוּ
לְכַמְבָה 	uāŭāúú;	לְהַכְּחָבָה
מְכַמָּב		מְהַבְּאִב
מְבַמַב	خائختات	הְּחַבְּתֵב

Lección VI

Verbos de primera,-segunda-y tercera radical gutural.

- 1. Los verbos guturales no admiten daguesch en la consonante gutural, exigen delante de sí el sonido de a, y piden scheva compuesto en lugar del simple.
 - 2. Verbos de primera radical gutural:

מבר dijo, אַכַל hizo, חַלַף pasó, חַכן poseyó, אַכַל comió

שַּׁכְלִי 2 f. אַכֵּלָר 2 f. אַכֵּלָר 2 f. אַכָּלִי

וc. אַמָרָת Plur. <u>עב</u>דו

Hitgetel: Imperfecto יְחָעֲבֵר Participio מָּחָטֵנוּן Hagtel: Perfecto הָהֶחָטנוּן Imperfecto

3. Verbos de segunda radical gutural:

יַהַב dió, בְּרַךְ alabó, צַרַב mezcló, בְּרַלְ temió buseó, בְּרַץ golpeó, דְרַב ardió, בַּעָא apoyó

Qal: Participio יְהַבִּיוֹן
Hitqetel: Imperfecto

Sing. 3 m. בָּרָדְ Sing. 3 f. מָעָרַב activ. מְעָרַב pas. מְעָרַב

Hitqattal: Perfecto הַחְתַבּר Participio מָחָבָּרֵל

Con reduplicación virtual יְבַעוֹן יִמְהַא

קעריו

4. Verbos de tercera radical gutural:

ישְׁלַח envió; אַלַר encontró; אַלַן encontró; אַלַן prosperó; יְחַר מָּמָר נְחַר buscó מָחַר desarraigó; אַלַן buscó

Qal: Imperfecto יְשֵׁלֵה Participio activ. שֵּלָהַר pasiv. שֵּלָהַר

Hitqetel: PERFECTO IMPERFECTO

Sing. 3 m. הְשְׁתְכַח

3 f. חַבַחַאָ

רו די די Plur. דְּתַעַקרוּ

Qattil:	PERFECTO	IMPE	RFECTO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
Sing. 2 m.	שַׁבַּחָתָּ	Sing: 3	ובקר m.	בַּברוּ	משבח
1 c.	שַבְּחֵת	-			
Plur. 3 m.	שַׁבַּחֹוָי	•	*	·	
Haqtel:	PERFECTO	· * IMPI	ERFECTO	IMPERATIVO	PARTICIPIO
Sing. 3 m.	<u>הַצְּלַח</u>	Plur.	נהַשָּׁכַח	Plur. אַהַרוּ	מַצְלַח
2 m.	רובעם.				•
1 c.	הַשְׁכַּחַת				
Plur. 3 m.	חַשְׁכַחוּ				

Lección VII

Verbos «Pe-halef», «Pe-nun», «Pe-wau» y «Pe-yod».—Verbos «Hayin-hayin».

1. Verbos «Pe-halef».—אַכַל comió; אַנְאַ encendió. Qal.—El halef es quiescente en el imperfecto אַנְאַכֶּל y en el infinitivo לְמִאְכֵּוּר. לְמָאִכֵּוּר.

Imperativo 2 m. אמר Participio pasivo

- N.B. אָבַר hace en el imperfecto de la forma Haqtel אַבַר perecerás $t \dot{u}$.
 - 2. Verbos «Pe-nun». בְּעֵל ; cayó; נְתַּת se elevó; נְתַל salvó. Estos verbos asimilan el nun en las siguientes formas:

Qal: Imperfecto יפל Imperativo אש

3. Verbos «Pe-wau».—יַרַע conoció; יְרֵע pudo; יְרָב habitó; יְרֵב añadió.

El wau se asimila en el imperfecto de *Qal:* v. g.: יָבֶּל, y desaparece en el imperativo: v. g.: צַדָּן.

Haqtel.—El wau se convierte en ן: perfecto הוֹתֵב; imperfecto יְהוֹדְעַ;. Hoqtal.—El wau hace ן: v. g.: הוֹמַבּם.

4. Verbos «Pe-yod». ובל fué bueno; ובל llevó.

Qal: Imperfecto מוטב

Hagtel: Perfecto היבלה Infinitivo

- N. B. Los verbos קַלַק se marchó, y חָלַק subió pierden la segunda radical; el primero en el imperfecto: v. g.: יְּהָדְּ y en el infinitivo de Qal: v. g.: לְמִהְדְּ; y el segundo en las formas Haqtel y Hoqtal: v. g.: הַמַקּק,
- 5. Verbos «Hayin-hayin».—קַקְ deshizo; רְעַע destruyó; בְּרַר bó; בְרַך se compadeció.

La primera radical de estos verbos toma siempre daguesch después de las preformativas, menos en la forma Qattil.

Qal: PERFECTO IMPERFECTO IMP. INF. PART.
Sing. 3 m. אַלִין מְחַן נדּוּ Plur. אַלִין מְחַן נדּוּ פֿרָיַ Plur. אַלַין מְחַן פּרָיַ פֿרָיַ Plur. אַלַין פֿרָיַ פֿרָיַן Plur. פֿרָיַ Plur. פֿרָיַ אַרַיַּ

Haqtel: Perfecto Imperfecto Imp. Inf. Part. Sing. 3 f. הַנְּקָנְ הַעּלְנָי הַעַלְנָי הַעַלְנָי con suf. מְהַרָּקּ לְהָעָלָה הַעַלְנִי Con suf. מְהַרָּקּה con suf. חַבְּקּה הַעּלְנִי הַעַּלְנִי

Qattil.—Esta forma es regular: v. g.: יְמַלֵּל ,מֵלָל.

N.B. Conservan las tres radicales los verbos אַלַל subió; y מַלַל buseó sombra, en las siguientes formas: חַמְלַל אָ עָלַלון, עַלְלון, עַלְלון, אַלַלון, אַלון, אָלון, אַלון, אַלון,

Lección VIII

Verbos (Hayin-wau», «Hayin-yod» y «Lamed-yod».

1. Verbos «Hayin-wau» y «Hayin-yod».—קום levantarse; קום elevarse; און evarse; קום terminar; פום poner; און ser criminal.

En estos verbos se observan las siguientes particularidades: a) la vocal a del perfecto de Qal nunca cede el tono; b) cuando se repite la última radical, se obtienen las formas Qatlel e Hitqatlal; c) con la segunda radical duplicada se tiene la forma Qattel.

IMPERFECTO PARTICIPIO Qal: PERFECTO IMPERATIVO Sing. 2f. Sing. 3 m. Sing. 3 m. יקום קומי Sing. מאם Plur. 3 f. מקום 3f. 2 m. יקוכון . Plur. 3 m. של הל ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז 1 c.

Plur. 3 m. קכון

 $\mathit{Hitq^ctel.}$ —Esta forma duplica la ה; y su vocal característica es $\mathit{ka-mets}$, menos en יהוין.

Imperfecto ותשֶׁם Participio ರ್ಣಭ್ Hagtel: PERFECTO IMPERFECTO PARTICIPIO INFINITIVO Sing. 5 m. Sing. 5 m. הַקים <u>לְהוֹנְר</u>ה 2 m. 5 f. הַקִימִת 1 c. 2 m. הַקימת Plur. 3 m. Plur. 3 הַקימוּ Hogtal: Perfecto Qatlel: Participio Hitgatlel: Perfecto Qattel: Infinitivo

2. Verbos «Lamed-yod».—En lugar del yod primitivo llevan generalmente estos verbos por tercera radical el 🙃, cuando carecen de aformativa; pero le sustituye el halef siempre en el infinitivo de Qal, muchas veces en los imperfectos, y alguna vez en los perfectos y participios.

El $yod\ a$) se conserva consonante delante de la aformativa 1— de los imperfectos, en todos los infinitivos menos en el de Qal, en los participios, tanto en el singular femenino como en el plural, y en el infinitivo de Qal acompañado de los sufijos.

- b) Forma diptongo en en el perfecto de Qal delante de la aformativa הָ; y en delante de n, y , menos en בַּנַיְחַה.
- c) Queda quiescente en todos los perfectos, excepto en los transitivos de Qal y en los imperativos.
 - d) Desaparece, y el verbo termina en
 n- o x- en el perfecto transitivo de Qal,

n- o n- en los imperfectos,

N- en el infinitivo de Qal,

n − o n − en los participios.

N. B. 1.º Las aformativas ๆ y ๆ se hacen ๆ y ๆ respectivamente.

- 2. La vocal del perfecto de Qal se alarga delante de n: v. g.: nn.
- 5. Los verbos lamed-halef no se diferencian de los lamed-yod.

הוה fué	bebió iunn	อกา se aseme	eió -
11-1		• •	Hitqetel
3 m.		Intransitivo	ביי ביי ביי ביי ביי
		m 555 m 555	ההקלי
		112,716	אָתְכְּרָיַת
		זיבנת	
	-		
	111	1216(3)	
	מיל מיל מיל מ		
1 c.	•		

5 m.	וַבְעֵא	,	וֹחְבְּנִא
5 f.	פְּהָנֵה		טֹטִבְּנִא
2 m.	הקנא		
1 c.	אָבְעָא		
3 m.	וִבְנוּן		
3 f.			
2 m.			תתרמון
1 c.		-	
2 m.	רוני	- 80	
2 f.	fv;	•	
2 m.	יהוו	אתו	
2 f.	~:	v:	
	לְמִבְנֵא	לְמֵזֵא	
	בעה		מְתְּבָּנֵא
	5 m. 5 f. 2 m. 1 c. 5 m. 5 f. 2 m. 1 c. 2 m. 1 c.	דרו אינית בינית ב	דרוויוס Intransitivo 5 m. אַבְּיָה, בְּוְלָה בְּיִלְּה בָּיִה בָּיִה בָּיִה בַּיִּה בַּיִּי בְּיִּה בַּיִּה בַּיִּה בַּיִּה בַּיְנִיא בַּיִּה בַּיְיִי בְּיִּי בְּיִּה בַּיְיִי בְּיִּיְ בְּיִּה בְיִיבְּי בְּיִּה בְּיִיה בַּיְיבָּי בְּיִּה בְּיִּה בְּיִּה בְּיִיה בַּיְיבָּי בְּיִּה בְּיבְּיה בַּיְיבָּי בְּיִּי בְּיִּים בְּיִּי בְּיִּיּי בְּיִיּיְ בְּיִּיְיְ בְּיִּיְ בְּיִּי בְּיּי בְּיִּים בְּיּי בְּיִּיּ בְּיּיְיְיּבְּיי בְּיּיְיְיְיּי בְּייִים בְּייִי בְּייּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייּי בְּיי בּיּי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייּי בְּייּי בְּיי בּיּי בְּייי בְּיי בְּייבּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייּי בְּייי בּיּי בְּיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּיי בְּייבְיי בְּיי בְּייבְייבְּי בְּייבְייים בּייי בְּייבְייבְּיבְּייבְיי בְּייבְיי בְּייבְיי בְּייי בְּייבְייבְיי בְּי

	יייס בְּעָה			edificó בְּנָה	
		Qattil	Hitqattal	Haqtel	Hoqtal
		מַנִּי	ָהַתְּנַבִּי	בוּלִי	
· .			•	•	הַיפַיִת
		מַנִּיֹתָ			,
	٠.	שַׁנִּיו	אָשְׁתַנוּ	ָּטְעָרֵיו	ָ הַיִּחַיוּ
	,			•	
	,				
				•	
: ~					
		וָבַלֵּא	וְשְׁחֵנֵא	יָהַשְּׁנֵא	
	,				,
				~	
		83 <u>08</u>	25.25220	45	
	-	יָשַׁנון	יִשְׁתַּנוֹן	יַבְּעְרוֹן.	
,				ריז ריז ריז ריז ריז	
,		אָן ַּוֹי	•	انتاتارا	
*. -	-	711.25			
	•	בֶּנֶּר	~	בובוני	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
	· · · ,			:	
		:			
):					
	,	מְצֵלֵא			
		מֹמַנְיָא	טעֿכּאָאַת	מִוֹשַׁנְאַ	

Lección IX

Las preposiciones.

- וּ פָּה; con sufijo פְּה, בְּהּ, הַבָּה, הַבָּה, הַבָּה, בְּהּי, כְּבִרּה, לְבִּרּה, לְבִּרּה, לְבִּרּה, לְבָּרּה, לְבָּרּה, לְבָּרּה, לְבָּרָה, לְבִּרָה, שְׁכִּרְה, שְׁכִּרְה, שְׁכִּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵּרְה, שְׁלֵרְה, שִׁלְרִה, שְּבְּרָה, שְׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שְׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שְׁבְּרָה, שְׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שְׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שְׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שְׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּר, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּר, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּר, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְרָה, שִׁבְּרָה, שִבְּרָה, שִׁבְּרָה, שִׁבְּר, שְׁבְּר, שִׁבְּר, שִׁבְּר, שִׁבְּר, שִׁבְּר, שִׁבְּר, שִׁבְּר, שִּבְּר, שִׁבְּר, שִּבְּר, שְׁבְּר, שְׁבְּר, שִׁבְּי, שִׁבְּר, שִּבְּי, שִׁבְּי, שִׁבְיי, שִׁבְּי, שְׁבְּיּר, שְׁבְּיּר, שְׁבְּיּר, שְׁבְּי, שְׁבְּי, שְׁבְּי, שְׁבְּיי, שְׁבְּיי, שִׁבְּיי, שְׁבְּיי, שְׁבְּיי, שְׁבְיי, שְׁבְּיי, שְׁבְּיי, שְׁבְּיי, שְבְּיי, שִׁבְּיי, שִׁבְּיי, שְׁבְּיי, שִׁבְּיי, שִׁבְּיי, שִׁבּיי, שְבְּיי, שְּבְּיי, שְּבְּיי
- N. B. Entre los *adverbios* se emplea bastante אָיחָר fué; puede juntarse con los sufijos: v. g.: אָיחָירָן, אָיחַוּהָי tú eres; אָיחָוּהָי אָיחַוּנְאָ אָיחַוּהָ.

10לְקַבֵּל delante;

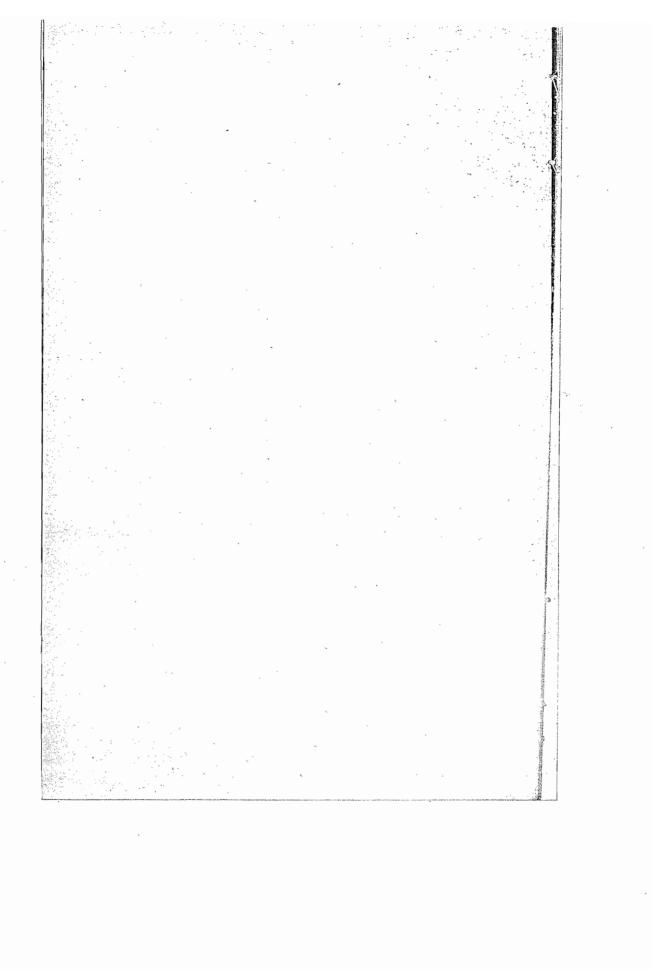
EJĖRCICIO

ڼ⇒ا	Piedra	בְּנָה	Edificó
אַביו	Entonces	<u>ٿِرا</u> ر	Buscó
אַרומיתא	Ecbata	1 <u>3</u>	Medio
מַלָה	Dios .	וּלָל	Grande
ж ұçп	Codo	נְּלְ <u>ו</u> ֹנַאַ	Tesoros
אָע	Leña, madera	ר⊆ַח	Sacrificó
₽ <u>%</u>	También	רבַח	Sacrificio
WX	Cimiento	בתק.	Oro
nds	Lugar	المنا	Que
<u>ئ</u>	En	הברון	Memorial
<u>څڅ</u> ږ	Babilonia	דַּרִינִינָשׁ	Darío
בֿובֿע.	Castillo	 היבל	Templo
בות	Casa	720	Marchó, llevó

		, ,	
חַר	Uno	נבו <u>כרנצ</u> ר	Nabucodonosor
חַבת	Nuevo	رَ <u>نَ</u> ٰدُٰٰٰٰ 	Pared
מעם	Decreto	נְהַת	Bajó, puso
יבַל	Llevó	נָפַק	Sacó
יהב	Dió .	נפָקָה	Gasto
יָרוּ שָׁלֶם	Jerusalém	ק <u>ב</u> ל	Erigió, levantó
בורֶשׁ	Ciro	סָפַר	Libro
ڎٳ	Así	פַּת ָי	Anchura
ಗಿದ್ದಿತ	Plata `	רום	Levantar, altura
בַתַב	Escribió	שָּׁים	Poner
בָאן	Vaso	שַׁכַח	Encontró
מְנִלְּה	Volumen, rollo	שָׁנָה	Año
בֶּרֵר	Media	שָׁמִין	Sesenta
מְדִינְה	Ciudad	⊐וח	Volver
בָּולֶרְ	Rey	שַׁלָּת	Tres
בָון־	De	ਰ੍ਵਾਜ	Allí

לָּטִיכִלָּא בִּירבִירִוּאַלֶּם לְּאַתְּבָּשׁ וְּסִטֵּת בְּבֵּית אֵּלְּבָּא: (בַּסִבָּת בִּירוּאָלֶם לְאַתְּבָּשׁ וְּסִבָּת בְּבֵית אַלְבָּא בִּירבִירוּאָלֶם וְחִיבֹּל לְּבָבֶּל וְחַתִיבוּ וְיִּטְבְּּא בִּירבִירוּאָלֶם וְחִיבֹּל לְּבָבֶּל וְחַתִיבוּוּ וִיִּטְבְּּא בִּירִבְּאָבִית בִּינְבָּא בִּירִבְּאָבִית בִּינְבָּא בִּירוּאָלֶם בִּיִּתָא יִתִּבְּצָא וְּסִבְּרוּ בִּיבִיו דִּי אָבֶּוּ וְּנִלְּלָּא בִּירוּאָלֶם בִּיְתָא יִתְבְּבָּא וְּסִבְּרוּ בִּי בְּבְּרֵיו דִּי אֶבֶּוּ וְּנִלְּלָּא בִּירוּאָלֶם בִּיִּתְא יִתְבְּבָּא וְּסִבְּרוּ בִּיבִין דִּי אָבֶּן וְּנִלְּלָּא בִּירוּתְא בִּירוּלָא בִּירוּבְּיּא בּירוּאָלֶם בִּיְתָא יִתְּבְּנֵא וְחַבְּת בִּירִלְא בִּילְבָּא בּוֹבְעָּה בִּינְבְּר דִּי בְּבְּבִּין דִּי אָבֶּן וְּנָלְּלְתָּא כִּוֹלְהָא בִּילְבָּא בִּיתְבְּבְּיוּ בִּיִבְּר בִּיי בְּבְּבְּר בִּייִם בִּיתְא בִּילְבָּא בִּיוֹ בְּבְּבִּין בִּיתְּא בִּינְנְא בִּילְבָּא בִּיוֹבְיּי בְּבְּיוּ בְּבִּין בִּיתְא בִּילְבָּא בִּיתְא בִּילְבָּא בִּילִבְּא בִּילִבְּא בִּילִבְּא בִּילְבָּא בִּילִבְּא בִּילִבְּא בִּילִבְּא בִּילִבְּא בִּבְּיוּ בְּבָּבִין בִּבְּיבִּין בְּיבְּבְּל בְּבִּיל בְּיִבְּבְּי בְּיבִּין בִּבְּרִיבְּיִים בְּבְּבָּל בְּיבִּים בְּבִּיל בְּיבִין בְּבְּבִּין בִּיבְּיִים בְּבִּבְּי בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּבְּל בִּבְּילְבָּא בְּיבִּים בְּבִּים בְּיבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיבְּל בִּיִבְּיִים בְּבִּבְּל בִּיִבְּיִבְּים בְּבִּבְּל בְּיִבְּיִים בְּבְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּיבִים בְּבְּבְל בְּבִּלְבָּים בְּבְּבְּל בְּבִילְם בְּבְּבָּל בְּבִיל בְּיבִּים בְּיבְבְיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְיבְים בְּבִּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּבְבְּל בְּבִּיבְּל בְּבִיבְּבְּל בְּבִּיל בְּבָּל בְּבְּבְּל בְּבְּלְבְבָּים בְּבְּבְּל בְּבְּלְבְבְּל בְּבְּבְבְּל בְּבְּלְבְּיבְיבְּים בְּבְבְּל בְּבְלְבְּבְבְּל בְּבְּבְבְּלבְבְּים בְּבּיבְים בְּבְּבְּבְים בְּבּבְל בְּבְּבְבְיבְּים בּבּיבְים בּבּיבְים בְּבְבּיבְים בּבּיבְים בּבּבּיל בּבּיבְים בּבּבְל בּבּבּלּל בְּבְבְּבְבְּבּים בּבּיבְים בּ

Crestomatía hebrea

1

PASAJES HISTÓRICOS

más discutidos en la Exégesis bíblica.

1.—El diluvio (Gen. VI-VIII).

Cap. VI

- 1 וְיָהִי כִּי־הַחֵל הָאָדָם לָרב עַל־פְּנֵי הָאָדָטָה ובָנוֹת יַלְּדוֹ
- 2 לְהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טבת הַנָּה
- ז נַיּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכּל אֲשֶׁר בְּחַרוּ: נַיּאמֶר יְחנִח לא־יָדוּן רוּחִי בָאֶרָם לִעלֶם בּשֵׁנֶם הוּא בְשֶׂר וְחֵיוּ יָמֵיוּ מֵאָה

⁽¹⁾ Hemos procurado escojer para nuestra Crestomatía aquellos pasajes del Antiguo Testamento, cuyo conocimiento puede reportar alguna utilidad tanto al teólogo como al escriturista. No desconocemos las múltiples discusiones críticas y exegéticas que sobre algunos de ellos existen; nosotros no podemos examinarlas, y mucho menos resolverlas. De desear fuera que alguna pluma netamente española las tratara con la amplitud con que merecen ser expuestas; mientras tanto remitimos a nuestros lectores al *Cursus Sacræ Scripturæ*, publicado bajo la dirección del P. Cornely S. J., o a la *Theologia Biblica*, del P. Hetzenauer O. M. C.

- אַהָרִים שָׁנָּה: הַנְּפִלִּים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהַם וְנַם־ אַהָרִי־בֵן אֲשֶׁר יָבאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִיט אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְנַלְרוּ
- 5 לָהֶעם הַפֶּּח הַגָּבּרִים אֲשֶׁר מַעוֹלֶם אַנְשִׁי־הַשֵּׁם: וַיַּרָא יְהוְה פִּירַבָּה רָעַת הָאָרָם בָּאָרֶץ וְכָל־יִצֶּר מַחְשְׁכוֹת לְבּוֹ רַק
- 6 כע כָּל־הַיּוְם: וַיִּנָהֶם יְחוֶֹה כִּי־עֲשֶׂה אֶת־הְאָנָם כָּאָבֶץ
- זַיַּרְעַצֵּב אֶל־לִבּן: זַיּאמֶר יְהוָה אֶמְהָה אֶת-הְאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאתַי מִעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בָּמֶשׁ בְּרָאתַי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַדְּבָּהְמָה עַד־בָּמֶשׁ
- 8 וְעַד־עוֹף הַשָּׁמֶיֶם כִּי נִהַמְחִי כִּי עֲשִׂיתִיְם: וְנהַ מָעָּא הַן
- 9 בְעֵינֵי יְהֹנָה: אֵלֶה תֹּןלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק הַמִּים הָנָה
- 10 בְּרָרָעֵיו אָת־הָאֱלהִים הִתְהַלֶּדְ-נְהַ: נַיּוֹלֶד נַהַ שְׁלשָׁהַ בָנְיִם
- 11 אָת־שֵׁם אָת־חָם וָאָת־יָפֶּת: וַתִּשְׁחַת הָאָבֶץ לִפְנִי קְאֵּלּהְים
- 12 נתּפָלֵא הָאָרֶץ הָמֶם: נירָא אֱלהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהְגָּהַ
- 13 נִשְׂחָתָה כִּי־הִשְּׁחִית כָּל־בָּשֶׁר אָת־דַּרָכּו עַל־הָאָבֶץ: וַיּאבֶּיר אֱלֹהִים לְנִהַ לֵץ כָּל-בָּשֶׂר כָּא לְפָנַי כִּי־מֶלְאָה הָאָרֵץ חָמֶם
- 14 מפְּנִיהֶם וְהִנְנִי מַשְּׁחִימָם אֶת־הַמֶּבֶּה וְכְפַרְתָּ אֹתָה מְבֵּית וֹמְחוּץ גפָּר קנִים מְעֲשֶׂה אֶת־הַמֵּבֶּה וְכְפַרְתָּ אֹתָה מְבֵּית וֹמְחוּץ
- 15 בַּכְבֶּר: וְוָה אַשֶׁר הַצַשֶּׁה אֹחָה שׁלשׁ מַאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ

- 16 הַתַּבָה הֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּה וּשְׁלשִׁים אַמָּה קּוְמְתַה: צהר קצְשָּׁה לַתַּבָה וְאֶל־אַמָּה הְּכַלֶּנָה מִלְמַעְלָה וּפָּתַח הַתִּבְה
- 17 בְּצַדָּה הָשָׂיִם תַּהְתִּים שְׁנִים וּשְׁלְשִׁים הַּעֲשֶׂהָ; וַאֲנֵי הִנְנִי מַבִּיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁהַת בֶּל־בָּשְׂר אֲשֶׁר־ בוֹ רוּחַ חַיִּים מִחַּחַת הַשְּׁמָיִם כּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ וִנְנְע:
- 18 וַהַקְּכוֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתַּבָה אַהָּה וּבְנֶיךְּ
- 19 מְצִּישְׁהָדְּ וּנְשֵׁי־בָנֶיךְּ אָמֶּךְ: וּמְבֶּל-הָחֵי מְבֶּל-בָּשֶׁרְ שְׁנַיַם מִכּל מָבִיא אֶל־חַמֵּבָה לְּקְחֲית אִמֶּךְ זָכָר וּנְקַבָּה יְהְוִי:
- 20 מָדָעוֹף לְמִינָהוּ וּמִן־הַבְּהַמָּה לְמִינָהְ מִכּל הָמֶשׁ הָאָּדָמָה
- 21 לְמִינֵהְוּ שְׁנֵים מִכּל יָבאוּ אֵבֶּיךּ לְחַחֲיוְת: וְאַהַּח קַח־לְּדְּ מִבָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יִאָבֵל וְאָסַפְּהָ אָבֶּיִךּ וְהָיָה לְּדְּ וְלָהֶם
 - 22 לְאָכְלֶה: וַיַּעַשׁ גָהַ כְּכל אֲשֶׁר צִוָּה אתו אֱלֹחִים כֵּן עֲשֶׂה:

Cap. VII

- 1 ניאפֶר וְחֹנָה לְנָה בְא־אַהָּה וְכָל־בֵּיתִּךְ אֶל־הַמִּבֶּה כִּי־
- 2 אוְדְּ רָאִיתִי צַדִּיכן לְפָנֵי בַּדּוֹר חַזָּה:מְכּל הַבְּהֵמָה הַאָּחוֹרָה הַקַּח־לִּךְ שִׁבְעָה שַבְעָה אִישׁ וִאִשׁתּוְ וֹמִן־הַבְּהֵקָה אֵשֵׁר

- כא מְהֹרָה הַוֹא שְׁנֵים אִישׁ וְאִשְׁהְוֹ: נַם מִעוֹף הַשְּׁמֵיםשִׁבְעָה שִׁבְעָה זָבָר וּנְקַבָּה לְחַיּוֹת זֶבע עַל־פְּנִי כָּל־חָאְבֶץ:
- 4 פי לנְמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנבִי מַמְמִיר עַל־הַאָּבֶץ אַרְבָּעִים
 יום וְאַרְבָּעִים לֻיְּלָה וּמְחיתִי אָת־בָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עְשִׁיתִי
- 5 מעל פְּנֵי הָאָרָמָה: וּיַעַשׁ נָהַ כְּכֵל אֲשֶׁר־צְּנָהוּ יְהֹוֶה:
- 6 וְנַהַ בֶּן־שֵׁשׁ מָאוֹת שֶׁנְהֻ וְהַפַּבּוּל הָנָה מֵיִם עַל־
- רַבָּעִיוֹ נְיָבא נֹחַ וּבְנָיוֹ וְאִשְׁתֵּוֹ וּנְשְׁיֹבְנָיוֹ אָתּוֹ אֶלֹר (דְּשִׁיבֹנְיוֹ אָתּוֹ אֶלֹר
- אַ הַמַּבֶּה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוֹל: מוְ־הַבְּהַמְה הַמְּהוֹרָה וּמוְ־
 הַבְּהַמָּה אֲשֶׁר אֵינָנָה מְהוֹרָה וּמוְ־הַעוֹף וָכל אֲשֶׁר־
- 9 רכוש על־הָאָדָמֶה: שָׁנֵים שְׁנֵים בָאוּ אָל־נהַ אֶל־הַתִּבְּה
- 10 וַכֶּר וֹנְכַבָּתָה בַּאֲשֶׁר צוָה אֱלֹהִים אֶת־נְהַ: נַיְהִי לְשִׁבְעַת
- 11 הַּנְּמֶים וּמֵי הַפַּוּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָבֶץ: בִּשְׁבַת שֵשׁ־מֵאוֹת שְׁנָה לְחַנִי־נַח בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עְשֶׁר יוֹם לַחְדֶשׁבַּיוֹם הַזֶּה נִבְּקְעוּ בָּל־מַעְיָנִת הְּחוֹם רַבָּה וַאָּרֶבּת הַשְּׁמַיִם נִפְתְּחוּ:
- 12-13 וַיְהִי הַגָּשֶׁם עַל־הָאָבֶץ אַרְבָעִים יום וְאַרְבָעִים לֵיְלָה:בְּעָצֶם היום הוָה בָא נה וְשֵׁם־וְחָם וָיֶפֶת בְּנִי־נְהַ וְאֵשֶׁת נה
- 14 ושְׁלשֶׁת נְשִׁי־בָנִיו אָחָם אֶל־הַתֵּבֶה: הַבָּה וְכָל־קְחַנָה

לְמִינָה וְכָל־הַבְּהֵנְה לְמִינָה וְכָל־הַבֶּכֶשׁ הְרבֵּושׁ עַל־הָאָבֶץ

- 15 לְמִינֶחוּ וְכָל־חָעוֹף לְמִינֵחוּ כּל צְפּוֹר כָּל־בָּנֶף: וַיְבאוּ אֶל־ נה אָל־הַמָּבֶה שְׁנֵים שְׁנֵים מִכָּל־הַבְּשֶׁר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּם
- 16 חַיִּים: וְהַבָּאִים זָכָר וֹנְקֵבָה מִכֶּל־בָּשֶׁר בָּאוּ בְּאֲשֶׁר צִּנָה
- 17 אתו אֱלהֶים נַיִּסְגר יְהוְה בְּעֲדְוֹ: נִיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יום על־הָאָרֶץ נַיִּרָבּוּ הַמַּיִם נַיִּשְׁאוּ אֶת־הַתִּבָּה נַתְּרָם כֵּעַל
- 18 הַאָּבֶץ: וַיִּנְבְּרוּ הַפַּיִּים וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל־הָאָבֶץ וַהַּבֶּּר
- 19 על־פָּגֵי הַמֶּיִם: וְהַפַּיִם גְּבְרוּ מְאדׁ מְאדׁ עַל־הָאָבֶץ וְיְכָּםוּ
- 20 בֶּל־הֶבְרִים הַנְּבֹּהִים אֲשֶׁר־מַחַת בָּל־הַשְּׁבְּיִם: חֲבֵּוֹשׁ עֶשְׂרֵה
- 21 אַמָּה מִלְּמַעְלָּה נֶבְרוּ הַמָּיֵם וַיְכָּפוּ הֶהָרִים: וַיִּנְיַע בְּלּבְשָׁר הַרִּמֵשׁ עַלִּרְהָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהַמָּה וּבַחַיָּה וּבְכָּלִ-הַשֶּׁרֶץ
- 22 הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָָרָץ וְכל הָאָרֶם: כל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוַח הַיִּים
- 23 בְאַפֶּיו מִכּל אֲשֶׁר בְּחָרָבָה מֵתוּ: וַיִּפַּח אֶת־בָּל־הַיְקוּם אַשֶּׁר עַל־פָּנֵי הָאָדָמָה מִאָבָים עַד־בְּהֵמָה עַד־רָטָשׁ וְעַד־ עוֹף הַשָּׁמִים וַיִּפָּחוּ מִן־הָאָרָץ וַיִּשְׁאָר אַדּ־נָה וַאֲשָׁר אָתּוּ
 - 24 בַּתְבָה: וַיִּנְבָּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ הַמְשִׁים וּמְאַת יְּוֹם:

Cap. VIII

- יוֹפֶר אָלחִים אָת־נחַ וְאֵת כָּל־הְהָיָה וְאֶת־בָּל־הַבְּהַכְּה אַשֶּׁר אָתוֹ בַּהַבְּה וַיִּעֲבֵר אֱלחִים רוַח עַל־הָאָרֶץ וַיִּשׁכּוּ
- 2 המִים: וַיּמֶּכְרוּ מַעְיָנִת הָהם וַאֲרָבת הַשָּׁמֶים וַיִּכְּלֵא הַנָּשֶׁם
- ז מן־הַשָּׁמָים: וַיִּשְׁבוּ הַפַּים מֵעֵל הָאָרֶץ הָלוּךְ נְשׁוְב וַיַּחְסְרוּ
- 4 הפֵּים מִקְצֵה הַמִּשִׁים וּמְאַת יוְם: וַתְּנַח הֹחֵבָה בּחְדֵשׁ
- ַם הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשֶׁר יוֹם לַחְדָשׁ עַל־דָרֵי אֲרָרְט: וְהַמַּים בּיוֹ הָלוֹךְ וְהָסוֹר עַר הַחְדֶשׁ הְצְשִׁירִי בְּעֲשִׂירִי בְּאֶהָר לַחְדֶשׁ קיוּ הָלוֹךְ וְהָסוֹר עַר הַחְדֶשׁ הְצְשִׁירִי בְּעֲשִׂירִי בְּאֶהָר לַחְדָשׁ
- 6 נְרָאוּ רָאשׁׁי הָהָרִים: וַיְהִי מִמֵּץ אַרְבָעִים יוֶֹם וַיִּפְּהַּח נה
- אָת־חַלון הַהַּכָּה אֲשֶׁר עָשֶׂה: וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעדֶׁכ וַיִּצֵא יָצוֹא 🤨 אָת־חַלון
- 8 נְשׁוֹב עַר־יִבשֶׁת הַפַּיִם מִעַל הָאֶבֶץ: וַיְשַׁלַּח אָת־הַיוֹנְה
- פְאָתוֹ לִרְאוֹת הַקַּלוּ הַפַּיִם מעל פְּנֵי הְאַדְּמָה: וְלֹא מְצְאָה
 ביונה מְנוֹח לְבַרִּ־רַגְּלָה וַהָּשָׁב אֵלִיו אֶל־הַתַּבְּה בִּי־מֵים
 עַל־פְּנֵי כָּל־הָאָרֵץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְהֶה וַיָּבֵא אֹהָה אֵלָיו
- 10 אָל־הַהַבֶּה: וַיֹהֶל עוד שׁבְעַת יָמִים אַהַרֶּים וַיִּבֶּף שׁלַח
- 11 אַת־הַיונָה מִן־הַהָּבָה: וַהָּבא אַלִיו הַיוֹנָה לְעָת עָרַב וְהְנָה

אָבֶרוֹ מַעָרָף בְּפֶּיֶהָ וַיַּבַע נַחַ כִּי-קַלּוֹ הַפַּיִם מַעַל הָאָבֶץ:

- 12 וַיּהֶל עוֹר שֶׁבְעַת יָמִים אֲהַרֶים וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיוֹנָה וְלֹא־
- 13 יָסְפָּח שׁוְּב־אָּלֶיו עוְד: וַיְּחִי בְּאַחַת וְשְׁשׁ־מֵאוֹת שְׁנָח בָּרִאשׁוו בְּאָחָר לַחֹדֶשׁ חֶרְבוּ חַפַּיִם מֵעַל חָאָבֶץ וַיָּסַר נחַ
- של הַבָּר הַמָּבָה הַמָּבָה וַיַּרָא וְהִנָּה הַרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמֶה: וּבַחֹדֶשׁ 14
- 15 הַשָּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעָשְׁרִים יוֹם לַחְדֶשׁ וָבְשָׁה הָאָבֶץ: ווְדַבֵּר
- 16 אֱלֹהִים אֶלרנה לֵאמְר: צֵא מִן־הַחֵּבֶּה אַהָּה וְאִשְׁהְּךּ וּבְנֶיךְּ
- 17 וּנְשֵּׁי־בָנֶיךְ אִמֶּך: כֶּל־חֲחַיָּה אֲשֶׁר־אִמְּךְ מַכְּל־בָּשֶּׁר בְּעוֹף וֹבַבְּחֵמָה וֹבְכָל־חָרֶמָשׁ חֲרִמִשׁ עַל־הָאָרֶץ הַוְּצֵא אִמְּךְ
- וְאָשָׁתּוֹ וּנְשֶׁי־בֶנְיו אָתְּו: אַ וְאָשָׁתּוֹ וּנְשִׁי־בֶנְיו אָתְּו:

2.—Abraham vence a los reyes de Oriente

Gen. XIV

- 8 וַיִּצֵא מֶלֶּךְ־סְרֹם וּמֶלֶּךְ עֲמִרָה וּמֶלֶּךְ אַרְטָה וּמֶלֶּךְ אָבִים: וּמֶלֶךְ בָּלֵע הִוּא־צֻעַר וַיְעַרָכוּ אִהָּט מִלְחָמָה בְּעַמֶּק הַשִּׂרְים:
- 9 אָת בָּרָר־לְעמֵר מֵלֶך עִילָם וִתִּדְעֵּל מֵלֶךְ גוִים וַאַמְרָפַל

מָלֶבְ שִׁנְעָר וְאַרְיוּךְ מָלֶבְ אָלְמֶר אַרְבָּעָה מְּלְכִים אָת־

- 10 הַּחָמִשְׁה: וְעֵמֶּק הַשִּׁדִּים בָּאֱרֹת בָּאֱרֹת חַמֶּר וַיִּנֶּסוּ מֶלֶּדְּד
- 11 סְרֹם וַעֲמִרָּה נַיִּפְּלוּ־שֻׁמָּה וְחַנִּשְׁאָרִים הָרָה נָסִוּ: נַיִּקְּחוּ
- 12 אָת־כָּלּ־רְכָשׁ סְדֹם וַעֲמִרָד וְאָת־כָּלּ־אַכְּלָם וַיַּלֵבוּ: וַיִּקְהוּ אָת־לוֹט וְאָת־רְכָשׁוֹ בָּן־אֲחִי אַכְּרָכ וַיַּלֵבוּ וְהוֹא ישֵׁב
- 13 בְּסְרְם: וַיָּבא הַפֶּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָום הַעְבְרֶי וְהוּא שׁכֵּן בְּאָלֹנִי מַמְרֵא הָאָמִרִי אֲחִי אָשְׁכֵּל וְאֲחִי עְנֵר וְהֵם בְּעֲלֵי
- 14 בְּרְית־אַבְּרֶם: וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחֻיו וַיָּרֶק אָת־ חַנִיכִיו יְלִידֵי בֵיתוּ שְׁמִנְּח עֲשֶׂר וִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדּף עַד־בְּן:
- 15 וַיְדָבֶׁק עֲבִּיהֶם לַיְלָה הוא וַעֲבָדִיו וַיַּבֶּס וַיִּרְדְּבֵּם עַד־חוֹבָה
- 16 אַשֶּׁר מִשְּׁמֹאל לְרַמָּןשֶׂק: נִישֶׁב אֵת כָּל־הָרְכָשׁ וְגַם אָת־לוֹמ
- 17 אָחִיו וּרְכָשׁוֹ הַשִּׁיב וְנֵם אֶת־הַּנְשִׁים וְאָת־הָעְם: וַיַּצֵא מֶלֶדְ־סְרֹם לִקְרָאתוֹ אֲחֲרֵי שׁוֹבוֹ מֶהַכּוֹת אֶת־כְּדְר־לָעמֶר וְאָת־הַמִּלְכִים אֲשִׁר אִתְּוֹ אֶל־עַמֶּק שְׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמֶּּלְדְּי: וְאָת־הַמִּלְכִים אֲשִׁר אִתְּוֹ אֶל־עֵמֶק שְׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמְּלֶּדְי:
- 18 ומַלְכִי־אָרֶק מֶּלֶּךְ שָׁלֵם הוֹצֵיא לֶחָםוְיֵין וְהוּא כֹהוּ לְאֵל עֶּלְיִוּן:
- 19 וַיְבֶרְבָהוּ נִיאַכֵּוֹרָ בָּרוּךְ אַבְּרָם לְאֵל עֶּלְיוֹן קְנֵה שְׁמַיִם נְאָבֶץ:
- 20 בלרוב אל הליוו אארבינו אנית בינוב וימורן פוהאר מכל:

3.—La primera plaga de Egipto

Exod. Wii

- 19 ניאמֶר וְהוָה אָל־מוֹשֶׁה אֲמר אָל־אְהַרוֹן קַה מַמִּּך וּנְמֵה־ יַדְךָּ עַל־מִימֵי מִצְרַיִם עַל־נְחֲרֹחָם עַל־יְאְרֵיהֶם וְעַל־ אַנְמִיהֶם וְעַל כָּל־מִלְוָה מִימִיהֶם וִיְחִיוּ־דָם וְהָיָח דָּם בְּכָל־
- 20 אָרֶץ מִצְרֵיָם וּלְצֵינֵי צַבָּרֶיוֹ וַיַּהְפְּכוּ כֵּל־הַפֵּיִם אֲשֶׁר בַּוְאר לְצִינֵי פַּרְעָה וּלְצִינֵי צַבָּרָיוֹ וַיַּהְפְּכוּ כָּל־הַפִּיִם אֲשֶׁר בַּוְאר לְצִינֵי פַּרְעָה וּלְצִינִי צַבָּרָיוֹ וַיִּהְפְּכוּ כָּל־הַפִּיִם אֲשֶׁר בַּוְאר
- 21 לְדֶם: וְחַדָּנָה אֲשֶׁר־בַּיְאַר מֵתָה וַיִּכְאַשׁ הַיְאַר וְלאדְיָכְלוּ מצָרֵיִם לִשְׁתּוֹת מֵיִם מִן־חַיָּאָר וַיִּהִי חַדָּם בְּכֶל־אֶּרֶץ מִצְרֵיִם:
- 22 ויצשרכן חַרְסְמֵּי מִצְרֵים בְּלְמֵיהָת וַיֶּחֲוַק לֵב־פַּרְעח וְלֹא־ שָׁמֵע אַלִּיחֶם כָּאַשֶּׁר דִבֶּר יִחוֶה:

4.—Los israelitas en Egipto

Exod. 1

- 5 נְיָהִי כָּל־נָפָשׁ יְצָאֵי נֵרְדְּיַעֲקֹב שׁבְעִים נָפָשׁ וְיוֹפֵרְּ חָרָה. וֹבְנִי 6-7 בִּמִצְרֵים: נַיָּכָּת יוֹפַרְּ וְכָלְי
 - 32

יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיִּעַצְטוּ בּמְאד מְאָד וַתִּפְּלֵא

- 8 הַאָּהֶץ אֹהָם: נַיָּקָם מֶּלֶּן־־חָרָשׁ עַל־מִצְּרָיִם אֲשֶׁר לְא־נָדַע
- 9 אָת־יוֹכְף: ניאכֶּר אֶל־צַכְּיוֹ הנֵה עַם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל רַב
- וּ וְצָצוּם מִבֶּּנְנּוּ: הָבָה נִתְּחַבְּמָה לֵּו בֶּּן־וּרְבֶּה וְהָיָה בִּי־ תַּקְרָאנָה מִלְּחָמָה וְנוֹפַף נַם־הוּא עַל־שׁנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעֵלָה מִן־הָאָרֶץ:

Exod. XII

- 55 וּבְגֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶּמֶךְ
- 136 וּכְלֵי זָהָב וֹשְׁמָלְת: וְיְהוָה נָתַן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרִים
- 137 וַיִּשְׁאַלֹּוֶם וְוָבַאָּלוֹ אָתִדכּוּאָרִים: וַיִּסְעוֹ בִגְידִישְׂרָאֵל מֶרַעְּטְםם 37
- 40 סָבֶּתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶבֶּף רַנְגַלִּי חַנְּבָרִים לְבַר מִמְּף:וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָּח וְאַרְכַּע מַאוֹת שָׁנָה:

5.—Los israelitas pasan el mar Rojo Exod. XIV

9 נַיְרְדָּפוּ מִצְרֵיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׁינוּ אוֹתָם חנִים עַל־הַיָּם כְּלִּר סוֹם רָבֶּב פַּרְעָה וּפָּרָשֵׁיו וְחֵילִוּ עַל־פִּי הַהִירת לִפְנִי כַּעַל

- 10 צְּפָן: וּפַּרְעה הִקְּרֵיב נַיִּשְׁאוּ בְנֵי־יִשְׁרָאֵל אֶת־עֵינִיהֶם וְהַנֵּה מִצְרַיִם נִםַעַ אַהַרִיהֶם נַיִּיראוּ מָאד נַיִּצְעַקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
- 15 אֶל־יְחנָה: נַיּאמֶר יְחנָה אֶל־מוֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלֶיו דַּבֵּר
- 16 אָל־בָּגִי־יִשְׁרָאֵל נַיּּקְעוּ: וְאַהָּח הָרֵם אָת־מַפְּּהְ וּנְמֵה אָת־ יַרֶּדְּדְּ עַל־דַוְיָּם וּכְּלָּצֵחוּ וְיָבאוּ כְּגִי־יִשְּׁרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
- 17 בְּנַבְּשְׁה: וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם נְנבאוּ אְחַרִיהֶת
- 18 וְאַבֶּבְרָה בְּפַּרְעה וּבְכָל־חֵילוּ בְּרִכְבּוּ וּבְפֶּרְשֵׁיוּ: וְיֶדְעוּ טְאָרֵיִם כִּי־אָגִי יְחֹנְהֻ בְּחִבְּרִי בְּפַּרְעה בְּרִכְבּוּ וּבְפֶּרָשֵׁיוּ:
- 19 נַיּפַע מַלְאַך הָאֱלֹהִים הַחֹלֵך לפְּנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נַיִּלֶּךְ מַאַחְרֵיהֶם נַיּפַע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיִּעֲמֹד מֵאְחֲרִיהֶם:
- 20 נַיָּבא בֵּין מָחֲנֵה מִצְרֵים וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל נַיְהִי הֶעְּנְן וְהַחֹשֶׁךְ נַיָּאֶר אֶת־הַלָּיִלֶּה וְלְא־קָרֵב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלְּיְלָה:
- בַּרנַח פּרִים שַּה אָת־יָרו עַל־הַיָּם נַיּוֹלֶךְ יְהֹנָה אָת־הַיָּם בְּרנַח בָּרִים עַזָּה בָּל־הַלַּיְלָה נַיִּשֶּׁם אָת־הַיָּם לֶחֲרָבֶּה נַיִּבְּקְעוּ
- 22 הפוח: ונכאו הנרייאליאל בתוך הנים בובשות והפום להם
- 23 חומה מימינם ומשמאלם: וַיִּרְדְפוּ מִצְרִים וַנְבאוּ אַחֲרֵיהֶם
- 24 כל סום פַּרְעה רַכְבוֹ וּפְּרָשֻׁיִו אֶל־הוֹךְ הַיָּם: וַוְהִי בְאַשְׁמהֶת

בפצור ההלבל יחוש אקבלשור מאכים במפור את ומלו

- בּבְבֵרֶעָת נִיאמֶר מִצְּרֵים: נִיִּםר מִפְּנִי יִשְׂרָאֵל כִּי יְחֹנְח נִיּהָם אֵת מַחָבָה מִצְּרָים: נִיָּםר אֵת אפֿן מַרְבָּבֹתִיו וְיִנְהְבֹּתׁוּ
- 26 נלְחָם לָחֶם בְּמָצְרָיִם: וַיֹאמֶר יְרוֹנָה אֶל־מוֹשֶׁה נְמֵה אֶל־ יַדְךְ עַל־דִּיָבֶ וַיָּשֶׁבוּ הַמֵּיִם עַל־כִּצְּרִים עַל־רִכְבוּ וְעַל־
- 27 פְּרָשְׁיו: וַנִּטּ משָׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיְשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בּכֶּר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לְקְרָאתְוֹ וַיְנַעֵּר יְהוְה אָת־מִצְרַיִם
- 28 בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשֶׁכוּ הַמֵּיִם וַיְכֵפוּ אֶת־הַבֶּבְּרְשִׁים לְכֵל הֵיל פּּרְעה הַבָּאִם אֲחֲרִיהֶם בַּיָּטְ לֹאִ־נִשְׁאַר בָּהֶם עַר־אָחֵר:

6.-El maná

Exod. XVI

- 14 ומצל שׁבְּבַת הַאֶּל וְהוּבָה צַלֹּבְּנֵי הַכּוְּבָר רַק מְּוְהְפָּם רַק
- אָרוּנ מָן הוא כִי לִא יָדְעוּ מַה-חוְאַ נַיאמָר מֹשֶׁה אַלְיָם 15 בַּכָּפַר עַלִּיהָאָרָאָ: וַיִּנְאוּ בְּנִייִּיאָרָאֵל נַיּאמְרוּ אִישׁ אָלִי
- 16 הוא הַלֶּחָם אֲשֶׁר נָמוְ יְרוָה לָכֶם לְאָכְלֶה: וָה כּדְּכָר אֲשֶׁר

צוָה וְהוָה לִּקְטוּ מִמֶּנוּ אישׁ לְפִי אָבְלְוּ עמֶר לַגִּלְּנּלֶת

- 17 מסְפַּר נִפְשׁתִיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בְּאֶהֶלוֹ תִּקְּחוּ: וַיִּעְשׁוּ־בֵן
- 18 בְּגֵי־יִשְׂרָאֻל וַיִּלְּקְטוּ הַפַּוְרְבָּה וְהַפַּסְעִים: וַיִּמדּוּ בָעמֶר וְלֹא הָנְיִדְיִשְׁ לְפִּי־אָּכְלוּ הַעְּדִּיף הַפַּוְרָבָּה וְהַפַּמְעִים לֹא הָחְסֵיֶר אִישׁ לְפִּי־אָּכְלוּ לָקַטוּ:

7.—Josué detiene el sol

Jos. X

- 12 אָז יְדַבֶּר יְהוֹשֶׁעַ לַיְהוָה בְּיוֹם תֵּת יְהוָה אֶת־הָאֱמְרִי לִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֶל וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּוֹשׁ בְּגָּבְעוֹן דּוֹם וְיָרֵהַ
- 13 בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן: וַיִּדִּם חַשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ עְמֵד עַדְּיִקּם גּוִי אִיְבְיוּ הַלא־הִיא בְּתוּבָה עַלִּ־מֵפֶּר הַיָּשֶׁרְ וַיְעֲמִד הַשְּׁמֶשׁ בְּחַצִּי
- 14 הַשְּׁמֵים וְלֹא־אָץ לָבֹא כְּיוֹם הָמֶים: וְלֹא הָנָה כַּיוֹם הַהוֹא לְפָנָיו וְאַחָרָיו לִשְׁמצַ יְהוָה בְּקוֹל אֵישׁ כִּי יְהוָה נִלְּהָם לְּפְנָיו וְאַחֲרָיו לִשְׁמצַ יְהוָה בְּקוֹל אֵישׁ כִּי יְהוָה נִלְּהָם לְיִשְׂרָאֵל:

8.—El voto de Jefté Judic. XI

29 נַתְּהִי עַל־יִפְּתָּח רוּהַ יְהֹנָה נַיְעֲבֹר אֶת־הַגַּלְעָד וְאָת־מְנַשֶׁוֹ

ויִצְבר אָת־מִצְפָּח גִלְעָד וּמִמּצְפָּח גִלְעַד עָבַר בְּנֵי עַמּוּן:

20 וַיַּבַר יִפְתָּח נָדֶר לִיחוָה וַיאכֵּוֶר אָם־נְתוֹן תַּמֵן אֶת־בְּנֵי

- 31 עַמוּן בְּיָרָי: וְהָיָה הַיּוּצֵא אֲשֶׁר וֵצֵא מִדַּלְתִי בֵּיתִי לִקְּרָאתִי בְּשוּכִי כְשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמֹּוֹן וְהָיָה לֵיחוָה וְחְעְּלִיתִיהוּ עלֶה:
- 25 וַיַּצְבר יִפְהָח אֶל-בְּנֵי עַמוֹן לְהַלֶּחֶם בָּבֶם וַיִּמְנִם וְחֹוָה בְּנָרְוֹ:
- קבר בוּבֶּם מֵשְרצֵר וְעַד־בוּאָדְּ מִנִּית עָשְׂרִים עִיר וְעַד אָבֵל פַּנִי בַּנֵי בִּנִי בִּנִי
- יצאה בְּתְּבֶא יִפְּתָח הַמִּצְפָּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהָנֵח בִּתּוֹ יצאה לְקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים וּכִמְחלֹוֶת וְרֵק הִיא וְחִידָה אֵין־לֹא מִטֶּנּוּ לִקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים וּכִמְחלֹוֶת וְרֵק הִיא וְחִידָה אֵין־לֹא מִטֶּנּוּ
- אַרָּה פָּמִי הַכְּרֵעַ הַכְּרֵעְהוּנִי וְאַהְּ הָיִית פְּעְכְּרֶי וְאָגְּבִי פָּצִיתִי אַרָה בָּמִי הַכְּרֵעַ הַכְּרֵעְהוּנִי וְאַהְּ הַיִּית בְּעְכְּרֶי וְאָגְבִי פָּצִיתִי 35
- אָר־פָּר אָל־יְהוָח וְלא אוּכַל לָשׁוְכ: וַתּאמֶר אַלְיוֹ אָבִי פָּצִיתָה אָר־פָּר אָל־יְהוָח עֲשֵׁח לִי בְּאֲשֶׁר יָצְא מִפֶּיִך אָחֲבִי אֲשֶׁר
- 75 עַשֶּׂח לְךּ יְהוָה נְקְמוֹת מֵאְיְבֵיךּ מִבְּנֵי עַמְוֹן: וַתּאמֶר אֶל־ אָבִיחָ וִעְשֵּׁח לִּי חַדָּבָר חַזֶּה חַרְפֵּח מִמְּנִי שְׁנַיִם חֲרָשִׁים וְאַלְּבָה וְוָרֵרְתִּי עַלִּרְהָּחָרִים וְאֶבְכָּח עַלִּרְבְּתוּלֵי אָנִבִי
- 38 וְרֶעוֹתָי: וַיּאמֶר לֵכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהֹ שְׁנֵי חֲדָשִׁים וַתֵּלֶּךְ הִיא

- הַנְים נַתְּשָׁב אָל־בְּתוּלֶיָה עַל־הֶּהָרְים: נַיְהִי מָקֵץ שְׁנַים הָדָשִים וַתִּשָׁב אָל־אָבִיהָ וַיַּעַשׁ לָה אָת־נִּדְרוּ אָשֶׁר נְדָרֻ
- 40 וְהִיא כֹּא־יַנְדְעָה אִישׁ וַהְּהִי־חֹק בְּיִשְׂרָאֵל: מַיְּמִים יָמִימָה הָלַבְנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַנִּוֹת לְבַתּ־יִפְּהָח הַנִּלְּעָדֶי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשְׁנַה:

M

PASAJES DOGMÁTICOS

más importantes del Antiguo Testamento

DE DEO UNO

1.—Nombre de Dios

Exod. H

- וֹאָמֶרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אָכּוְתִיכֶּם אֲלָחַנִי אָלִיכֵּם וְאָמְרוּ־לִי וֹאָמֶרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אָכּוְתִיכֶם אֲלָחַנִי אָלִיכֵּם וְאָמְרוּ־לִי
- 14 מַה־שְּׁמוֹ מָה אמַר אַלְהֶם: וַיאמֶר אֵלְהים אָל־משֶׁה אָרְהָה אַשָּׁר אָרְהֶר וַיּאמֶר כֹּה הַאמַר לְבְנֵי וִשְׁרָאֵל אָרְהָה
- 15 שַׁלְחַנִי אֲלִיכֶּם: וַיּאַכֶּר עוד אֱלֹדִים אֶל־מּשֶׁה כֹּה תּאמַר

אָל־בָּנֵי וִשְּׁרָאֵל וָחֹנָה אֶלְחֵנִי אֲלִיכֶּסְ אָלְחֵי אַבְּרָחָם אֵלְחֵי וֹצְחָק וַאלחֵי יַצְקֹב שְׁלְחַנִי אֲלִיכֶסְ זָה־שָׁמִי לְעַלָּם וְזָה זִכְרִי לְדֵר דְּרִ:

Exod. WI

2.5 נְיִדַבֵּר אֱלְּהִים אֶל־מְשֶׁה נַיּאמֶר אַלְּיו אֲנִי יְהנְהָ: נְאָרָא אֶל־אַבְּרָהָם אֶל־יִצְּחָק וְאֶל־יַצְקֹב בְּאֵל שַׁבְּי וּשְׁמִי יְהנְה לא נוֹדֵעְתִּי לְהֵם:

2.—Atributos esenciales de Dios

a)-Eternidad e inmutabilidad

Ps. CI

יאברו האָכָץ נְסָרֶק נְסֶרֶק נִמְנְשֵׁה נָרֶיךּ שְׁמֶנִם: הַמָּח יאברוּ וְאַתָּה הַּנְאַר וְשָׁנִוֹתָיךּ לֹא יִמְמוּ: אַ יִּאָרָץ יָסַרֶּק נִסְּרָים בָּבָּנֶר יִבְלֵּו כַּלְּבוּשׁ מְּחָלִיפִם וְוְחַלְפוּ: אַ יִּאָרָה הוָא וּשְׁנוֹתָיךּ לֹא יִמְמוּ:

b)—Unidad

Deut. IV

- 20 וֹלְדַעְהָ הַיִּוֹם נַהְנִאַבהָ אֶל־לְבָבֶּךְ כִּי וְחֹנָח הַוֹּא הָאָלהִים
- 40 בשָׁמִים מפַעל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְּחַת אִין עוְד: וְשְׁמַרְהַ אָתֹד

יִהנָה אֱלֹהֶיךּ נֹתֵן לְדָּ בָּלִּהַנְעִים: וּלְּכָנֶיךָּ אֲחַבֶּיֶדְּ וּלְּכֵּעֵן הַאָּרִיךְ נָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִהנָה אֱלֹהֶיךָּ נֹתֵן לְדָּ בָּלִּ-חַנָּמִים:

Is. XLV

- 5 אַנִּי יָהנָה וָאֵין עוֹד וּוְלְּתִי אֵין אֱלֹהַיִם אֲאַזֶּרָדְּ וָלֹא יְדַעְהָנִי:
- יַלְעָדֶי מְּעָרָ בּקְעָדֶי אָנִי אָנָי פּקּלְעָדֶי אָנִי אָנָי אָנָי בּקְעָדֶי אָנִי אָנִי אָנִי אָנִי אָנִי
- יְהנָה וְאֵין עוֹך: יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךּ עשֶׂה שָׁלוֹם וּברֵא זְרָבְּי וְאֵנְי וְהנָה עשֶׂה כָּל־אָלֶה: בָּע אֲנִי וְהנָה עשֶׂה כָּל־אָלֶה:

c)-Inmensidad e incomprensibilidad

Amos IX

- וְיִרְעֲשׁוּ הַפִּפִּים וּבְצָעַם בְּראשׁ כָּלֶם וְאָחֲרִיתָם בּּחֶתְּר וְיִרְעֲשׁוּ הַפִּפִּים וּבְצָעַם בְּראשׁ כָּלֶם וְאָחֲרִיתָם בּחֶתְּרּ
- יַחְתָּרוּ בִּשְׁאַל מִשָּׁם נָדִי תִּפְּחָס וְאָמ־נְעֵלוּ הַשָּׁמַיִם מִשְּׁם יַּחְתָּר בִּשְׁאַל מִשָּׁם נָדִי תִּפְּחָס וְאָמ־נְעֵלוּ הַשָּׁמַיִם מִשְּׁם יַ
- ילְכַּחָתְּיֶם וְאִם־יִּםְהָרוּ מִנָּנֶד עֵינֵי בְּכַרְכֵּע הַיָּם אֲחַפֵּשׁ ולְכַּחָתִּים וְאִם־יִםְהָרוּ מִנָּנֶד עֵינֵי בְּכַרְכֵּע הַיָּם מִשְּׁם
- 4 אַצוּה אָת־הַנָּהָשׁ וּלְשָׁבֶם: וָאִם־יֵלְכוּ בַשְׁבִי לִּפְנֵי אִיְבִיהֶם

- כוְשָׁכְחָתִי עֵינִי עְלֵיהֶם הָשָּׁכְּחַתְ עֵינִי עְלֵיהֶם
- זַּבְלוּת הַנְּגַעַ בְּאָרֶץ הַוּהְ הַצְּבָּאוֹת הַנְּגַעַ בְּאָרֶץ הַלְּאַרְלוּ כָּלְהוֹ וְאָבְלוּ כָּלְהוֹ הַבְּּגָעַ בְּאָרֶץ הַיִּמְרוֹ הַנְאַרְלוּ כָּלְהוֹ וְאֶבְלוּ כָּלְהוֹ וְאֶבְלוּ כָּלְהוֹ וְאֶבְלוּ הָּבְּלוּ בָּלְהוֹ הַבְּּגָעַ בְּאָרֶץ הַ
- שָׁמֵו: הַפּוֹגָה לְמֵי־הַיָּם נַיִּשְׁפְּבֵם עַל־פְּנֵי הָאָנָדְחוֹ עַל־אָנֶים הַפְּנֵי הַאָּרֶץ יְחֹנְח בִּיִּשְׁכֵּים עַלְ־פְּנֵי הָאָנֶץ יְחֹנְח בִּיִּשׁמֵים מִיְעַלְוֹחָו וַאֲגָנְּהַחוֹ עַּל־אָּרֶץ יְחֹנְח שִׁמְוּ:

3.—Atributos operativos de Dios

Ps. XCIV

- 7-8 וַיְאמְרוּ לא וִרְאָה־יָהָ וְלְא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹבְ: בִּינוּ בְצַרִים
- 9 בַּעָבו וּכְסִילִים סָתֵי תַּשְּׂבְּילוּ: הַנִּטֵע אוֹן הַלֹא יִשְׁמָע אָם־
- 10 יצר עון הַלא יַבּוְט: הַיִּםר גוים הַלא יוּכְיַח הְקְּלְּמֵּר אָדָם דֶּעַת:
- a)—El entendimiento divino conoce— α) todas las cosas que tienen existencia,

Ps. CXLVII

- 7 הַרוֹפֵא לִשְבוּרֵי לֵכ וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתְם: מוֹנֶה מִסְבֶּר
- ל לַכּוּבָבֶים לְבָלָם שֵׁמוֹת יִּקְרָא: נְּדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַבּ־בְּחַ לֹחְבִוֹנְתוֹ אֵין מִסְפֶּר:

β) todos los actos humanos,

Ps. CXXXIX

- 1-2 יְהֹוָה הָבַרְתַּנִי וַמָּדְע: אַמָּה יָדַעְהָ שִׁבְחִי וְקוּמֶי בַּנְמָּה לְבִעי
- יבי אַין הַבְעִי זִרֶיתָ וְכָל־דְּרָכֵי הִסְבְּנְהָה: בִּי אֵין 3.4
- 5 מַלֶּה בִּלִשׁוֹנֵי הֵן יִהוָה יָדָעִהָּ בַּלֶּה: אָחוֹר וָבֶוְהַם צַּרְהָנִי
- 6. וַהָּשֶׁת עָלֵי בַּפֶּּכָה: פְּלִיא דַעַת מִנֶּזְנִי נִשְׂנְּכָה לְא־אוּכַל
 - 7 לַה: אָנָה אֵלֵךְ מַרוּחַדְּ וֹאָנָה מִפְּנִידְ אַכְרָה:

y γ) toda clase de futuros.

Exod. III

- אַן לַאַנִי יָדַעְּתִי כִּי לְאַדִּימֵן אֶהְכֶּם טֶּלֶּדְ כִּיְצְרֵיִם לַהְלֶּדְ וְלֹא 19
- נפלאתי אַשר אָצְשָׁה בָּקרבּו וְאָתַרִיכֵן יִשְׁלַּח אָתְבֶם: נפּלאתי אַשר אָצִשָּׁה בָּקרבּו ואַתַרִיכֵן יִשְׁלַּח אָתִבֶם:

Jer. XXXVIII

- נּפְשֵׁךּ וֹחָעִיר הַזּאַת לֹא תִשְּׁרַף בָּאֵשׁ וְחָיָתָה אֲּלְהֵי בְּלָאוֹת אֵלְהִינְיִבְּא אֶלִּהְיִנְאַל אָבּ־יִנִצא אֶלִּישְׁרִי מֶלֶּךְ־בָּבֶּל וְחָוְיְחָה אֵלְהִי וְחָנְח אֲלְהֵי נְּבְּאוֹת אֵלְהִיר הַזּאַת לֹא תִשְּׁרַף בָּאֵשׁ וְחָיִתְה אֲלְהִי נְּבְּאוֹת בֹּא תִשְּׁרַף בָּאֵשׁ וְחָיִתְה אֲלְהִי נְבְּיתֵךּ:
- 18 וְאָם לְא־תָצֵא אֶל־שָׁרֵי מֶלֶךְ בְּבֶל וְנִתְּנָה הָצִיר הַוּאַת בְּיֵד הַבְּשִׁרִים וִשְׁרָפּוֹהָ בָּאֵש וָאָהָה לִא־תִּמֵלִט מִנָם:

b)—La voluntad divina es −α) benigna,

Ps. CIII

- ב בַּרְכִי נַכְּשִׁי אֶת־יְהוֹּתֶ וְאַל־תִּשְׂבְּחִי בָּל־נְמוּלְיו: הַסֹּבְׁהַ 2 3
- 4 לְכֶל־צַוֹנֵכִי הָרבָּא לְכֶל־ מְּחֲלוּאָיְכִי: הַגֹּאֵל כִוֹשַׁחַתוּ הַיְּיֶכֵי
- שֹּקְתַבְי הָקָר נְרְהָקִים: הַפַּשְׂבִּנע בַּמּוֹב עָדְיָךְ הִּתְחַדֵּשׁ 5
- 6 פַּנָשֶׁר נְעוּרְיְכִי: עשֶׁה צְּדָקוֹת יְהֹנָהְ וֹמִשְׁפְּמִים לְכָל־
- 8-9 עַשוּקוָם: רַחוֹם וַהַנוּן יְהֹנָהְ אֶרֶךְ אַפַּים וַכַר־חָסֵר: לא
- ַ 10 בָּגָצַה יָרָיֶב וְלֹא לְעוֹלָם יִמְוֹר: לא בַהְטָאֵינוּ עֲשָׂה לָגֵוּ וְלֹא
- 11 בְעָוֹגתִינוּ נָּכֵּוֹל עָלֵינוּ: כִּי כִּנְבהַ שָׁכֵּים עַל־הָאָבֶץ נְבֵּר הַסְּדוֹ עַלִּ־וְרָאֵיוּ:
 - β) omnipotente y libre,

Ps. CXXXV

- אַשֶּׁר־חָפֵץ יְהנָה עָשָּׂה בַשְּׁמֵים וּכָאָרֶץ בַּנִּמִים וְכָל־ אַשֶּׁר־חָפֵץ יְהנָה עָשָּׂה בַשְּׁמֵים וּכָאָרֶץ בַּנִמִּים וְכָל־
- ז הַחֹמְות: מַעְלֵח נְשִׁאִים מִקְצֵח הַאָּבִץ בְּרָקִם לַמְּטֶר עְשָׁה'מוצא רוַה מַאוצרותוו:

γ) justa,

Exod. XX

- 2 אָנכִי וְהוָה אֱלֹהֶוֶךְ אֲשֶׁר הוְצֵאתִיךְ מֵאָרֶץ מִצְרֵיִם מְבֵּית
- קר פָּבֶרִים: לא־יִהְנֶה לְּךְּ אֱרֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּגְי: לְא־תַּעֲשֶׂה בַּאָבִיִם מְפַעַל וַאֲשֶׁר בָּאָבִיץ לְךְּ פֶּסֶל וְכָלְ-הְמוּנָה אֲשֶׁר בַּאָבַיִּים מִפַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָבִיץ
- ן מַתְּחַת וַאֲשֶׁר בַּפַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לְא־תִשְׁתְּחַוֶּה לָחֶם 5 מַתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּפַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לְא־תִשְׁתְּחַוֶּה לָחֶם
- 6 אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלְשִׁים וְעַל־רַבְּעִים לְשִׂנְאֵרֵ: וְעשִׁה חָבֶּר לְאַלְכַּיִב לְאְהַבַי וּלְשְׁמָרֵי מִצְוֹתֵי:

δ) santa,

Ezeq. XXXIX

עַּמִי יְשְׂרָאֵל וְלְא־אַחַל אֶת־שֵׁם־כָּוְדְשׁׁ עוֹדְ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלְא־אַחַל אֶת־שֵׁם־כָּוְדְשׁׁי עוֹדְ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כֵּי־אָנֵי יְהֹנָה כָּרוֹשׁ כִּיִשְׂרָאֵל:

ε) veraz,

Ps. XXXIII

3-4 שירו לַיהוָה שיר חָרָש הַיִּטִיבוּ נַגַּן בַּתְרוּצֶה: בֵּי־יָשֶׁר

הַפֶּר יְחנָח מֶלְאָח הָאָכֶץ: סֵפֶר יְחנָח מֶלְאָח הָאָכֶץ: זִרְכָּל־מַעְּשָׁחוּ בָּאָמוּנָה: אהב אָדְכָּוּח וּמִשְׁפְּמִ

ζ) sabia,

Ps. CIV

- 24 מְהַרַבוּ מִעְשֶׁיךִ יְהֹנָה בָּלֶם בְּחָבְטָה עָשֶׂיִת מְלְאָה הָאָבִיץ
- 25 קנינֶק: זֶה דַּנָּם נָדוֹל וּרְדֵב יָדִיִם שֶׁם־רֶבֶּוֹשׁ וְאֵין מִסְבֶּּגְ
- 26 היות קְשַבּוֹת עִם־נְּדוֹלְוֹת: שָׁם אֲנִיוֹת יְהַבֵּלֵכְוֹן לְוְיָתוֹ זֶה־
- יַצַרְהָּ לְשַׁחֶּק-בּוְ: בָּלָם אֵלֶיךּ וְשַׂבּרְוּן לְחֵת אָּכְלָם בְּעָחְוּ: עַּלָם אָלֶיךּ וְשַׂבּרְוּן לְחֵת אָכְלָם בְּעָחְוּ: עִי אַן אָרָה אָרָלָם בְּעָחְוּ: עַּלָּם אָלֶיף וְשַׂבּרְוּן לְחֵת אָכְלָם בְּעָחְוּ: עַּיּלְם אָלֶיף וְשַׁבּּרְוּן לְחֵת אָכְלָם בְּעָחְוּ: עַּיּלְם אָלֶיף וְשַׁבּּרְוּן לְחֵת אָכְלָם בְּעָחְוּ: עַּיּלְם אָלֶיף וְשַׁבּּרְוּן לְחֵת אָכְלָם בְּעָחְוּ: עַּיּלְם בְּעָחְוּ: עַּיּלְם בְּעִּחְוּ: עָּיִּלְם בְּעָחְוּ: עָּלֶם בְּעָחְוּ: עַּבְּלֶם בְּעָחְוּ: עָּבְּלֶם בְּעָחְוּ: עַּבְּלֶם בְּעָחְוּ: עַּבְּלֶם בְּעָחְוּ: עָּבְּלֶם בְּעָחְוּ: עַּבְּלֶם בְּעָחְוּיִבְּיה אָרָה בְּיִבְּלְם בְּעִחְוּיִים בְּעִּחְוּיִם בְּעִּחְוּים בְּעִּחְוּים בּיְיוּים בְּעִּחְוּים בְּעִּרְהִיּ

Ps. XXXVI

- 8 מַר־נָּכֶּר חַסְּדָּך אֶלְחִים וּבְנֵי אָדֶם בְּצֵּל בְּנְפֶּיךּ וְחֵסְיוּן:
- פֿרדע פֿרדע פֿרדע אָבָבֶּין מַשְּׁאָקְם: פִּרדעפָּוּך פְּקּוֹר יַנְשְּׁאַקְם: פִּרדעפָּוּך פִּקּוֹר .
- ין דייִם בְּאוֹרָדְּ נִרְאָה־אוֹר: מְשׁׁדְּ חַסְּדְּדְּ לְּיְדְּעֵּיִדְּ וְצִּדְּקְתְּדְּ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

DE DEO CREANTE

1.—El mundo

a)-Dios creó el mundo en seis días

Gen. I

1-2 בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹדְיָם אֵת הַשְּׁמֵים וְאָת הָאָבֶץ: וְהָאָבֶץ

בּוֹלֶתָה תהו נְבהוּ וְחֹשֶׁרְ עַלְרַפְּנֵי תְהֹעִם וְרַנַח אֱלְהִים

- 3 מָרַהָּפֶּת עַל־פְּנֵי הַמֵּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלהִים יְהִי־אוֹר וְוְהִי־אוֹר:
- 4 וַיַּרָא אֱלהִים אֶת־הָאוֹרְ כִּי־שׁוֹכְ וַיַּבְהֵּל אֱלהִים בֵּין הָאוֹר
- בון הַקשֶׁר: וַיִּקְרָא אֱלהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחשֶׁרְ קָרָא לֻיְלָה 5.
- 6 וַיְהִי־עֶהֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָר: וַיּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקֹעַ
- ז בְּתוֹךְ הַפֶּוֹם וִיהִוּ מַבְּדִּיל בֵּין מֵים לָמְיִם: וַיַּעֲשׁ אֱלֹהִים אַתְּדְּלְנֵע וַבְּדֵל בֵּין הַפַּיִם אֲשֶׁר מִפּהַת לֶרָלְוַע וּבֵין אַתְּדְלְנֵע וּבִין אַתְּדְלְנֵע וּבִין בַּיִּל בֵּין הַפַּיִם אֲשֶׁר מִפּהַת לֶרָלְוַע וּבֵין
- 8 הַּמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל לֶרָקֻנע וַיְּהִי־בְן: נִיּקְרָא אֱלהִים לֶרָקנע
- הפנים משחת השפנים אָל־סָקוֹם אָחָד וְתְּרָאָה הַיַּבְּשָׁחֵ שׁמָנִים מִתְּחַת הַשָּׁמַיִם אָל־סָקוֹם אָחָד וְתְרָאָה הַיַּבְּשָׁחֵה יִפְּוֹים
- 10 וַוְדִירִבְן: וַיִּקְרָא אֱלֹדִים לַיַּבְּשָׁה אֶדֶץ וּלְמִקְוֹה הַפַּיִם קָרָא
- 11 יַפּעָם וַיִּרָא אֶלְהִים כִּי־טּוְב: וַיאטֶר אֵלְהִים חַּרְשֵׁא הָאָרֶץ דָּשָׁא עֵשָׂב מַזְרִיַע זָרַע עֵץ פָּרִי עשָׁה פָּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר
- 12 זַרְעַז־כוּ עַל־ הָאָבֶץ וַיְּהִי־בֶּן: וַהּוֹצֵא הָאָבֶץ הָשָּׁא עֵשֶׂב מַזְרַיַע זָרַע לְמִינָחוּ זְעֵץ עְשֶׁה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־כוּ לְמִינְחְוּ
- 13 וַוַרָא אֱלהום כִּי־מוֹב: וַוְהִי עֵּרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:
- 14 ניאמר אַלהים יהי מארת ברקוע השמים להבריל בין

היום ובין הַלְּיֶלָה וְהָיוּ לְאתת וּלְמוְעֲרִים וּלְיָמִים וְשָׁגִים:

- 15 וְהָיוֹ לִמְארת בּּרְקִיעַ הַשָּׁמֵיִם לְהָאִיר עַל־הָאָבֶץ וְיְהִי־בְּן:
- 16 <u>וַיּעַשׁ אֱלחִים אֶת־שְׁנֵי הַמְארת הַנְּרלֹיֶם אֶת-הַמְּאר הַנְּרלֹי</u> לְמֶּמְשֶׁלֶת הַיִּוֹם וְאָת־הַמָּאר הַכְּמוֹ לְמֶמְשֶׁלֶת הַלֹּיְלָח וְאֵת
- 17 הַפְּוֹכֶבְים: וַיִּמֵן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקוַע הַשְּׁכְּיָים לְהָאִיר עַל־
- 18 הָאֶבֶץ: וְלִמְשׁל בַּיּוֹם וּכַלַּוְלָה וּלְהַבְּדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין
- 19 הַחְשֶׁךְ וַיִּרִא אֱלֹהִים כִּי־שׁוְכ: וַיְהִי־עָרֶב וַיְהִי־בֶּקֶר יוֹם
- 120 רְבִיעִי: וַיּאמֶר אֱלהים יִשְׁרְצוּ הַמֵּים שֶׁרֶץ גֶפֶשׁ הַיָּה וְעוֹף
- 21 עַל־הָאָרֶץ עַל־פָּגֵי רְקּיַע הַשְּׁמֶים: וַיִּכְרָא אֱלֹהִים אֶת־ התּנִינִם הַנְּדְלֹיֶם וְאָת כָּל־עָוֹף כָּנָף לְמִינָהוּ וַיִּרְא שֶׁלְרִצוּ הַמֵּיִם לְמִינָהוּ וְאַת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינָהוּ וַיִּרְא שֶׁלְרִצוּ הַמֵּיִם לְמִינָהוּ וְאַת כָּלִדעוֹף כָּנָף לְמִינָהוּ וַיִּרְא
- 22 אֱלהום כִּי־שוְב: וַיְבָרֶך אתָם אֱלהום לֵאמֶר פָּרוּ וּרְבוּ
- 23 וֹנְהִוּ־עֶּהֶב בַּמֵּיִם וְהָעוֹף יִרֶב בְּאָרֶץ: וַנְהִוּ־עֶּרֶב
- 24 וַוְהִרבּקֶר יוֹם־חֲמִישִׁי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוֹצֵא הָאָרֶץ נְפָשׁ דַיָּה לְמִינָה בְּהַמֶּה וָרֶכֵּשׁ וְחַיְּמוֹ־אֶּרֶץ לְמִינָהְ וַיְהִירבֵן:
- 25 וַיַעֲשׁ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָה וָאָת־הַכְּהֵמָה לְמִינָה וְאֵת כָּל־רֶמֶשׁ קְאֲרָמָה לְמִינָהְוּ וַיַּרָא אֱלֹהִים כִּרּטוֹכ:

b)-La creación es una obra libre y propia de Dios

Ps. CXXXVI

- הודו לַאֲדֹנִי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלֶם הַסְרְוֹ: לְעשׁה נִפְּלָאוֹת 3-4
- 5 בְּרַלוֹת לְבַרָּוֹ לְעִשֵּׁה הַשָּׁמֵים בִּתְבוּנְה: לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַלֹּד
- הַבְּיִם לְעָשֵׁה אורים נְּדְלִים: אֶת־הַשָּׁבֶשׁ לְבָּיְשָׁבֶּׁת בַּיּוֹם אָת־הַנְרָה וְכוְכָבִים לְבֶּיִם שְׁלֵּוֹת בַּלְיְלָה:

Ps. CXV

- 3.4 לְמָח יאמְרוּ הַגּוֹיֶם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶט: וַאלֹהִינוּ בַשְּׁמְיִם כַּל־אַשר־חָפֵץ עַשַׂה:
- c)—El fin de las obras de Dios es la manifestación de su gloria.

Ps. XIX

- 2 הַשְּׁמֵים כְּכַפְּרִים כְּבוּד־אֵל וּמִיצְשֵׁה וָדִיו מֵנִיד הְרָקִיע:
- 3-4 יום לְיוֹם יַבַּיַע אֲטֶר וְצִיְלָה לְצִיְלָה יְחַנֶּה־דְּעַת: אֵין־אטֶר
- ובקצה הבל מליהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שְׁם־אהֶל בְּהֶם: זֹבְלָצה הבל מִלִּיהֶם לַשָּׁמֶשׁ שְׁם־אהֶל בְּהֶם:
- d)—Dios conserva todas las criaturas en su ser y operaciones.

Ps. CXLVII

8 קמָכַפֶּה שָׁמֵים בִּעָבִים הַמֵּבִין לְאָרֵץ מְעָרַ הַפַּּאָמִיה הָרים

9-10 בּגְבוּרֵת הַפּוּם יֶחְפָּאֻ לֹא בְשׁוֹבֵּי עָהַב אֲשֶׁר יִקְבְאוּ: לא מריְרָשִׁיו אָת־הַמִּיחֲלִים לְחַסְרְוּ: אָת־יְרָשִׁיו אָת־הַמִּיחֲלִים לְחַסְרְוּ:

2.—Los ángeles

Ps. XCI

יוֹםנְּין: 10 לא־תְּאָנָּה אַבֶּיהּ רָעָּדָה וְנָנַע לְא־יִקְּרֵב בְּאָהֶלֶּה: כִּי מַלְאָבִיוּ 12 יְצַנָּה־לְּהְּ לִשְׁמִרְהְּ בְּכֶל־דְּרֶבֶיה: עַל־בַּפַּיִם יִשְּׁאוְנְּהְ פָּוְר 13 תִּנְף בָּאָבֶן רַנְּלֶיף: עַל־שַׁחַל נָפָּתָו תִּדְרֶךְ תִּרְמֹם כְּכִּיר וְתַנְּיוֹ:

3.-El hombre

a)-Origen de los primeros padres

Gen. I

- 26 ניאטֶר אֱלחים נַצְשֶׁח אָרָם בְּצַלְמֵנוּ כּּדְמוּתֻגוּ וַיִּדְדּוּ בִּדְנֵת הַיָּם וּבְעוֹף הַשְּׁבֵּיִם וּבּבְּהֵמָח וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְּכָל־הָרֶּמֶשׂ
- בּגַּלֶם מֵּלְהִים בָּרָא אַתְוֹ וַכָּר וּנְקְבָּה בָּרָא אַקָם: בִּגָּלֶם מֵּלְהִים בָּרָא אַתְוֹ וַכָּר וּנְקְבָּה בָּרָא אַקָם:

Gen. II

- זַ וַיִּיצֶר יְחֹנָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עְכָּר מִן־הָאַדָּמָה וַיַּפַּחזַיִּבְיה הַאָּבָּיו נִשְׁמַת הַיִּיכַ וַיְהִי הָאָדָם לְנָפָּשׁ הַיַּרְה:
- 18 וַיאפֶר יְחוָה אֱלהים לא־טוב הֱיות הָאָדָם לְבַרְּוֹ אֱצֵשֶׂוּה־
- 19 לו עוֹר כְּנִנְרוֹ: וַיַּפֵּל יְהוֹה צֵּלהִים תַּרְדֵּכֶּוה עַל־הָאָרָם וַיִּישְׁן
- 20 נַיַּקּח אַחַת מַצֵּלְעחָיו וַיִּסְגר בְּשָׂר מַּחְמֻנָּח: וַיִּבֶּן יְחֹנֶח אֵלִדִים אָת־הַצֵּלֵע אֲשֶׁר-לָקַח מון־הָאָדָם לְאִשֶּׁה וְיְבָאֶהָ
- 21 אֶל־ הָאָרֶם: וַיִּאמֶר הַאָּדָם זאת הַפַּעַב עֶצֶם מִעְצַמֵּי וּבְשָּׂר
- 22 מַבְּשָׁרֵי לְזאת יָפֶּרֵא אַשֶּׁה כִּי מֵאִישׁ לְּכֵּחָה־זאְת: עַל־כֵּן יַצְוַבֹּראִישׁ אֶת־אָבִיו וָאֶת־אָמֵוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְחָיוּ לְבְשָׁר
- 23 אָחָר: נַיּהִיוּ שָׁנֵיהָם עַרוּמִים הַאָּרָם וֹאִשָּׁתְּוּ וַלֹא יִתְבּשְׁשׁוּ:

b)-Su estado felíz

Gen. II

- 8 ניפע יְהוָה אֶלהִים נוּבְעהֶן מְהֶנֶם נִישֶׁם שְׁם אֶת־קְאָרָם
- 9 אָשֶׁר יָצֶר: וַיִּצְמַח יְהוָה אֶלהִים מו־הָאַדָמָה כָּל־צֵץ נָחְמֶּר 9 אַשֶּׁר יָצֶר: וַיִּצְמַח יְהוָה אֶלהִים מו־הָאַדָמָה כָּל־צֵץ נָחְמֶּר

- 10 מוב נָרֶע: וְנָהָר יצֵׁא מֵעֵבֶן לְהַשְׁקוֹת אָת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפְּרֵר
- 11 וַהָנָה לְאַרָבֶעָה רָאִשִׁים: שֵׁם הָאָחָר פִּישׁוּן הוּא הַפּוֹבֶב
- 12 אָת־כָּל־אָרֶץ הַהַנִילָה אֲשֶׁר־שֶׁם הַזָּהֶב: וְיֵהַב הָאָרֶץ הַהִּיא
- 13 מוֹכ שֶׁם הַבְּדַלַה וְאֶבֶן הַשְׁתָם: וְשֵׁם־הַנְּהָר הַשֵׁנִי גִּיהוֹן
- 14 הוא הסובב אֶת־כָּל־אָרֶץ כּוְשׁ: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי הַּדֶּלֶק הוּא הַהֹלֵדְ קְרָטֵת אַשׁוֶר וְהַנָּהָר הַרְבִישִי הוּא
- 15 פְּרֶת: וַיִּקּח יְהֹוָה אֱלֹהִים אֶת־הֶאָדָם וַיַּנְהַהוּ בְּנַן־עֵהָן לְעָבְדָה וּלְשָׁמְרֶה:

Gen. I

- 28 וַיְבָרֶךְ אתָם אֱלֹהִים וַיּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְּיֻאֶהָ וּרְדוּ בִדְגַת בַּיָם וּבְעוֹף הַשְּׁמֵים וּבְכָל־
- 29 חַיָּה הֶרכֶּשֶׁת עַל־הָאָבֶץ: וַיּאמֶר אֱלֹהִים הָנֵה נְתַתִּי לֶבֶּם אֶת־כְּל־עַשֶּׁב וֹרֵעַ זָרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנִי כָּל־הָאָרֶץ וְאָת־כָּל־
- סנת הָאָרֶר וּ נְּכָּל־עוֹרְ הַשְּׁמֵים וּלְכל רומש עַל־הָאָרֶלְ אַשְׁרַרבוּ נָּכָּל־עוֹרְ הַשְּׁמֵים וּלְכל רומש עַל־הָאָרֶיץ אַשְׁרִרבוּ נָּכָּשׁ הַיָּה אָתִרבֶּל־נָרֶה עֵשֵׂב לְאָכְלָה נַיִּהִּי־בֵּן:

c)-El primer pecado

Cen. Hi

- ן הַנָּחָשׁ הָנָהְ עָרוּם מִכּל חַנַּת הַשְּׁנָה אֲשֶׁר עָשָׂח נְחנָה אֱלֹהָים נַיּאמֶר אָל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמֵר אֱלֹהִים לא
- 2 תאכלו מכל צין הַגָּן: וַתּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי
- 5 צץ הַנֶּן נאכֵל: וּמִפָּרי הָצֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹדְ־הַנָּן אָכֵר אֱלֹהִים
- 4 לא האכלו מפנו ולא הגעו בן פּן־הְמַתוּן: ניאמֶר הַנְּחָשׁ
- 5 אֶל־הָאִשָּׁהֻ לא־מוֹת הְּמָתוּן: כִּי ידֵעַ אֱלְהִים כִּי בְּיוֹם אַלְהָים כָּאלְהִים וְדָעֵי טוֹב אַכְלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנָפָּקְחוּ עִינִיכֶם וֹהְיִיהֶם כֵּאלְהִים וְדָעִי טוֹב
- לְצִינֵים וְנֶּחְכָּר הָצֵץ לְהַשְּׁכִּיל וַתִּקּח מִפּּרְיוֹ וַתִּאכֵל וַתְּמֵן 6 בָּצִינֵים וְנֶּחְכָּר הָצֵץ לְהַשְּׁכִּיל וַתִּקּח מִפּּרְיוֹ וַתִּאכֵל וַתְּמֵן
- זַברלְאִישָּׁה עַמָה וַיּאבֵל: וַתִּפָּקּחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהָם וַיִּדְעוּ כִּי
 עֵירָמִים ְהֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיִּצְשׁוּ לְהֶם חֲגֹרְת:

d)—Sus consecuencias

Gem. E

9-8 נַישְּׁמְעוּ אֶת־קוּל יָהוָה אֱלהִים בְּתוֹך עֵץ הַגְּן: נַיִּקְרָא יְהוָה 10 אֱלהִים אֱל־הָשֶׁדָּס נַיאמֶר־לוֹ אַנֵּכָה: נַיאמֶר אֶת־קַלְּךְּ

- הגיר לְּבָּ כִּי צִירוֹם אֲשָׁתְּח הַמִן-הָצֵץ אֲשֶׁר צִנִּיתִיךְּ לְבַלְתִּי 11 אַכַּינִי נָאֵחָבָא: וַיִּאמֶר מִי 11
- 12 אַכֶּל־מִמֶּנוּ אָכֶלְמָ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשְׁה אֲשֶׁר נְחַמָּה
- 13 עפָּדִי הוא נְחְנָה־לִּי מִן־הָצִץ וָאִבֶּל: וַיּאִמֶּר יְהוְה אֱלֹהִים לָאִשֶּׁה מַה־זֹאת עָשֶׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנְּהָשׁ הִשִּׁיאַנִי
- אַלְבּוֹנְךְּ וְמַרְנָּךְ הָּצָּצֶׁבְ מַלְּדִי בָנְיִם וְאֶלְ-אִישֵׁךְ הַּעָּבֶּה מַלְדִי בָנְיִם וְאֶלְ-אִישֵׁךְ הַּעְּבָּה אַרְבָּּה מַלְדִי בָנִים וְאֶלְ-אִישֵׁךְ הַּעְּבָּה אַרְבָּה 16
- ורוא יִמְשָׁל־בֶּּך: וּלְאָרָם אָמֵר כִּי שָׁמֵעְהָ לְקוֹל אִשְׁהֶּךְּ
 וַתְאַבַל מִן־הָעֵץ אֲשָׁר צִוִּיתִיךְּ לֵאִמֹר לֹא תֹאכֵל מִנְּוֶרְּ
 וְמִילִּיהְ הַאְבָלְנָה כֹּל יְמֵי הַנְּיֶרְּ;
 אַרוֹרָה הָאָבָלְנָה כֹּל יְמֵי הַנְיֶרְּ;
 אַרוֹרָה הְאָבָלְנָה כֹּל יְמֵי הַנְיִרְּ;
- כּי עָפָּר שַּתַּח וִאָּל-עָפָּר תַּשׁוּב: אַפָּּיִּר תַּאָבָר לָהֶם עַד שוְבוּד אָל-בְאַדָּבָה כּי מִפִּינָּח לֻקְּחְתִּ 18-19 וְכּוּץ וְדַרְבַּר תַּאָמָיַח לֻרְּ וְאָבַלְּחָ אָת־עָשֶׁב הַשְּׁבֶּח: בְּזִעַת

DE DEO REDEMPTORE

a)--La primera promesa de la redención

Gen. III

14 ניאפור יְחוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנְּחָשׁ כּי עְשִׁיתְ ואת אַרוּר אַתָּה

מְּבֶּל־חַבְּהֵמָח וּמִבּל חַיֵּת הַשְּׁהֶת עֵל־נְּחּוֹנְךְּ תִּלֵּךְ וְעָבֶּר 15 האכַל כָּל־יְמֵי הַיֶּיִךְ: וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְדְּ וּבֵין הָאִשְּׁה וּבֵין 15 הַאַרָּ הוּא יְשׁוְפָּדָּ ראשׁ וְאַפָּה תְּשׁוּפָנוּ עָקְב:

b)—Renovación de la promesa hasta el tiempo de Moisés.

Gen. XII

- 1 ביאפֶר יֶהוָה אֶל־אַבְרָם בֶּוּ־לְּדְּ מְאַרְצִּף וּמִפֹּוְלַרְחָּה וּמִבּית
- 2 אָכֵיִך אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאָדְ: וְאָצֶשְׂר לְּגוֹי נְּדוֹל וַאֲבָהֶרֶיְ
- אַעִר וְנִבְּרָכוּ בִּךְּ כֵּל כִּשְׁפָּחת הָאַרְכָה מְבְּרָבֻּיּךְ וּמְקַלְּלֶיךְּ בּל כִשְׁפָּחת הָאַרְכָה: וַאֲבְּרָכָה מְבָּרָכֵּה יִמְבָּרְכִּה יִבְּרָכִה יִבְּלָּיִדְּ

Gen. XXVIII

- 13 וְהָנָה וְהֹנָה נִצְּׁכ עַל־וַעֲקֹב וַיּאמֶר אֲנֶי וְהֹנָה אֱלֵהִי אַבְּרָהְם אַבֵּר עָלֶּיָה לְּךְּ
- וּבְוַרְעֵּך: וְבָרָת וֹנְעָרָה וַנְעָרָה בְּעֲפַר הָאָרֶץ וּפְּרַצְּהַ וַמְּה וֹבְרָכֶה וָצָפַנָּה וָנָגָנְכָּה וְנִבְּרְכוּ כְּךְּ כִל־מִשְׁפְּחוֹת הָאָדְמָה וֹבְוַרָעֵך:

Deut. XVIII

14 כי הַנוּוִם הָמֵלֶה אֲשֶׁר אַהָה יורָשׁ אֹהָם אֶל־מִּעְנְנִים

וֹאָל־קְּםְמִים יִשְׁמָעֵר וִאַמָּח לא כֵּן נְתַן לְּךּ יְחְנָח אֵלְהֵיך:

- 15 בָּבִיא מִקּרְבְּדְּ מֵאַהֶּיךְ בָּמנִי יָקִים לְּדְּ יְחֹנֶח אֱלֹהֶּיֶךְ אֵלְיוֹ
- 16 תּשְׁטֶעוּן: כְּכל אֲשֶׁר־שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהֹנָה אֱלֹהָיךְּ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּחָל לֵאמֹר לֹא אֹמֵך לִשְׁמֵעׁ אֶת־קוֹל יְחֹנָה אֱלֹהִי וְאֵת
- 17 הָאֵש הַנְּדְלָה הַזֹאת לא אֶרְאֶה עוֹד וְלא אָמוְת: וַיּאמֶר
- 18 יְהוֶה אֵלֶּיֶו הֵישִׁיבוּ אֲשֶׁר דְּבֶּרוּ: נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחֵיהֶם כָּמֹוֶךְּ וְנָחֲתִּי דְבָרֵי כְּפִיו וְדְבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־
- 19 אַשֶּׁר אַצַוּנָנו: וֹדְיָה דָאִישׁ אַשֵּׁר לְא־יִשְׁמַע אֶל־דְּכְרֵי אַשֵּׁר
- 20 יְדַבֵּר בַּשְׁמִי אָנכִי אָדְרשׁ מִעְפּוּ: אַדְּ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יָזִידּ לְדַבֵּר דָבָר בִּשְׁמִי אֵת אֲשֶׁר לֹא־צוִיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר כְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲהַרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּוָא:

c)—El Mesías prometido es Dios

Ps. II

- 5 6 אַז יְדַבֶּר אֵלֵימוֹ בְאַפּּוֹ ובְחַרוֹנוֹ יְבְהַלְמוֹ: וַאֲנִי נְסַבְתִּי
- ז מַלְכֵּי עַל־צִיוֹן הַר־קָּדְשְׁי: אַסַפְּרָה אָל־הֹק יְהוָה אָמֵרז מַלְיבָי עַלְרַצִיוֹן הַר־קָּדְשְׁי: אַסַפְּרָה אָל־הֹק יְהוָה אָמֵר

Ps. XLW

7 בסמד אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותד:

אַרֹהִים אֶלְהִיף אָרָק וַהִּשְּנָא רָשַע עַל־כֵּן מְשְׁהַף אֵלהִים אֵלהִיף 8 שַׁמֵן שָׁשוּן מֶחַבֵּרֶף:

Is. IX

5 פּי־יֶלֶד יָלַד־לָנוּ בֵּן נִהַּן־לָנוּ וַהְּהִי הַפִּשְׁרָה עַל־שִּׁכְמֵוְ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אָל נְבּוֹר אֲבִי עַד שַׁר־שָׁלוְם:

d)-Los tiempos mesiánicos

Dan. IX

- בּשָּׁע וּלְהָתֵם שָּׁבְעִים נָהְחָתֵּך עַל־עַמְּדְּ וְעַל־עִיר קּוְשֶׁדְּ לְכַּגֵּא׳ 24 הַשָּׁאות׳ וּלְכַפֵּר עַוֹן וּלְהָבִיא צָּדֶק עְלָכְעִים הַשָּׁאות׳ וּלְכַפֵּר עַוֹן וּלְהָבִיא צָּדֶק עְלָכְעִים
- 25 וְלַהְתֹם הָזוֹן וְנָבִיא וְלֹמְשׁהַ קּדָשׁ קּרָשִׁים: וְתַּדֵע וְתַשְּבֵּל מורמצָא דָבֶר לְהָשִׁיב וְלִבְנוֹת יְרוְשָׁלֵיִם עַר־מָשִׁיַח נָגִיר שֵׁׁבָעִים שִׁבְעָה וְשֶׁבָעִים שִׁשִׁים וִשְׁנַיִם תִּשׁוֹב וְנִבְנְחָה שֵׁׁבָעִים שִׁבְעָה וְשֶׁבָעִים שִׁשִׁים וִשְׁנַיִם תִּשׁוֹב וְנִבְנְחָה
- עַם' נָגִיד "הַבָּא וְקִצוּ" בַּשָּׁפָּף וְעַד קֵץ מִלְהָכָּה "נְחֵבּא וְשָׁבִעים שְׁשִׁם וְשָׁנֵים" וִבָּרָת מָשִׁיַח "וָאֵין לֵו" וְהַעִיר "וְהַקּרָש" יַשְּׁהִית עַם' נָגִיד "הַכָּא וְקִצוֹק" הָעָחִים: "וְאַהֵּרִי הַשְּׁבְעִים שְׁשִׁים עַם' נָגִיד "הַכָּא וְקִצוֹק" הָעָחִים: "וְאַהָּרִי הַשְּׁבְעִים שְׁשִׁים

בּלָח וְנָחֲרָצָה תִּתַּךְ עַל־שׁוֹמֵם: יַשְׁבִּית' 'נָבָח וִּמְנְחָה 'וְעַל בְּנַף' 'שׁקּוּצִים מְשׁמֵם' וְעַר־ בַּלָּח וְנָחֲרָצָה תִּתַּךְ עַל־שׁוֹמֵם:

e)-Concepción y nacimiento del Mesías

Is. VII

- 13 וַיּאָמֶר וְשַׁעְיָהוּ שִׁמְעוּדְנָא בֵּית־דָּוֹדֶ הַמְעַט כִּנְכֶּם הַלְּאוֹת
- 14 אַנְשִׁים כִּי חַלְאוּ נַם אֶת־אֱלֹחֶי: לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנִי הוּא לֶכֶם אוֹת הַנַּה הָעַלְמָה הָרָה וְילֶּדֶת כֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִפְּנוּ אֵל:
 - 15 הַמָּאָה וּרָבַשׁ יאבֵל לְדַעְתוּ מָאוֹם בָּרָע וּבְחוֹר בַּפּוֹב:

Malaq. III

בוני שלם מַלְּאָכִי וּפּנָּח־דֶּכֶךְ לְפָנַגֻ וּפּחָאם יָבא אֶל־
 בונלו קאָרון אַשֶּׁר־אַהֶּם מְבַּקְשִׁים וּמֵלְאַךְ הַבְּּרִיח אֲשֶׁר
 אַמֶר יְדוֹנָה צְּבָאוֹת:

Mich. W

י וְאַהָּה בֵּית־לֶּהֶם אָפָרָחָה צָעִיר לְהָיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדְה מִפְּךָּ לִי וֵצֵא לְהָיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וֹמוֹצְאַחְיוֹ מִקְּרֵם

tes es un texto dudoso || 27 ° c. p. וְהַעֲבוֹן || b según algunas versiones ווְעַל־הַקּבֶּשׁ o también יְעַל־הַקּבֶּשׁ || d-d c. p. שְׁקוּץ מְשֹׁמֶם (Cf. Biblia Hebraica, editada por Kittel, Lipsia 1913.

2 מימי עולם: לֶכן יהְנִם עַד־עִּת יוְלֵדָה יָלֶדֶר. וְיָתֶר אָחִיוּ יְשׁוּבוּן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

f)—Su pasión

Zach. IX

- 9 בּילִי מָאד בַּת־צִּיון הָריעִי בַּת יְרוּשְׁלֵים הַבָּה מַלְבֵּךְ נְבוֹא לְךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוְא עָנִי וְרבֵב עַל־חֲמֹר וְעַל־עַיִּר בָּן־
- 10 אָתנוְת: וְהַכְרַתִּי רֶבֶּב מְאָפְּרֵים וְסוּס מִירוּשְׁלֵים וְנִכְּרְתָה יִמִּנְחָר: וְהַכְּרַתִּי רֶבֶּב מְאָפְּרֵים וְסוּס מִירוּשְׁלֵים וְנִכְּרְתָה וִמִּנְהָר עַד־אַפְּמִי־אָרֵץ:

Zach. XI

- 12 נְאַמֵּר אֲלֵיהֶם אָם־מוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבוֹּ שְׁכָרִי וְאִם־ּלֹא
- 13 הַרֶּלוּ נַיּשְׁקְלוּ אָת־שְּׁכָרִי שִׁלְשִׁים בְּּםֶף: נַיּאמֶר יְהַנְה אַלֵּי הַשְׁלִיבֵחוּ אָל־הַיוֹצֵר אֶבֶר הַיְקָר אֲשֶׁר יָקַרְתִּי בְּעֲלֵיהֶם הַאָּלְהָה שְׁלְשִׁים הַבֶּּכֶּף וַאֲשְׁלִיךְ אתו בֵּית יְהוּיָה אֶל־ הַיוֹצֵר:

is. Lie

1-2 מִי הָאֱמִין לשְּׁמְעָהֻגִּוּ וּוְרוֹע יְהוָה עַל־מִי נְנְלָחָה: וַיַּעַל

פַיונק לְפָּנִיו וְכַשׁבֶשׁ מֵאֶבֶץ צִיָּה לא תאַר לו וְלא חָדְּרֶ

- 5 וְגִרְאֵהוּ וָלֹא־מַרְאָה וְגָחְמְבְהוּ: גִּבְוָה נְחֲבַל אִישִׁים אִישׁ מַכְאבוֹת וִידוּעַ חֻלִּי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנוּ נִבְוֶה וְלֹא
- 4 ַחַשַּׁבְנָהוּ: אָבֵן חָלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאבֵינוּ סְבָלֶם וַאֲנַחְנוּ
- 5 חַשַּׁבְנָחוּ נָגוּעַ מֶּכֵּה אֱלֹחִים וּמְעֻנֶּה: וְהוּא מְחֹלֶל מִפְּשְׁעֵינוּ מְדֶבָּא מִצְוֹנוֹתֻיִנוּ מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבְחַבֶּרָתוֹ נִרְפָּאִ־
- 9 לֶנוּ: כֶּלֶנוּ כַּצאן הָעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוּ בָּנְנוּ נִיְחוְה הִפְּנְיַע
- 7 כו אַת עון כֶּלְנוּ: נְגַשׁ וְחוּא נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַח־פּיו כַשֶּׂה לַשְׁבַח יוֹבָל וֹכְרָחֵל לֹפְנֵי נְזְיֵהָ נְאֱלֶטְה וְלֹא יִפְתַּח פְּיו:
- 8 כֵעצֶר וּכִיפִּוּשְׁפָּט לְקָח ֹן אֵת דרוֹ כִיִי וְשׁוֹחֶחַ כִּי נְנְיַר כֵּיאֶרָץ
- 9 חַיִּים כִּפֶּשַׁע צַכִּוֹי נָגַע לְכוֹוֹ: וַיַּחֵן אֶת־רְשְׁעִים הְבְרוֹ וְאֶת־
- 10 עָשִׁיר בְּמוּתָּיו עַל לא חָסָם עָשָׁה וַלא מִרְמָה בְּפִּיוּ: וְיְהוָה חָפֵץ דַּבְּאוֹ בְּחָלִי אִם־חָשִׁים אָשָׁם נַפְּשׁוֹ יִרְאָה זֶּרַע וְאֵרִיךְ
- 11 נָמֶיֶם וְחַפֶּץ וְהוֹה בְּיָרוֹ וּצְלֶח: מֵצְׁכֵּוֹל נַפְשוֹ וּרְאֶה וִשְׂבָע
- 12 בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עָבְדִּי לְרַבְּיִם וְצֵוֹנֹחָם חוּא יִסְבְּל: לָכֵן אַחַלֶּק־לוֹ בְרַבִּים וְאָת־עֲצוּמִים יְחַלֵּק שְׁלֶּל חַחַת אֲשֶׁר הָצֶרָה לַּטְּיֶת נַפְשׁוֹ וְאָת־פְשְׁעִים נִמְנָה והוּא חִמְא־רַבִּים נְשָׂא וַלַפּשִׁעִים יַפִּנִעֵי:

g)—Su sacerdocio y sacrificio

Malaq. I

- 10 מִי גַם־בָּבֶם אַמַר יְחֹנָח צְבָאוֹת וּמִנְחָה לא־אָרְצֶה מִיֶּרְבֶם: לִי חַפֶּץ בָּבֶם אָמַר יְחֹנָח צְבָאוֹת וּמִנְחָה לא־אָרְצֶה מִיֶּרְבֶם:
- 11 כִּי מִמִּוְרַחרשָׁמָשׁ וְעַדרמְבוּאוֹ נָּדוֹל שְׁמִי בַּנּוִים וּבְּכְל־ מָקוֹם מָקְמֶר מָנָשׁ לִשְׁמִי וּמִנְחָה מְּחוֹרָה כִּי־נָּדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם צָּמַר יְהנָה צְּבָאוֹת:

h)—Su reinado

Ezeq. XXXIV

- 23 וַהַקִּימוֹתִי עָלֵיהָם רֹעָה אֶהָר וְרָעָה אֶתְהָן אֵת עַבְּדִי דְּוֹךֶ
- 24 הוא יִרְעָה אֹחֶם וְהוּא יִהְנֶה לְהֶּן לְרֹעֶה: וַאֲנִי יְהוָה אָהְנֶה לָהֶּם לְאַלֹּהִים וְעַבְּדִי דָּוֹר נְשִׂיא בְתוֹכְם אֲנִי יְהוָה הִבּּרְתִּי:

DE NOVISSIMIS

1.—La muerte Ecclesi. XII

- וּוֹכוֹר אָתדבּהָאךּ בִימֵי בְדֻּרוֹהֶיֶךְ עַד אַשִּׁשֶׁר לְאדיָבאוּ יְמֵי
- ין הָנִיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר האמַר אֵין־לִי בְהֶם חָפֶּץ: עַר. אֲשֶׁר לֹא־הָחְשַׁךְ הַשֶּׁמֵשׁ וְהָאוֹר וְהַנְּרֵה וְהַכּוֹכְבִים וְשְׁבוּ

ן הָעָבִים אַהַר הַגְּשֶׁם: וְיָשׁב הֶעָבָּר עַל־הָאָבֶץ בְּשֶׁהָנְה הָלְהִים אַשׁר נְתִּנְה:

Ecclesi. IX

10 כל אַשֶּׁר תִּמְצָא יָרֶךְּ לְצֵשׁוֹת בְּכְהַרְּ עֲשֵׂחְ כִּי אֵין מְעְשָׁה: יְהָשְׁבוּן וְרַעַת וְחָכְמָה בִּשְׁאַל אֲשֶׁר אַחָּה הֹלֵךְ שְׁמָּה:

2.—La resurrección Is. XXVI

- 19 יְדְיוּ מֵתֶיךְ נְבֵלֶתִי יְקוּמֻוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שְׁכְנֵי צְפָר כִּי מַל
- 20 אורת שַלֶּךְ נִאָרֶץ רְכָּאִים הַפְּיל: לַךְ עַמִּי בּא בְחֲדָרֶיךְ
- וֹגְלְתָה הָאָרֶץ אֶת־דְּבֶיִה וְלֹא תְכַפֶּה עוֹד עַל־הַרָגְעָם: כִּי־ הַנָּה וְהֹנָה יִצֵא מִפְּקוֹמוֹ לִפְּקוֹד עֲוֹן ישְׁכִ־הָאָרֶץ עְלְיֵוֹ וְגִלְּתָה הָאָרֶץ מָתִּדְּבְּנִיה וְלֹא תְכַפֶּה עוֹד עַל־הַרָגְעָם: כִּי־

Dan. XH

- י וּבֶעֵת הַהִּיא יִעֲמֵד מִיכָאֵל הַשֵּׁר הַנְּרוֹל הְעמֵר עַלּבְּנֵי עַפֶּּךּ וְהְיְהָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא־נְהְיְהָה מְהְיוֹת נוּי עַר הַעֵּרִת הַהִּיא יִבְּעֵת הַהִּיא יִמְלֵם עַמִּךְ בָּלְ־הַנְּבְּעָא בָּתִּוֹב
- 2 בַּבְּבֶּר: וְרַבִּים מִיְשֵׁנֵי אַדְּמַת־עֲּבֶּר יָגֻוְצוּ אֵלֶּח לְחַיֵּי עוֹלְם

זַהְרוּ מִיּבְרִים נַבְּרִים לְעוֹלָם: וְהַפַּיִשְׁבִּילִם נַוְהַרוּ בְּזֹהַר הָרָבֻים לְעוֹלָם נָעֶד:

Job. XIX

עורי בּשְׁהַר יָקוְם: וְאַהַר יָקוֹם: וְאַהַר יָקוֹם: וְאַהַר יַקוֹם: וְאַהַר יַקוֹם: 125-26

27 ° נְלְפוּ־זֹאָת ° וּמִבְּשָּׁרִי ״ אֲשֵׁוָה אֲלְוַה: ״ אֲשֶׁר אֲנִי ״ אֲשֵׁוָה־ לֹיִי וְעִינֵי רָאוּ ° וְלֹא־זָרֶ בָּלוּ כִלְיִםּי כְּחַקִּי

25—sponsor || 26 ° c. p. אַהָר (c. p. אַדָּר (c. p. אַהָּר (c. p. אַהָּר (c. p. אַהָּר (c. p. אַבָּר (d según algunos críticos el texto es defectuoso.

3.—El juicio particular **Ecclesi. XI**

- קבר לבּר וּבְטַרָאוּ עינָּגֶךּ וְדָע כִּי עַל־כָּל־אַלֶּח יְבִיאַּהְ קברָכֵי לבְּה וּבְטַרָאוּ עינָגֶךּ וְדָע כִּי עַל־כָּל־אַלֶּח יְבִיאַּהְּ קברָכֵי לבְּה וּבְטַרָאוּ עינָגֶךּ וְדָע כִּי עַל־כָּל־אַלֶּח יְבִיאַּהְ
- 10 הָאֶלהִים בַּמִּשְׁפְּט: וְהָסֵר כַּעַם מִלּבֶּּךְ וְהַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׁנֶרֶדְּ בִּי־הַיַּלְרוּת וְהַשְּׁהַרוּת הָבֶל:

Ecclesi. XII

- 13 אֶת־הָאֱלֹהִים יָרָא וְאָת־מִצְוֹתְיוֹ שְׁמֹר כִּי־זֶה כְּל־הָאָדֶם:
- 14 בי אָה־בֶּל־מַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים יָבִא בְּמִשְׁפְּט עַל־בָּל־גָּעְלֻׁם 14 אָם־מוֹב וָאִם-רֶע:

4.—La gloria İs. LX

- 19 לא־יְהָיֶה־לֶּדְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמֶם וּלְנגַה הַיְּרֵהַ לֹא־ יָאִיר לֶּדְ וְהָיָה־לֶּדְ יְחֹנָה לְאוֹר עוֹלֶם וַאַלְבוּוְךְ לְתִּפְּאַרְתְּדְּ:
- 20 לאריכא עוד שמשה וירחה לא גאָסֶף כּי יְהוָה יְהְיֶה־לֶּךְ לאור עולָם וְשֶׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ:

5.—El infierno

- 22 כִּי כְאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הְחָדָשִׁים וְהָאָרֶץ הְחָדָשֶׁה אֲשֶׁר אָנִי עשָׁה עְכְּיִרִים לְפָנֵי נְאָם־יְהוֹוֶה כֵּן יַעֲמֹד וַרְעַכֶּם וְשִׁמְּכֶם:
- 23 וְהָנָה מִבֵּי־הֹדֶשׁ בְּחָרְשׁוּ וּמִבֵּי שַׁבָּתְ בְּשַׁבַּתֹּוְ יָבוֹא כְּל־בְּשָׂר
- 24 לְהִשְּׁמְּחֲוֹת לְפָנֵי אָמֵר יְהֹנְח: וְיֵצְאוּ וְּרָאוּ בְפּוְּרֵי קאָנְשִׁים הפּשְׁעִים כָּי כִּי תּוְלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשֶּׁם לֹא תִּכְבָּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל־בָּשֶׂר:

III

Salmos más usados en el oficio de vísperas

Salmo CX

1 לְבָוּד מִזְמֹד: נָאָם וְהֹנָה לַאִרנִי שֵׁב לִימִינִי עַר־אָשִׁית אוְבֶיּדְ הַבּוֹם לְבִנְלֶוְדִּ:

- 2-3 מַמֵּה עֻזָּה וִשְּׁלַח יְתוֹח מִצִּיוֹן רְבֵה בְּקֶבֶר אִיְבֶיף: עַמְּה נְדָבוֹת בְּיוֹם חֵילֶה
- 4 בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְּׁחֲרְ לְּךְ טֵל יַלְדְּמֶךְ: נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹאׁ וִנְּחֵם אֵּמָהד
- ַ כֹהָן לְעוֹלָכֶם עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶּבֶק; אֲדְנֵי עַל־יְמְינְהֶ מָחַץ בִּיוֹם־אַפּוֹ
- 6-7 כְּנָלְכְים: יָדִין בַּגּוֹיִם כָּנֵלִא נְּוָיֻוֹת בְּחַץ רֹאשׁ עַל־אֶּבֶץ בַבְּּה: מִנַּחַל בַּדֶּבֶךְּ־ ישְׁתֶּח עַל־כֵּן וָרִים רְאשׁ:

Salmo CXI

- (ל) לְתֵת לְהֶם <u>נְהֲלֵ</u>ת נּוֹיְם:
- (מ) קַּעֲשֵׂי וָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפַּעֲ
 - (נ) גַאֱבֶנִים כַּל־פִּקּוּדְיו:
 - (ם) סְמוּכִים לָעֵד לְעוּלָחֲ
 - (ע) עַשׂוּיִם בֶּאֲמֶת וְיָשְׁר:
 - (פּ) פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוּ
 - (צ) צִּנָה־לְעוֹלֶם בְּרִיתְוֹ
 - (ק) קַדושׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
- ר) באשית חָכְמָה וִרְאַת וְהֹנָה (ר)
 - שׁבֶל מוֹב לְבָל־עשׁיהֶחָ (שׁ) שִּׁבֶל מוֹב לְבָל
 - (תּ) הְּהַלָּחוֹ עֹמֶדֶת לַעַרְ:

- (א) אוֹנֶה וְהנָה בְּכָל־לֵבְבֻ
 - (בּ) בְּסוֹר וְשָׁרִים וְעֵבְּה:
 - (ג) גְּדלִים מַעֲשֵׁי יְהֹנֶתְ
- (ד) דְּרוּשִׁים לְכָל־חֶפְצֵיחֶם:
 - (ה) הוד־וְהָנֶר פָּנְעָלֵו
 - (ו) וְצִּדְקָתוֹ עֹכֶּינֶת לְעַדִּי:
 - (ז) זֵכֶר עֲשָׂה לְנִפְּלְאוֹתָיִוּ
 - (ח) סנון וְכַחוּם וְוּוֹנְהָ:
 - (ט) טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיֵו
 - (י) וְזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתְוֹ:
- (פּ) פּחַ מַעְעַשְיוֹ הִנִּיד לְעַכְּוֹי (בּ)

Salmo CXII

- ר) דור וְשָׁנִים וְבֹּנְןְדִּי:
- (ה) הון-נְעשֶׁר בְּבֵיתְוֹ
- (ו) וְצִּרְקָתוֹ עְכֶּירֶת לְצַרְ:
- תַלְחִיְ-חָאֶ אֹיַיָ שִיאָרייִחַשָּׁאַ (א)
 - (ב) בְּמִצְוֹמָיו חָפֵץ מְאד
 - (ג) נְבּוֹר בְּאָרֶץ יִהְיָה וַרְעְוֹ

- וֹ) זָרַה בַּחשֶׁךְּ אוֹר לַיִשְׁרָים.
 - -(הַ) חַנּוּן וְכַחוּם וְצַדִּיְק:
 - (מ) מוְב־אִישׁ חוֹגון וּמַלְוָהָ
 - (ו) וְכַלְכֵּל דְּכָרָיו בְּמִשְׁפְּט:
 - (כ) כִּי-לְעוֹלָם לֹא וִמְוִמ
 - (ל) לְזֵכֶר עוֹלֶם וִהְיֶה צַּרִיְק:
 - (מ) מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָאָ (מ)
 - י(נ) נְכוֹן לִבּוֹ בְּטְׁם בּוְתוֹּןה:

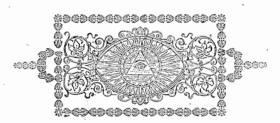
- (ם) סָמוּךְ לְבוּ לֹא יִירָאָ
- (ע) עַד אָשֶׁר-יִרְאֶּה בְצְּבְיו:
 - (פ) פּוַר נָתַן לְאֶבְיוֹנִים
 - (צ) צִּרְקַתוֹ עֹמֶדֶת לָצַעַרְ
 - (ק) קַרְנוֹ הַרוּם בְּכַבוֹר:
 - ר) רְשָּׁע וִרְאֶה וְכְעָם (ר)
 - (ש) שָׁנַיו יַ<u>וְד</u>רקׁ וְנָבָּלֶם
- (ת) קּאֲוַת רְשָׁעִים תּאֹבֵר:

Salmo CXIII

- -1-2 הַלְלוּ עַבְּהֵי יְהֹנֶהְ הַלְּלוּ אֶת-שֵׁם יְהֹנֶה: יְהִי שֵׁם יְהֹנָה מְבָּהֵי וְעֵרַ
- בּוֹיִם יְהנְהָ: כִמִּוֹרַח-שֶׁמֶשׁ עַר-מְבוֹאֻוֹ מְהַלָּל שֵׁם יְהנְה: כָם עַל-כָּל-גוּיִם יְהנְהָ
- -5-6 על הַשָּׁמֵיִם כְּבָרְז: מִי בּיְהוָה אֱלהֵיֶנוּ הַפַּגְבִּיהִי לְשָׁבֶּת: הַפַּשְׁפִילִי לְרָאוֶֹת
- ַרִּבְשְׁבֵּנִם וּבַאָּרֶץ: מָקומי מֵעְפָּר דָּלֶ מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אָבְוְוֹן: לְהְוֹשִׁיבִי עִם-
- 9 נְדִיבִיֶם עִם-נְדִיבִי עַמְוֹ: מוֹשִׁיבִי עַקְרָת הַבַּיִת אֵם-הַבַּנִים שְׁמֵחָה הַלְּלֹּייַהְ:

Salmo CXVII

יַבְלָלוּ אֶת-יְהנָה כָּל-גּוֹיֻס שַׁבְּחוּהוּ כָּל-הָאָמִים: כִּי נְבַר עָלֵינוּ חַסְדּוּ גַאָאֶמֶת-יְהנָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָה:

Guía de la conversación hebrea

1. AL LEVANTARSE

-¿Hasta cuándo estarás durmiendo, perezoso? ¿cuándo te levantarás de tu sueño?

-Es que no he pegado ojos en toda la noche, me he levantado a media noche, y después se ha apoderado de mí un gran sopor.

-; Ea, levántate!; que ya ha salido el sol.

-He tenido un sueño; me parecía que estaba a orillas del río...

-¡Déjate de sueños! Lávate y límpiate.

-Sí; diré con el Salmista: «me rociarás con hisopo y quedaré limpio; me lavarás y quedaré más blanco que la nieve».

-¡Ea, ea! vístete.

-Me levantaré, me lavaré, me ungiré, me peinaré, me vestiré el traje de fiesta, me calzaré las sandalias, me pondré los anillos, y rezaré la oración de la mañana.

-Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

עַר־מֶתַי עָצֵלַ תִשְּׁכֶּבְ (Pr. 6, 9) :אָטָעָרָ

(Est. 6, 1) בַּלֵילָה הַהוּא נְדְרָה שׁנְתִי (Ps. 119, 62) בותר לולה קמהו (Ps. 119, 62)

בַרַלֹּכִי הָנְנִי עֹכֵור עַל (Gen. 41, 17)

עוב הַלמות (Pr. 9, 6) רְחַץ וּמְהָר: (II Reg. 5, 13)

אַני אַעשה זאָת ואָטַרִחִי בּנִעִים זְמִרוֹת ישֶּׁרָאֵל (II Sam. 23, 1) הַחַמָּאֵנִי בְאָווֹב Ps.) :מְכַבְּסֵנִי וּמְשֶׁלֶנ אֵלְבִּיןן:

אָקוּם וַרָחַצְּתִּי וּמְשַׁחְתִּי וְעָשִׂיתִי שֵּׁעָרֻ וְשַׂמְחִי קוּג (Est. 5, 1) וְשַׂמְחִי נְעָלֵי ברַלַי (Ezeq. 24, 17) והצמידים על־ (Jer. 29, 12) וְהַתְּפַלֵּלְתִּי אֵל־יִהוּהָה

⁽¹⁾ Todas las oraciones de esta guía de conversación están tomadas del libro Le Pieux Hebraïsant publicado por Drach (1853).

Dignare, Domine, die isto, sine peccato nos custodire.

O Domina mea! o Mater mea! memento me esse tuum. Serva me, defende me, ut rem ac possesionem tuam.

Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, hodie illumina, custodi, rege et guberna. Amen. שנט מבל-חמא: אֶּמִבֶּא-חֵן בְּּגוּנֶוֹרְ וְחַנָּח לְּשְׁמְׁבֵנִוּ חַיּוֹם

ינקרה נאפר זקרי-נא פי-אני פּחת יבר נאָריני וְהוֹשִׁיעִינִי פְּמוֹ קּנְיָנֵהְ וחבל נחלתה:

שַׁלָאַף הָאֶלְהִים הַשׁמֵר אֹתִי הָאִירָה הַלְּאַף הָאָלָהוּ לְּדְּ קָמִשְׁמֶרָת בְּחַקְּהִי הַשְּׁמְיִם: גְּצְּהֵנִי הַיּוֹם הַלָּמִשְׁמֶרָת בְּחַקְּהִים הַשְּׁמְיִם: גְצְהֵנִי הַיּוֹם הַדְרִיכֵנִי וּרָצֵנִי: אָמֵן

2.-EN LA IGLESIA

-¿Dónde está la Iglesia?

—Venga V. conmigo... Aquí la tiene V.

-¿Qué significan estas cosas?

—Es que unas señoras piadosas han ofrecido alfombras, tapetes, tarros, trigo, cebada, harina, habas, lentejas, garbanzo, miel, manteca, ovejas, y gordos becerros, para la iglesia y los pobres.

Esta iglesia tiene 60 codos de larga, 20 de ancha, y 30 de alta.

- —Aquí todo es de oro purísimo; el altar, los candelabros, las flores, las lámparas...
- —Hay una torre elevada que rodea la iglesia. ¿Quiere V. que subamos?
- -¡Cuidado, no suban VV.!; que han comenzado a oirse truenos.
- —Señor cura, tome el incensario, y pida al Señor que cesen los truenos.
- —No tenga miedo. Nos ha escrito el rey: hagan los sacerdotes cuantas reparaciones crean necesarias; por mi cuenta los gastos.

הַגְּיִדָה-נָא לִי אֵי-זֶה בֵּית הָאֶלהִים: (I Sam. 9, 18) לְבָה עִּפָּרִי הָנָה בֵּית הָאֱלֹהִים:

ֶּטֶה-אֲלֶה: (II Sam. 16, 2) בָשֶׁרם חֲסִידוֹת הַבִּיאוּ עַרְשׁת וְסַפּוֹת וֹפֵלִי וֹצֵר וְחָפִים וֹשְּעֹרִים וְקָלְי וֹפֵל וַעֲבְשִׁים וְקָלְי: וּדְבַשׁ וְחָכְאָה וְצֹאוְ וֹשְׁפִוֹת בְּקָר לְבֵית הָאֱלֹהִים וְלַאֲבוֹנִים: (II Sam. 17, 28-29)

וְּאֶבֶּר יִּהְבֶּלְהִים בַּוָּה שִׁשִּׁים-אַמָּה אָּרְכּוּ וְעֶשְּׂרִים רָחָבְּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַכְּּוֹה קוֹמָתן: (I Reg. 6, 2)

בְּבֵית הָאֱלּהִם מִוְבֵּח הַנְּחָב וְהַמְּנְרֹת וָהַבֶּרֵח וְהַנֵּרִת וָהָב סָגוְר: (,Reg. 7 148-49

מְנְדֵּל-בֵּית הָאֶלהִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה מָבִיב סָבִיב לַבָּיִת (Ezeq. 41, 7) הְעָלוּ עלוו:

Exod. 19,) הַּשְּׁמְרוּלְכֶם עֲלוֹת בַּמִּנְדָּל (12) בּי וִהְיוּ קלת וּבְרַקּוְם: (19, 25) (16) (16)

יַקרוּ-לְּךְ מַהְתוֹת הַכּהֵן (16, 6) יַקרּי-לְּךְ מַהְתוֹת הַכּהָן וְהַעְּהֵר אֶלֹ-יְהֹנָה וְרֵב מִהְיוֹת קְלֹת: (Exod. 9, 28)

בַּחַב (Jer. 1, 8) יְעָלֵי לְחֶת בְּסֶּוּר יָלֵנוּ הַפֶּוּלֶךְ מְחַוּּלְתִים הַבְּוֹדְנִים אֶת-בֶּדֶק הַבְּיִרִם אֶת-בֶּדֶק (II Reg. 12,8) יְעָלֵי לְחֶת בְּסֶּוּר: (II Sam. 18, 11) -Quisiera confesarme, oír misa y comulgar.

-Los músicos tienen ya en sus manos el tímpano, la cítara, la lira, el salterio, los címbalos y el sistro.

-Rezaré algo, mientras ellos cantan.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum; adveniat regnum tuum; fiat voluntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos a malo. Amen.

Ave, María, gratia plena; Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui, Jesus. Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen. אֶחְפָּצָה לְהָתְנֵדּוֹת אֶתּ-כְלּ-חַטאתִי וְלַצֵּטִד עַל-אָרָבּן טִפָּה וּלְכַלְבֵּל אֵת נַפָּשִׁי בַּעָצֵם יִצְׁהָנִי:

קשָׁרִים וִשְּׁאוּ בְּחָף וְכְנְוֹר (Job. 21,) 12) וְגָבֶל וְעוּבָג וְצְלְצְלִי־שַׁמַע וְצְלְצְלֵי־ תרוּעַה: (Ps. 150)

וֹרָבֵיתִי לְהַחְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהֹנְהָ (Σam. 1, 12) וְהַשְּׁרִים יִנְאֵרֵי:

יִצִּילֵנוּ מָהָע: אָמָן: הַאָּלֵנוּ מָהָע: אָמָן: בַּאָּשֶׁר אָבַשְׁבִים וֹחָלָח לְחוֹבוֹתָּנוּ בֵּלְכוּתֶךְ: (Pr 30, 8) וֹמְלַח לְחוֹבוֹתָנוּ בֵּן בָּאָשֶׁר אָנַחְ כִּיוֹם אֶּת-לֶּחֶם בַּלְכוּתֶךְ: (עְשֶׁה הַלִּחִים וֹמְלַח לְחוֹבוֹתָנוּ בַּלְכוּתְלְנוּ מָהָעוֹ:

שָׁלוֹם עָלֵוֹךְ מִרְיָם מְלָאָחִי (1, 21) הַקְּרוֹבְ עִפְּרִי-בִּמְלְרְּ: מִרְיָם הַקְּרְשָׁה וֹבְרוּךְ וְשׁנַע פְּרִי-בִמְלְךְּ: מִרְיָם הַקְּרְשָׁה עַהָּה וֹבְעֵת מוֹתָנוֹ: אָמֵן:

3.-EN EL COMEDOR

— Benedic, Domine, nos et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum D. N.—Amen.

- Comamos y bebamos.
- -No hay pan ni agua.
- -Aquí tienes vino de Engaddi.
- -No bebo ni vino ni sidra.
- Dáme un poco de agua en el vaso, para que beba.
- —¿No es ésta la copa en que bebe mi señor?
- -Comeremos carne asada con ensalada. No comas nada crudo.
 - —Échale sal.

בְּרֵךְ יְהֹנֶהְ אֹהָנוּ יְשֶׁת-נֶה הַפְּוֹזוּ טֵחְנֵת יַרְךְ הַרְחָבָה אָשֶׁר הַשְּבִּירֵנוּ לְּמַעוּ הַפְּשְׁיֵח אֲרנִינוּ: אָמֵוּ: אַכוּל וְשְׁתוּ: (Is. 22, 13) אַכוּל וְשְׁתוּ: (Is. 21, 5) אַרן לֶחֶם וְאֵין מֵיִם: (Cant. 1, 14) יַוֹן וְשׁכֶּר לֹא שְׁתִוֹתְי: (Cant. 29, 5) הַרְיּ בְּעִ מְעֵמ-מֵיִם בַּבְּלִי וְאָשְׁתֶּה: (Deut. 29, 5) הְחִי-נָא מְעַמ-מִיִם בַּבְּלִי וְאָשְׁתֶּה: (Peg. 17, 10 הַלֹּא זָה אֲשֶׁר וִשְׁתָּה אֲרנִי בְּן: (Gen.) הַלֹּא זֶה אֲשֶׁר וִשְׁתָּה אֲרנִי בְּן: (44, 5 הַאֹּכְלוּ מָמָנוּ נַאָּ: (Exod. 12, 8-9)

(Lev. 2, 13):חמלה המלח:

- Ese bocado de carne, que ha sido gustado antes por las fieras, échalo a los perros.
 - -El cocinero no partió las aves.
 - --¿Qué es esto?
- —Uvas pasas, higos secos, leche y queso.
 - -Comeréis de prisa.
- —«Después que hubieres comido y te hubieres saciado, bendice al Señor tu Dios».
- —Está bien. Agimus tibi gratias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.—Amen.

בֶּשֶׁר בַּשְּׁדֶה מְרֵפָּה לֹא תאכלוּ לַכֶּעֶׁב הַשִּׁלְכון אתו: (22, 30, Exod. 22)

הַמַּבֶּח לֹא בְּהַר אֶת-הַצִּפּןר:(.Gen. 15 10) טֵה-זֹאת: (13, 14 בא Exod

צַמָּקִים וּדְבֵלִים וְחָלֶב וְחֶמְאַה:

קאכְלוּ בְּחָפָּוֹוְן: (Exod. 12, 11) וְאֶכֵלִתְּ וִשְּׁבָעָתְּ וּבְרֵכִּתְּ אֶּתריְהוָה אֵלהֵיף: (Deut. 8, 10)

זאת טוֹב לִפְנֵי הָאֶלְהִים: (.7 Ecclesi. 7) 29) נודה-לְךְּ עַל כְּל-הַטבוֹת אֲשֶׁר גָּקַלְּהָנִי אֵל חַי וּכְיֶּלֶךְּ לְעִלְמֵי עוֹלְמִים: אמו:

4.-EN LA CLASE

—In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Amen,

- -Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium et tui amoris in eis ignem accende.
- -Venid, niños, escuchadme, y yo os enseñaré el temor del Señor.
- -¿Dónde se encuentra la sabiduría, y cuál es el lugar de la inteligencia? Si puedes, respóndeme.
 - -No, señor; no puedo.
- -Absalón, atiende, escucha y calla, mientras yo hablo.
 - -Tengo dolor de cabeza.
- Zacarías, cógelo y llévalo a su madre.
 - -¿Por qué se ha reído Baltasar?
 - -No me he reido.
- —Mientes; no es así; te has reído.
- —No mires atrás, Ciro; la mujer de Lot, por mirar atrás, se convirtió en estatua de sal.

בּשֶׁם הָאָב וְהַבֵּן וְרנַח הַקְּדֶשׁ: אָכֵּון:

בּוֹא־נָא רַנַּח הַקְּדֶשׁ: מַלֵּא מַהוֹרָדּ לִבּוֹת חַסִידֶידּ וְהַבְּעֵר בְּנַבְּשָׁים אֵשׁ אהבתד:

לְכוּדבְנִים שִׁמְעוּדלִי יִרְאֵת יְהוֹה אֲלַמֶּדְכֶם: (Ps. 34, 12)

הַחָּכְמָה מָצֵין הִמְּצֵאַ וֹאֵי זֶה מְקוֹם בִּינְה:(Job. 28, 12) אָב-חוֹכֵל הַשִּׁיבְנִי: (Job. 33, 5) לא אַדְנִי (Gen. 42, 10) לא אובַל:

לא אַדני (den. 42, 10) לא אוכַל: (I Reg. 20, 9) אַבְשָּׁלוֹם הַקְּשָׁב שְׁכֵע-לִי וְהַחֲרשׁ וְאָנְכִי

אַרַבֵּר: (Job. 53, 51) ראשו ראשו (Il Reg. 4, 19) זָכַרְיָהו שֲאָהוּ אֵלֹ-אָכֵוֹ: (ibidem)

לָמָּח בֵּלְמִּשַׁאצֵר צָּחְק: (Gen. 18, 15) לא צָחַקּתִּי (Gen. 18, 15)

(Gen. 18, 15) בו צָּחַקְהָי: אַ כּי צַּחַקְהָי:

אַל-חַבִּימ אַחֲרֵיךּ כְּרֵשׁ: אֵשֶׁת לוּט נַבַּט מַאַחֲרָיִו נַחְּהִי נָצִיר מֶלַח: (Gen.) 19, 17-26 Darío le ha pegado a Jesús, y le ha herido.

 Daniel, si tienes algo más que decir, habla, responde ne poco a poco.

No sé más.

-Marchad a casa en paz, y que ninguno salga de casa hasta mañana; así de día en día os haréis más sabios.

—¡Ah! sere nos como Salomón, que disputó sobre los árboles, desde el cedro del Líbano hasta el hisopo que brota de la pared, y disertó sobre los asnos, y las aves, y los reptiles y los peces.

דְרְיוֵשׁ נְכָה יְהוֹשֶׁעַ הַכֵּה וּפְצְעֵ: (1 Reg. 20, 37 הַיִּשׁ-מְלֵּין הַשִּׁיבִנִּי מִעַטּ
 מַעָטֵ: (33, 32, 33)

5. - OFICIOS VARIOS

- a) Cain fué Librador.
- -Vayamos a regar el huerto.
- —El mío ha producido espinas y cardos
- —Desde que comenzó Noé a cultivar la tierra después del diluvio, y plantó la primera viña ¡cuántos pueblos sembraron sus campos y plantaron viñas!
 - -¡Y cuántos se emborracharon!
- -Rafael plantó una viña, y la cavó, y la limpió de piedras, y la rodeó de un seto, y edificó una torre en medio de ella y puso en ella un lagar.
- -Pues y yo ¿qué más debí hacer por mi viña?...

Sin embargo en vez de uvas, ha traído agraces... Ni la podaré ni la cavaré, y que crezcan las zarzas...

-¿Sabes que se han quemado los haces de Miguel?

b)-Abel fué pastor.

מ) (Gen. 4, 2) קון הָנָה עבר אֲרָטֶה: (Gen. 2, 10) נֵלְכָה לְהַשְּׁקוֹת אֶת-הַגְּן: (Gen. 3, 18) קוֹץ וְבַרָּבר הַצְּטִיח נַגַּיִי

(l Reg. 5, 13): הַרַנִים:

נחַ הָהֵל אַחַר הַמַּבּוּל לַעַבּה הְאַדְּטְה נִישַע בְּרָם: (Gen. 9, 20) אַהְבִּוּרְכָן עַמִּים רַבִּים זָרָעוּ שְׁדוֹח וִנְטְעוּ כְּרָכִיִּם: (Ps. 107, 37)

נַיִּשְׁחוּ מִן-הַיַּין נַיִּשְׁכְּרוּ: (Gen 9,21) נַיִּשְׁחוּ מִן-הַיִּין נַיִּשְׁכְּרוּ: נַנְּסַקְּלֵּהוּ נַיָּשְׁנַחוּ שֹׁרֵק נַיִּבֶּן מִנְּדֶּל בְּתוֹכוֹ וְנַסִ נַקָּב בָּוִ: (Is 5, 2)

מַח־לַּצְשׁוֹת עוֹד לְבַרְמִי וְלֹא עְשִּׁיתִי בְּן: (ls. 5, 4) מַדּנַע קְנִיתִּי לַצְשׁוֹת עַנְבִּים וַיִּעַשׁ בָּאָשִׁים: (ls. 5, 4) לֹא אֶזְמֵר וְלֹא אֵעְדֵר וְעַלֵּה שָׁמִיר וַשִּׁיִתִּ: (ls. 5, 6)

הַנְרַעְהָ בְּי־הַצֵּא אֵשׁ וּמְצְאָה קצִים (Exod. 22, 5) וְנֶאֶכֵל נְּדִישׁ מִיכְאֵלְ: (Exod. 22, 5) שַבֵּל הַיָּהָ רַעָּה צֵּאָן: (Gen. 4, 2) —Ha habido una riña entre los pastores de Abraham y los de Lot, y se han dispersado las ovejas y han sido devoradas por las fieras...

—¡Ay de los pastores que se apacientan a sí mismos... comen la leche... se visten de lana... pero no apacientan... ni sanan lo enfermo, ni atan lo que se ha quebrado, ni buscan lo que se ha perdido!...

—Yo las apacentaré en pastos abundantísimos, en verde yerba, junto a los frescos arroyos...

—En Belén ha venido una peste sobre las ovejas, caballos y asnos; les salían úlceras... y han muerto todos los animales...

-Mira dos pequeños rebaños de cabras...

c)—Abdías hizo unas túnicas de piel.

-Gabriel tenía un pozo en el vestíbulo, y le puso una cubierta y extendió encima las mieses...

—No hay en mi pueblo quien sepa cortar leña como los sidonios, envíame gente para que corten cedros del Líbano, les daré el jornal que pidas...

—Al cortar los árboles, se le cayó el hacha al agua.

—Vosotros, id a vuestro trabajo; no se os dará paja; haréis el número de ladrillos de costumbre...

-En Egipto están de huelga y vociferan; ¿por qué nos tratas así?

—Sara buscó la lana y el lino; tomó en sus manos el huso e hizo sábanas y cíngulos...

—Toma tú la navaja de afeitar y rasúrame la barba. נַיְהִירִינִ בֵּין רֹצִי מִקְנְּהְ־אַּכְּיָם וּבִּין רצִי מִקְנִּהְ־לוְש:(Gen. 15,7) וַהְּפּוּצִינְהְ הַצֵּאוֹ וַתְּהְיֶּנָה לְאָכְלָה לְכָל־חַיֵּת הַשָּׁדֵה: (Ezeq. 34, 5)

הוי רעים אַשֶּר הָיוּ רעִים אוֹחָם.... אֶת־הֶחֶלֶב יאבלוּ וְאָת־הַצֶּבֶּר יִלְבָּשׁוּ וְלֹאִ הַצֹּאוֹ יִרְעוּ הַרעִים: וְאֶת־הַחוּלָה לֹא־יְרַבְּאוּ וְלַנִּשְׁבֶּבֶּת לֹא יַהַבְשׁוּ וְאֶת־ הָאבֶדֶת לֹא יְבַקִשְׁוּ: (Ezeq. 34, 2-4) וְבָאֲבַיִּקִים: (Ezeq. 34, 14) וּבָאֲבַיִּקִים: (Ezeq. 34, 14)

בְּכֵּית-לֶּחֶם סְיָה דֶּכֶּר כֶּבֵד מְאֹד בַּצֹּאוּ בַּסּוּסִים וּבְּחָמִרְים: וַוְהִי שְׁחִין כּּוְחַ בְּצַעְּבֶעִי וַנְּסָת כּל מִקְנֵה בֵּית-לֶחֶם: (Exod. 9, 5-10) רָאֵה שָׁנִי חֲשָׁפֵי עִנְּיִם: (Reg. 20, 27)

c)(Gen. 3,21):יְכַרְיָה עָשָה כַּתְנוֹת עוְר

לְבַּרְיאֵל בְּאֵר בַּחְצֵרוֹ נַיִּפְרְשׁ אֶת־ הַסְּסָךְ עַל-פְּנֵי הַבְּאֵר נַיִּשְׁשֵׁח עָלְיוֹ הָרְפוֹת: (II Sam. 17, 16) הָלְבְּנוֹץ: אִישׁ יִדַעַלְכְרָת-עָצִים בַּצִּרֹיְים: הַלְּבְנוֹץ: וֹשְׁכַר עָבָדִיךְ אֶפֶּוֹן לְךְּ כְּכִל אַשֶּׁר תַאַכְוְר: (I Reg. 5, 20) אחר מַפִּיל הַעַצִּים (אַת-הַבַּרוֹל נַפַל

שֶּחֶד מַפִּיל הָעָצִים וְשֶּׁת-הַבַּרְוֶל נְפַל אֶל-הַפְּוִים: (II Reg. 6, 5) וְצַמָּה לְכוּ עִבְדוּ וְהֶבֶן לֹאּ־יִנָּחוּ לְכֶּסֵ וְחבֶן לְבֵנִים תָחֵנוּ: (Exod. 5, 18)

מֶצְרִים נִרְפִּים הָם נַיִּצְעַקוּ לֵאמר לַמְּה תַּצְשָׁח כֹהְ לְנְוּ: (Exod. 5, 15) שְּׁרָה דְּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וְכַפֶּיָה מְּמְכוּ בֶּלֶךְ סָרִין נִחָגוֹר עְשְׁחָה-לְהְּ (Pr. 31, 13-19-24) צַּמְה קַח-לְּךְּ תַּעַר הַנַּלְבִים וְתַּעֲבַרְתְּ עַל-וָקָנֵי: (Ezeq. 5, 1)

6.-LA GUERRA Y LA PRENSA

-¿Qué dice «La Libertad de Jerusalém» acerca de la guerra?

-Escucha. Dijo el rey: Escuchad, ancianos y todos los habitantes. Despertad; una nación fuerte invade mi país; sus dientes se asemejan a los del león; tiene la intención de devastar toda la región. Gritad todos; haced la guerra santa; convertid vuestros arados en espadas.

El enemigo pagará vida con vida y ojo con ojo. Ellos confían en el número de sus carrozas; nosotros esperamos en la ayuda de Dios...

Entonces reunió a los centuriones y soldados, y les entregó lanzas y armas; y todos exclamaron: «¡Viva el rey!...»

—Los filisteos recogiendo sus ejércitos, se reunieron en Soco de Judea y acamparon entre Soco y Azeca; los israelitas se reunieron en el valle del terebinto; los unos estaban sobre un monte, y los otros sobre el otro; había entre ellos un valle...

 Un soldado apuntó con la ballesta e hirió al rey.

- —Los israelitas vociferando, acometieron contra los filisteos, invadieron sus campamentos; muchísimos cayeron muertos, y los demás huyeron.
- Han sido devueltas a Israel las ciudades que les arrebataron los filisteos.
- —Se hizo la paz, y fundieron las espadas en rejas de arado, y las lanzas en hoces...

Et cætera.

מָה אָמַר פַּרוּת יָרוּשְׁלֵיִם לָמִלְּחָמָה:

שְׁכֶעֶ הַפֶּלֶךְ אֲכֵּר: שַׁמְעוּ-זֹאת הַוְּקְנִים נְּהַצֵּיִנוּ כָּל-יוֹשְׁבֵּי הָאָרֵץ: הָקִיצוּ כִּיּ-גוּי עָלֶה עַל-אַרְצִי אָצוּם וָאִין מִסְפָּּרָ שְׁנָיו שְׁנֵי אַרְאוּ-זֹאת לְשַׁהֵּר שְׁנְה: (,1 Joel 1, בעַלי כּל אַנְשִׁי הַמִּלְהָשְׁר: כֹּתוּ אָתִיכֶם לַחַרַכְוֹת: (9, Joel 3,

חַחַח הַבֶּר וְחֵן נֶפֶשׁ חַחַת נֶפֶשׁ עַוּן חַחַח אָין: (Exod. 21, 25) אֵלֶה חָסוּ בְּרֶכֶּר וַאַנַחִנוּ בִשְׁם־יִהוֹהָ: (Ps. 20, 8)

אַז לָבָח אֶת-שָׁרֵי הַפֵּאוֹת וְאֶת-הַלְּצִים נַיִּמָן לָהֶם אֶת-הַחֲנִית וְאֶת-הַשְּׁלָמִים (II Reg. 11, 12) אַר-הָרָים אָת-הַשְׁלָמִים

אֶסָפּוּ פָּלְשָׁתִּים אֶת-פַּוְחַנֵּיהֶם לַפִּלְּחָכֶּה נַיְּאָסָפּוּ שוֹכֹה אֲשֶׁר לִיהוּדֶה וַיִּחֲנוּ בֵּין-שוֹכֹה וּבֵּין-צַוֹקָה: וָאִישׁ יִשְּׁרָאֵל עָהְרִים אֶל-הָהָר מִוֶּה וְיִשְׁרָאֵל עְחָדִים עִהָּרָר מִזָּהֵ: (I Sam. 17, 1-3)

איש מְשַׁךְ בַּקּשָׁת וַיּבָּה אֶת-מֶלֶך: (Reg. 22, 54) הריעו אַנְשִׁי יִשְׁרָאֵל וַיִּרְדָּפּוּ אֶת־הַרִעוּ אַנְשִׁי יִשְׁרָאֵל וַיִּרְדָּפּוּ אֶת־הַרְעוּ אַנְשִׁים: (Gen. 17, 52) הַבְּלְשִׁתְּים: (Gen. 14, 10) שְׁבוּ הָעְרִים נְּשָׁרְ לְיִשְּׁרָאֵל (קַחוּ-בְּלְשְׁתִּים מָאַת ישְׁרָאֵל לְיִשְּׂרָאֵל: (Gam. 7, 14)

הָנָהְ: שָׁלוֹם (I Sam. 7, 14) וְכַהְּחוּ חַרְבוֹתָם לְאָתִּים וַחֲנִיתוֹחֵיהֶם לְמַוֹמָרוְת: (Is. 2, 4)

וְכוּלֵי=וכו: וְגוֹכֵור=וגו

41

7.-EN LAS VISITAS

- -Abreme la puerta.
- -Buenos días, hermano mío.
- -Entra, y cierra la puerta.
- -¿Estáis todos bien?
- ¿Qué quieres?
- -Te traigo una buena noticia.
- —Siéntate; tenemos un buen brasero.
- Nuestro amigo José se casó y tuvo un hijo; es muy rico.
 - -¿Quién te lo ha indicado?
- —Anoche me dijo Jacob. A muchos les pareció que hablaba de broma.
 - -Me alegro en él alma.
 - -Adios.
- —Vente mañana a esta misma hora.
 - -También vendrá Zacarías.
- -Pongámosle un sofá, una mesa, una silla y un candelabro.

פְּתַח-לִי שְׁעַר: (Ps. 119, 19) הַשְּלוֹם אַתְּה אָחְי: (II Sam. 20, 9) בּא וְסָנִרְתָּ הַדָּלֶת: (II Reg. 4, 4) הַשָּׁלוֹם לְכָלְכֶם: (II Reg. 4, 26) מַדּנַע בְּאִחָ: אַבַשִּׁר אִתְּדָּ:

שֵׁב וְאַח הָאָשׁ מְבעֶרֶת לֶנְוּ: (Jer. 36,) 22)

רֵעֵנוּ יוֹמַף לָקַח לוֹ אִשְּׁה וַתֵּלֶּד לוֹ אֶתּד (Exod. 6, 23) וְהוֹא כְּבֵד מְאד בַּמִּקְנָה בַּכָּסֶף וּבַזְּהָב: (Gen. 13,2) מָי הָנִיד לֶּד: (Gen. 3, 11)

יַנְעַקָב אֶּמֶשׁ אָמַר אַלַר: (Gen. 51, 29) ניְהִי בִּמְצַחַק בְעִינֵי רַבִּים: (19, 19, 14)

שֶׁמנֵח שְׁמַחָּקי: לְכָה לְשֶׁלוֹם: (I Sam. 1, 17) בֹא צֵלֵי בַּעָת מֶחָרֵ: (II Reg. 10, 6)

אַף יָבֹא זְבַרְיָהְוּ: נָשִׁים לוֹ מִשְּׁה וְשֻׁלְחָן וְכִפֵּא וֹמְנוֹרָה: (II Reg. 4, 10)

8.-TIEMPO, HORA Y EDAD

- -No había llovido aún este año.
- Los cielos se cubrieron de nubes, sopló el viento y cayó una lluvia torrencial.
 - —Ya comienza a tronar.
 - -Relampaguea.
 - -Cae nieve.
 - -Cae granizo como nunca.
- —Se han multiplicado las aguas y lo han inundado todo.
 - -Ya sale el arco-iris.

לא הַמְּמִיר יְהוֹה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ בַּשְּׁנָה הַזֹּאְת: (Gen. 2, 5) הַשְּׁמַיִם הִתְּקַדְּרוּ עָבִים וְרוַּח וַיְהִי הָשֶּׁם בָּרוֹל: (I Reg. 18, 45)

> יַרָעֵם אֵל בְּקוֹלְו: (Job. 37, 5) יַהְיֶה בָּכָק: הָגָּה הַשֶּׁלֶג:

ֶּדֶיָּדֶ בְּּכֶר כְּאֵד אֲשֶׁר לֹא-חָיָה בָמָהְנִ: (Exod. 9, 24)

הפוס נברו מאד מאד נוְכָפּוּ כָּל־ הָאָרֶץ: (Gen. 7, 19) וֵצֵא כֶשֶׁת וִהוָּת בַעָנַן: (Gen. 9, 15) —Mientras dure el mundo, habrá siembra y recolección, primavera, verano, otoño e invierno, días y noches.

-¿Quieres que adelante o retrase el reloj?

- -¿Qué edad tienes?
- -Tengo 130 años.

-Hoy no son las calendas, ni es sábado.

עד כָּל־יְכֵי הָאָבֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקר וְחם וְקֵוּץ וְחֹבֶּף וְיוֹם וְלֵוְלֶה לֹא יִשְׁבַּתְּוּ: (Gen. 8, 22)

הַוּלֵךְ הַצֵּל מַעַלוֹת אִם־יְשִׁוֹכ מַעֲלוֹחְ: (II Reg. 20, 9) פַּפְה יְמֵי שְׁנֵי חַיְּיְדּ: (Gen. 47, 8) יִמִי שְׁנֵי מְגוֹרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שְׁנָהְ: (Gen. 47, 9) הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וֹלֹא שַׁבָּת: (II Reg.)

Los meses hebreos		Su correspondencia en nuestro cómputo			
1	נִיםָן	Marzo	(mitad)	Abril	(mitad)
2	אַיַר	Abril	. »	Mayo	» ·
3	סִינָן	Mayo	>>	Junio	»
4	פמוז	Junio	>>	Julio	>>
5	⊅% .	Julio	>>	Agosto	»
6	אַלוּל	Agosto	»	Septiembre	>>
7	יאַשְרַי 💮	Septiembre	>>	Octubre	>>
8	פרהשנו	Octubre	>>	Noviembre	»
9	בִּסְלֵוּ `	Noviembre	. »	Diciembre	· » .
10	מבנת	Diciembre	>>	Enero	»
11 .	שָׁבֶמ 📗	Enero	»	Febrero	»
12	אַדָר <u>אַד</u> ָר	Febrero	» ·	Marzo	»

9.-EN LAS RECREACIONES

- -¿Qué haces aquí, Elías?
- —Salgamos fuera (a dar un paseo).
- -¿Dónde estás? Hemos oído tu voz en el huerto.
- -Podéis comer de todos los árboles que hay en el huerto.
- —¿Qué es lo que tienes en la mano?
 - —Una vara.
- Una fuente brota de la tierra y pasa un río que riega el huerto.
 - -Descálzate y lávate en el río.

(I Reg. 19, 9) מַה-לְּךָ פַּה אֵלִיהְוּ: (Gen. 4, 8) לְכָה וִנֵצֵא הַחוּצֵהְ:

שַּנְבָּה: אֶת־קְלָּךְ שָׁכַוּעָנוּ בַּנְּוֹן: (,Gen. 5) ספל עץ-הַנָּן אָכל האכֵלו: (,Gen. 2 10)

ממה:

עון יַעַלֶּה מִן-הָאָרֶץ וּנְהָר וּצֵא אֲשֶׁר הִשְׁקָּה אֶת-הַנְּן: (Gen. 2, 10) שַׁל נְעָלֶיף מִעל כִנְלֶיף וּרְחֹץ עַל-הַנָּהְרִי (Exod. 3, 4) -Mira una culebra; cógela de la cola.

-Corre; pasa de prisa el río.

—Lot abrió un pozo, y no lo cubrió y en él cayó el buey de Roboam.

— Jezabel escribió cartas en nombre de Acab, las selló con el sello de éste, y las envió a los ancianos... (Exod. 4, 4) הָנָה נָחָשֶׁ אֱחוֹ בּוְנָבְן:

רוץ (II Sam. 18,25) עֲבר מְהַרָה אֶתּר הַמְּיִם: (II Sam. 17, 21) לוֹט פָּתַח בּוֹר וְלֹא יְכַסֶּנֵּוּ וְנָפַל שְׁמְה שׁוֹר רָחַבְעָם: (Exod. 21, 33)

אִיזֶבֶל כְּחַב סְפְּרִים בְשֵׁם אַחְאָב תַּחָּתִם בְּחָתִמוֹ תַּחְשְׁלֵח חַפְּפְרִים אֶל-תַּזְּקַנִים: (I Reg. 21, 8)

10.-DE VIAJE

-Aparejadme el asno.

-¿A dónde vas?

 Voy a Belén; haré un viaje de tres días.

-Buen viaje.

-¿De dónde vienes?

—No pases adelante, te traeré agua para que te laves los pies; quédate y mañana marcharás.

— Benjamín se ha vuelto por el mismo camino que había traído.

-Traia en su alforja pan y queso.

—Rubén encontró una nave que marchaba a Tarsis, y se embarcó.

Sopló un viento fuerte y hubo una gran tempestad en el mar.

Y temblaron los navegantes, y arrojaron sus tesoros para que se aligerara la carga...

Y remaban para llegar a la orilla y no podían.

Al fin se calmó el mar.

חָבְשׁוּ-לִי הַחָּמוֹך: (15, 13, 13)

חָבְשׁוּ-לִי הַחָּמוֹך: (16, 16, 8)

אָנָה הֵלְד: (16, 8)

אָנָה הֵלְד: (16, 8)

(Exod. 8, 27)

תַּצְלַח: (Exod. 8, 27)

תַּצְלַח: (Reg. 22, 12)

תַּצְלַח: (I Reg. 22, 12)

מַצִּין תָּבֹוְא: (Judic. 19, 17)

מַצִּין תָבֹוְא: (Judic. 19, 17)

מַצִּין תָבֹוְא: (Gen. 18, 18)

מַצִּין תָבֹוְא: (Gen. 18, 18)

לְיַבְרָבֶּה מָעֵל עַבְּהֶּה: (Gen. 18, 18, 18)

בְּנְיְמִין חָלַדְ בַּהֶּנֶדְ אֲשֶׁר־חָלַדְ שָׁם בְּיְנְמִין חָלַדְ בַּנְיְבֶי אָשְׁר־חָלַדְ שָׁם בְּיִבְיּי אַבְּיִרְ בַּאָּה חַבִּיִּשׁישׁ וַיִּבֵּר בִּיוֹר בַּיְבָּיִי וְחִשְׁאָה: (Reg.)

וו Reg.)

בְּיִבְיּא בְּיִלְנִי לְחָם וְחָמִאְה: (מַבְּיִר בִּיְבִי עַבְּרְ אַשְּׁרְבִּיר בַּיְבָּיִי שִׁבְּרְ בַּיְבָּיי שִׁבְּרְ בַּיְבָּי שִׁבְּרְ בַּיְבָי וַבְּיִבְיּ אַבְּיִרְ בַּיְבָּי וַבְּיִבְי אַבְּרְ בַּיְבָּי וְבִּיבְי בַּיְבָּי וְבִיבְּי שָׁר בַּאָבְיָה אֶלִּהְתַל מַעָּלִיהֶם וַיְמָלוּ מִבְּיִבְי מַבְּיִבְּי אָבְיִה אֶל-הַנְּלְ מַבְּיִבְי הַבְּיִבְּי שְׁרִבּיר בְּיִבְּיִים וְנְמָלִי מְבְּיִבְי הָבְּיִבְי בְּיִבְּיִי הָלִי לְּבָּיִם וְנְמָבִי לִבְיִבְּי הָבְיִּ הְבִּיְבִי לְבָּיִבְּי הַבְּיִבְיִי הְבָּבְיִים וְנְמָבִי הְבִּבְּיִים וְנְמָבִי הְבִּבְּיִבְים וְנְמָבִי הְבָּבְיִים וְנְמִילִי הְבִּבְיִים וְבְּבְיִבְי הַוְאָנָשִׁים וְּהָשָׁים וְהָבְשִׁה בְּיִבְּשָׁה בַּבְּיִבְיִים וְּהָבְּשִׁים וְּהָשִׁים הְּהָשִׁים אֶלְהָשִׁיב אֶלִּים בְּעָבְיִים וְּבִּבְשִׁה וְבִּבְּשִׁים וְּהָבְשִׁים וְּהָבְּשָׁים בְּלְבִיים בְּלִבְיִים וְבִּבְּשָׁים וְהָבְשָׁים וְהָבְשִׁים בְּלְבִייִב אָּלִים בְּלְים בְּבְּיִבְיִים וְּבְּבְיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְיּים וְּבִּבְּעִים בְּיבְבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְיּים בְּיִבְיּים בְּבְּבְיּים בְּבִּיבְּיִבְיּים בְּבְּבְּיִים בְּבִּיבְים בְּבְּבְיִים בְּבְּבִּים בְּבִּבְיים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְייִם בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְיִבְּיִים וְּבְבְיִים וְבְּבְיִים בְּבְיִבְיִים וְּבְבְיִים בְּבְּבְיִבְים בְּבְּבְיּים בְּבְיִבְים בְּבְּבְיּים בְּבְיִבְים בְּיִבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּבְיּבְים בְּבְּבְיּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְיִים בְּבְיּבְים בְּבְיִבּים בְּבְּבְים בְּבְיִים בְּבְּבְיבְיִים

ויעמד הים מועפו: (Jonás 1, 3-4-5-13)

11. ENFERMEDAD Y MUERTE

- -¿Por qué gimes?
- -Está enfermo mi anigo.
- -No soy médico.
- -Salus infirmorum, ora pro eo.
- —Ya ha muerto; no había quien lo sepultara; en todas las casas había algún muerto; ha sido sepultado en el sepulcro de su padre.
 - -;Ay! ya no veré más su cara.

—Su padre murió a los 60 años de edad, y embalsamado fué puesto en el sepulcro.

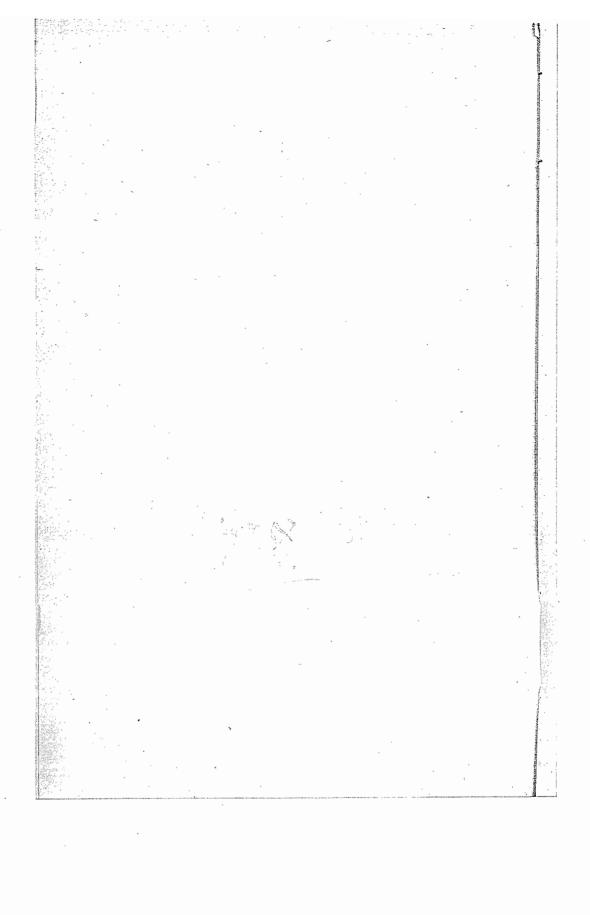
¡Pobre madre! no hay quien la consuele; ruedan las lágrimas por sus mejillas.

-Requiescat in pace. Amen.

עַל-מָה אַהָּה נָאָנְהְ: (Ezeq. 21, 12) עַל-מָה אַהָּה נָאָנְהְ: (Is. 3, 7) רַעִּי חָלֶּהְ: (לא-אָהְיָה חבִשׁ: (Is. 3, 7) לא-אָהְיָה חבִשׁי: (Gen. 5, 8) הָּרוּפַת הַחּלִים הִחְפַּלְּלִי בַּעָבְנִיּ: (Fs.) בִּירוּמָת (Gen. 5, 8) וְאֵין קבֹּךְ: (79, 3 נִּיהְנִי הִאַרְ שָׁם מֵת (Exod. 12, 50) (II Sam. 17, 25) (בַּיתְ שִׁשְׁרָם הַעָּבְרְי (10, 29 (Gen. 50, 26))

ינוח בְּשֶׁלֹוֶם: אָמֵן: בּלִילָה וָרִמְעָתָהּ עַל לֶחֲיָהְ: (Lament. אַם עַנִילָה וָרִמְעָתָהּ עַל לֶחֲיָהְ: (1, 2 אַם בָּלִילָה: אָמֵן:

Vocabulario Hebreo-español

de las palabras empleadas en los Ejercicios y en la Crestomatía

X

שׁבוֹת m. Padre.−pl. אַבוֹת

אַבַר Pereció.-pih. Destruyó

m. Destrucción.

אָבֶה Quiso.

אָּבְיוֹן m. Necesitado, misera-

אַבִּימֶלֶּךְ prop. Abimelek.

לבל Lloró

מבל adv. Ciertamente.

אבל m. Llanto.

אָבֶל-בּרָמִים prop. Abel Keramim.

אָכֶן f. Piedra.

אַכְרָהָם prop. Abraham. (אַכָרָהָם

אַבְשָׁלוֹם prop. Absalom.

לְּנְרָה f. Bóveda.

m. Estanque.

ארן m. Señor.-יבור Dios.

אַדְיר adj. Magnífico.

מַלַמ m. Hombre-prop. Adám

אַרְמָה /. Tierra.

אַדְמָה prop. Adma.

אַרָר m. Magnificencia, valor

בהב Deseó, amó.

កក្ក<u> interj</u>. Ah!

วิทีพ m. Tienda, tabernáculo.

אַהַרוֹן prop. Aarón,

in conj. O.

אָנָה Agradó, deseó.

אול adj. Necio, impío.

אולת f. Necedad.

m. Maldad, falsedad.

אופן m. Rueda.

אוץ Apresurarse, insistir.

אוצר m. Tesoro-pl. אוצר

אור Alumbrar-m. Luz.

חוֹא com. Señal, enseña.

18 adv. Entonces.

אווֹב m. Hisopo.

hif. Oyó, escuchó.

118 f. Oído, oreja.

אור Se ciñó, protegió.

חקונת m. Indígena.

m. Hermano.

אָרְאָב prop. Acab.

קר num. Uno-f. אַרָּהַ

הוחה f. Hermana.

Tomó, cogió.

אַרָה prep. Después, detrás.

אחור f. Parte posterior.

מחר m. Otro.

עוברית Ultimo, postremo.

מתרי־כן adv. Después.

אני adv. ¿Dónde?

אַכ m. Enemigo.

איבה f. Enemistad.

איוב prop. Job.

איך adv. ¿Cómo?

m. Carnero.

com. Ciervo.

אילון prop. Ayalon.

אַמ adv. No, nada. -- const.

78

איפה /. Efa, medida.

אינע m. Hombre, varón. – pl.

אַנשׁים

אישון m. Pupila.

אַיכָן m. Perennidad.

adv. Ciertamente, solamente.

לבל Comió.

りつみ m. Comida.

adr. Ciertamente.

אַבָּת Excitó al trabajo.

אַכ conj. No, que no.

אל prep. A, hacia, hasta.

カニ Poderoso.— prop.
Dios.

אלה pron. Estos, éstas.

אלנה prop. Dios.—(אַלהַים)

אלון m. Encina.

אלוף m. Familiar.

אליהו prop. Elías.

אליל m. Vanidad, ídolo.

prop. Eliseo.

מלם nif. Calló.

למנה f. Viuda.

אַלְּסָר *prop.* Elasar.

קלף Aprendió—pih. enseñó.

אלף num. Mil.

ם f. Madre-pl. הומ f. Madre

onj. Sí, cacaso?, no.

ה לַכְּוּה f. Codo.

בּטְה Esclava.

למונה f. Fidelidad.

אַמִּים prop. Los habitantes de Uma.

מכולל adj. Enfermizo, débil.

אַמַן Sustentó, creyó.

אָכֵון Así sea.

אַכוץ Fué firme, fuerte.

אַמַר Dijo.

אכור m. Palabra.

אַמוֹיף prop. Amorreo.

אַמְרָפֶל Amrafel.

אָמֶת f. Firmeza, fidelidad

חַחַחַאַ f. Saco.

אָבָה Se acercó, se ofreció – adv. dónde.

אנוש m. Hombre.

אָנַח Gimió.

אָנכִי, אַנִי pron. Yo.

לנְיָה f. Nave.

pron. Nosotros.

קַםְאַ Reunió-nif. pereció.

אַםֵר Ató, ligó.

η conj. También -m. Naríz, íra.

พาอม conj. Ciertamente.

לה f. Obscuridad.

ספא m. Fin-adv. nada.

אָכֵר m. Ceniza, polvo.

אַפְרֵיִם prop. Efraim.

אָפַרְתָּה *prop*. Efrata.

m. Langosta.

לְבָּה f. Ventana.

אַרְבַּעים num. Cuatro. אַרְבַּע cuarenta.

אָרְנָה f. Establo.

אָרָז m. Cedro.

אַרָהוֹת. Camino-pl. אַרָהוֹת

אַרְיֵה m. León.

אַריוֹךְ prop. Ariok.

אַרַהָּ Alargó.

אָרֶן adj. Largo de.

TIR m. Largura.

מרַם prop. Aram.

ערַע f. Tierra.

אַרַר Maldijo.

אַרָרָט prop. Ararat.

שא f. Fuego.

חשׂא f. Mujer−pl. נשים

אשור prop. Asur.

אַשְׁכּוּל prop. Escol.

ששׁישׁ Pecó, satisfizo.

בּשֵׁישׁ m. Pecado, satisfacción

לַשְׁמוּרָה f. Vigilia.

קשׁפוֹת f. Fiemo, cieno.

שר pron. Que, cual, quién.

אָשֶּׁר m. Felicidad—אָשֶׁר felíz.

ng prep. A, con.

אַתַה pron. m. Tú-f. אַמַ

אָרוֹן f. Asna.

אַפַר prop. Eteo.

-

n prep. insep. En, por.

בארות f. Pozo-pl. באר

עַאַשַ Tuvo mal olor.

prop. Babilonia.

Obró pérfidamente.

m. Vestido.

nif. Se separó—hif. separó.

m. Bdelio.

m. Vaciedad.

inf. Tembló—pih. temió.

הַחְמָה f. Bestia.

Entrar, venir—hif. introducir.

בואף prop. Boaca.

m. Despreciar.— m. desprecio.

עוש Avergonzarse.

Despreció.

Exploró, tentó.

ים בְּחוּרִים − Joven בְּחוּרִ יentud.

בחַר Eligió, prefirió.

בטח Confió.

תבשח m. Seguridad.

לבטן f. Vientre.

בין Advertir, entender.

קינה f. Prudencia, inteligencia.

de בון prep. Entre.

m. Casa—pl. בּוֹחְ בַּיִּחְ de dentro.

prop. Betel.

prop. Belén.

שמש prop. Betsemes.

בֶּכְה Lloró.

m. Primogénito.

בל conj. No, que no.

Fué consumido.

מלי adv. Nada, sin.

Devoró, tragó.

m. Daño.

בלערי prep. Sin, fuera de.

בְנִים . Hijo -pl. בֵּנְים

בנה Edificó, construyó

בעבור prep. Por, a causa de.

קַעַר prep. Cerca de, a favor de, detrás de.

m. Dueño, marido.

בעל־צפון prop. Baal-Sepón.

Consumió, fué estúpido

עצע Hizo trizas.

עצע m. Ganancia.

Abrió, rompió,—pih. cortó.

בקר m. Ganado mayor, buey

m. Mañana.

בַּקשׁ pih. Buscó, preguntó.

קב adj. Puro, recto-m. grano.

בְּרָא Creó, formó.

שַרָּד m. Granizo.

ל ברות f. Comida.

m. Hierro

שברת Huyó.

m. Tranca.

קָרִית f. Alianza.

קרף Se arrodilló, bendijo—

pih. saludó.

בּרְכְה f. Bendición.

דָרָק m. Relámpago.

בשר m. Carne, cuerpo.

בנות f. Hija-pl. בת

החלה f. Doncella, virgen.

m. Virginidad.

ا

לאור f. Soberbia, Majestad.

Redimió – נאַל redentor

Fué elevado.

נבה adj. Alto, elevado.

מבור adj. Valiente—m. gigante, héroe.

לבולה f. Término.

ל גבונה f. Fortaleza.

וְבְעַה f. Collado, colina.

וְבִעוֹן prop. Gabaón.

נבר Se fortaleció, se agrandó.

תבר m. Hombre.

מדול adj. Grande.

לְבַל Creció – hitp. se mostró grande.

נְדְעוֹן prop. Gedeón.

າງ m. Gente, nación.

וויים prop. Los habitantes de Goyim.

f. Cuerpo.

נֵנְע Murió, expiró.

נור Habitar, temer.

III Esquiló-13 cortado.

נור Cortó.

וותן m. Vientre.

נא com. Valle.

נידון prop. Geon.

אן Alegrarse, saltar de gozo.

קלנלֶת f. Cráneo, cada hombre.

ולה Descubrió, manifestó.

ולער prop. Galaad.

conj. También.

Retribuyó.

m. Retribución.

במר Terminó, completó.

2 com. Huerto.

בוב Robó.

נְעָה Mugió.

ּנְעָרָה f. Castigo.

pa com. Vid.

קבת m. Pino.

לָפָרִית f. Azufre.

קן adj. Peregrino.

שלים m. Lluvia vehemente.

-7

Se unió.

קבְ pih. Habló—hif. sometió—קבַק palabra.

לְּכְרָה f. Causa, modo

m. Miel. דבש

ל, Pez.

m. Trigo, comida.

חוד m. Oso.

דְּוַד prop. David.

Permanecer.

דור m. Generación, edad.

דין Juzgar - m. juicio.

adj. Oprimido.

Oprimió,

מבָּא adj. Oprimido, afligido

m. Estrépito, sonido.

57 adj. Inteligente, pobre.

Fué afligido.

לת f. Puerta.

m. Sangre.

דמה Fué semejante.

דכוות f. Semejanza, imágen.

במם Estuvo quieto, pereció.

דַמשׁק prop. Damasco.

prop. Dan.

רַעַת דָעָה /. Ciencia.

דַעַך Se apagó.

פק adj. Tenue.

דְרָאוֹן m. Abominación.

m. Zarza.

קַרַן Caminó, dirigió.

דָרֶך m. Camino.

Busco.

Germinó.

ת אוד m. Yerba tierna.

דַשׁן Engordó.

m. Gordura, abundancia.

n pref. art. El, la, lo, los, las.

pref. interrog. ¿Acaso?

הַבְה interj. Ea!

prop. Abel.

m. Vanidad.

הנָה Meditó.

מוֹכוֹם m. Escabel.

אָרָה m. Honor.

אוח pron. m El, él mismo.

דור m. Magestad.

רוְּם Perturbar-nif. se conmovió.

m. Riqueza.

היא pron. f. Ella, ella misma.

קָּנָה Fué.

והן m. Hin, medida.

תוכל m. Templo, palacio.

תַלַּךְ Marchó.

הַלֵּל pih. Alabó.

pron. m. Ellos.

הַמֶּה Murmuró, se perturbó.

הַמוֹן m. Tumulto, riqueza.

םמַם Se perturbó, se agitó.

מלה, הן adv. He aquí.

קנה pron. f. Ellas—adverbio, aquí.

עובר Volvió, se cambió.

m. Torcido.

חם m. Monte. – poét. חבר

תַרֵג Mató.

הָרֶה Concibió.

הרון m. Preñez.

Destruyó.

ĩ

ואָכ m. Lobo-prop. Zeb.

ואת pron. Ésta, esto.

n∃i m. Matanza, sacrificio.

71 m. Soberbio.

ni pron. m. Éste.

בְּחָוָ *m*. Oro.

זהר Brilló.

והר m. Brillo.

ii pron. Este, que.

711 Atreverse.

וולה prep. Fuera de.

זית m. Olivo.

7] adj. Puro.

זַכָה Fué puro.

Tuế puro.

רבון Se acordó-hif. recordó.

וְכָר *m*. Macho.

ובר m. Memoria, recuerdo.

וֹכְרוֹן m. Recuerdo.

וַלְעָכָה f. Calor fuerte, enojo.

וֹמָה f. Consejo.

ומר pih. Cantó.

קנה Fué abominable, abominó.

זעה f. Sudor.

שַעַן Se enojó.

<u>זע</u>ם m. Enojo, ira.

ועם Celoso.

וַעַק Grito.

וקו Envejeció,

וֹכוֹ m. Viejo.

וקנים m. Vejez.

וַקָּן Levantó, consoló.

Ppl Purificó.

ור adj. Extraño.

וְרָה Dispersó, conoció

ורוע f. Brazo.

ורויף Abundante.

תַרֵוּ Resplandeció.

וְרֵע Sembró-*hif.* dió semilla.

ורע m. Semilla, descendencia.

П

תֹבָא nif. Se ocultó.

הבה Se escondió.

הבוכה f. Llaga.

חַבֵּר m. Compañero, aliado.

הברון prop. Hebrón.

שַבַשׁ Ligó, impidió.

הַנְרָה f. Cíngulo, vestido.

Descansó, cesó, derritió.

חַבּלֵק prop. Tigris.

m. Habitación, cuarto.

תבש Renovó.

שׁרָשׁ adj. Nuevo.

m. Mes.

מובה prop. Joba.

חַנה pih. Enseñó, anunció.

m. Vinagre.

הוילה prop. Javila.

Atormentar, esperar.

הומה f. Muro.

דוץ m. Muro, plaza, afuera.

עווה Vió.

וון m. Visión.

prop. Azael.

חוור m. Puerco.

Pin Fortaleció, endureció.

- hif. tomó.

חַוַק adj. Fuerte. firme.

אַטְה Pecó.

תִּטְאַ m. Pecado.

דַּשְּאַה, חַשְּאָה f. Pecado.

קיָה f. Vivo, animal.

עוני, חַנָה Vivió.

חַיִּיִם (חַר) m. Vida.

m. Fuerza.

םםם Fué sabio.

בֶּבֶם adj. Sabio.

קּכְמָה f. Sabiduría.

הלב m. Grasa.

הַלְה Enfermó.

כון com. Ventana.

m. Enfermedad.

m. Flauta.

interj. ¡Fuera!

אַלַל Profanó,--hif. recobró, empezó;-poh. traspa-

só.

קַלַּחְ Cambió,—hif. reverdeció.

אַכְיץ Sacó-nif. fué libre.

חלַק Distribuyó, dividió.

m. Parte, porción.

קלְקָה f. Adulación.

рр т. Suegro.

קמְאָה f. Queso.

קמר Agradó, deseó.

קמה f. Ira, ardor.

m. Asno.

קַמַס m. Violencia, injuria.

דמר Fermentó.

תַּמֵר m. Asfalto.

חַמְשׁים תוחש. Cinco.—חַמְשׁים cincuenta.

ord. Quinto.

m. Gracia, favor.

תנה Acampó.

תָנִיךְ m. Experto.

ובוך prop. Enok.

מון adj. Misericordioso.

מַנְם adv. De baide.

Se compadeció.

חַחָם m. Misericordia, bondad.

הַבְּהַ Confié.

m. Piadoso.

m. Langosta.

קח Careció, necesitó, fal-

חַקר m. Miseria.

קפץ Quiso.

אָםֶּץ m. Voluntad.

רְפַר Cavó, exploró.

הפר Se avergonzó

ל. Topos.

ឃុំគ្នា Buscó.

אָק m. Saeta.

דצר m. Medio.

תציר m. Yerba.

ץצַק Partió, dividió.

γម្មា .m. Cascajo.

אָק m. Mandato.

Decretó, mandó.

הַקר Investigó, averiguó.

m. Investigación.

בות Fué desolado, se seco.

חֶרֶב f. Espada.

חרב prop. Horeb.

קַּרֶבֶּה f. Tierra seca.

דַרַר Tembló.

מְרֵר adj. Tímido.

קָרָה Ardió, se irritó.

וֹחְחַ m. Ira, ardor.

חרוץ adj. Listo, astuto.

תרוץ m. Foso.

m. Intérpretes, magos.

חַרֵּה m. Invierno.

הַרְפָּה f. Ignominia.

וְבִץ Decidió, resolvió.

PID Rechinó con los dientes.

תַּרֵשׁ Esculpió, pensó, estuvo tranquilo, aró.

วิชัก Pensó,—nif. fué semejante.

וושבון m. Pensamiento.

קשֵׁרְ Impidió, perdonó, se obscurecio.

אָר m. Obscuridad, tinieblas.

P발디 Se unió, agradó.

TOO Cortó.

DDD Selló.

וְחָם m. Esposo.

תוח m. Suegro.

חַחַ Cavó, se metió.

Ö

שַׁבַּח m. טָבָח f. matanza.

חַהֶשׁ Purificó.

מהור adj. Puro.

מהַר m. Pureza.

שוב adj. Bueno.

של m. Rocio.

స్ట్రహ్ల Manchó.

טמן Ocultó.

בעט m. Inteligencia.

ฤช m. Párvulos.

בות adv. Aún no, antes que

מְרָרָ adj. Fresco, verde.

מֶרֶף m. Comida, presa.

אר m. Río.

יבול m. Comida.

ובל hif. Trajo.

יֵבְשׁ Se secó.

יַבֶּשְׁה f. Seco.

רַבְשֵׁת f. Sequía.

ענע Se fatigó.

ינע adj. Cansado.

ינוע m. Comida.

בה f. Mano.

ברה Arrojó - hif. alabó.

יַרַע Conoció.

Dió.

יהובה prop. Judá.

יה, יהוה prop. Dios.

יהושע prop. Josué.

יום m. Día-pl. יום

ומם adv. De día.

יונה f. Paloma.

ונק m. Retoño.

וְסְחָ prop. José.

ונצר m. Alfarero.

מוד adv. Juntamente.

יָהָיד adj. Unico.

בחל Esperó

בְּיֵי Fué bueno—*hif.* hizo bien.

יין m. Vino.

וֹכַת hif. Arguyó, reprendió

בכל Pudo.

רבי Concibió—hif. engendró.

תלך m. Niño, hijo.

ולדות f. Juventud.

ילָיך adj. Nacido--m. hijo.

ם m. Mar.

m. Occidente.

יבון m. Derecha.

יסד Fundó, estableció

אָפַן Añadió, continuó.

רָּכֵר Castigó-*nif*, fué amonestado.

רַעַל Fué útil.

ינעל m. Cabra.

ר<u>ען־אַשֶּׁ</u>ר conj. Porque.

יַעַף Se fatigó.

יַטָּן adj. Fatigado, cansado

נעץ Aconsejó.

בעקב prop. Jacob.

יער prop. Yahar-m. selva.

יפה f. Hermosa.

וְמָת prop. Jafet.

חְחַחַ: prop. Jefté.

נצא Salió-hif. sacó.

נצב hitp. Estuvo, hizo alto.

יצהר m. Aceite.

יצחָק prop. Isaac.

נצַר Formó, creó.

נצר m. Modo, figura.

בצת Encendió.

וקום m. Sustancia, lo que es.

אַקר Apreció, estimó.

מַר adj. Precioso, raro.

יבוש Tendió lazos.

ירא Temió-adj. temeroso.

ל לפאה f. Temor.

יכד Descendió

ורד prop. Yored.

ירהן prop. Jordán.

ירושְׁלַיִם prop. Jerusalém.

תַרֵת m. Luna.

יַרֶּךְ m. Muslo-const. יָרֶךְ

וְרְכִּוֹנָהוּ prop. Jeremías.

תה Verdor.

ພູງງຸ Heredó, tomó--*hif*.destruyó.

ישְׁרָאֵל prop. Israel.

נש adv. Fué.

בשב Habitó, se sentó.

ישועה /. Salud, salvación

ישן Durmió.

ישַע Salvó, libró.

ישע m. Salvación.

ושעיהו prop. Isaías.

רשר Fué recto.

נשר adj. Recto, justo.

בום m. Huérfano.

יהר Quedó, restó, abundó.

יהר m. Resto, reliquia.

יחרו prop. Jetró.

 \supset

pref. Como.

באשר conj. Como.

קבר, קבר Honró, fué glorificado.

מבה adj. Grave, rico.

לברות f. Dificultad.

בְּרָה Apagó.

m. Gloria.

pih. Lavó.

שַבַשׁ Sujeto, calco.

בְּרַרּלָעכֶור prop. Codorlahomer.

no adv. Así.

າກົວ m. Sacerdote.

בוֹכֵב m. Estrella.

לום pilp. Sustentó.

בין, כון Establecer, levantar.

מוֹם m. Copa.

שום prop. Etiopía.

בוב Mintió.

בוֶב m. Mentira.

дэ m. Fuerza.

conj. Porque, que, pero, sino.

בים m. Bolsa.

מַכָּה adv. Así.

.Todo כל הכל

בַּלָא Impidió, cesó.

m. Perro.

Terminó, completó.

m. Vaso, instrumento.

לוות f. Riñones.

ומס adv. Como.

adv. Así, bien.

m. Cítara.

בנן Estableció.

כנע Se acobardó.

כנף f. Ala, alado.

m. Plenilunio.

m. Trono.

כפה Cubrió.

m. Necio, impío.

המילות f. Necedad.

מַכֵּל m. Confianza, necedad

תַּכֵּף m. Plata.

Se indignó.

בעם *m*. Ira.

קס f. Palma, mano, pié.

תפור m. Rocio, escarcha.

תקיר m. León grande.

ספר Oprimió.

קַבַּיַ Cubrió—pih. condonó,

-hitp. fué expiado.

໗໘ສ *m.* Pez.

42

תְּתְּחוֹך m. Adorno del candelabro.

תה Cordero.

כרם Campo cultivado.

ברמל prop. Carmelo.

ברע Se humilló, afligió.

Destruyó, hizo alianza.

prop. Caldeos.

Fué débil.

בּחֵבַ Escribió.

Rodeó, ciñó.

5

5 pref. prep. A, para, en.

85 adv. No.

Se fatigó, fué molesto.

m. Pueblo.

תַבר, לָב m. Corazón.

לבר prep. Aparte, solo.

שלבוש m. Vestido.

מַבְשׁ nif. Se precipitó.

hif. Blanqueó.

אָבָן prop. Labán.

לבש Vistio.

לַהְבָּה f. Llama.

לְהַמּ Ardió.

שול prop. Lot.

Se unió, tomó prestado.

לְנְיָתָן prop. Leviatán, dragón.

לחי f. Mejilla.

Comió, luchó.

כחם com. Pan, comida.

Oprimió. לָחַץ

לם m. Magia.

שלול m. Noche.

לון Pernoctar, habitar.

Tomó.

לֶכֶן conj. Por lo cual.

למד Aprendió—pih.enseñó.

למד prop. Lamek.

למען conj. Para que.

לץ adj. Burlón.

Tomó.

m. Ciencia, instrucción

Recogió, espigó.

Lamió.

לשון com. Lengua.

10

מאד adv. Demasiado.

מאַה num. Cien.

תואונים m. Balanza.

בוְאַכְלm. Comida.

וס מואן No quiso.

Despreció.

m. Lumbrera.—plural

מארות

מבוא m. Entrada.

m. Diluvio.

תבְּטָח m. Esperanza.

מְבְוֹשׁ part. Deshonesto.

מבלעהי prep. Sin.

קַנן pih. Entregó.

מָנֵן m. Escudo.

מר m. Medida.

m. Desierto.

מַדֵר Midió.

מַנה f. Longitud.

מדוַע adv. ¿Por qué?

Desde.

מְרָיֵן prop. Madián.

קדן m. Disputa.

מדַע m. Familiar.

מָה־, מָה pron. Qué.

prop. Malaleel.

Se apresuró.

טונ Deshacerse.

מוט Moverse.

מוּלֶּדֶת f. Generación.—plural מוּלְדוֹת

מוסר m. Doctrina, corrección

כועך m. Tiempo determinado

מוצא m. Salida.

m. Lazo.

מושב m. Habitación.

מוש Pasar, apartar.

מות Morir,

מוח m. Muerte.

מוֹבֶּחַ m. Altar.

קוְמָה f. Consejo.

תוכור m. Cántico.

תוְרָח m. Oriente.

הַהְ Destruyó, borró.

קחול m. בְּחוּלָה f. Música,

danza.

לַחַנֶּה f. Campamento.

תַּחַמָה m. Refugio.

DPְּחְחָםְ m. Semejante a la es-

cama.

מָחַץ Derribó. 🐃

m. Entraña.

תַחֲר m. Mañana.

קַהַשְּׁבָּה f. Pensamiento.

קחָחָה f. Ruina.

מַטָּה m. Vara, ramo.

m. Tesoros.

ממעמים m. Deseos, gustos.

בְּוַשֵּר Llovió.

ממר m. Lluvia.

מי pron. Quien.

ביכאל prop. Miguel.

מיכֵיהו prop. Miqueas.

מום m. Aguas.

תון m. Especie, género.

כונית prop. Minit.

מרשר m. Rectitud, planicie.

m. Dolor.

מכה m. Herida.

מכסה m. Techo, cubierta.

נולא Lleno- adj. lleno.

מלאַך m. Nuncio, mensajero.

ל כולאכה f. Oficio.

קלה f. Palabra.

מלח m. Sal.

לחַמָה f. Guerra, batalla.

pih. Se libró.

תלך Reinó.

מלה m. Rey.

לכות f. Reino.

מלכי־צרק prop. Melquisedek.

Dijo, cortó, se marchitó

מלמעלה adv. Sobre.

ממרא ממרה prop. Mamre.

לה למשלה f. Dominación.

מן prep. De, desde.

מָן m. Maná.

כנה Contó, numeró.

תנוחה m. מנוחה f. Descanso.

קנחה f. Ofrenda, oblación.

מנשה prop. Manasés.

מם m. Tributo.

מַסְנֵר m. Cárcel.

מְּכַרְּ Mezcló.

קֶּקֶּדְ *m*. Mezcla.

סַבַּם Se derritió.

תקפר m. Número.

תעוז m. Refugio.

שַּׁמְטָ adv. Poco—שַּעֲהָ Fué poco.

מענן m. Fuente-pl. מענן

מעלה m. Subida, grada.

מעלל m. Hecho.

m. Occidente

תעשה m. Obra.

m. Diezmo.

בוצא Encontró.

קצוה f. Mandato.

קצורה f. Fortaleza.

מצפה prop. Mispa.

בוצרים prop. Egipto.

מקדש m. Templo, sagrado.

תקנה m. Reunión.

מקום m. Lugar.

m. Origen.

תקטָר m. Incienso.

קנה m. Posesión, hacienda.

תקרא m. Reunión.

מר adj. Amargo.

מַרָאָה m. Visión, aspecto.

קריבה prop. Meriba.

מרבה prop. Moria.

מֵרְכָּב m. Carro.

קרמה f. Engaño.

תְּלֶעָה m. Pasto.

מַרְפָּא m. Salud, cura.

קשְׁנְב m. Altura.

ל כושובה f. Medida.

קשׁרַה f. Principado.

משה prop. Moisés.

קשַׁה Ungió.

קשְׁיַח adj. Ungido-prop. Me-

sías.

קשׁרְ Distribuyó

בְּשִׁכַן m. Habitación.

Dominó מַשֵּׁל

משפחה f. Familia, linaje.

קּשְׁפָּמ *m*. Juicio.

קל m. Peso.

ת אָשְׁחָה m. Convite.

מחוק adj. Dulce.

מחושלח prop. Matusalém.

מַתֵּר adv. ¿Cuándo?

קַחַק Fué dulce.

۲

וֹא interj. Ruégote.

באם partic. Dicho.

כאף Cometió adulterio.

Despreció.

נְבוּן part. Inteligente.

ברות נבות prop. Nabot.

עַבֵּט Miró, contempló.

נְבִיא m. Profeta.

נבל adj. Necio.

לבלה f. Cadáver.

נבע hif. Manifestó, anunció.

נגב *m*. Sur.

Anunció. ננד

נגד prop. Delante.

Resplandeció.

m. Príncipe. נָנִיד

Tocó, pulsó.

Tocó, hirió.

תנע m. Herida.

נֵרְ Hirió, tropezó.

נגש Se acercó.

קה Montón.

לְּבֶרה /. Voluntad libre.

נדים m. Príncipe.

רַבְי Prometió, ofreció.

קד m. Voto.

נהג Condujo, dirigió.

m. Río.

נוַה Descansar.

Di) Huir.

נוכא partic. Admirable.

מום m. Anillo.

וֹם prop. Noé.

Guió. נְחָה

נחושה adj. De bronce.

m. Río.

לחל Heredó.

לחלה f. Heredad, posesión.

מוֹם nif. Se compadeció.

נְחֲמֶר partic. Agradable.

נְּחָשׁ m. Serpiente.

בּמָה Extendió.

צַטֵע Plantó.

נטֵר Guardó ira.

עמש Arrojó, lanzó, abandonó

ברא adj. Afligido.

נֶכָה Hirió.

נְסֵה pih. Tentó, exploró.

Derramó, ungió.

נַסֵע Levantó el campamento

נעורים m. Juventud.

נְעִים adj. Suave, agradable.

נעם m. Suavidad.

נער m. Niño, jóven.

בַעַר Empujó, arrojó.

רַכֵּן Sopló, inspiró.

מולים m. Gigantes.

בפל Cayó, echó.

וְפַלְאוֹת f. Milagro.

נפש f. Alma.

נפת f. Destilación.

בצב Puso, estuvo, colocó.

תצח m. Eternidad.

נצל Libertó.

נצר Guardó.

לַקְבָה f. Hembra.

נקי adj. Inocente.

נְקָל part. Despreciable, fácil.

נְקְמְה f. Venganza.

נקף Rodeó.

נר m. Lámpara, luz.

גשא Llevó, quitó, perdonó.

נשֵנ Tocó, alcanzó.

נשיא m. Principe.

נשא Engañó.

נשה Se olvidó.

נשר Mordió.

נְשְׁמָה f. Espíritu, hálito.

נשק Abrazó.

תֵשֶׁר m. Aguila.

נַמַן Dió.

נָתָן prop. Natán.

מבב Rodeo.

מביק adv. Alrededor--m. rodeo.

בכל Llevó.

רובה Cerró, entregó.

סרום prop. Sodoma.

סוד m. Asamblea, secreto.

DID m. Caballo.

סופה f. Tempestad.

סור Apartarse—hif. sepa-

םכן hif. Conoció.

סבר Se cerró.

חכחה prop. Socot.

ּסְלַח Perdonó.

שלע m. Piedra.

סַמַּךְ Sustentó, se apoyó.

קנה m. Zarza.

קעַרה. מַעַר f. Tempestad.

קף m. Umbral.

ספר Escribió-pih. contó.

מפכת m. Libro.

Ocultó.

קתר m. Oculto, clandestino.

3

עב m. Nube.

עבר Trabajó, honró.

עֶבֶּך m. Siervo, criado.

עָבֵר Pasó.

עֶּבְרָה f. Ira, ardor.

עברי prop. Hebreo.

ערי. ער prep. Hasta—m. eternidad.

עד m. Testimonio.

ערות f. Mandato, testimonio.

רווע f. Congreso, reunión.

ערי m. Adorno, ancianidad.

עדן m. Deleite-prop. Edén.

ערה Abundó, tuvo superfluo

עְרֵר Dispuso, ordenó, faltó.

עבר m. Rebaño.

עוד adv. Todavía.

עוד Volver—hif. dar testimonio, confirmar.

עול m. Maldad.

עולם adj. Eterno.

וְעָ m. Maldad.

קוץ m. Ave.

עוף Volar.

עוץ prop. Huts.

עור Despertar.

ען adj. Fuerte, robusto.

וע m. Fortaleza.

עוב Abandonó.

עורן adj. Fuerte, robusto.

עור m. Ayuda.

עַטָּה Cubrió.

עטלף m. Murciélago

קשַע Fué lánguido, débil.

עטר Ciñó-pih. coronó.

עטרה f. Corona-const. עטרה

עולם prop. Elam.

עין f. Ojo - dual עין

עיוף adj. Fatigado.

ערים . Ciudad - pl. עיר

עור Asno.

עירום adj. Desnudo.

עכר Afligió.

של prep. Sobre.

עלה Subió, ofreció.

עלה m. Hoja.

עלה f. Holocausto.

עלי prop. Elí.

עליהן f. Habitación superior.

עליון adj. Elevado—propio
Dios.

שלם Se ocultó.

עַלְמָה f. Virgen, joven.

עם com. Pueblo.

עם prep. Con.

עַמֵר Estuvo en pié, permaneció.

עכווד m. Columna.

לטל Trabajó.

עמל m. Trabajo.

עכול Trabajador.

עבוק m. Valle.

עמֵר m. Gomer, medida.

עמבה prop. Amorreo.

עָנָה Respondió, fué afligigido.

ענוה f. Modestia, cobardía.

עני adj. Afligido, miserable.

עַכַן Usó de hechizos.

עָנָן m. Nube.

אָנָן m. Rama.

עַנַק Ciñó como presea.

ענר prop. Aner.

ໆລູບູ m. Polvo.

עפרון prop. Efrón.

y m. Arbol.

עצב Se afligió.

בצט m. Dolor.

עצבה f. Dolor, simulacro.

אַצְבוֹן m. Molestia, dolor.

עצה f. Consejo.

מצום adj. Fuerte, poderoso.

Suy adj. Perezoso.

Dry Fué robusto.

קאָם f. Hueso, cuerpo, él mismo-pl. אָצֶם

עצר m. Opresión.

עקב m. Carcañal.

עַקְב m. Fin, premio—conj. porque.

עַקָר adj. Estéril.

עקש adj. Perverso.

ערב Prometió.

ערב m. Tarde.

ערֵב m. Cuervo-prop. Horeb.

ערה Se desnudó, entregó.

ערום adj. Desnudo.

ערום adj. Astuto, prudente.

עַרַך Dispuso, preparó.

ערער prop. Aroer.

ערַץ Tembló.

עריץ m. Tirano.

עשב m. Yerba verde.

עשָׁת Hizo.

עשו prop. Esau.

עשירי num. Décimo.

עשר *num*. Diez.

עשיר adj. Rico, soberbio.

עשק Oprimió.

עשר Se enriqueció.

עשר m. Riqueza.

עת m. Tiempo.

עתה adv. Ahora.

עָהָק adj. Insolente.

עַתַר Oró.

Ð

Acometió, suplicó, pactó

תר m. Cadáver.

בנש Salió al encuentro.

בְּרָה Libertó, redimió.

קרנת f. Libertad.

בה const. בה -f. Boca.

กอ adv. Aqui.

Proferir, soplar.

וויץ Dispersarse, romper.

Dispersó, esparció.

m. Lazo, red.

m. Temor.

Temió.

מירות prop. Pihajirot.

פישון prop. Pisón.

קם m. Frasco.

m. Milagro, admirable.

Se escapó.

מליא adj. Admirable.

m. Escapado.

מלשחים prop. Filisteos.

conj. Que no, no.

Se volvió, miró, preparó

מְבֶּנְה m. Faz—קַנְים antes.

m. Corales.

אם m. Idolo, simulacro.

פעל Obró.

שַׁעַם m. paso−adv. vez.

בצה Abrió.

Visitó.

m. Mandatos.

הבקח Abrió.

ם m. Toro.

Rompió, separó.

הכרה Fructificó.

תַקַם Germinó.

תרו m. Fruto.

מַרַם hif. Tuvo uñas separadas.

פרע Soltó.

פרעה prop. Faraón.

פרץ Rompió, se difundió.

שביש Distinguió.

שַרַשׁ m. Caballo, jinete.

ברת prop. Eufrates.

Pecó.

עשט m. Delito.

מתאם adv. De repente.

חחם Abrió-pih. persuadió.

ַ Abrió.

חתם m. Puerta.

תָּהָ m. Impericia.

חמיות f. Fatuidad.

ת, Vibora.

3

צאן com. Rebaño.

אַבֶּא m. Ejército.

צבוין prop. Tseboim.

אַר m. Lado.

צַּדְּירק adj. Justo.

צֵרַק Fué justo, justificó.

צְּדֶק adj. Justo--m. justicia.

אָדָקָה f. Justicia.

צרקירו prop. Sedecías.

אַהַרִים m. Luz-צהַר Mediodía

צור Cazar.

צנה pih. Mandó.

צוף Destilar, inundar.

צוק m. Angustia.

צוק Derramar-hif. oprimir

צור Poner cerco—m. roca, filo.

צור m. Caza

אַנָּה f. Seco.

ציון prop. Sión.

ציע Brillar-m. flor.

אל m. Sombra.

עלח Prosperó.

עלם m. Imagen, sombra.

שלטות. Sombra.

צלע /. Costilla.

ఖ్ఞు m. Sed.

ממח Germinó.

אמר m. Lana.

Destruyó, echó a perder

עַר *m*. Paso.

צַעִיר adj. Pequeño.

צַעַק Gritó.

צער prop. Sohar.

אַכְּה Miró, contempló.

עפור com. Ave.

אַפִּית f. Acecho.

פבן Ocultó.

אַפון m. Norte.

אר m. Enemigo.

צרה f. Angustia.

אָרַהַ Purificó en el fuego.

צרר Fué enemigo.

שרה m. Bolsa.

P

Enterró.

קבֶר m. Sepultura.

מַדוֹשׁ adj. Santo.

קרִים adj. Oriental.

קָרֶם m. Oriente-prep. ante.

קרש Santificó.

קדש m. Santidad.

m. Reunión.

קה. Cuerda, sonido.

Typ Esperó-nif. se reunió.

קול m. Voz.

קומה f. Altura.

Dip Levantarse.

קוץ m. Espina.

קוץ hif. Despertar.

קטן adj. Pequeño.

קשר Quemó, incensó.

קיטור m. Vapor, humo.

np prop. Cain.

קינָן prop. Ceinán.

קוץ m. Verano.

m. Ignominia.

Aligeró-hif. maldijo.

הַלְלָה f. Maldición.

m. Nido, habitación.

מנא adj. Celoso.

Poseyó, adquirió.

קנין m. Posesión, cosa.

Adivinó.

קץ m. Fin.

קצֶה *m*. Fin.

קציר m. Mies, siega.

קצַר Cortó, segó.

קָרָא Llamó, leyó.

קראה f. Encuentro.

Se acercó—hif. ofreció

קרב m. Medio, intimo.

ברוב adj. Próximo.

קְרָה Salió al encuentro--*pih*. edificó.

hif. Tuvo cuernos.

יקה f. Cuerno.

קרע Rasgó.

אַרַקע m. Suelo, fondo.

קרת f. Ciudad.

קשַב Atendió, prestó oidos.

קשח com. Arco.

רַאָּד Vió, apareció.

m. Cabeza, principio, veneno.

תאשון num. Primero.

ראשית f. Principio.

בת adj. Mucho.

ח. Multitud.

בבת Se multiplicó.

רֶבְה Aumentó.

ת, Lluvia. רְבִיבִים

תבע m. Asiento.

רָבִיעִי num. Cuarto.

תבעים m. Tartaranietos.

Tembló.

רֵגל f. Pié.

m. Momento—adv. de repente.

בְרָה Dominó.

חַדַק Persiguió.

רָנְה Fué saciado.

partic. Principe.

תוח m. Espacio, libertad.

רוַח com. Viento, espíritu.

רום Elevarse.

רוע hif. Saltar de júbilo.

דוק Equipar, preparar.

בחב f. Plaza.

בווֹן m. Latitud.

מוחם adj. Misericordioso.

רחות adj. Lejano.

ל. Oveja-prop. Raquel.

בהם Se compadeció.

m. Misericordia.

m. Vientre.

קַהַך Se movió, incubó.

כווץ Se lavó.

רוב Discutir-m. litigio.

בבב Montó. '

תכב m. Carro.

תכוב m. Carro.

m. Hacienda.

הַכִּיל m. Difamador.

ת. Búfalo.

רְמִיָּה f. Engaño, astucia.

במם Conculcó, pisó.

Reptó רַמַש

m. Reptil.

במת prop. Ramot.

רַנָּה f. Júbilo.

רַבַן Saltó de alegría.

רְנְנְה f. Júbilo.

בע adj. Malo.

רַע m. Amigo, pensamiento

רעה Apacentó – רעה pastor.

קעָה m. Maldad.

רעה f. Amiga.

בעמקם prop. Ramses.

רַעַנן adj. Verde.

עשַין Tembló.

אַבְּיֻק Curó.

אָבָיְ m. Muerto.

דפה Decayó, de'ó

ונצון m. Voluntad, deseo.

רַצַּה Agradó.

רַצַּרו Mató.

בק adv. Solamente.

Se pudrió.

בקר Saltó.

רָקוַע m. Firmamento.

רַקע Pulsó, extendió, confirmó.

Pobre.

רַשַע Fué injusto.

רַשָּע adj. Injusto, impío.

ע השע m. Injusticia.

רשׁעָה f. Delito.

רשת /. Red.

2

שבע Se sació.

שבר Consideró, esperó.

שנב Fué alto.

שׁרָה m. Campo.

שְׁרִים prop. Sidím.

שה com. Oveja.

שׁנַח, שׁנַח, שׁנַח. שׁנַח. שׁנַח.

שום Poner.

אַרַע Se rió, se divirtió.

అత్తా m. Enemigo.

שׁבֵל Fué prudente.

שבל m. Prudencia.

קבֶר m. Merced, precio.

שמאל m. Izquierda.

חשש Se alegró.

לְּמְחָה f. Alegría.

מַמָּט adj. Alegre.

שְׁמָלֵה f. Vestido.

שנא Tuvo odio.

שַׁפַּה f. Labio—dual, שַׂפַה

שַׁשׁ m. Principe.

שרה prop. Sara.

קרַשָּׁ Prendió fuego, quemó.

ששון m. Alegría.

زين

שאול prop. Saul.

Pidió.

שאל m. Infierno, orco.

שאנן Fué tranquilo.

שַאַר Quedó, restó.

שֶׁבֶא prop. Saba.

בה Llevó cautivo.

שבי m. Cautividad.

טבש com. Vara, cetro.

שבע Juró.

שבע חווח. Siete-שבע se-

tenta.

שׁבִּיעִי num. Séptimo.

שַבוַע m. Semana.

שבר Rompió, quebrantó.

שֶׁבֶר m. Rotura, ruina.

חבש Descansó.

חשש m. Sábado, descanso.

שׁנֵנ Erró, se equivocó.

שְׁיֵי prop. Omnipotente,

Dios.

m. Piedra preciosa, onix

שוב Volverse.

שַׁנַה Comparó, igualó.

שוה prop. Save.

שׁוְעָה f. Clamor.

שוף Poner asechanzas, buscar.

שוק com. Pierna.

שור m. Buey.

חַוֹשׁ m. Dón, regalo.

שׁחַה Adoró.

שׁחַשׁ Sacrifico.

שׁחַל m. León.

שהר m. Aurora.

לשחרות f. Aurora de la vida.

עמחת Corrompió, perdió.

กฎษ์ m. Corrupción, cueva.

ຖຫຼູພູ່ m. Flujo, impetu.

שיר Cantar – m. cántico.

שית Poner.

בַבשָׁ Se acostó.

לַשְׁכֶבָה f. Derrame.

אַכַּה Se olvidó.

שַכֵּד Se bajó, se calmó

שבל Fué privado de hijos.

שַׁכֵּם Madrugó.

שכם m. Hombro.

שׁכֵן Habitó

ישלג m. Nieve.

שלום m. Paz.

m. Pena.

Distriction

בעל Envió.

שלהן m. Mesa.

שלך Echó, arrojó.

שׁלֵל m. Despojó.

שַלַם Fué terminado, pagó.

שלם adj. Perfecto, justo.

שלם prop. Salum.

למה f. Retribución.

שַלַף Saco.

שָׁלשׁ num. Tres, – שְׁלשׁ treinta.

שלישו num. Tercero.

שלישיח num. Tercera vez.

שלשים m. Biznietos.

שֵׁשׁ adv. Allí,

שׁכו prop. Sem−m. Nom-

bre-pl. שַׁמוֹח

שׁמֵר Devastó.

שמואל prop. Samuel.

שמים m. Cielos.

שׁמֶשׁ Fué desolado.

שֶׁמֵן m. Grasa, aceite.

שמנה num. Ocho.

שָׁמַע Oyó.

שמועה m. Rumor, fama.

שמר Guardó.

שׁמֵשׁ m. Sol.

שון com. Diente.

שׁנָה m. Año.

שֵׁנָה Sueño.

שנה Se cambió.

שני num. Segundo - plural

שניים

שנים num. Dos.

שָׁנֵן Afiló.

שָׁנְעָר prop. Senaar.

שַׁעַן Se apoyó.

שַעַר m. Puerta.

הַחָּםְשׁ f. Criada.

שַפַע Juzgó—שַםש juez.

שַבּדְּ Derramó.

שׁבֵּל Se humilló.

שָׁמַן m. Zorra.

שקוץ m. Abominación, ídolo.

שְׁקָת Bebió, regó.

שַׁקַל Pesó.

שַקע Se sumergió.

קבי Se inclinó, contempló.

שקר m. Mentira.

שָׁרֵץ Brotó, reptó, abundó.

שֵׁרֵץ m. Reptil.

שׁרֵשׁ m. Raíz.

שרת Sirvió.

שֵׁשׁ num. Seis—שֵשׁ se-

senta.

שמ prop. Set.

שַׁחָה Bebió.

$\overline{\cdot}$

ל. Deseo.

האנה f. Higo, higuera.

אר m. Forma, figura.

הבאָה f. Fruto.

חַבָּה f. Arca.

קבונה f. Prudencia.

m. Orbe, mundo.

קּרְעְל prop. Tidal.

חה m. Soledad, vacío.

מהם com. Abismo-plural,

הַהוֹמוֹת

החלה f. Alabanza.

כוך const. חוך adj. Medio.

תוחלת f. Esperanza.

הוכחה f. Castigo, pena.

לרות f. Generaciones.

תולעה f. Gusano.

הועבה f. Abominación.

קוֹת m. Timpano.

תורה f. Ley.

לות f. Consejos.

החלה f. Principio.

m. Enfermedad.

קּהְנָה f. Gracia, súplica.

m. Súplicas.

חַהַ prep. Bajo, en lugar de.

m. Habitaciones infe-

riores.

m. Mosto.

חֲכֵן Peso.

מת m. Probidad.

קמונָה f. Imagen.

מכור adv. Siempre, perpetuo.

ממים adj.Perfecto, completo.

קַבָּהָ Tomó, sustentó.

המם Fué perfecto, terminado

תנה Celebró con alabanzas

m. Sierpe, pez grande.

הָעָה Erró.

תְּבְּחַת /. Tesoros.

הַכְּאָרָה f. Majestad, ornato.

הַכְּלָה f. Oración.

רְּהֵהָ Cosió, enlazó.

הקנה f. Esperanza.

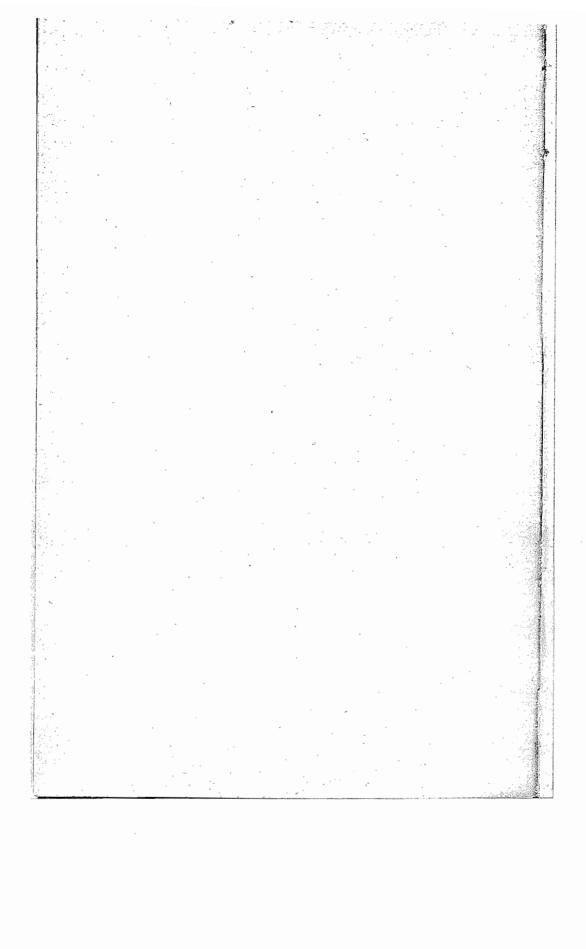
ל תַּרְבְּמָה f. Sueño pesado.

קרומָה f. Ofrenda, don.

קרועה f. Sonido, trompeta.

קשוקה f. Deseo, apetito.

INDICE

Lecciones		Páginas
	Dedicatoria	III
	breo en los Seminarios.—Las lenguas semitas.—La lengua hebrea.—Su evolución.—Historia de las Gramáticas hebreas.—Método y Plán de la presente.	VII
	PRIMERA PARTE	
	MORFOLOGIA	
I	Alefato hebreo Propiedades de algunas conso-	
II	nantes.—Su clasificación.—La numeración por medio de letras	1.
	—El Kamets-jatuf. – Las semivocales. —Empleo de las mismas	3
III	SchevaSus clasesDagueschSu diversi-	
IV	dad y omisión	6
	lativos —El Meteg. —Sus clases. —El Maqqaf. —El Queri y el Ketib	9
V	Raíz. — Prefijos. — Sufijos. — Preformativas. — Aformativas. — Modelo del perfecto de los verbos en	
VI	la forma <i>Qal</i>	. 15
	—Metátesis.—Supresión.—Propiedades de las guturales	17
VII	Clasificación de las vocales División de las sí-	
VIII	labas.—Su vocalización	20
IX	nasog-hajorCambios de vocales debidos al tono. La pausaCambios de vocales motivados por	23
	ella.—Otros cambios de vocales.—Modelo del im-	00
•	perfecto de los verbos en la forma Qal	$\begin{array}{c} 26 \\ 43 \end{array}$

SEGUNDA PARTE

ANALOGIA

DEL ARTICULO

I	El artículo.—Omisión del daguesch.—La vocal del artículo delante de las guturales	31
	DEL PRONOMBRE	٠.
II	Pronombre personal, demostrativo, relativo, interrogativo e indefinido	ð5
	DEL NOMBRE SUSTANTIVO	`.
III ·	Nombre sustantivo. — Género. — Número. — Formación del singular, del plural y del dual.	36
IV	Estados del nombre hebreo.—Formación del estado constructo.—Casos	59
V	Formas del nombre hebreo.—Formas simples con una vocal primitiva y con dos vocales.—Empleo	
VI	de algunas de estas formas. Formas aumentadas.—Repetición de las radica-	41
VII	les.—Empleo de algunas formas aumentadas. Formas aumentadas con prefijos.—Idem con su	43
VIII	fijos.—Empleo de alguna de estas formas. Sufijos personales.—Formas del nombre con los	46
IX	sufijos	48
	gulares en singular y plural.—Nombres irregulares solamente en plural	53
	DEL ADJETIVO	
X	Terminaciones del adjetivo hebreo —Formación del comparativo y superlativo	55
XI	Adjetivos numerales cardinales, ordinales, distributivos, múltiplos.—Tabla de los números.	57
	DEL VERBO	
XII	Generalidades acerca del verbo hebreo.—Su clasificación.—Formas.—Voces.—Tiempos.—Modos.	
XIII	—La conjugación	60
	to e imperfecto. — Wau conversivo. — Su puntuación. — Sus efectos en la forma verbal	64
XIV	Forma <i>Qal</i> : Imperativo. —Infinitivo. —Participios. —Modo cohortativo y yusivo. —Modelo de los ver-	
2	bos firmes-perfectos en la forma Qal	- 66

Lecciones		Páginas
XVI	Formas Nifhal, Pihel y Puhal.—Hifhil y Hofhal.—Hitpahel.—Formas más raras.—Modelo de los verbos <i>firmes</i> en las anteriores formas Los sufijos personales unidos al verbo.—Modifi-	69
AVI	cación de las formas verbales.—Modo de unirse los sufijos a los verbos.—Modelos de verbos firmes con sufijos	75
XVII	Verbos de primera, segunda y tercera radical gutural.—Modelos de los mismos	80
XVIII	Verbos asimilables «Pe-nun» ("D) y «Pe-yod»	
XIX	(パラ). – Modelos de los mismos	87
XX	«Pe-wau» (γ"Ξ).—Modelos de los mismos Verbos <i>débiles</i> «Hayin-hayin» (y"y), «Hayin-wau»	90
XXI	(אָ") y «Hayin-yod» (א"y).—Modelos de los mismos. Verbos <i>débiles</i> «Lamed-halef» (אָ") y «Lamed-he»	96
XXII	(הְ"ה).—Modelos de los mismos	104
	sa formación e idéntica significación.—Verbos defectivos	111
XXIII	Origen de las preposiciones.—Sus clases.—Preposiciones con sufijos.	112
XXIV	DEL ADVERBIO, CONJUNCION E INTERJECCION Adverbios.—Conjunciones.—Clasificación de las conjunciones.—Interjecciones	116
	TERCERA PARTE	
,	SINTAXIS	
	DEL ARTICULO	
	Casos en que se usa el artículo en hebreo.—Casos en que se omite.—Modo de expresarse nuestro artículo indeterminado	
**	DEL NOMBRE SUSTANTIVO	
II	El genero femenino.—El número singular.—El número plural	126
III	El nominativo.—El genitivo.—Formas y equiva- lentes del genitivo.	
IV V	El dativo. —El acusativo. —El vocativo Aposición de los nombres — Repetición del sus-	152
	tantivo	136

1	294	
Lecciones		Página
	DEL ADJETIVO	
VI	Concordancia del adjetivo calificativo con el sustantivo.—Concordancia del predicado con el sujeto.	138
•	DE LOS NUMERALES	
VII	Numerales cardinales.—Numerales ordinales	140
	DEL PRONOMBRE	
VIII	Pronombre personal separado - y sufijo	142
IX	El pronombre demostrativo: su truducción, -su	
	construcción-y su equivalente	145
X	El pronombre interrogativo: su traducción,—su	
	construcción-y su mayor énfasis	147
ΧI	El pronombre relativo: usado como tal,como	
	mero signo de relación—y como conjunción	149
XII	Modo de expresar en hebreo nuestros pronom-	4.50
	bres reflexivo,—recíproco—e indefinido	152
	DEL VERBO	
XIII	Concordancia del verbo con su sujeto por regla	
	general Excepciones en cuanto al género, en cuan-	
	to al número, y en cuanto al género y número junta-	
	mente Concordancia del verbo con un sujeto com-	
	puesto.—El impersonal «se»	154
XIV	Uso del <i>perfecto</i> : su significación propia. — Casos	
	en que equivale a nuestro presente, imperfecto, plus-	
•	cuamperfecto y futuroEl perfecto con wau con-	
	versivo	157
XV	Uso del imperfecto: su significación propia.—Ca-	
	sos en que equivale a nuestro presente, imperfecto,	
	perfecto y presente de subjuntivo.—El imperfecto con wau conversivo	101
XVI	77 - 1 1 7 - 7 7 1 1 1	161 162
XVII	Uso del <i>conortativo</i> . — Uso del <i>yusivo</i>	163
XVIII	Uso del <i>infinitivo</i> absoluto – y del constructo.	164
XIX	Uso del <i>participio</i> : en calidad de nombre verbal,	10-
	-con relación al tiempo-y en cuanto a su régimen.	167
XX	Régimen del verbo hebreo.—Verbos que rigen	
	acusativo. —Verbos que llevan dos acusativos	168
XXI	Construcción del verbo pasivo. — Construcción	
	pregnante Construcción de un verbo con otro	
	Aposición de verbos	171
	DEL ADVERBIO	
XXII	Las partículas hebreas.—El adverbio: su construc-	
27.77.11	ción su repetición — Adverbios de negoción	173

Lecciones		Páginas
XXIII	Adverbios interrogativos: Modo de expresar la pregunta en general, la pregunta directa, la indirecta, la disyuntiva y la negativa.—Modo de expresar la respuesta tanto negativa como afirmativa	175
XXIV	DE LA PREPOSICION, CONJUNCION E INTERJECCION Advertencias sobre el uso de las preposiciones,—conjunciones—e interjecciones	177
XXV	DE LA CONSTRUCCION Principales caracteres de la frase hebrea. — Modo de colocar las palabras en la misma	180
	APENDICE	
	La poesía hebrea. —Introducción. —El Paralelismo. —Las estrofas. —El ritmo. —La métrica hebrea.	183
	GRAMATICA DEL ARAMEO BIBLICO	
I	El <i>alefato</i> arameo comparado con el hebreo. — Particularidades de algunas consonantes. — Modo de	
II	ser de las vocales según la diversidad de las sílabas. —La pausa.—El tono	191
III	lativos, interrogativos e indefinidos.—Los numera- les: cardinales y ordinales —Los múltiplos Géneros,—estados—y números de los nombres.	192
IV V	-Los sufijos unidos al nombre. Diversas clases de nombresNombres anómalos. El verbo arameoTiemposModosPersonasFormas verbalesLos sufijos unidos al ver-	194 195
VI	boModelo de verbo <i>firme</i>	197
VII	gutural	202 .
VIII	yod».—Verbos «Hayin-hayin»	205 204 208
	CRESTOMATIA HEBREA	
I	Pasajes historicos más discutidos en la Exégesis Bíblica	211
II	Paşajes dogmáticos más importantes del Anti- guo Testamento	225
III	Salmos más usados en el oficio de vísperas	2 50

								•			Pá	iginas
GUIA DE LA	CC	NV	ER	SA	CI	NC	HE	BR	EA			,
1—Al levantarse												253
2—En la Iglesia.										•	•	254
3-En el comedor												255
4—En la clase .			•									256
5-Oficios varios		••										257
6-La guerra y la	pre	nsa										259
7—En laŝ visitas												260
8-Tiempo, hora y	ed	ad										260
9-En las recreaci	one	s										261
10-De viaje												262
11-Enfermedad y	mı	ert	e								• '	263
VOCABULARIO	HF	RE	EC)-F	SP	ΔÑ	OI.					265

ERRATAS MAS IMPORTANTES

			7111110
PAGINA	LINEA	DICÈ	LEASE
7	4	בולבי	האקרונ
.19	12		בְּיִבְּיִר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר
25	24	35	֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓
26	8	no no	no siempre
>	21	radical	radical yod
32	3, 8	מַבֶּר, הֵחָכָח	הַפָּר, הֶּדְּכָם
»	19	valle	collado
» .	15, 29	בֶנֶרִי, אָרָוֹ	בְנָף, אֶנֶי
37	. 29	אַבות	אָבות
49	6, 11	סומנו, סומי	םוסינו, סוסי
54	5 5	בַּתִּים	בַּתִים
56	17	<u>ו</u> במון	- הַמון
58	27	הַמִּשָּׁה	<u>הַ</u> בִּישֵּׁה
64	16	radical	vocal
65	21	צְעָר	צעה
66	3	בוֹכֶר	מוֹכֶר
68	7	ا تَوْالِينَ	בָּבַרָּתָּ בַּבַרָּתָּ
69	9	מַתַנים	מַבַוּנְנִם בַּיִּבְיָּב
. 80	3	กุกอ	מוּפָה
83	14 ·	יוַמְיוֹנִי	מֲחַמִנוּ ישֶׁחַמִנוּ
97	20	הַפִּית	נומית
107	14, 51	ממצה,ימצה	ממצה, ימצה
115	20	מליה	
127	19	1455	וְרַכּמִוּן

<u> </u>			
PAGINA 129 133 194 201 216 239 242	LINEA 19 9 27 10 15 10 18	שוכב בְּשָּׁמֵים בּתָּבוּ נְיְלָּחָה נְילָּחָה אֵלְהִים	בשמים איש ביא (י) ביקר ביקר ביקר ביקר ביקר ביקר ביקר

(1) Aplíquese esta corrección a los modelos.

ADVERTENCIA.—Esta Gramática ha sido adoptada de texto, aun antes de estar terminada, en los Seminarios de Pamplona, Salamanca, Sigüenza y Toledo y en el Convento de PP. Capuchinos de Pamplona, y son varios los señores Profesores que nos han prometido ponerla de texto en sus clases desde este mismo curso (1920-1921). A todos damos las más expresivas gracias.